SERIE NOUĂ - 632 • ANUL XLVI • 3 IULIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 27 (2382)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu numai că viaţa e căţea, mai face şi pui.*
(Adrienne Gusoff)

■ *Orgolioşii nu lasă nici o urmă pe unde trec.*
(William Shakespeare)

■ *Zâmbetul pe care îl trimiţi cu sinceritate se întoarce imediat la tine.*
(Proverb hindus)

«PODUL TURNULUI»
un unicat aruncat peste Tamisa

Femina club

E bine de ştiut
Neplăcerile vacanţei

Dosarele frumuseţii
Reguli simple

Misterele lumii

Sport • Timp liber • Divertisment

Cercetătorii din Japonia au confirmat cu exactitate

ŞOARECII POT PREVESTI CUTREMURELE

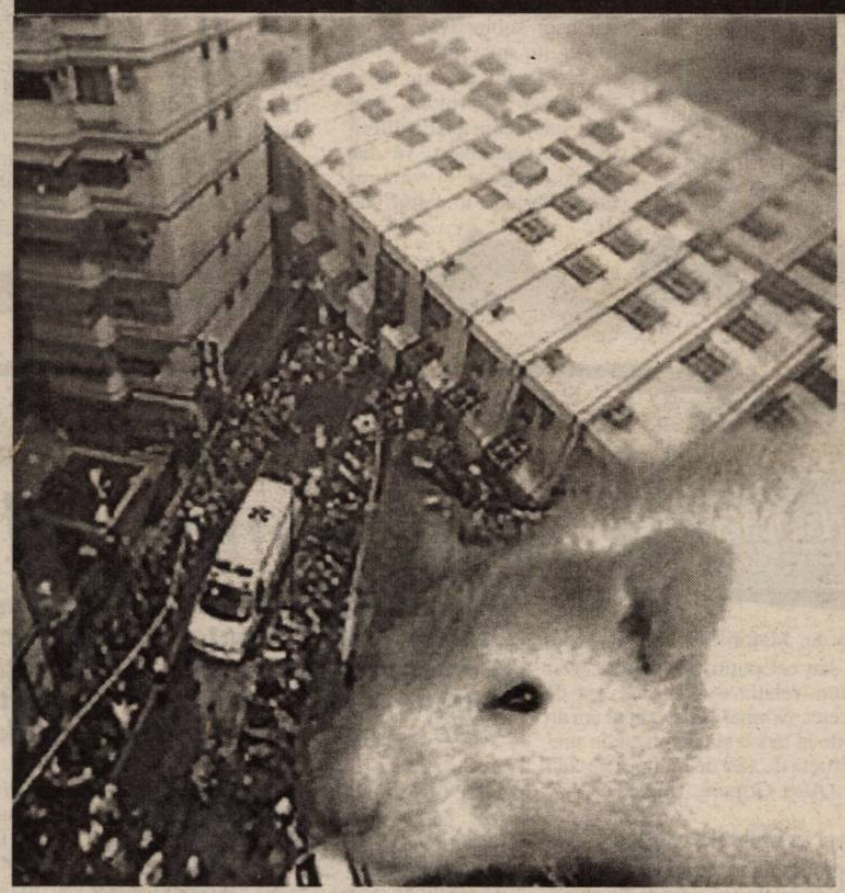

Că animalele (câinii, pisicile) din casă sau păsările din gospodărie au capacitatea de a presimţi, cu câteva minute înainte, producerea unui cutremur este o credinţă aproape acceptată oficial, deşi ea nu a fost încă probată ştiinţific. Săptămâna trecută, însă, cercetătorii japonezi au anunţat că au ajuns la concluzia că şoarecii au un comportament ciudat, atunci când sunt supuşi unui câmp de unde electromagnetice similare cu cele detectate, de fiecare dată, înaintea unui mare cutremur de pământ. În cursul experienţelor, cercetătorii au expus micile rozătoare într-un câmp electromagnetic de mică intensitate, pe care fiinţele umane nu-l simt, a explicat Tekeshi Yagi, profesor la Universitatea din Osaka. „Şoarecii au devenit neliniştiţi, au început să se agite în cuşti, frecându-şi botul cu labele şi încercând să se ascundă în stratul de talaş. Am observat acest comportament neobişnuit al şoarecilor de laborator în ajunul cutremurului de acum 8 ani, de la Kobe", a precizat profesorul Yagi. Cutremurul din 1995, care a lovit oraşul Kobe, situat la vest de Osaka, a avut magnitudinea de 7,3 grade pe scara Richter şi a făcut 6.433 victime, rănind aproape 45.000 de persoane. „Noi am emis ipoteza că pulsaţiile electromagnetice generate de fiecare dată înaintea unui mare cutremur perturbă ceasul interior al şoarecelui. Este pentru prima oară, după cunoştinţele noastre, când date ştiinţifice indiscutabile dovedesc capacitatea animalelor de a simţi semnele premergătoare unui cutremur de intensitate mare". Această ipoteză a fost prezentată în timpul unei reuniuni a Societăţii de Bioelectromagnetică desfăşurată la Honolulu (Hawai). Remarca este confirmată şi de unii observatori din ţara noastră, care au raportat cazuri de hamsteri morţi (!) în vasele lor de sticlă, în timpul cutremurului din 1992, din Bucureşti, care n-a depăşit 6 grade pe scara Richter.

TURNURILE DIN FRUNZA DE TUTUN

Cine şi-ar imagina că „popicele" din fotografia alăturată, realizată cu microscopul electronic (după *Muy Interesante),* sunt de fapt nişte turnuri de apărare? Frunza de tutun – *Nicotiana tabacum* – are pe suprafaţa ei o mulţime de glandule (foto) care secretă o substanţă numai bună pentru a descuraja insectele care se hrănesc cu ele. Cu asemenea „turnuri de apărare" nu e de mirare că frunza de tutun, plantă originară din America de Sud cultivată mult şi în Europa, este atât de rezistentă în faţa dăunătorilor.

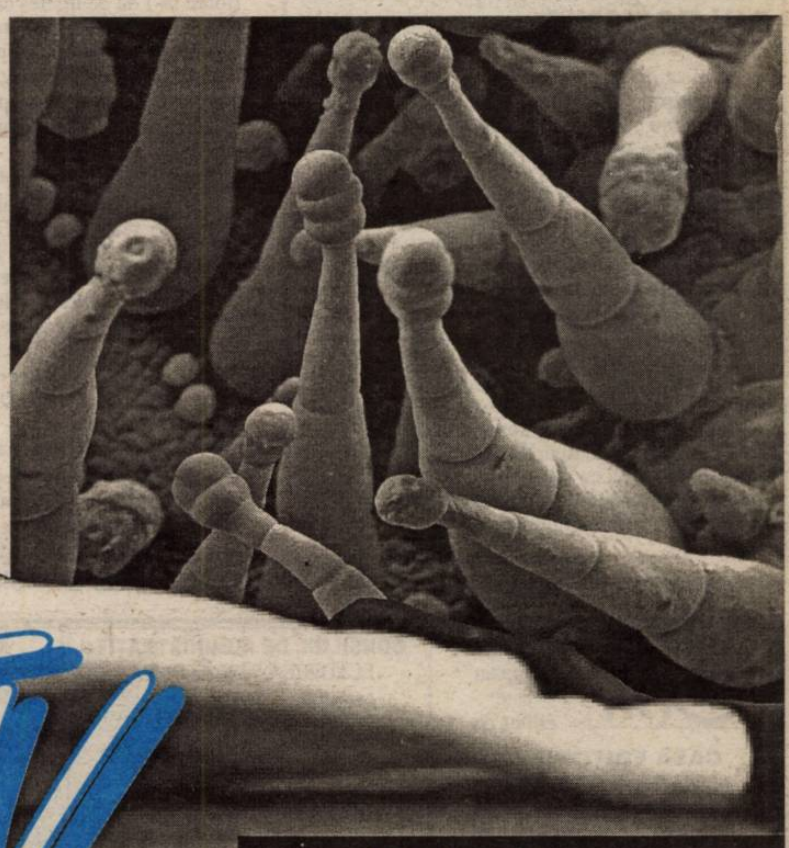

■ Pro TV ■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1 ■ Prima TV
■ Tele 7 abc

TV

Marina Shramko, un fotomodel care e gata să lase Ucraina pentru Los Angeles

849.439 P

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

GABRIELA ADAMEŞTEANU SE ÎNTOARCE LA ROMAN

Scriitoarea şi jurnalista Gabriela Adameşteanu şi-a lansat, la sediul Grupului de Dialog Social, romanul „Întâlnirea", apărut în noua colecţie a editurii *Polirom*, „Fiction Ltd".

După 13 ani, recunoscând că despărţirea a fost prea lungă, Gabriela Adameşteanu mărturiseşte că la originea noului ei roman stă nuvela cu acelaşi titlu din volumul „Vară - primăvară", pe care a regândit-o în întregime. Prozatoarea recunoaşte că subiectul „întâlnirii" i l-a oferit Mihai Botez prin 1986, punctul de plecare al povestirii fiind istoria unui emigrant care, după mulţi ani de la plecarea din ţară, îşi vizitează locurile de origine. Ce găseşte el aici este greu să-şi explice. Tema exilului a rămas pentru Gabriela Adameşteanu „neconsumată", autoarea considerând că ea este mult mai actuală azi, acesta fiind, probabil, motivul obsesiei care nu-i dă pace. La lansare, romanul a fost prezentat de critici literari cunoscuţi, care şi-au exprimat cu generozitate opiniile despre stilul şi scriitura Gabrielei Adameşteanu. Mircea Martin, de pildă, a subliniat „voinţa desăvârşirii artistice" a autoarei, Dan Petrescu a fost surprins de „mânuirea limbii române" de către romancieră, arătându-se fermecat şi de modul în care a fost construit romanul, în vreme ce mai tânărul Paul Cernat s-a referit la „onestitatea estetică şi morală" a autoarei.

Un lucru care trebuie remarcat la noua colecţie „Fiction Ltd" a editurii Polirom este faptul că în doar câteva luni au apărut nu mai puţin de şase romane de autori români, într-o vreme în care se spune că se vând mai bine traducerile. Prin această colecţie, Polirom şi-a propus să readucă în atenţia cititorului romanul românesc contemporan, un gest absolut lăudabil şi necesar.

În privinţa Gabrielei Adameşteanu, să amintesc pentru cititorii noştri că primul roman, „Drumul egal al fiecărei zile", i-a apărut în 1975, pentru acesta primind premiul de debut al Uniunii Scriitorilor şi Premiul Academiei. În 1979, publică volumul de nuvele „Dăruieşte-ţi o zi de vacanţă", iar peste cinci ani apare cel de-al doilea roman, „Dimineaţa pierdută", premiat de Uniunea Scriitorilor, roman care a fost apoi dramatizat de regizoarea Cătălina Buzoianu pe scena Teatrului Bulandra din Capitală, în stagiunea 1986-1987. În 1989, Gabriela Adameşteanu a publicat volumul amintit de nuvele, „Vară – primăvară", între timp apărându-i şi două volume de publicistică cu tentă politică, cum e la modă, intitulate „Obsesia politicii", în 1995 şi „Cele două Românii", în 2000. Ca prozator, nu pot decât să salut revenirea la roman a unei înzestrate scriitoare prinse în mreaja publicisticii.

MUZEE ŞI COLECŢII DIN ROMÂNIA

O mică enciclopedie pentru specialişti, dar şi pentru simplii cititori care vor să descopere adevăratele tezaure culturale, este lucrarea lui Ioan Opriş intitulată „Muzee şi colecţii din România", apărută la Editura Enciclopedică din Bucureşti. „A constitui muzee şi colecţii şi a face muzeografie în România ne integrează unei mişcări culturale europene care s-a înfiripat în secolul al XVII-lea şi s-a afirmat în cel următor", spune autorul, care nu uită să amintească şi numărul mare de muzeografi care au lucrat la această carte absolut necesară. O asemenea enciclopedie tipărită în condiţii grafice mai bune, împodobită cu fotografii color de calitate, ar putea fi o enciclopedie de nivel european, nu doar un necesar instrument de lucru.

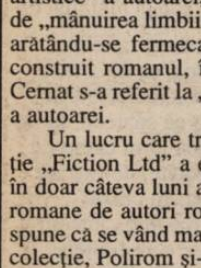

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

RUXANDRA N., Bucureşti: *„...Am împlinit 50 de ani şi cred că am ceva de spus despre viaţa sentimentală a unei femei care a fost căsătorită de trei ori şi a rămas de două ori văduvă. Sunt Scorpion, această zodie despre care se spun mai mult lucruri rele decât bune, inclusiv în cartea lui Armand Constantinescu, «Cer şi destin». De altfel, dacă te uiţi la semnele tuturor zodiilor clasice, Scorpionul reprezintă cel mai respingător lucru, mai respingător decât Racul (...) Cu toate acestea, aş dori să precizez că există oameni şi oameni în fiecare zodie şi că am fost şocată atunci când aţi publicat scrisoarea acelui domn din Braşov care a făcut un rechizitoriu atât de urât pentru femeile din Scorpion. Domnul acela ar trebui să se uite în fotografie şi să se observe pe el însuşi, înainte de a vorbi atât de dușmănos despre femeile Scorpion din viaţa lui (...) Vă spun că am fost iubită sincer de cel puţin opt-nouă bărbaţi, datorită felului meu de a fi, însă din păcate am ales, fără să ştiu, trei bărbaţi tot din Scorpion, cu care am trăit excepţional (...) Dumnezeu a vrut să mă despartă de toţi trei, din motive obiective. Toată lumea mă ştie ca pe o femeie de cuvânt şi mă apreciază cum se cuvine... Cum îndrăzneşte acel bărbat să facă pe victima? Un bărbat adevărat nu poate fi victima unei femei-Scorpion, decât dacă este un prostovan (scuzaţi cuvântul). Vă rog, rectificaţi acea scrisoare despre femeia din Scorpion. Vă mulţumesc şi vă urez să aveţi numai corespondenţi cu simţul răspunderii".*

MARIN NICOLAE, Tulcea: *„...Din toate răspunsurile dumneavoastră reiese că fiecare dintre noi suntem predestinaţi unor anumite legi astrologice şi că fericirea în dragoste ne este condiţionată de zodia în care ne-am născut (...) De exemplu, eu sunt din Rac şi ştiu că ar trebui să fac casă bună cu o femeie din Berbec sau Capricorn şi să mă feresc de Gemene şi de Vărsătoare. Dar iată că am o situaţie excelentă cu o femeie din Balanţă, despre care nu se spune nimic. Nu înseamnă asta că nu prea ar trebui să dăm atenţie astrologiei? Eu vreau să spun că citesc cu mare atenţie această rubrică, mă distrează, la fel şi horoscopul, care nu ştiu cine-l scrie, dar pare făcut de un om echilibrat şi cunoscător (...) Din păcate, în oglindă, fără să aibă puterea să se analizeze pe ei înşişi. Asta ar trebui prea mulţi tineri scriu despre perechea lor că este vinovată, fără să se uite să-i înveţaţi, să se analizeze întâi pe ei şi apoi să arate cu degetul spre partenerul lor de iubire".*

Se autoanalizează tinerii?

– Stimate domn, vă mulţumesc pentru accentele pe care le-aţi pus în epistola dumneavoastră şi vă dau dreptate. Dar vă spun şi dumneavoastră că ar fi fost imposibil ca astrologia clasică să dăinuiască atâta amar de vreme, dacă n-ar fi avut un sâmbure de adevăr. Ei, bine, acel sâmbure de adevăr este căutat de astrologi, iar interpretările lor nu sunt întotdeauna corecte, şi nu din vina lor. Referitor la faptul că există zodii despre care, în anume cazuri, nu se precizează afinitatea, specialiştii spun că relaţiile cu acestea sunt complet aleatorii. Dacă nu se precizează nimic despre relaţia Racului cu femeile din Peşti (de exemplu), asta înseamnă că legătura poate fi excepţională sau execrabilă... Legile vieţii ne sunt necunoscute.

Balanţa cedează

– Dragă *Amalia,* luciditatea ta m-a impresionat profund. Nu vrei să lupţi pentru o cauză pierdută. Este o dovadă de înţelepciune şi viaţa te va răsplăti pentru sacrificiul tău. Nu multe fete de vârsta ta gândesc astfel. Cred că eşti conştientă că-l vei mai iubi mult timp, dar tocmai timpul le rezolvă pe toate. Meriţi un destin sentimental de excepţie şi-ţi urez să ţi se îndeplinească toate visele în acest sens. Acel iubit al tău nici nu ştie ce femeie adevărată a pierdut...

RADU IANIERI

AMALIA C., Focşani: *„...Sunt în situaţia de a-l părăsi pe iubitul meu din Săgetător, pentru că ştiu sigur că iubeşte o altă fată (...) Eu sunt Balanţă, sunt echilibrată şi ştiu când să cedez. Mă doare inima nespus, dar nu mai pot să văd cum el suferă că nu poate să-mi spună adevărul. Credeţi că fac bine? Eu zic că da. Pa!"*

O femeie-Scorpion revoltată

Stimată doamnă, indignarea dumneavoastră este legitimă, însă nu uitaţi nici o clipă faptul că acel domn din Braşov a suferit enorm din cauza a două femei-Scorpion şi nu uitaţi că i-am răspuns că acest lucru poate fi o simplă coincidenţă. Domnul din Braşov mi-a scris cu multă luciditate şi nu cu ură, s-a confesat ca un bărbat care constată o similaritate izbitoare a decepţiilor sale şi pe care le judecă la rece. Chiar bine, acel sâmbure de adevăr este căutat de astrologi, iar interpretările lor nu sunt întotdeauna corecte, şi dumneavoastră aţi citit în „Cer şi destin" (carte memorabilă, dar uşor subiectivă, în multe privinţe) despre faptul că sunt două genuri de Scorpioni, asociaţi unor constelaţii diferite... Nu mai insist, vă dau parţial dreptate şi vă urez numai fericire în restul vieţii.

ANCHETA săptămânii

În dragoste există întotdeauna „altcineva"?

Pentru unii liceeni, dragostea e un lucru foarte serios, pentru alţii, o aventură sau o joacă. Unul dintre embargourile debutului unei relaţii îl constituie faptul că persoana vizată are şi un (o) prieten(ă). Un impediment care se pare că nu le dă bătaie de cap liceenilor.

◆Cred că da. Majoritatea fetelor au un prieten sau cel puţin aşa pretind. Dar nu întotdeauna relaţia e avansată, aşa că trebuie să încerci. Normal că dacă tipul are un BMW, bani de la tătucu şi cinci inele în ureche, faci o piruetă de 180 de grade şi pe-aici ţi-e drumul! *(Alex Grigore, 18 ani)*

◆Orice fată se simte flatată când un băiat se apropie de ea cu tupeu sau cu o floare să-i dă de înţeles că vrea să fie cu ea. E un moment de derută în acelaşi timp, pentru că, pe de-o parte, e prinsă în capcana unei dorinţe de a ceda unei noi relaţii, iar pe de altă parte se gândeşte la prietenul ei. Ce ţi-e şi cu fidelitatea asta... *(Boris Chelaru, 17 ani)*

◆Chestia asta mă cam enervează. Cunoşti o fată, o întrebi de una, de alta, îi spui că-ţi place, că vrei să ieşi cu ea şi-ţi trânteşte uşa în nas pe loc, de vezi stele verzi, spunându-ţi că are un prieten. Când se întâmplă chestii din astea, mor de curiozitate să-l cunosc pe macho âla, să văd ce are el şi n-am eu. Dar îmi văd de treabă, pentru că dacă îi surprind împreună, fac depresie. *(Angel, 17 ani)*

◆Cred că întotdeauna se întâmplă aşa. Pentru unii e un blestem că nu reuşesc să se cupleze. Pentru mine nu, pentru că ştiu cât de labile sunt fetele. Plâng o noapte întreagă după un băiat şi a doua zi îl uită. *(Andrei Visarion, 18 ani)*

◆Cele drăguţe sunt cuplate, fără excepţie. Celelalte ori se laudă că au pe cineva, dar n-au, ori spun că n-au timp de prostii de-astea, pentru că se pregătesc de bac sau iau lecţii de vioară. Ultima categorie e minoritară pentru că generaţia noastră e o constelaţie de fete una şi una. *(Traian V., 17 ani)*

◆Pentru băieţi nu e absolut nici o problemă dacă mai există altcineva. Sunt dispuşi să aibă relaţii cu orice fată drăguţă care le iese în cale. Sunt de o neseriozitate inimaginabilă şi pentru a-şi îmbogăţi palmaresul calcă cu buldozerul peste inimile noastre fragile. Prietena mea are o vorbă foarte nostimă: „Băieţii sunt tâmpiţi, de mici trebuie stârpiţi". Adevărul e că fără ei viaţa n-are sare şi piper. *(Laurenţia Vodă, 16 ani)*

◆Dacă ştiu că are o prietenă şi-mi face avansuri, îl refuz. Dacă renunţă la ea şi-mi dovedeşte că numai pe mine mă iubeşte „totul e OK, ca într-o plăcintă cu mere" (e o zicală americană). În balansoarul dragostei nu e loc decât pentru doi. *(Crina P., 16 ani)*

◆Păi dacă are, cu atât mai bine. Îmi perfecţionez tactica, să-mi dovedesc că sunt cel mai bun. Întotdeauna în viaţă trebuie să lupţi pentru primul loc. Chiar dacă nu câştig imediat, îmi pregătesc terenul pentru laurii de mai târziu. În dragoste mai trebuie să înveţi să aştepţi şi să prinzi momentul. *(Claudiu, 18 ani)*

RISCĂ ŞI FĂ CUNOŞTINŢĂ

Britanicii au găsit o modalitate extrem de atractivă şi eficientă de a veni în ajutorul celor care nu reuşesc să-şi găsească perechea. Este vorba despre panouri publicitare, un substitut al anunţurilor matrimoniale, pe care apar chipurile doritorilor de căsătorie şi numerele lor de telefon. Primele panouri publicitare de acest gen au apărut în oraşul Birmingham într-o zonă foarte aglomerată, fotografiile clienţilor fiind afişate sub sloganul: „Riscă şi fă cunoştinţă". Închirierea unui panou publicitar costă 200 de dolari, acestea fiind „asaltate" de căutătorii perechii ideale, în ciuda preţului piperat. Directorul firmei care a avut această inspirată idee a convenit cu municipalitatea din mai multe oraşe să plaseze „revoluţionarele" panouri în staţiile de metrou şi în preajma marilor centre comerciale, pentru a se bucura de o audienţă cât mai mare. Cei care apelează la acest serviciu, în cazul în care nu-şi ating scopul, au măcar satisfacţia de a-şi admira chipul pe uriaşele panouri şi de a trăi cu iluzia că sunt mari vedete...

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

EMOȚIILE bomboană pe frișca rațiunii?

Plângem, hohotim de râs, tremurăm de teamă, ţipăm de surprindere... Să fie acestea o moştenire a trecutului nostru primitiv? Studii recente vin să infirme această părere. Emoţiile par o adevărată otravă pentru raţiune, pentru ceea ce numim inteligenţă. Oare, aşa să fie?

Creierul care patinează

Dimpotrivă – spun cercetătorii – lipsit de un context emoţional, creierul nostru ar fi ca o maşină ale cărei roţi se-nvârtesc în gol. Există numeroase persoane care au memoria bună, sunt inteligente, însă iau decizii foarte greu, chiar în probleme puţin semnificative (de tipul „ce coafură să-mi aleg?", „să citesc sau să mă uit la televizor?", „duminică, merg la teatru sau la prietenul X?" ş.a.m.d.). Explicaţia: blocajul emoţiilor, al circulaţiei acestora – veritabil handicap, căci ele reprezintă un remarcabil amplificator pentru activitatea cerebrală. Sunt aşadar indispensabile raţiunii, ca şi decriptării lumii. Dacă creierul ar trata în ansamblul lor datele venite din exterior, ar ajunge rapid suprasaturat. Dar emoţiile se află „la datorie", tocmai pentru a-l ajuta să facă trierea. Ele îi semnalează informaţiile cele mai importante, susceptibile de a avea consecinţe pozitive sau negative asupra vieţii noastre.

Închipuiţi-vă că aţi ieşit la cumpărături şi creierul e asaltat de nenumărate mesaje: e foarte cald... miroase a benzină... un bărbat plimbă un câine superb... se-aude muzică populară, dintr-un bloc... trebuie s-o iau la stânga... Deodată, atenţia vi se focalizează pe maşina care se îndreaptă spre dumneavoastră, în viteză. Aceasta înseamnă că emoţia cea mai puternică a fost pusă în valoare de creier; din fericire!

Ghici cine sunt eu!

Emoţiile ne ajută şi să-i înţelegem pe oamenii din jur. Cum ar suna un discurs fără ritm, fără variaţii de ton? Modularea vocii, a gesturilor auxiliare, a expresiilor feţei scot în relief cuvintele şi ideile importante, totodată relevând intenţiile şi starea de spirit ale

interlocutorului. La fel de important ca şi cuvintele este şi să ştim dacă acesta vrea să ne impresioneze, să ne ironizeze ori e furios. Mesajul implicit ne ajută să decriptăm sensul real al cuvintelor rostite. Oamenii de ştiinţă au identificat chiar zone cerebrale special destinate descifrării emoţiilor celor din jurul nostru, ceea ce denotă importanţa problemei. Atunci când observăm o persoană înspăimântată, nervoasă, fericită etc., creierul nostru recopiază emoţia interlocutorului şi ne face să o resimţim, la rândul nostru, mai mult sau mai puţin accentuat. Să recunoaştem că, deseori, ne enervăm când avem în preajmă un om nervos, coleric, ori ne simţim liniştiţi, dacă interlocutorul nostru vorbeşte calm, deschis. Totuşi, trebuie aflat şi un amănunt mai degrabă insolit, foarte important: aceeaşi emoţie poate fi exprimată diferit, în funcţie de cultura, de cutumele comunităţii celui ce se exprimă. Astfel, de pildă, îndrăgostiţii japonezi stau alături, tăcuţi, în timp ce la noi, mulţi se sărută în plină stradă, fără complexe.

Seiful cu fericire

Lobul prefrontal stâng (al creierului) constituie una dintre zonele „rezidenţiale" ale emoţiilor, respectiv... responsabila cu fericirea. Există aici o legătură strânsă cu memoria, consolidată datorită emoţiilor. Nu ne amintim absolut tot ce am trăit (ar fi la fel de traumatizant, ca şi dacă am uita tot trecutul); aşadar, emoţiile ne ajută la a pune ordine în amintiri, „imprimând" de două ori mai bine un eveniment cu caracter emoţional, faţă de unul neutru. De altfel, o emoţie puternică se înregistrează sub două forme diferite. Una – în memoria conştientă (numită „memoria explicită"), care înregistrează loc, dată, persoane participante la eveniment şi cealaltă – în memoria inconştientă („emoţională"), care înregistrează reacţiile corporale: pulsul, tremuratul mâinilor, transpiraţie subită etc. Când apare un stimul ce aminteşte de evenimentul respectiv – un parfum, o imagine fugitivă, o scurtă succesiune sonoră – ambele memorii sunt reactivate simultan, ceea ce ne face să retrăim sub o altă formă ceea ce ni s-a întâmplat cândva.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ALCHIMIA LUMINII

Revoluţie în ştiinţă?

Fapt fără precedent – o revistă ştiinţifică anunţă că va prezenta „fenomene neaşteptate şi uluitoare"; iar rezultatele prof. John Joannopoulos şi ale grupului său de la MIT justifică afirmaţia! Ceea ce fac cercetătorii de la Institutul de Tehnologie din Masachussetts este o adevărată *alchimie:* dispozitivul lor permite cu mare uşurinţă şi cu eficienţă de 100% modificarea culorii luminii incidente în... orice! Ceea ce până acum se putea realiza doar recurgând la energii imense (de ordinul megawaţilor sau gigawaţilor!), ei reuşesc printr-o simplă trecere a luminii printr-un aşa-numit cristal fotonic.

Sala oglinzilor

Un asemenea cristal „prinde" ca într-o cursă lumina şi, putând deveni când transparent, când opac, o face să-şi schimbe după propria noastră dorinţă frecvenţa – deci culoarea. O dată „intrată" în cristal, lumina se ciocneşte de pereţii acestuia ca într-o adevărată sală a oglinzilor. După aproximativ 10.000 de reflecţii (care se produc în 0,1 nanosecunde), lumina devine dintr-o dată din roşie, albastră sau din lumină vizibilă devine radiaţie infraroşie. Când apare ca un lichid strălucitor, când dă impresia că s-a transformat într-un adevărat val de căldură.

◆ Ştiinţa se confruntă cu „fenomene fizice neaşteptate şi uluitoare" ◆ Lumina devine un lichid strălucitor şi îşi poate schimba culoarea după dorinţă ◆ Pe lângă „radiografiile nepericuloase" marii beneficiari vor fi celulele solare şi telecomunicaţiile

Beneficii pe toată linia

Noua tehnică, aşa cum spune şi prof. Joannopoulos, poate permite ceea ce până acum nimeni nici nu gândea. De exemplu, vom spune adio, filtrelor de culoare care, pentru a lăsa să treacă doar frecvenţa dorită, le „taie" pe toate celelalte, ducând implicit la mari şi inutile pierderi de energie. Marii beneficiari vor fi becurile şi celulele solare mult mai performante, reţelele de telecomunicaţii şi imageria medicală, care va dispune în curând de tehnici de investigare mai puţin periculoase decât razele X.

MIHAELA DOROBANŢU

PRIMA PROTEZĂ de memorie

O echipă de ingineri şi neurologi californieni a realizat o proteză cerebrală destinată preluării funcţiei unor celule ale hipocampului, acea parte din creier indispensabilă procesului memorării. O premieră care se anunţă istorică.

Un proiect deosebit de ambiţios surclasează tehnologic actualele implanturi de electrozi folosiţi în terapia maladiei Parkinson sau a tulburărilor obsesionale compulsive, concretizat printr-un dispozitiv care va „înlocui" o zonă foarte precis delimitată a creierului. Este vorba despre un circuit integrat implantat în craniu şi conectat printr-o sondă la creierul bolnavilor vizaţi. În realitate, proteza de memorie va „înlocui" doar un tip de celule – CA3 – din interiorul hipocampului. Pentru a realiza proteza, oamenii de ştiinţă au pornit de la un hipocamp de şobolan pe care l-au tăiat în bucăţi, fragmentele supuse experimentelor fiind menţinute în viaţă într-un mediu nutritiv. Apoi au înregistrat activitatea neuronilor CA3, supuşi unei game de stimuli electrici. Spectrul de activitate a neuronilor obţinut în acest mod a fost transpus într-un model matematic pe baza căruia s-a realizat un circuit integrat, având rolul de a simula activitatea neuronilor CA3 ai hipocampului. Un mod de abordare a creierului care elimină studiul exhaustiv al tuturor conexiunilor neurale şi al tuturor celulelor specializate ale hipocampului. Lucru pe care, de altfel, majoritatea oamenilor de ştiinţă îl consideră imposibil. Una dintre problemele care urmează a fi rezolvate în faza finală o constituie interfaţa dintre neuroni şi circuitul integrat. Până acum s-au înregistrat mari progrese în conectarea de neuroni pe sonde electronice. Specialiştii californieni au declarat că sunt în măsură să conecteze neuroni şi pe circuite integrate, neuroni stimulaţi cu ajutorul factorilor de creştere. Având în vedere faptul că hipocampul primeşte mii de axoni (axonul fiind o prelungire a corpului neuronului prin care se propagă influxul nervos) de la numeroase alte regiuni ale creierului, mai rămâne să se determine cu mare precizie cum şi unde va fi conectată proteza pentru a leza cât mai puţin hipocampul. Cercetătorii mizează pe un aliat de nădejde: capacitatea adaptativă a creierului de a restabili legăturile neurale. Deocamdată, circuitul integrat a fost conectat pe fragmente de hipocamp de şobolan, urmând ca implantul protezei în craniul unui cobai viu să se facă peste doar câteva luni. Iar peste câţiva ani, va veni rândul maimuţelor şi omului.

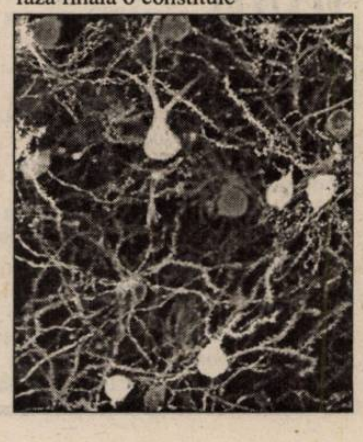

DORIN MĂRAN

HÂRTIA ASURZITOARE!

Trei fizicieni de la Universitatea tehnologică din Helsinki au demonstrat că ruperea hârtiei produce un zgomot comparabil cu cel al cutremurelor de pământ ori al spargerii unui pahar. „Larma" consistă într-o multitudine de mini-explozii ale căror intensităţi, durate şi intervale de timp urmează o „lege de putere": ele sunt cu atât mai puţin frecvente, cu cât sunt mai grave, mai îndelungate şi se succed după pauze mai lungi. Efectele acustice înregistrate sunt caracteristice fenomenelor critice, precum cele deja amintite. Originalul fenomen este generat de fibrele lemnoase din hârtie. Aşadar, atenţie la produsele de papetărie, care ne pot asurzi!

„FOTBALENA" – CAMPIOANĂ

Nu despre vreun nou sport este vorba, ci despre *fulerenă,* o moleculă formată din 60 de atomi de carbon cu o geometrie fascinantă; i se mai spune şi „fotbalenă", datorită asemănării evidente cu o minge de fotbal. Necunoscută până în 1985, ea constituie principalul material de studiu al unei echipe de cercetători japonezi, care şi-au atras

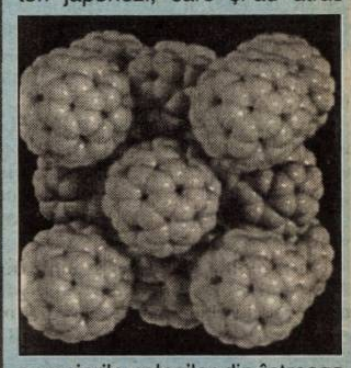

aprecierile colegilor din întreaga lume. Ei au reuşit să pună la punct modul de exploatare practică a fulerenei, în calitate de conductor electric. Mai exact, au reuşit să realizeze reţele de nanofire din acest material, ceea ce va permite fabricarea de celule fotovoltaice sau „nanocircuite electrice suple". În interacţiune cu lumina solară, materialul provoacă un tranzit de electroni, adică în final generează curent electric. Aşadar, cercetătorii promit că într-un viitor apropiat clădirile se vor putea alimenta cu energie electrică, direct de la soare, prin intermediul vopselei acoperişului!

VRĂBIILE ŞI ISTORIA

Peste 10.000 de ani, atât consideră oamenii de ştiinţă că îi leagă pe oameni de vrăbii. Cam de când *Homo sapiens* a

început să cultive cereale sălbatice, furnizoare de hrană şi pentru micile păsări. De-atunci, ele îl însoţesc pe om pretutindeni, până în inima marilor oraşe, ajungând să constituie un insolit şi tulburător barometru al civilizaţiei noastre. Sună ciudat? Să vedem: în doar 20 de ani, efectivele de vrăbii s-au redus dramatic, cu peste 50%. Cercetările indică foarte clar că la originea fenomenului stau degradarea mediului natural şi transformările radicale iniţiate de om asupra acestuia. Noile practici agrare, folosirea insecticidelor şi a ierbicidelor ş.a.m.d. au declanşat transformări nefaste în cadrul ecosistemelor ce includ şi vrăbiile. Astăzi, hazard sau avertisment „metaforic" pentru omenire, locurile preferate de vrăbii pentru cuibărire sunt monumentele istorice... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Urmele fluorescente, posibile dovezi

Lipsa dovezilor fizice care să poată fi atribuite fără nici un dubiu răpirilor, scade mult credibilitatea acestor istorii în ochii oamenilor, mai ales ai celor de știință. Urme fluorescente, găsite recent pe corpul unor persoane care aparent au fost răpite, ar putea deveni în viitor astfel de dovezi.

S-a pornit de la mutilările de animale

Am relatat în episoade precedente despre miile de cazuri de mutilări de animale (circa 90% fiind vite) semnalate în ultimele decenii, mai ales în spațiul american. Tăieturile erau de o netezime care nu se putea obține decât cu bisturie cu laser, erau vizate organe complet neinteresante comercial, sângele era extras din vine complet, de parcă s-ar fi folosit pompe de vid, iar în jurul animalului mort nu existau nici un fel de urme, nici măcar de sânge. Din aceste motive, ca și datorită multor rapoarte venite de la martori credibili, care au văzut stranii aparate de zbor și ființe nepământene în preajma cadavrelor, mutilările (pentru care nu s-a găsit până azi nici o explicație științific acceptabilă) au fost asociate cu fenomenul răpirilor OZN.

Cercetările au scos la iveală, la un moment dat, urme inexplicabile de fluorescență la expunerea la radiații ultraviolete a cadavrelor mutilate. Această constatare l-a determinat pe Derrel Sims, investigator pentru răpiri OZN din Huston, să verifice dacă nu cumva o fluorescență asemănătoare se poate pune în evidență și în cazul persoanelor care pretind că au suferit o răpire OZN. Rezultatul a fost pozitiv. Urme fluorescente au fost detectate la 5% din aceste persoane, pe cele mai diferite locuri ale corpului: brațe, umeri, urechi, piept, picioare, mâini, bărbie și chiar în gură.

Amprentele nu pot fi șterse

Eve Frances Lorgen, licențiată în biochimie și implicată în cercetări legate de răpiri OZN, s-a asociat, la un moment dat, la investigațiile lui Sims. Cei doi, împreună cu dr. Leir (cunoscut pentru operațiile de extragere a unor presupuse implanturi), au examinat o persoană care acuza că a fost răpită cu câteva zile în urmă. La întuneric, lumina ultravioletă a evidențiat o fluorescență alb-albăstruie pe porțiuni de pe palmele și degetele celui în cauză. Fluorescența nu dispărea prin încercări de ștergere, nici măcar cu alcool izopropilic. Concluzia a fost că substanțele fluorescente se găseau adânc sub piele.

Desigur, fluorescența putea avea diferite surse. Și anumite cosmetice, anumiți detergenți, înălbitori și chiar produse biologice comune, precum urina de câine, pot fi fluorescente. Aceste substanțe pot uneori pătrunde uneori în piele. Dar în asociație cu răpirile s-au constatat și alte particularități interesante.

Figuri geometrice pentru marcarea victimelor?

Reluând cercetarea și cu alte persoane examinate de Derrel Sims, Eve Lorgen a construit o „hartă" a

celor constatate. De cele mai multe ori fluorescența apărea în culoarea galben-verzuie, dar au fost și excepții. O persoană, care își amintea că în cursul răpirii a fost obligată să țină în brațe o ființă hibridă, a rămas pe mâini, pe degete și pe gât cu o fluorescență roz-roșie. La cei la care s-au găsit urme pe mucoasa bucală și pe limbă, fluorescența era albă. Dar mai interesant a fost că o parte din aceste urme aveau *forme geometrice* bine definite: o seceră ca a Lunii, inimă, triunghi, o linie orizontală cu trei segmente dedesubt etc., ca și cum victimele ar fi fost „marcate". Majoritatea semnelor fluorescente dispăreau după una până la patru zile de la presupusa răpire.

Eva Lorgen se întreba – sunt oare vizitatorii – cine vor fi ei – bioluminiscenți și atingerea lor contaminează? Sau folosesc în mod deliberat niște „etichete" cu care îi marchează pe cei răpiți?

DAN D. FARCAȘ

Pași peste bariera timpului

MOARTEA – O NOUĂ NAȘTERE

Încercările de a găsi o explicație cât mai rezonabilă pentru EAM – experiențele în apropierea morții – au condus inevitabil la „inventarierea" trăirilor copiilor. Unele dintre cele mai fascinante întâmplări îi au ca subiect pe copiii foarte mici sau chiar pe cei ceva mai mari. Deși cu înaintarea în vârstă se pare că amploarea percepției lor extrasenzoriale, capacitatea de a „privi" în necunoscut, scade. Există o serie de „străfulgerări", cum s-a întâmplat cu un băiat de șase ani, care tocmai începuse școala, și care a trăit o experiență foarte interesantă. După o zi obositoare, părinții l-au trimis devreme la culcare. Peste noapte s-a trezit pentru a merge la toaletă. Era cineva înăuntru, așa că a trebuit să aștepte câteva minute în întuneric. Dar imediat a realizat că altcineva venea spre el dinspre partea dreaptă, unde, de fapt, se afla un perete! Era o femeie, dar nu i-a văzut fața. L-a luat de mână și s-a întors de unde venise. Dar acolo nu mai era nici un perete! Au mers fără să întâmpine nici un obsacol, până au ajuns în prezența unui bătrân care stătea pe un scaun, în spatele unei mese, ocupat să scrie ceva, folosind o pană, ca pe vremurile de demult. Bătrânul a ridicat privirea, s-a uitat la el și apoi i-a spus femeii: „De ce l-ai adus, nu i-a venit încă vremea." Femeia l-a luat din nou de mână și l-a dus înapoi, de unde-l luase. S-a trezit iarăși în fața toaletei. A povestit întâmplarea mai multor persoane și toți i-au spus că fusese un simplu vis. Dar el știe foarte bine că nici vorbă nu a fost de așa ceva...

Și astfel, tocmai abundența întâmplărilor aproape inexplicabile care se petrec cu copiii a determinat încercarea de a oferi o altă explicație EAM. O explicație cu totul specială: dacă există o interpretare extrem de populară care face din moarte analogul nașterii, o nouă naștere, mai precis, de ce nu ar fi experiențele în afara corpului, de ce nu ar fi EAM-urile, pur și simplu retrăirea părăsirii corpului mamei, la naștere? Celebrul tunel este astfel canalul nașterii, în timp ce lumina albă, despre care vorbesc toți, este lumina zilei în care intră copilul iar ființele care o populează sunt pur și simplu asistenții care iau parte la naștere. Este teoria propusă încă din 1977 de către Stanislav Grof și Joan Halifax și, după doi ani, popularizată cu entuziasm de celebrul Carl Sagan. Este însă considerată total inadecvată pentru explicarea completă a unei EAM! Copilul nu poate vedea un tunel la naștere, pentru că iese cu capul înainte și oricum cu ochii închiși. Apoi, nu are capacitatea mentală de a recunoaște pe cineva. Revenind însă la „informația" care se află într-un fel „închisă" în copii, s-a vorbit și despre regresia hipnotică, invocându-se printre altele faptul că cei „duși" în acest fel la vârste din ce în ce mai fragede se comportă ca niște copii – de fapt, se comportă în felul în care un adult își imaginează că se comportă un copil! Extrem de interesant, pe de altă parte, este faptul că procentul celor care au trecut printr-o EAM sau au „efectuat" o călătorie în afara corpului respectă practic procentul nașterilor normale, față de nașterile prin cezariană (situație în care asemenea experiențe sunt absente!)...

MIHAELA DOROBANȚU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Indicii și răspunsuri

Există, îndeosebi în mass-media, o anume tendință de a „arunca" în spatele parapsihologiei cam tot ce este straniu, ciudat și mai ales fără o evidentă explicație cât de cât rațională.

Parapsihologia este interesantă în primul rând datorită implicațiilor sale. Pentru că, ce numim noi fenomene psi sugerează patru lucruri fundamentale: (a) ceea ce cunoaște știința actuală despre Univers este incomplet; (b) disponibilitățile potențialului uman au fost subestimate; (c) s-ar putea ca ipotezele fundamentale și convingerile filosofice privind separarea minte-corp fizic să fie incorecte; și, în fine, (d) atribuirea unei naturi exclusiv divine așa-numitelor „miracole" s-ar putea să fi fost greșită.

Răspunsurile lipsă

În cazul parapsihologiei, trei astfel de răspunsuri sunt poate cele mai dramatice: 1. De ce pare că numai anumiți oameni au puteri extrasenzoriale? 2. De ce această formă specială de percepție umană în mod evident nu „lucrează" în toate cazurile? 3. Care sunt „subiecții" apți pentru percepția extrasenzorială? Sigur, nu sunt răspunsuri ușor de dat. Există însă performanțe inferioare, în încercarea de exercitare a unor capacități extrasenzoriale, obținute de cei care NU cred în existența acestora! Poate că diferența între cel care „crede" și cel care „nu crede" nu este foarte mare, dar un cercetător sceptic care montează un test poate avea o influență negativă asupra rezultatului. Iată un subiect fascinant, asupra căruia vom reveni. Nu înainte de a vă relata încă o întâmplare.

Semne...

Relatată chiar în momentul în care a avut loc (februarie 2001), această întâmplare are drept personaj central o fată, elevă la vârsta ultimilor ani de școală. Ea se trezește într-o zi – o zi perfect obișnuită – și merge la baie să se spele. Constată imediat că pe mână i-a apărut un semn, un 7 tăiat cu o linie. Arăta ca și cum cineva l-ar fi „ars" în piele în timp ce dormea. Sigură că șora sa nu-i putea face o glumă proastă, dar neavând curajul să i-l arate mamei, nu foarte încântată de elementele „paranormale", decide să nu spună nimic și să-și ascundă semnul cu un plasture. A doua zi însă – un nou simbol! Atunci începe să fie interesată și decide să caute pe internet informații. Întâmplător, ajunge la o pagină despre horoscop și recunoaște acolo semnele Peștilor și Taurului, care se potriveau cu cele de pe mână. Se gândește imediat: Pește era ea, Taur era Lindsey, prietena ei. Ziua următoare, al treilea semn! De data aceasta știe la ce să se aștepte – Berbecul. Semnul celeilalte prietene, Heather. Lansează un mesaj pe internet, întrebând ce poate însemna aceasta. Primește un singur comentariu, anonim: simbolurile apărute în timpul nopții pot foarte bine să fie un semn că ea și prietenele sale pot și trebuie să fie împreună...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/27

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

AUTOVINDECAREA

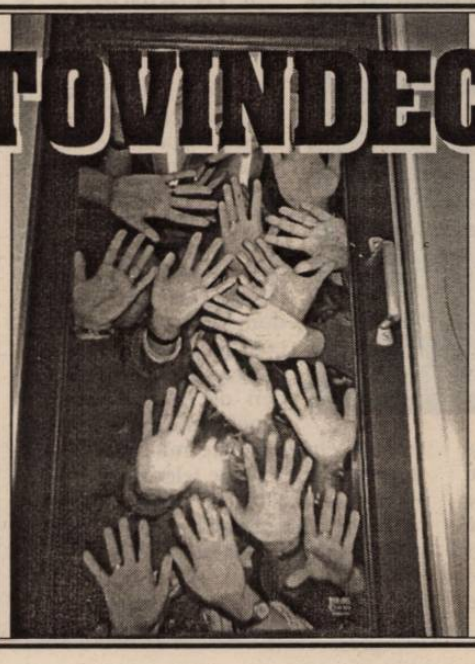

Werner Schultz, un austriac stabilit în SUA pe la mijlocul anilor 1980, suferise un accident în urma căruia nu-și mai putea mișca mâinile. Acestea îi înțepeniseră, fapt care-l ținea departe de meseria sa de zidar. După câteva luni de suferință, Werner Schultz începe să viseze cu insistență grupuri de mâini, un fel de ansamblu de palme amenințătoare sau, dimpotrivă, binefăcătoare. Peste un timp destul de scurt (2-3 săptămâni), boala începe să cedeze și pacientul poate, încet-încet, să-și miște palmele. După 15 luni de la accident, complet vindecat într-un mod care i-a intrigat pe medici, lui Werner i se întâmplă fenomenul numit în parapsihologie automatism. Într-o stare de transă neindusă de medicamente sau de vreun medium, el începe să deseneze siluete umane cu mâini enorme, care parcă cer îndurare sau care parcă salută un prieten aflat în depărtare. Toți cei din jurul său știau că Werner nu desenase în viața lui, însă schițele sale automatiste aveau o acurateță excepțională. Specialiștii au încercat să explice fenomenul prin faptul că din subconștientul pacientului lor pornise un puternic impuls al autovindecării, pe care creierul îl receptase cum se cuvine și începuse „să fabrice compușii necesari reluării funcțiilor locomotorii ale mâinilor". Ulterior, omul intra în transă tocmai sub influența acestor compuși elaborați de neuromediatori, care continuau să-i influențeze activitatea cerebrală. Treptat, Schultz și-a reluat meseria de zidar, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

PAUL IOAN

PULSUL planetei

Omul, o specie însingurată

- *Mai mult de 90 la sută din populaţia mondială de peşti a dispărut; debutul acestei catastrofe a biodiversităţii marine îl reprezintă anii 1950, când a „explodat" pescuitul industrial*
- *Peste 1.200 de specii de păsări au dispărut în secolul XX, astăzi aflându-se în pragul dispariţiei aproape 85 dintre speciile migratoare şi de talie mică*
- *Populaţia „mamiferelor de mare interes comercial" s-a micşorat la jumătate faţă de anul 1955; blănuri pentru casele de modă, clowni pentru circ şi colecţii particulare, diverse elemente anatomice pentru artizanat şi medicină neconvenţională, iată câteva „mari interese comerciale"*

Oceane şi mări nelocuite

La începutul lunii iunie s-a desfăşurat în Mexic conferinţa mondială cu titlul ***„Să punem capăt sfidării oceanelor"*** (traducere liberă pentru „Defy Ocean's End"). Studiile de peste un deceniu ale oceanologilor au conchis: zonele piscicole de coastă (din apele naţionale) sunt în pragul dezastrului ecologic. Doar aproximativ 10 la sută din populaţia mondială de peşti oceanici mai supravieţuieşte. Acest teritoriu reprezintă 40 la sută din suprafaţa oceanelor şi mărilor, restul de 60 la sută fiind ape internaţionale. Motivele esenţiale ale acestei catastrofe sunt: 1. Modernizarea pescuitului industrial şi exploatarea excesivă a anumitor specii comerciale; 2. Marile dificultăţi în a controla aplicarea

Câinele dingo (Australia)

normelor de protecţie ecologică şi a celor privind cantitatea „sustrasă". Dereglarea ecosistemelor conduce la dispariţia treptată a speciilor din lanţul trofic al peştilor şi mamiferelor marine. Cea mai dramatică situaţie de acest gen se constată în Atlanticul de Nord, unde delfinii şi rechinii se împuţinează anual cu 10 la sută. La Conferinţa susnumită s-a vorbit despre „Etica oceanelor", despre organizarea unui Sistem Global al Parcurilor Marine, despre Supravegherea Priorităţilor Mondiale Piscicole etc. Cu ce eficienţă? Vom vedea.

Păsări dezorientate, mamifere de colecţie

Încălzirea planetei şi frenezia cupidă a defrişărilor au transformat speciile de păsări şi de mamifere într-o nouă categorie de dinozauri. Cele mai vânate sunt speciile endemice. În majoritatea ţărilor tropicale şi subtropicale de pe toate continentele se desfăşoară o vânătoare acerbă pentru exemplare rare, sursa comerţului clandestin spre grădini zoologice, circuri şi nu în ultimul rând pentru colecţii particulare şi muzee de specialitate. De asemenea, băştinaşii, confruntaţi cu mari lipsuri alimentare, consumă carne de maimuţă (în Africa), deşi acestea au devenit tot mai rare. Spaţiul vital al păsărilor şi al mamiferelor micşorându-se într-un ritm care depăşeşte capacitatea lor de adaptare, rata reproducerilor a scăzut foarte mult. În zona Africii ecuatoriale, populaţiile de gorile şi cimpanzei scad cu 4,3 la sută pe an, începând cu 1983. De altfel, marile maimuţe sunt afectate şi de unele maladii umane mortale. Virusul Ebola, de exemplu, a ucis 500 de gorile dintr-un total de 800, în Parcul naţional Lossi din Congo...

Ultima specie apărută pe Terra, omul, a început să-şi ia în serios rolul de „Terminator". Bumerangul (răzbunarea naturii) va fi resimţit de generaţiile viitoare, care vor moşteni o planetă pustiită, majoritar populată – într-o macabră viziune SF – de clonele vieţuitoarelor de azi.

PAUL IOAN

Cameleonul din Madagascar

Şopârla cu corn

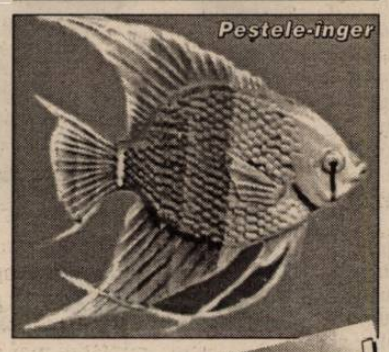
Peştele-înger

Anatomia secundei

EXISTĂ VIAŢĂ PE MARTE?

...Nu ştim: poate că da, poate că nu. Schiaparelli, pe vremuri, fotografiase chiar canale marţiene, deci dovezi sigure ale unei civilizaţii. Dar în anul 1965, când NASA şi-a trimis primul emisar către planeta vecină, fotografiile expediate de „Mariner IV" acasă au semnalat cratere, nu canale, gheaţă... uscată şi o atmosferă subţire, incapabilă să susţină viaţa. Cei doi „Vikingi" care i-au urmat în anii '70 au reuşit un excepţional spectacol televizat, primul de pe o altă planetă, în afara celor transmise de pe Lună, în anii 1969-1974. Însă n-au putut da un răspuns pozitiv la întrebarea pentru care au fost trimişi atât de departe. Dar, să o recunoaştem, nici unul negativ – sau nu cu totul negativ. După „Vikingi", Marte devine, pentru o vreme, o planetă exagerat de discretă, refuzându-ne emisarii. Ruşii, de pildă, în ciuda insistentelor încercări, n-au reuşit nici o „expediţie marţiană", unele sonde dispărând inexplicabil, chiar în apropierea Planetei Roşii, către sfârşitul deceniului IX al secolului trecut, iar ultimul eşec, cel al „probei" numită „Mars '96" însemnând şi o pierdere în aparatură – rusească dar şi furnizată de Agenţia Spaţială Europeană – în valoare de mai multe sute de milioane de dolari, înghiţită de Oceanul Pacific, imediat după lansarea ratată.

Totuşi, „Mars Surveyor", lansat de NASA în noiembrie 1996, a fost un succes, acoperind amintirea pierderii lui „Mars Observer" în 1993, care înghiţise aproape 1 miliard de dolari. „Pathfinder", în 1997, a fost un adevărat triumf, cu micul său rover, „Sojourner", mişunând pe suprafaţa planetei vecine şi aprinzând imaginaţia şi speranţele pământenilor: poate, cumva...

Dar nici „Sojourner" nu a fost remarcat de eventualii omuleţi verzi şi nici nu a descoperit nici cea mai mică urmă de viaţă pe Marte. Cum următoarele două misiuni ale NASA în 1999 – „Mars Climate Orbiter" şi „Mars Poland Lander" – au eşuat lamentabil, să observăm implicarea altor organisme în cursa marţiană: „Nozumi (Planet B)", sondă japoneză, a decolat în 1998 şi va ajunge în ianuarie 2004 în apropierea vecinei iar „Mars Express", al Agenţiei Spaţiale Europene, dacă totul va merge bine, va efectua traseul Terra-Marte între iunie şi decembrie 2003, profitând de apropierea celor două planete, în mersul lor celest. Ambele, o dată instalate pe orbite circummarţiene vor încerca, rotindu-se doar la câteva sute de kilometri deasupra misterioasei Planete Roşii, să răspundă tot la întrebarea care ne frământă: poate, totuşi, există viaţă pe Marte?...

Întrebarea continuă să rămână pe cer – încăpăţânarea umană fiind, se ştie, fără margini. Între mai şi iulie 2003, NASA va trimite în spaţiu o sondă cu două rovere (vehicule), care vor fi descărcate (paraşutate) pe solul marţian, în ianuarie 2004. „Mars Reconaissence Orbiter", tot al NASA, va decola în 2005 şi va începe să spioneze omuleţii verzi – dacă ei există... – sau urmele trecerii lor prin timp – dacă ele există... – începând cu 2006. Tot NASA îl va trimite, probabil, în 2007, pe „Scout 1", din care va fi debarcat în atmosfera marţiană un mic aparat de zbor şi, în combinaţie cu ESA, „Netlander"-ul, cu plecare în 2007 şi sosire în zona marţiană în 2008. În 2009, tot NASA prevede decolarea unei probe – „Smart Lander" – care va amartiza , iar din cala navei va ieşi la plimbare, vigilent, un „Long Range Rover", adică un vehicul capabil să se deplaseze pe distanţe lungi prin deşertul marţian.

În care deplasări , cine ştie ce vede... „Scout 2" va pleca în 2011, se spune în ambiţiosul nou plan marţian al NASA, şi va instala un punct automat de observaţie şi o antenă permanentă de emisie într-un loc cu largă vizibilitate, iar hăt, în 2014 şi 2016, vor avea loc, gândesc proiectanţii agendei cosmice, primele acţiuni dus-întors, când nave vor reveni de pe Marte cu mostre de sol pe care, studiindu-le în detaliu acasă, vom găsi, sperăm, măcar urmele microscopice de viaţă – bacteriile care îşi anunţaseră prezenţa pe meteoritul rupt din Marte, căzut în Antarctica, descoperit în august 1996 şi, din nou, dătător de speranţe...

...Culmea, până şi literatura SF pare cuprinsă de îndoieli, la întrebarea din titlul articolului. După ce marţienii erau daţi ca siguri – vezi H.G. Wells, Alexei Tolstoi, Edgar Rice Burroughs, I.M. Ştefan – după ce Ray Bradbury îi prezentase, în „Cronici marţiene", ca victime ale pământenilor colonizatori, iată că extraordinarul Kim Stanley Robinson, cu a sa trilogie „Marte roşu", Marte verde", „Marte albastru" – un fel de „Război şi pace" a secolului XXI – ne avertizează că marţienii vor începe să existe în anul de graţie 2020, atunci când primul pământeam, pe numele său John Boone, va pune piciorul pe suprafaţa lui Marte. Care va fi apoi îmblânzită şi domesticită de „marţienii" din – doar – următoarele două secole...

ALEXANDRU MIRONOV

întrebări pline de candoare

DE CE AU PISICILE MUSTĂŢI?

Să recunoaştem că nu este aceasta o chestiune vitală, dar ne putem pune bizara întrebare, măcar pentru a le cunoaşte mai bine pe simpaticele feline ce ne ţin companie. Spre deosebire de câini, pisicile sunt animale de pradă, lucru uşor de detectat în atenţia cu care ele urmăresc – de exemplu, de la fereastră – tot ce înseamnă mişcare, în jurul lor, uneori timp de ore întregi. Mustăţile nu au rol pur decorativ, ci fac parte din arsenalul lor, fiind alcătuite din mai multe fire de păr lungi, rezistente, specializate în senzaţiile tactile. Fiecare fir se află racordat la o mulţime de nervi foarte sensibili, capabili să detecteze cea mai mică mişcare sau contact.

În ciuda faimosului lor simţ vizual puternic dezvoltat, pisicile au nevoie de informaţiile senzoriale suplimentare primite de la mustăţi, pentru a se mişca mai uşor în întuneric: sunt avertizate astfel de prezenţa unui obiect în imediata lor vecinătate, înainte să... se lovească de el cu botul. De asemenea, mustăţile ajută animalul şi să-şi evalueze gabaritul, înainte să intre într-un spaţiu strâmt. Dacă mustăţile ating marginile găurii respective, înseamnă că ascunzătoarea aleasă e prea mică şi pisica ar putea rămâne captivă în ea, ca-ntr-o capcană. Apropo: amintindu-ne de celebra imagine a lui Salvador Dalí, cea cu mustăţile ca două săgeţi, oare nu ne putem întreba la ce le folosea?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

FANTOMELE din şifonierul minţii

Chiar şi cele mai respectabile reviste ştiinţifice nu se feresc să abordeze subiectele cele mai „extravagante", dacă gradul de interes al acestora este suficient de mare. Şi ce poate fi mai spectaculos decât un subiect despre care omenirea discută de sute şi sute de ani: stafiile. Dr. Richard Wiseman şi colegii săi de la Universitatea Hertfordshire au efectuat un studiu amplu şi au ajuns la concluzia, publicată în *British Journal of Psychology*, că deşi faptul că mulţi oameni se pot speria într-o anumită clădire este un fenomen real, fantomele nu există ca atare! Sau, cel puţin, ei nu au găsit nici o dovadă efectivă în acest sens. Pentru psihologii britanici, fantomele reprezintă doar modul în care organismul nostru reacţionează în anumite condiţii de mediu înconjurător. Un curent de aer rece, lumina care scade în intensitate, un câmp magnetic pot declanşa senzaţia unei „prezenţe" în cameră. Şi chiar asta şi este – o prezenţă şi atât! Efortul a sute de voluntari a condus la această concluzie, după ce au verificat locurile cele mai bântuite din Marea Britanie, de la Hampton Court, în Anglia, la South Bridge Vaults în Edinburgh, Scoţia.

„Locul execuţiei"

Hampton Court a fost totdeauna celebră pentru că se spunea că aici apare mereu fantoma nefericitei Catherine Howard, cea de a 5-a soţie a lui Henric VIII, executată pe aceste meleaguri. „Candidaţii" la viziuni de fantome au fost instruiţi să raporteze orice experienţe neobişnuite, de la auzirea unor paşi, la senzaţia de frig sau a unei prezenţe străine în jurul lor. Rezultatele au fost surprinzătoare: cele mai multe asemenea experienţe s-au înregistrat în locurile cele mai cunoscute a fi bântuite, cum ar fi Galeria Bântuită de la Hampton Court sau criptele din Edinburgh.

Zone bântuite, dar... fără fantome!

Concluzia cercetătorilor a fost deci că existenţa unor locuri bântuite este un lucru absolut real,

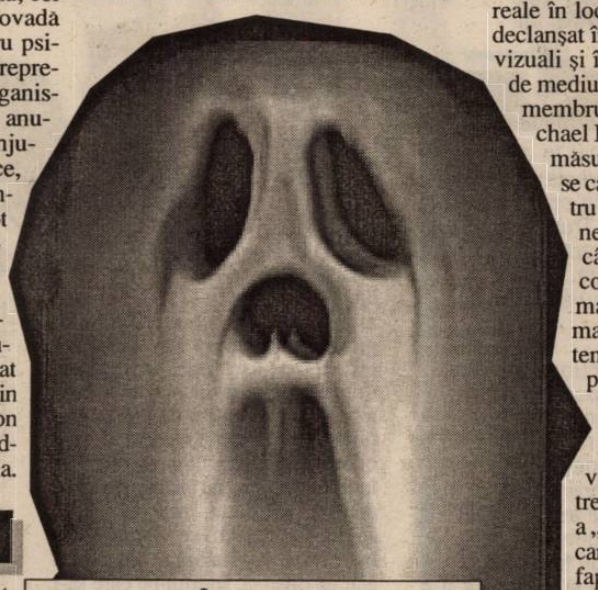

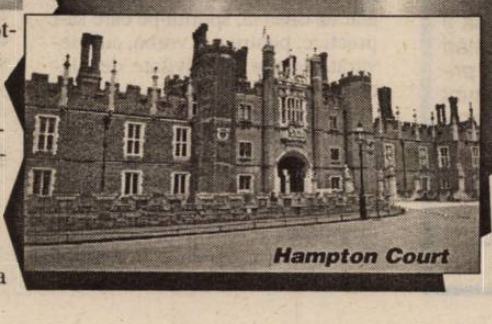
Hampton Court

acestea fiind concentrate dintotdeauna – sute de ani, conform celor înregistrate de istorie! – în zone specifice. „Locuri bântuite există iar ele sunt cele unde oamenii, ale căror relatări nu pot fi puse la îndoială, au trăit experienţe neobişnuite. Fantomele reprezintă un mod de a explica aceste experienţe!", spune dr. Wiseman. Dar sunt fantomele reale, se întreabă tot el? Răspunsul nu este simplu de dat şi cel pe care îl propune echipa de cercetători este unul paradoxal: fenomenul de bântuire există, dar nu şi fantomele! „Oamenii trec prin experienţe reale în locuri reale, dar totul este declanşat în primul rând de factori vizuali şi în rest de diferiţi factori de mediu", spune tot el. Iar un alt membru al grupului, dr. Michael Persinger, adaugă: «Din măsurătorile efectuate, reiese că noi toţi ne alegem, pentru a dormi şi a ne simţi bine, acel loc unde valorile câmpurilor care ne înconjoară sunt cele normale! Şi o facem de cele mai multe ori instinctiv: temperatura, lumina, câmpul electromagnetic etc., toţi factorii de mediu ne, furnizează, chiar şi inconştient, indicii privind alegerea pe care trebuie să o facem pentru a „nu ne speria"!» Nici măcar, cum s-a mai susţinut, faptul că cel testat ştia sau nu că era vorba de un loc bântuit nu a putut fi dovedit că ar avea vreo importanţă. Chiar dacă mulţi vor fi dezamăgiţi, fantomele chiar par să existe doar în „şifonierele" creierelor noastre, de unde, din când în când, ies la câte o scurtă plimbare, ca să ne mai sperie puţin...

MIHAELA DOROBANŢU

E bine de ştiut

Cine nu îşi doreşte o vacanţă de vis?! Fără nici un simptom de boală, cu o stare de sănătate perfectă... Dar câte neprevăzute alarme nu îşi fac prezenţa în zilele de vacanţă!...

Cârceii, aceste crampe musculare sunt de fapt contracţii involuntare, scurte, dureroase, ale unui muşchi ori grup de muşchi.

NEPLĂCERILE VACANŢEI

Cauzate de frig, oboseală, apă prea rece, lipsă de calciu, cârceii declanşaţi în musculatura picioarelor fac să fie anchilozată pur şi simplu zona respectivă. În orele de drumeţie, fără antrenament ori în cele de înot în apă prea rece, fără încălzirea prealabilă a organismului prin mişcare, cârceii apar rapid.

Ce trebuie făcut? Se întinde piciorul, se fac mişcări bruşte către gambă, masaj uşor pe zona tendonului lui Ahile, ciupituri ori una-două înţepături cu un bold. Mai mult, pe locul respectiv se fac rapid fricţionări cu gheaţă ori se aplică un obiect rece. Când cârceii de efort au dispărut, se recomandă o baie caldă la picioare.

Hemoragia nazală poate fi datorată expunerii fără măsură la soare, în ore nepotrivite, loviturilor în zona piramidei nazale. Asemenea hemoragii sunt foarte frecvente în vacanţă. Sunt de fapt accidente pe care le pot suporta deopotrivă şi persoanele cu diverse afecţiuni cardiace sau hipertensivii.

Imediat după producerea accidentului, bolnavul va fi aşezat pe un scaun cu spătar şi persoana care îi dă primul ajutor îi va presa cu vârful degetului nara care sângerează. Aici, în aceeaşi nară, se va pune un mic tampon îmbibat în apă oxigenată sau în zeamă de lămâie. Ideală este o soluţie diluată de vitamina K. În lipsa acestor substanţe, vata va fi umezită cu suc de urzici bine spălate ori cu decoct de pătlagină. În plus, la baza nasului se poate aplica o compresă rece sau un cub de gheaţă. De asemenea, se recomandă fricţionarea spatelui cu un prosop înmuiat în apă rece cu cuburi de gheaţă. Cât timp durează aceste manevre, accidentatul va avea grijă să respire numai pe gură.

Durerea: este un simptom extrem de frecvent în vacanţă, având cauze foarte diferite!

Dacă durerea este vie, localizată în partea dreaptă jos, a abdomenului, o apendicită acută este pe cale să se declanşeze. Prezentarea la consultul medical este obligatorie şi rapidă.

Când durerile sunt la fel de vii sau au ca punct de localizare capul pieptului, atenţie, un ulcer mai vechi este pe cale să perforeze. Cel mai apropiat spital este singura salvare. Dar, durerile ce le resimt femeile în partea inferioară a abdomenului, însoţite de paloarea tenului şi de o inexplicabilă stare de moleşeală, ce pot anunţa? Atenţie, acestea sunt dureri ce dovedesc instalarea unei sarcini extrauterine. Mare grabă pentru ajungerea la medic, deoarece trompa pe care este amplasată sarcina este pe cale să explodeze. Aşadar, de mare urgenţă se va face internarea într-un spital sau clinică de specialitate.

Durerile de cap se instalează în stări de gripă, indigestie, hipertensiune, tumori cerebrale, tulburări de vedere.

Se aplică pe cap comprese înmuiate în apă rece sau în infuzie de mentă. Bolnavul se va aşeza în cameră bine aerisită, fără zgomot, în linişte.

Iată deci câteva dintre posibilele neplăceri ale vacanţei, pe care trebuie să le învingem.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

SURORILE HILTON

Îmbrăcate lejer, cu minijupe şi top-sutien, croite din câţiva... centimetri de material, oferind privirilor un pântec plat, strălucitor, datorită buricului înnobilat cu diamante, surorile Hilton au făcut ravagii în această vară. Cu ţinuta sa provocatoare, mai mult goală decât îmbrăcată, privirile lui Paris Hilton degajau multă căldură. Sora sa, Nikki, vădeşte aceleaşi calităţi. Cele două surori, moştenitoare ale celebrului lanţ hotelier, probează, încă o dată, că în mijlocul nopţii totul este permis...

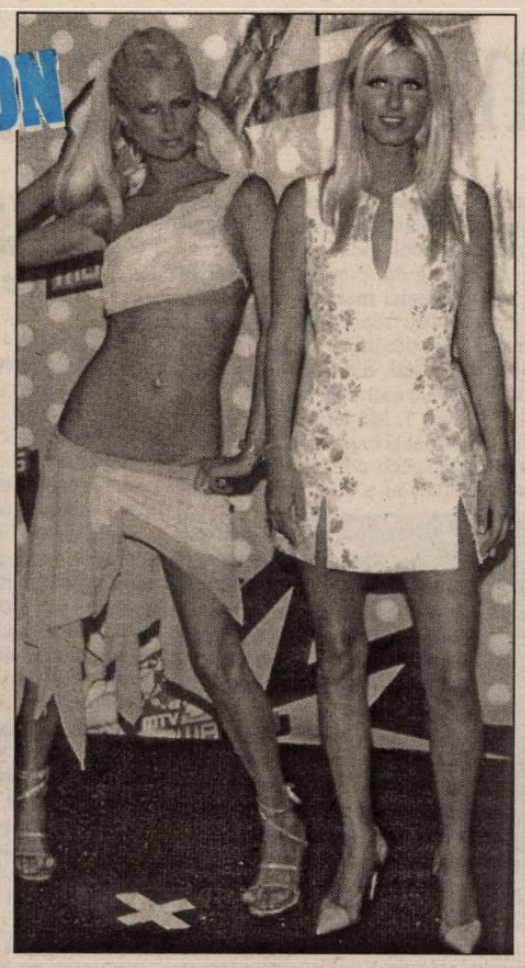

Madonna şi Britney Spears, în „Cartea Recordurilor”

Madonna

Britney Spears

Performanţele discografice, dar mai ales câştigurile obţinute de pe urma vânzării de albume le-au făcut pe Madonna şi Britney Spears să-şi vadă numele notate în celebra Carte a Recordurilor. Madonna figurează cu peste 120 de milioane de dolari. Cântăreaţa are în palmares 12 albume în American Top 10 şi 34 de single-uri. Gloria Estefan, cea mai căutată solistă latino, a câştigat din vânzări peste 35 de milioane de dolari. La categoria cel mai bine vândut album, Britney Spears este pe primul loc cu „Oops... I Did It Again” lansat pe piaţă în 2000 şi vândut în doar câteva zile de la lansare, în peste 1 milion de exemplare.

SPORTUL, bun la orice vârstă

Fie că este vorba despre copii ori despre adulţi, nu toţi au aceleaşi aptitudini fizice. Din acest motiv, practicarea unui sport care să corespundă acestor caracteristici este elementul care condiţionează atingerea rezultatelor maxime. Iniţiindu-se în sport, cei mici descoperă poziţii, senzaţii, gesturi noi. Toate aceste experienţe noi, amuzante, îi ajută să se situeze în spaţiu, le dezvoltă mai bine coordonarea, simţul echilibrului şi îi face stăpâni pe forţele lor. Astăzi, există bebeluşi înotători sau gimnaşti, de la 6 luni, chiar dacă lecţii de înot se iau, frecvent, de la 3-4 ani. La 4 ani pot învăţa skiul, dansul, judo sau gimnastica. Spre 6-7 ani, copilul are nevoie vitală să se mişte, să alerge, să sară. Sportul are un aport excelent în dezvoltarea armonioasă a corpului, ameliorarea psihomotricităţii şi deprinderea integrării într-un grup. Pe planul coordonării mişcărilor, maturitatea dobândită permite gesturi mai tehnice. Dar, la această vârstă, copilul este puţin rezistent la efort şi oboseşte repede. Se recomandă înotul, mersul cu rolle, tenisul, dansul, echitaţia, scrima, judo, sporturile colective. Copilul trebuie lăsat să-şi aleagă, din paleta atât de diversă, sportul pe care să-l practice, pentru a fi vorba, cu adevărat, despre o activitate de plăcere.

Adolescentul îşi optimizează performanţele. Densitatea osoasă este la maxim iar masa musculară este dezvoltată mult. În funcţie de capacităţile sale fizice, el va putea face proba rezistenţei, forţei fizice, supleţii, a rigorii şi ambiţiilor competitive. În această perioadă poate opta pentru o disciplină sportivă anume. Sunt permise toate activităţile sportive: nataţia, joggingul, artele marţiale, patinajul, sporturile colective.

Cel mai adesea, viaţa socială, profesională şi familială, lasă adulţilor puţin timp pentru practicarea unei activităţi sportive. În ciuda faptului că, de pe la 30 de ani masa musculară, supleţea, densitatea osoasă îşi încep declinul, iar sportul ar fi indispensabil. Cel mai bun program ar fi o combinaţie de activităţi de rezistenţă cu altele, „de cruţare”. Alternativ, de 2-3 ori pe săptămână, se recomandă jogging şi gimnastica-acvatică, înot şi mers pe jos, yoga şi step, gimnastică şi tenis.

După 50 de ani, femeile devin la fel de vulnerabile ca bărbaţii în faţa maladiilor cardiovasculare. Densitatea osoasă diminuează, ele putând suferi de osteoporoză. Sportul trebuie privit ca un paleativ. El întreţine capitalul osos, ameliorează circulaţia sangvină, fortifică inima, garantează tonicitatea musculară şi supleţea articulaţiilor. Ajută, de asemenea, la conservarea simţului echilibrului. Se recomandă, în caz de osteoporoză, mersul pe jos. În cazul suferinţelor cauzate de traumatisme articulare, gimnastica acvatică şi înotul sunt folositoare. Pentru a combate eventualele pierderi de echilibru şi de coordonare se recomandă yoga şi golf, iar celor cu probleme de circulaţie, sporturi nautice.

Concluzia firească: sportul este bun la orice vârstă...

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Reguli simple

La vârste diferite pielea, logic, necesită îngrijiri diferite. Astfel, al 20 de ani tratamentele cosmetice vizează prevenirea şi întârzierea apariţiei primelor riduri. După 25 de ani încep să-şi facă apariţia ridurile de expresie, în jurul ochilor şi gurii. Ele sunt datorate încruntărilor şi zâmbetelor, nu îmbătrânirii pielii.

Radicalii liberi îşi încep, tot în această decadă a vieţii, acţiunea devastatoare, aşa că pielea trebuie protejată, în special vara, cu o cremă cu ecran solar. Trebuie ştiut şi faptul că fondul de ten nu se aplică direct pe piele, ci pe o cremă hidratantă.

Vârsta de 30 de ani este „vârsta de aur” a pielii unei femei.

Problemele pubertăţii, cu acneea binecunoscută multora, au dispărut iar bătrâneţea este încă departe. Tratamentul şi îngrijirea pielii în această a treia decadă a vieţii au ca obiectiv conservarea capitalului de frumuseţe pentru cât mai mult timp. Cel mai bun test pentru a şti dacă ai o piele sănătoasă şi frumoasă îl constituie luminozitatea tenului. Cercetări recente în cosmetologie avertizează că primul semn de îmbătrânire a pielii nu sunt ridurile, nici pierderea elasticităţii, ci alterarea culorii pielii, care devine opacă şi cenuşie. Din acest motiv este obligatoriu ca, o dată pe săptămână, să fie exfoliate celulele moarte acumulate la suprafaţa epidermei. Alte reguli, valabile pentru celelalte decade de vârstă, săptămâna viitoare.

Gastronomice

Continuăm seria reţetelor sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus:

Fasole scăzută cu tarhon

400 g fasole boabe uscată, 2 linguri cu ulei, 2 linguri cu făină, 1 vârf de cuţit cu boia, 100 ml smântână, zahăr, oţet, 2 căţei de usturoi, 1 lingură de tarhon.

Fasolea spălată se înmoaie pentru o noapte. A doua zi se pune la fiert, se adaugă sare după gust (dacă se pune sare mai devreme, fasolea se înmoaie mai greu). Se face un rântaş din ulei, făină şi usturoiul răzuit, se presară cu boia, se amestecă bine cu puţină apă rece şi se adaugă la fasole. Se presară cu tarhon şi se lasă pe foc până fierbe complet. Se potriveşte la gust cu sare şi zahăr, iar la sfârşit se adaugă smântâna. Se asortează cu cârnaţi prăjiţi sau fierţi, ori cu slănină prăjită.

Morcovi cu pătrunjel

1 kg de morcovi, 1 lingură cu untură, 1 ceapă de mărime mijlocie, 1 lingură cu pastă de bulion, 2 linguri cu smântână, 1 legătură de pătrunjel.

Morcovii curăţaţi şi spălaţi se taie cubuleţe. Ceapa mărunţită se prăjeşte uşor în untură încinsă, se adaugă morcovii, pasta de bulion şi puţină apă, până ce morcovii se înmoaie. Se adaugă sare după gust. La sfârşit se presară pătrunjelul verde mărunţit. Se adaugă 2 linguri cu smântână şi se încălzeşte bine. Se poate servi cu tocătură, cârnaţi prăjiţi sau ochiuri.

Crocante din pireu de cartofi

300 g pireu de cartofi, 2 ouă, 50 g pesmet, 150 g făină, sare, ulei pentru prăjit.

Pireul se omogenizează cu un gălbenuş, 2 linguri cu făină şi sare. Din compoziţia obţinută se formează bastonaşe cu mâna umezită. Se trec prin făină, ouă bătute şi pesmet, apoi se prăjesc în uleiul încins. Se servesc cu chefir, cu usturoi şi salată verde.

Ouă în măcriş

400 g măcriş, 1 lingură cu ulei, 1 lingură cu făină, 100 ml lapte, 200 ml smântână, 4 ouă, 1 lingură de muştar, 20 g margarină, sare, zahăr, 1 legătură pătrunjel, 1 linguriţă cu pesmet.

Măcrişul curăţat şi spălat în apă se scurge şi se căleşte în ulei. Se presară cu făină, în timp ce se amestecă bine, se adaugă laptele şi smântâna. Se pune sare şi zahăr, după gust. Sosul pregătit se toarnă într-un vas termorezistent. Ouăle se fierb, se curăţă şi se taie în două. Gălbenuşul acestora se amestecă împreună cu muştarul, pesmetul, margarina, pătrunjelul mărunţit şi sare. Albuşurile se umplu cu această compoziţie şi se aşază în sos împreună cu găluştele formate din compoziţia rămasă, trecută prin pesmet. Se încălzeşte în cuptor şi se serveşte cu cartofi fierţi.

Macaroane milaneze

250 g macaroane, 50 g unt, 125 g şuncă, 200 g caşcaval, 3 ouă.
Facultativ: 100 g smântână.

Macaroanele se fierb iar după ce au fost scurse se amestecă cu untul, şunca tăiată mărunt, caşcavalul ras şi gălbenuşurile de ou. Albuşurile bătute spumă se adaugă la sfârşit. Compoziţia cât mai omogenă se pune într-o formă unsă şi se dă la cuptor. Se poate turna deasupra jumătate de pahar cu smântână (îngroşată eventual cu 1 linguriţă făină).

Remedii naturale...

De ce e diareea, mai frecventă vara?

Căldura favorizează dezvoltarea şi răspândirea mai rapidă a agenţilor patogeni iar alimentele – în stare naturală sau preparate – se alterează mai uşor dacă nu sunt păstrate în condiţii optime. La rândul ei, apa, chiar cea din băuturile răcoritoare, provenită de la surse îndoielnice reprezintă un factor favorizant al diareei. Abaterile de la regulile elementare de igienă (personală şi alimentară) sunt încă o poartă de intrare pe cale digestivă a microbilor în organism. E de preferat ca toate aceste cauze care duc la tulburări gastrice să fie înlăturate prin mai multă atenţie la ceea ce mâncăm şi bem, la starea de curăţenie a mâinilor şi a veselei. Dar, dacă totuşi se întâmplă ca „accidentul" să se producă, există remedii naturale.

- *Infuzie de frunze de afin.* Se lasă la infuzat 10-15 minute o linguriţă de frunze la o cană cu apă clocotită, după care se strecoară; se beau 2-3 căni pe zi. Este indicată mai ales copiilor.
- *Decoct de fructe de afine.* Se pune o linguriţă de fructe proaspete la o cană cu apă. Se fierbe 10 minute. Se beau 2 căni pe zi.
- *Infuzie de fenicul.* Se infuzează 2-3 linguriţe de plantă la o cană cu apă clocotită. Se beau 2-3 căni pe zi.
- *Infuzie de urzici.* Se prepară din 25 g tije şi frunze uscate de urzici, peste care se toarnă 1 litru de apă clocotită. Se lasă la infuzat 10 minute, apoi se strecoară. Se bea întreaga cantitate pe parcursul unei zile.

- *Infuzie de salvie.* Se folosesc 1-2 linguriţe de plantă la o cană de apă clocotită. Se beau 2-3 căni pe zi.

Aceste remedii trebuie combinate cu un regim dietetic foarte strict. În primele 24 de ore, regimul are în vedere hidratarea organismului, cu ceai de mentă, zeamă de orez, zeamă de morcov fiert (cantitatea totală de lichide trebuie să fie de cel puţin 2 litri). În ziua a doua se introduc: orez fiert (mucilagiu), mere coapte iar în zilele următoare pâine prăjită, brânză de vaci şi carne slabă fiartă (de pui, vacă, peşte).

LAPTELE

un aliment negru în cerul gurii

Pentru unele persoane, e un adevărat „rău"! Câteva înghiţituri de lapte şi imediat organismul se revoltă: dureri abdominale, diaree, flatulenţă... Cei care nu reuşesc să digere normal laptele ajung ca treptat să respingă orice produs lactat, de teamă că le-ar putea face rău. Pe de-o parte, se privează de o sursă importantă de elemente nutritive, importante pentru buna funcţionare a organismului, iar pe de alta renunţă la plăcerea gustativă pe care o oferă această familie de alimente.

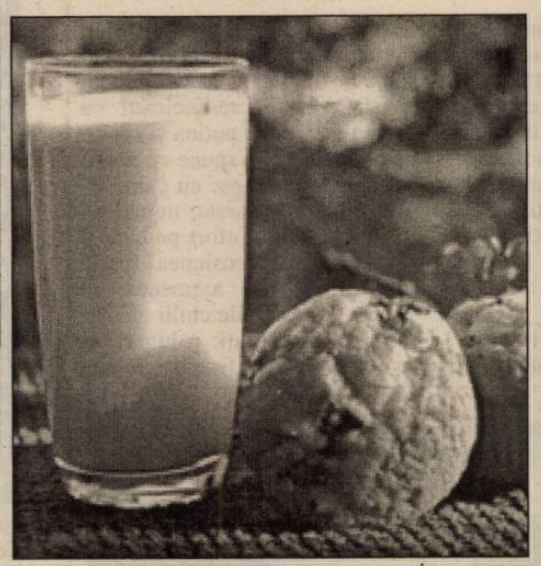

Care-i vina laptelui?

De fapt, nu laptele în sine este „de vină", ci o substanţă pe care o conţine – lactoza, adică, un fel de zahăr format din alte două categorii de... „zahăr": glucoza şi galactoza. Aceste două substanţe sunt prezente în orice lapte provenit de la mamifere. Laptele matern, de exemplu, le conţine în procent de aproximativ 7%, cel de vacă în procent de 5%, în timp ce derivatele din lapte (brânza proaspătă, iaurtul, frişca...) în procent de 3-6%. În plus, în funcţie de „reţetă" şi de procesul tehnologic, unele produse alimentare preparate industrial, cum ar fi biscuiţii, chiar şi unele mezeluri sau diverse produse culinare semipreparate conţin lactoză (pentru a le da gustul uşor dulce, pentru fermentaţie, cristalizare, omogenizare etc.). Industria farmaceutică foloseşte şi ea lactoza ca excipient; 20% dintre medicamente conţin acest ingredient.

Cum se digeră?

Pentru a fi digerată de intestin, lactoza are nevoie de ajutorul unei enzime: lactaza. La om, ca de altfel la majoritatea mamiferelor, activitatea acestei enzime este maximă la naştere. Rămâne la o cotă foarte ridicată în perioada alăptatului, apoi intră într-un proces de descreştere, până se stabilizează la un anumit nivel, cel normal. Este aşadar un fenomen fiziologic „prestabilit". În unele cazuri, se întâmplă însă ca lactaza să se stabilizeze la un nivel insuficient pentru digerarea unei cantităţi mari de lactoză, ceea ce duce la aşa-numita intoleranţă la lapte (de fapt, la lactoză).

Care sunt simptomele intoleranţei?

Semnele clasice se traduc prin diaree şi acumularea de gaze în cavitatea abdominală, care, la rândul lor, provoacă balonare, flatulenţă, dureri de stomac...

De ce, când şi cum apare?

La toate aceste întrebări, răspunsul nu este ţintit. Intoleranţa la lactoză diferă de la un individ la altul, în funcţie de mai mulţi factori; sunt incriminaţi factorii genetici, chiar şi cei de mediu, ca şi vârsta, sexul, intestin iritabil, factori psihologici etc. Statisticile arată că adevărata intoleranţă la lactoză, în formă severă, este rară şi că majoritatea oamenilor care consideră că nu suportă laptele pot de fapt să consume cel puţin o cană pe zi, fără să apară simptomele specifice „bolii".

Alergicii pot consuma produse lactate?

Chiar şi la persoanele foarte sensibile, consumul de lapte şi derivate ale acestuia rămâne posibil în următoarele condiţii:

- să evite consumul de lapte pe stomacul gol şi în mari cantităţi
- să împartă cantitatea de lapte pe o zi (o cană, de exemplu) în doze mici, care să se bea cu pauze între ele
- să mănânce şi alte alimente atunci când beau lapte (cereale, sandviciuri)
- să introducă lapte în diferite preparate culinare (piureuri, orez, griş, paste, sucuri de fructe etc)
- să consume în loc de lapte (în cazurile severe) iaurt, care este produsul lactat cel mai bine tolerat de organism, rămâne timp mai îndelungat în stomac, ca o emulsie, şi e bogat în bacterii care ajută la pre-digerarea lactozei.
- să încerce şi brânzeturile uşoare, care au capacitatea de a elimina o parte din lactoză.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

H.D. din Buftea. Atrofia musculară a muşchilor gambei, de care suferiţi, are multe cauze. În funcţie de

Atrofie musculară

cauză, tratamentul e diferit, deci nu se poate face o recomandare generală. Pentru precizarea unui diagnostic corect sunt necesare destul de multe investigaţii (oscilometri, electromiogramă, tomografie, rezonanţă magnetică, biopsie musculară etc.), drept pentru care ideal ar fi să vă internaţi într-o clinică de neurologie (de exemplu, cea a Spitalului Colentina sau a Spitalului Fundeni din Bucureşti), deoarece aceste investigaţii nu se pot face ambulatoriu. Reţineţi că fără un diagnostic precis nu se poate da un tratament eficace.

SUNETUL MUZICII

Chiar dacă încă există mulţi oameni care zâmbesc atunci când aud că meloterapia reprezintă un factor de sănătate, cu potenţial de prevenire, dar şi de vindecare a bolilor, studiile cercetătorilor din multe părţi ale lumii au ajuns la concluzii certe că aceasta este o realitate incontestabilă. Există însă o mulţime de condiţii ca muzica să ajungă... la sufletul celui care o ascultă şi să facă bine întregului organism. Contează în primul rând starea psihică şi fizică, apoi condiţiile de ascultare, mediul, anturajul şi... genul de muzică. Pentru unele persoane, de exemplu, să asculte muzică în timp ce muncesc este un stimulent al puterii de concentrare, al creativităţii şi concomitent o modalitate de relaxare; pentru alţi oameni este un factor de stres, ei preferă să asculte muzică numai acasă, fie aşezaţi în fotoliul preferat, fie în timp ce deretică prin gospodărie... Iar unii indivizi susţin cu fermitate că nu au nevoie să asculte muzică, niciodată. Cercetătorii care se ocupă de efectul muzicii asupra fiinţei umane au ajuns însă la unele concluzii interesante în ceea ce priveşte relaţia dintre un anumit gen de muzică şi... rezonanţa asupra sănătăţii fizice şi psihice. Iată în rezumat aceste raporturi.

Gregoriană. Bazată pe ritmul respiraţiei, dă impresia de vitalitate şi de comuniune cu forţa care guvernează universul. Excelentă pentru muncă, concentrare, meditaţie, alungarea stresului.

Preclasică. Acordurile lente şi suspendate ale lui Hendel dau senzaţia de stabilitate, ordine şi securitate, fiind foarte propice muncii intelectuale.

Clasică. Transparenţa şi claritatea mesajului unor compozitori cum ar fi Haydn sau Mozart revigorează puterea de concentrare şi memoria, oferind totodată senzaţia de spaţialitate.

Romantică. Este încărcată de întreaga gamă de emoţii umane (Chopin, Liszt, Wagner), de la cea mai mare tristeţe, până la exaltarea mistică. Predispune la melancolie, la reverie, la dorinţa de comunicare şi tandreţe, la meditaţie.

Jazz, blues. Formele de jazz „clasic" evocă, asemănător genului romantic, emoţiile umane, dar au un impact tonifiant asupra organismului.

Rock. Unele variante de rock „clasic" stimulează pasiunea, altele relaxează tensiunea interioară. Este însă muzica având efectul cel mai diferit, de la o persoană la alta.

Heavy metal, punk, grunge. Acest gen de muzică, zgomotoasă şi, de obicei, ascultată foarte tare, afectează direct sistemul nervos, solicitând cu predilecţie timpanele şi nervii auditivi. De aici, reacţii fiziologice imediate, cum ar fi creşterea tensiunii, a ritmului cardiac, a respiraţiei.

Tehno. Frecvenţa sunetelor joase, bubuitoare, specifică întregului gen comercial, evocă bătăile inimii. Plonjând într-o ambianţă tehno, organismul tinde să se adapteze acestui ritm, astfel încât frecvenţa sunetelor modifică ritmul creierului. În timp, creierul intră ca într-o stare de transă. Medicii chinezi susţin că acest gen de muzică perturbă foarte grav aşa-numitului „qi ancestral", adică energia care care îi leagă pe oameni de trecut şi de viitor.

Sacră. De sorginte orientală sau occidentală, toată muzica sacră are particularitatea de a trece dincolo de barierele spaţiului şi timpului şi de a face creierul să treacă în „unde alfa"; de aceea, e propice nu numai înălţării spirituale, ci şi relaxării şi alinării durerilor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Testosteronul: efecte secundare

– Scrisoarea corespondentei noastre Silvia privind testosteronul a determinat şi alte solicitări de informaţii, din care am ales scrisorile corespondentelor Ana D., din Cluj Napoca şi Elisabeta, din Judeţul Ialomiţa, care se interesează de posibilele efecte secundare ale unei terapii cu testosteron.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Cum spuneam, este vorba despre o terapie controversată. Motivele sunt simple: administrat în doze mari, acesta poate duce la „masculinizare" – creşterea părului, îngroşarea vocii, creştere în greutate, acnee etc. Există şi efecte secundare mai serioase, printre care: afecţiuni hepatice (inclusiv icterul), edeme datorate retenţiei sodiului şi apei, alte forme de virilizare (printre care ciclul menstrual neregulat), modificări ale nivelului lipidelor (colesterol, trigliceride...), policitemia (o creştere a volumului total sau a cantităţii globulelor roşii) sau hipercalcemia (creşterea nivelului de calciu în sânge).

Există, bineînţeles, situaţii şi medicaţii în curs de desfăşurare, care fac nerecomandabilă recurgerea la această terapie: disfuncţii hepatice sau renale, femei cu antecedente cardiace, cum ar fi bolile coronariene sau atacurile de cord, femei cu un nivel jos de colesterol „bun" (HDL – pentru că testosteronul l-ar putea diminua şi mai mult) precum şi femeile cu hipersensibilitate la testosteron.

Testosteronul este de asemenea contraindicat în situaţia în care se administrează anticoagulante (le întăreşte efectul), analgezice ne-narcotice (le creşte nivelul în sânge), insulină (poate să scadă necesităţile de insulină), substanţe antidepresive triciclice (ipraminele, pentru că le creşte activitatea).

Trebuie însă repetat, aşa cum o facem întotdeauna: doar medicul este cel care hotărăşte. Şi o ultimă observaţie: trebuie ca timp de cel puţin 3-6 luni să se renunţe la anticoncepţionale, pentru ca testarea nivelului de testosteron să fie corectă şi relevantă.

MIHAELA DOROBANŢU

MĂNĂSTIRI ÎN ÎNALTUL CERULUI

Pe teritoriul micuţului stat Bhutan, aflat în inima masivului Himalaya, au fost construite, la înălţimi incredibile, câteva mănăstiri budiste. De altfel, în această ţară cu doar 1,5 milioane de locuitori şi o suprafaţă de 47 de mii de kilometri pătraţi, aflată între China şi India, există cea mai mare densitate de lăcaşuri budiste.

Două dintre aceste edificii sunt dedicate meditaţiei, rugăciunilor şi asimilării învăţăturilor lui Buddha. Situate la altitudini de aproximativ 5.500 metri, mănăstirile Kula Kangri şi Tak-Shang au fost durate în stâncă, în secolele VIII şi IX d.Ch. Credincioşii budişti spun că în acea zonă nordică a Bhutan-ului a sosit, călare pe un tigru zburător, marele guru Rimpoche, care a avut iniţiativa creării unor mănăstiri total izolate de restul lumii şi greu de reperat în peisajul muntos.

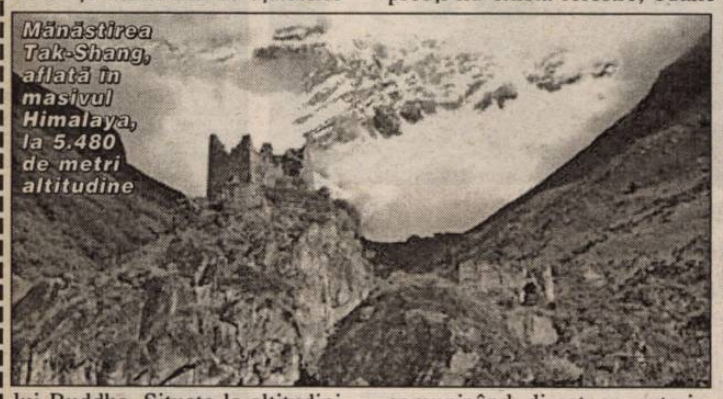

Mănăstirea Tak-Shang, aflată în masivul Himalaya, la 5.480 de metri altitudine

La Tak-Shang (aflată la 5.480 de metri altitudine) au acces numai călugări cu ranguri superioare. Ei trăiesc într-o totală asceză şi efectuează aici ritualuri conform cutumelor stabilite de guru Rimpoche: meditaţia durează fie trei ani, fie, trei luni, fie trei săptămâni, după cum poate rezista credinciosul cu hrană extrem de puţină şi exclusiv vegetală. Se spune că aceşti călugări se hrănesc cu carne de iak, uscată şi sărată, numai cu prilejul marelui efort pe care îl fac pentru ascensiunea foarte periculoasă. De asemenea, se spune că în micile chilii ale celor mai devotaţi călugări şi preoţi nu există ferestre, odăile comunicând direct cu exteriorul. Este un exerciţiu de rezistenţă la temperaturile scăzute, de fapt un alt fel de omagiu adus lui Buddha – care a călătorit şi a dormit în aer liber chiar la minus 20 de grade... Singura cameră cu decoraţiuni este cea a meditaţiei comune, în celelalte încăperi dominând austeritatea. În desfăşurarea programului unei zile, credincioşii de aici efectuează exerciţii fizice de mare intensitate. Nu lipsesc, evident, tehnicile de respiraţie tip yoga, extrem de necesare şi datorită aerului rarefiat de la acele altitudini.

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

Cine au fost

CEI PATRU FARAONI GEMENI?

■ *Patru statui gigantice identice străjuiesc Nilul la Abu Simbel, reprezentându-l pe unul şi acelaşi faraon, Ramses II. De ce tocmai patru, când cifra sacră a Egiptului era cinci (pentagonul perfect care pune în evidenţă numărul de aur – 1,168)?*

■ *Fiecare colos are 20 de metri înălţime şi cântăreşte 1.130 tone, adică suma exactă a greutăţii a 170 de elefanţi*

■ *Cum a fost posibil ca Ramses II să aibă o incredibil de lungă domnie de 66 de ani, timp în care a luat şi unele decizii contradictorii?*

Sfinxul dedicat unui singur Ramses II

Secrete de familie

Într-un clasament al longevităţii domniilor faraonice, se remarcă (cronologic, înaintea lui Ramses) numai Tutmes III (un militarist convins) cu 55 de ani (o mare parte coregent alături de regina Hatşepsut, mătuşa sa) şi Amenofis III (alt mare războinic) cu 39 de ani (singur la tron). Dar Ramses II, acreditat cu o domnie de 66-70 de ani, este marea excepţie. Chiar dacă ar fi acces la tron la 8 ani, precum Tutankamon, şi tot ar fi suspectă o astfel de matusalemică domnie. Există o ipoteză modernă care explică nu numai acest lucru, ci şi unele decizii în zig-zag ale acestuia. Se bănuieşte că ar fi existat un mare secret de familie în această dinastie (a 19-a), şi anume existenţa a patru fraţi gemeni care au domnit alternativ şi/sau simultan anumite perioade de timp. Marile temple construite pe atunci (sec.XIV î.Ch.) şi secretomania recunoscută a marilor preoţi ar fi putut asigura o discreţie totală pusă în slujba stabilităţii statului. Egiptul se confrunta pe atunci cu ameninţări foarte periculoase din partea hitiţilor, a asirienilor şi apoi a triburilor nomade numite „popoarele mării". Trebuia să existe, pentru a face faţă, o politică fermă de continuitate...

Doar cei patru gemeni Ramses II ar fi putut asigura stabilitatea statului (dacă ar fi existat fraţi obişnuiţi ai faraonului, atunci s-ar fi iscat, inevitabil, lupte pentru putere care ar fi slăbit Tronul). Dar unii dintre aceşti patru gemeni (dacă acceptăm ideea) au fost militarişti, alţii au fost diplomaţi şi au încheiat pace cu unii dintre duşmani. Pentru istoria Egiptului antic, o astfel de domnie longevivă, când intransigentă, când flexibilă, i-a asigurat stabilitatea. Căci urmaşii lui Ramses II nu au mai rezistat mult şi ţara a intrat într-o decadenţă fatală.

Patru statui a câte 20 m înălţime şi 1.130 tone. Să fie ale celor patru fraţi gemeni Ramses II?

„Vinovat" de apariţia lui Moise?

Turbulenţele interne şi externe din timpul uriaşei domnii a lui Ramses II au stat la baza luării unei decizii epocale pentru viitoarea naţiune israelită. Dacă timp de aproape 400 de ani, comunităţile de evrei au fost respectate în Egipt, Ramses II şi-a schimbat atitudinea şi a început o cruntă asuprire a lor. Deşi erau foarte utili societăţii egiptene, Ramses i-a prigonit atât de mult, încât apariţia unui eliberator devenise inevitabilă. Era o decizie inabilă a faraonului, dar, culmea ironiei istorice, l-a crescut pe Moise (pruncul găsit de fiica sa) la Curte până spre 30 de ani. Iar „prinţul egiptean", cum spune însuşi Freud – contrazis de unii istorici evrei –, a organizat eliberarea, Marele Exod. Aici intervine o altă enigmă: nu cumva succesorul celor patru Ramses, Meneptah, a fost contemporanul acestui eveniment? Despre aceasta, cu alt prilej.

ARTE NECONVENŢIONALE

COMEDIE MUTĂ cu legume şi fructe

Înrolat în regimentul tot mai numeros al artiştilor ecologişti – care promovează ideile unei alimentaţii sănătoase, preponderent vegetale –, americanul Greg Brown transformă legumele şi fructele în personaje cu o viaţă socială umanizată. Grafica acestui artist contemporan, uşor de identificat prin simplitatea ei dezarmantă, nu pare altceva decât un film de desene animate, din care au fost desprinse unele fotograme de mare efect. Criticii spun că este vorba şi de o fină caricaturizare a omului, dar mesajul esenţial este cel al menţinerii sănătăţii prin vegetarianism.

Piscina în care numai cactusul nu se poate bălăci

Cartofii, morcovii, cepele, tomatele, bananele, căpşunele etc. populează o lume inofensivă, candidă şi extrem de utilă. „Gospodinele sunt prea încrâncenate atunci când le «masacrează» şi uită că legumele şi fructele au poezia lor. Ţi-e milă când tai un viţel, dar când jupoi de viu un cartof, fredonezi un cântec la modă şi apoi îl arunci la fiert fără să-i auzi urletele." Tragi-comedia din bucătărie l-a impresionat pe Greg Brown şi atunci s-a decis să vadă legumele şi fructele într-o stare de bună dispoziţie, pe care a reuşit s-o transmită şi privitorilor operelor sale... Atunci când le savurăm, să ne aducem aminte că ar putea exista şi o lume paralelă a legumelor şi fructelor, unde dragostea dintre două tomate sau tangoul bananelor este ceva banal.

Răpirea fecioarei-cartof

Rendez-vous cu tomate

Tangoul bananelor, cu decojirea tandră a partenerei

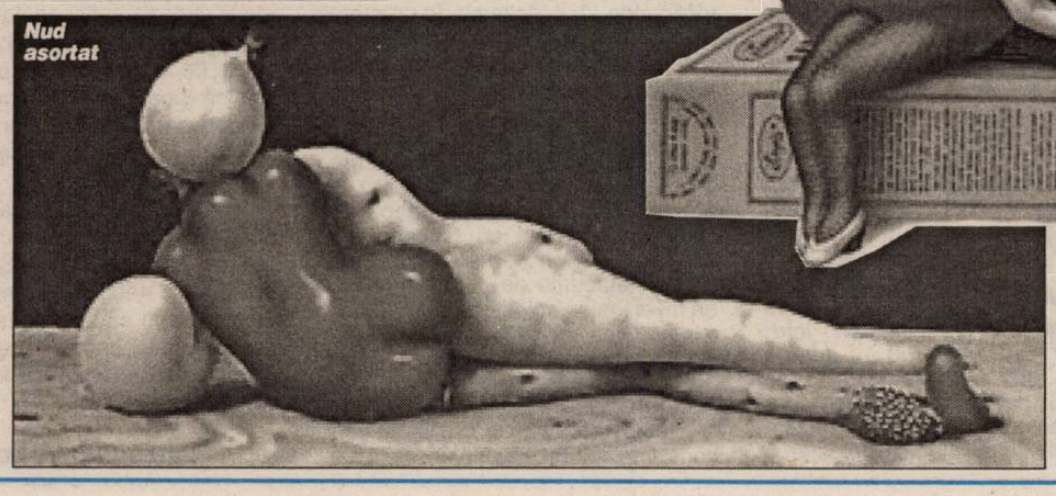

Nud asortat

Pagină realizată de PAUL IOAN

FILMUL AUTOPSIEI „EXTRATERESTRULUI" DIN ROSWELL

Nici povestea cameramanului misterios dus de armată la Roswell pentru filmarea secretă a unor extratereştri, pentru ca apoi pelicula, „ultrasecretă" şi ea, să fie lăsată la nevoile operatorului, nu are cum să stea în picioare. Doi fotografi militari americani, Bill Gibson şi Dan McGovern, acesta din urmă fiind cel care a fotografiat urmările bombardamentului atomic de la Hiroshima şi Nagasaki la patru săptămâni după explozii, au analizat şi ei filmul „disecţiei". Cei doi au observat câteva discrepanţe şi au căzut de acord

că sub nici o formă la o filmare de o asemenea importanţă nu era trimis un singur cameraman, era obligatoriu să fie cel puţin doi şi un fotograf. Filmul de 16 mm nu putea fi folosit pentru aşa ceva, obligatoriu era un film de 35 mm. color. Toate rolele filmate ar fi fost înregistrate în acte, mai spun cei doi experţi. Analizând filmul „din 1947", declaraţiile şi sursele, Comitetul pentru Investigaţii Ştiinţifice în Cazul Revendicărilor Paranormale, cu sediul la Amherst (New York), a ajuns la concluzia că este vorba indubitabil despre o făcătură. Comitetul a analizat fotogramele în care apare „cadavrul extraterestrului" şi suspiciunile au apărut imediat. Dosare recent făcute publice de către Forţele Aeriene americane dovedesc că la Roswell s-a prăbuşit un OZN (e drept, un obiect zburător neidentificat... de cetăţeni), care în realitate era identificat de armată ca fiind un ansamblu de supraveghere ataşat de un balon, lansat în cadrul proiectului secret Mogul, care trebuia să monitorizeze emisiile acustice produse în urma testelor nucleare sovietice. Astfel se încheie aventura filmului unei autopsii contrafăcute şi a unor extratereştri care n-au ajuns niciodată pe Pământ. Sau, cu cuvintele lui Paul Kurtz, profesor emerit la Universitatea din Buffalo: „Mitul Roswell poate să moară liniştit. Dacă suntem sau nu singuri în univers, asta trebuie să aflăm pe baza unor evidenţe mult mai serioase decât cele provenite din diversiunea de la Roswell". Şi mai adaugă: „Şefii televiziunilor au responsabilitatea de a nu produce confuzie în mintea publicului amestecând divertismentul cu documentarul ştiinţific. Ei nu trebuie să prezinte poveştile senzaţionale şi fictive drept adevăruri, înşelând cu bună ştiinţă publicul".

GEORGE CUŞNARENCU

„PODUL TURNULUI"

un unicat aruncat peste fluviu

Legat de secole de istoria oraşului, Turnul Londrei este nu doar o construcţie, ci şi un simbol. Aşa cum scria Ducele de Edinburgh în Cartea aniversară, care marca cei 400 de ani de existenţă a Turnului, acesta a fost folosit rând pe rând ca „fortăreaţă, palat, depozit pentru bijuteriile coroanei şi comori naţionale, arsenal, monetărie, închisoare, observator, grădină zoologică şi atracţie turistică".

În primii săi ani de existenţă, a fost un adăpost sigur pentru familia regală, care se simţea ocrotită de zidurile cu o grosime de patru metri, dar în timpul domniei lui Henric al III-lea apartamentele regale au fost plasate între Turn şi Tamisa. „Poarta trădătorilor" aflată la intrarea dinspre râu a cunoscut multă suferinţă omenească. O serie de personaje vestite au intrat pe aici, ca să nu se mai întoarcă. Pot fi amintite personalităţi de primă mărime, de la Sir Walter Raleigh, închis în Turn vreme de 13 ani, până la Anne Boleyn. Toţi au fost condamnaţi la moarte. Singură Elisabeta I a fost eliberată de aici, devenind regina ţării.

În timpul războiului civil, bijuteriile coroanei au fost mutate, dar după reîntoarcerea Stuarţilor acestea şi-au recăpătat locul, Turnul devenind un adevărat muzeu naţional, comemorând cele mai importante monumente istorice.

Podul din faţa „Tower Bridge" a fost oferit locuitorilor din 1894. Construit în stil gotic, prezintă el însuşi două turnuri cu mai multe nivele, legate între ele printr-o pasarelă. Construcţia este bogat ornamentată iar cele două bascule cântăresc peste 1.000 de tone fiecare. Acţionate acum electric, ele se ridică pentru a permite vaselor să treacă pe dedesubt. Maşinăria hidraulică originală poate fi văzută în muzeul podului, iar o plimbare pe pasarelă sau în etajele de sus îţi oferă o splendidă imagine a oraşului. În imediata apropiere, pe mal, a fost plasată cunoscuta statuie „Fata cu delfinul", operă a lui David Wynne. Este o lucrare plină de graţie, exprimând bucuria jocului şi a mişcării.

Unic în lume prin aerul său solemn şi impresia de măreţie şi stabilitate, podul se încadrează perfect în peisajul încărcat de tradiţie, reprezentând o elegantă tovărăşie pentru Turnul păzit de yeomeni în vechile lor uniforme. Tot în apropierea podului, pe malurile Tamisei, se află docul St. Katharine, expunând colecţii de vechi vase, barje, bărci, vapoare. Spre anii 1820, docurile erau pline de vasele cu pânze care făcuseră ocolul lumii şi veniseră încărcate cu fildeş, marmură, lână, cauciuc, vin şi ceai, dar multe dintre ele – cele mai mari – se scufundaseră şi depozitele ajunseseră aproape în ruină. De aceea, multe dintre ambarcaţiuni au găsit noi amplasamente, fiind păstrate numai cele mai reprezentative în locul amintit, legat de viaţa de odinioară a oraşului, aşa cum Podul uneşte nu doar cele două maluri ale Tamisei, ci şi întregul trecut de prezent, vizând în acelaşi timp viitorul.

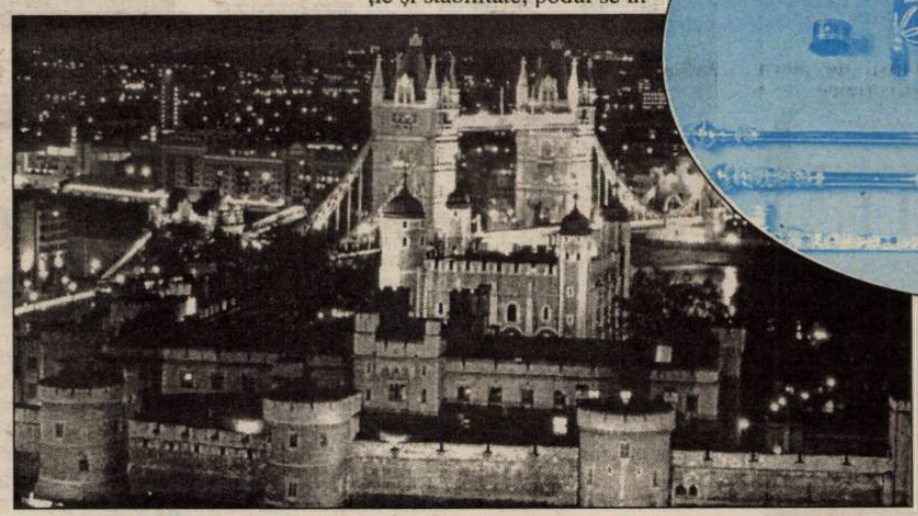

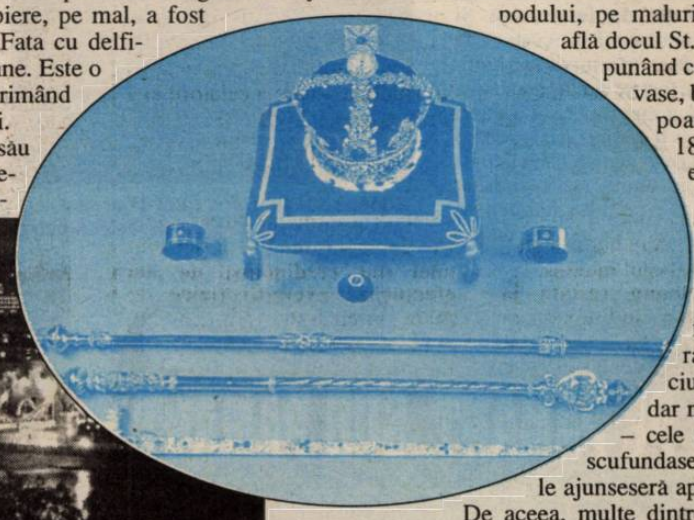

IRINA STOICA

Viitorul aparţine spaţiului

PERICOLUL IMPACTULUI COSMIC

Pământul evoluează într-un adevărat poligon de tir spaţial, în care aleargă cu viteze cosmice sute de mii de obiecte – tot atâtea proiectile potenţiale, botezate recent de lumea ştiinţifică NEO, de la iniţialele cuvintelor în limba engleză NEAR EARTH OBJECTS (corpuri apropiate de Pământ) şi care desemnează generic asteroizi, meteoriţi, comete care se apropie periculos de planeta noastră. Cei mai numeroşi sunt – după meteoriţi – asteroizii, dintre care au fost catalogaţi peste 1.000, dar în secolul în care am intrat vor trebui înregistraţi încă vreo câteva... zeci de mii! Deşi mai puţine, cele 500 de comete monitorizate – dintre care aproximativ o duzină „semnează condica" anual în sistemul solar interior – sunt mai periculoase, deoarece sunt de două ori mai rapide decât asteroizii şi apoi deoarece devin vizibile abia când ajung în apropierea Pământului... În ultimul mileniu, doar cinci comete s-au apropiat la mai puţin de 600.000 km de Pământ, în iulie 1770 cometa LEXELL trecând la doar 223.500 km de noi; să nu uităm că depărtarea medie Terra-Lună este de numai 384.000 km!

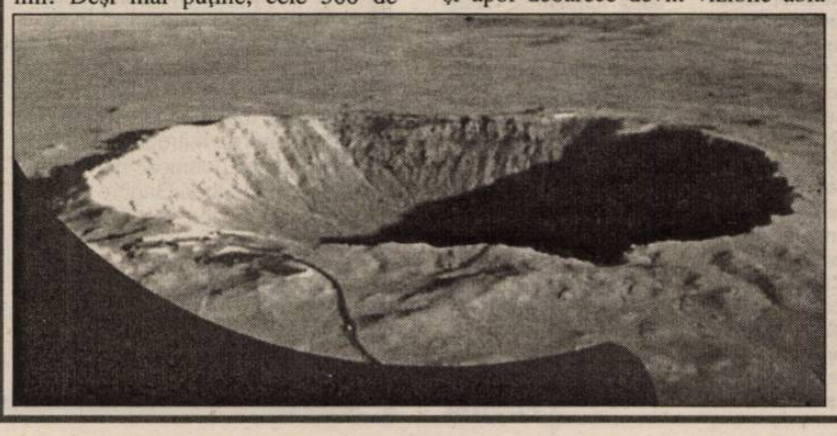

Riscul ciocnirii Terrei cu aceşti neprietenoşi vecini cosmici fiind real, au fost evaluate frecvenţele medii ale unui posibil impact, stabilite pe criterii ştiinţifice şi comunicate recent de dr. Jean-Pierre Luminet, director la CNRS din Franţa:

– Ciocniri cu asteroizi având diametrul de 50 m, capabili de fenomene ca Tungus sau Meteor Crater (vezi imaginea alăturată), se pot produce o dată la un secol.

– O dată la 300.000 de ani, Terra poate fi lovită de un asteroid sau de o cometă cu dimensiunea de 1 km; o mare parte a Terrei va fi afectată, cu distrugeri ireversibile.

– Frecvenţa medie de impact cu un asteroid sau cu o cometă de 10 km este de ordinul 1 la 100 de milioane de ani, dar atunci Terra va intra într-o lungă iarnă asteroidală, ca acum 65 milioane de ani când, se pare, au dispărut dinozaurii şi alte specii...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Ştiaţi că...

◆ *...în secolul al XVI-lea aurul era considerat un leac miraculos pentru diferite boli? La sfatul alchimiştilor, se folosea fie sub formă de*

pulbere, fie mâncând carnea unei găini, fiartă sau friptă, care fusese umplută cu bani de aur.

◆ *...abanosul este cel mai dens şi mai greu lemn din lume? De aceea el nu pluteşte la suprafaţa apei.*

◆ *...în Japonia, cartoful a pătruns mult după ce era deja folosit drept aliment în Europa? Japonezii l-au cultivat ca plantă ornamentală.*

◆ *...La Ploieşti există un Muzeu al Ceasurilor? Este unul dintre puţinele aşezăminte de acest fel din lume.* (I.S.)

„ISTORII PICANTE” din culisele spaţiului

De 40 de ani, lansatoarele navetelor spatiale Soiuz sunt deplasate spre rampa de lansare pe aceeaşi cale ferată.

storia cuceririi spaţiului constituie o sursă inepuizabilă de secrete ţinute sub şapte lacăte, din motive ştiinţifice, politice sau de imagine. Unele dintre ele şi-au croit drum spre opinia publică, scăpând, autorizat sau clandestin, din chingile cenzurii. Un ziarist francez, Jacques Villan, a reuşit să tragă de limbă câţiva protagonişti ai cuceririi spaţiului şi să publice istorisirile acestora într-o carte. Vă prezentăm câteva dintre ele, legate de baza spaţială din Baikonur, de o inedită ieşire în spaţiu şi de o urmărire pe orbită, ca în filme.

Nu există viaţă pe Pământ!

În septembrie 1960, s-a constatat că o sondă spaţială care urma să-şi ia zborul spre Venus depăşea greutatea autorizată. Era necesar să se renunţe la unul dintre instrumentele ştiinţifice aflate la bord: un aparat de detectare a formelor de viaţă. Şeful expediţiei a ordonat ca „ultraperformantul” aparat să fie debarcat şi, din curiozitate, să fie (re)testat pe Pământ, fiind instalat undeva, în stepa cazacă. Transmisia prin radio a informaţiilor a fost perfectă, dar după interpretarea datelor s-a ajuns la concluzia că viaţa în stepă lipseşte cu desăvârşire...

„Crimă” cu premeditare

În martie 1965, cosmonautul sovietic Alexei Leonov a îndeplinit o misiune spaţială în premieră: prima ieşire din navă (Voskhod 2) în spaţiu. O „aventură” care s-ar fi putut transforma într-o dramă. După o mică plimbare în spaţiu care a durat 12 minute, Leonov a încercat să intre în sasul navetei, dar fără succes. Şi asta, pentru că impozantul său costum de astronaut se umflase în timpul misiunii. Singura soluţie a fost să scadă presiunea din costum. Fără a raporta la sol această manevră - ceea ce îi era interzis - Alexei a deschis supapa de evacuare până în momentul în care costumul s-a dezumflat suficient pentru a-i permite intrarea în sas. Cu un efort uriaş însă, în urma căruia a transpirat atât de intens încât sudoarea i-a inundat picioarele până la genunchi, aceasta cântărind nu mai puţin de 6 litri! Modulul a aterizat la 360 km de punctul vizat, într-o pădure înzăpezită, cei doi cosmonauţi fiind recuperaţi 24 de ore mai târziu. În acest timp de aşteptare, Leonov a înţeles de la tovarăşul său de drum că în cazul unui accident în timpul ieşirii sale din navetă, acesta primise ordin să-l abandoneze...

Pompidou la Baikonur

În 1970, preşedintele Franţei a fost invitat să asiste la o lansare. Specialiştii sovietici pregătiseră, în cazul unui eşec, o

Recuperarea capsulei navetei spatiale Soiuz 10 (1971). Aerul din capsulă devenise toxic şi cosmonautul si-a pierdut cunoştinţa.

a doua rachetă. După câteva ore de aşteptare, prima rachetă plină de oxigen lichid şi cherosen s-a acoperit cu un strat de chiciură datorat degajării vaporilor de oxigen, evaporarea fiind de 400 kg/h. Mai rămâneau cinci ore până la decolare şi vaporii de oxigen continuau să se răspândească pe instalaţii. Tinerii soldaţi care păzeau racheta au dat foc, pentru a se amuza, unor sârme impregnate cu oxigen care au început să ardă „precum focurile din Bengal”. Soldaţii au fost cuprinşi de flăcări şi patru dintre ei au murit, în ciuda intervenţiei pompierilor. Pompidou, care se afla la o distanţă apreciabilă de prima rampă de lansare, nu a observat acest accident. A văzut însă doar undeva, departe, racheta de rezervă care îşi luase zborul spre înălţimi...

1980: Spionaj pe orbită

În timp ce staţia Saliut 6 se învârtea pe orbită, unul din cosmonauţi a zărit prin hublou un obiect ciudat care urmărea staţia la doar câteva sute de metri. Cosmonauţii au ajuns la concluzia că nu putea fi decât un satelit-spion american. Timp de câteva zile comunicaţiile cu solul au fost frenetice iar teoriile elaborate, extrem de fanteziste. La un moment dat, lucrurile s-au limpezit. „Spionul” american nu era altceva decât pubela staţiei ejectate cu 15 zile în urmă!

DORIN MĂRAN

A. Leonov in timpul iesirii sale in spatiu (18 martie 1965).

Pagini secrete ale omenirii

ÎN CER, PE PĂMÂNT, SUB PĂMÂNT

„...pentru ca, în Numele lui Iisus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ şi de sub pământ.” Aceste tulburătoare cuvinte se află în Epistola Sf. Apostol Pavel către Filipeni (2.10), dar secvenţa *„în cer-pe pământ-sub pământ”* se întâlneşte de două ori şi în Apocalipsă: nimeni dintre fiinţele acestor trei lumi n-a putut deschide cartea cu şapte peceţi! Ce semnificaţie poate avea? Există într-adevăr şi astăzi „reprezentanţi” ai acestor lumi, care din când în când „se amestecă” printre noi, deţinători ai unora dintre cele mai secrete pagini ale cunoaşterii, la care nu avem încă acces? Şi ce semnificaţie – sau măcar ce explicaţie poate avea următoarea întâmplare relatată de Cyril H. Jones în anul 1990, în presa americană? Se deplasa cu maşina, împreună cu soţia sa, spre celebrul Mount Shasta, al cărui vârf de peste 4.000 m domină cerul californian imediat la sud de graniţa dintre statele Oregon şi California. Despre acest munte circulă o mulţime de legende, cele mai multe vorbind despre faptul că aici se află locuinţa descendenţilor continentului pierdut al Lemuriei, care trăiesc într-un oraş subteran. Cei doi parcurgeau liniştiţi autostrada Everett Memorial, când au observat pe marginea drumului doi bărbaţi înalţi, slabi şi purtând în spate rucsacuri enorme. Fără să se gândească, dl. Jones a oprit maşina şi a aşteptat până când cei doi au ajuns în dreptul lor. Aceştia s-au oprit lângă maşină şi au privit curioşi prin geamul şoferului. Păreau foarte tineri, aveau figuri scheletice şi nişte ochi de o culoare cu totul aparte, un albastru electric. Unul dintre cei doi i-a întrebat, cu un accent greu de identificat, dacă opriseră pentru ei şi dacă îi puteau duce până la marginea pădurii. Jones a aprobat din cap, fără să poată vorbi, cei doi au urcat, apoi, când maşina a ajuns la marginea pădurii au coborât, au mulţumit şi au dispărut pur şi simplu, ca şi cum niciodată nu ar fi fost în maşină. Jones nu a mai apucat să observe decât că purtau nişte sandale obişnuite din piele, total nepotrivite pentru vremea de afară. Soţii Jones au urcat a doua zi pe jos ultima porţiune, până la cota 3.800, unde şi-au instalat, cum îşi programaseră, cortul. În clipa imediat următoare, un nor imens a acoperit cerul şi în câteva minute vizibilitatea în jur a scăzut la zero. Apoi a început o furtună cumplită şi s-a dezlănţuit viscolul. Ceea ce a urmat a fost şi mai teribil. Spre ora trei dimineaţa cei doi au auzit zgomot de paşi, ca şi cum cineva s-ar fi deplasat foarte lent în jurul cortului, oprindu-se din când în când, apoi pornind din nou. Când s-a făcut dimineaţa, furtuna încetase. Au verificat totul în jur, dar nu au găsit nimic. În pădure, urmele dezastrului provocat de furtuna de zăpadă erau vizibile. Soţii Jones s-au întrebat dacă nu cumva cei doi tineri pe care îi luaseră cu maşina au venit după ei, sfidând furtuna, şi apărându-i de aceasta. Ei s-au gândit dacă avuseseră şansa de a se întâlni cu doi dintre „bătrânii” Lemuriei despre care se spune în zonă că apar din când în când, îmbrăcaţi într-un fel de robe ciudate; ca şi cele pe care le purtau stranii lor „colegi” de drum...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Flăcău de însurat sau fată de măritat

Trecerea de la starea de *băiat* la cea de *flăcău de însurat*, precum şi de la *codană* la cea de *fată de măritat* sunt marcate în tradiţia populară din cele mai vechi timpuri. În satele româneşti, această trecere era un moment bine ales. Copilul era introdus într-un mediu nou, nu numai apropiat de vârstă, ci uneori şi de profesie. Atunci, el dobândea o serie de drepturi, cum ar fi: să poată merge la târg, la horă, la bal, la cârciumă, să meargă împreună cu ceata de colindători, să poată juca fetele la horă sau chiar să-şi lase barbă. Ceremonialul, acolo unde exista şi unde formele tradiţionale se păstrau, consta într-o serie de probe de putere şi de bărbăţie, dovedind în acest fel că este capabil să facă faţă noilor obligaţii. Cei care treceau probele, purtau, după cum era obiceiul, nişte semne distinctive. Fetele, de pildă, veneau la horă cu capul acoperit, cu părul împletit sau, prin anumite locuri, cu cunună de flori de câmp. Ritualul de trecere în *starea de flăcău* sau *fată de măritat* se făcea şi în alte împrejurări, cum ar fi intrarea într-o anumită breaslă sau profesie.

În tradiţiile unor regiuni se înscriu în această categorie şi intrarea în *cetele de feciori* şi intrarea *fetelor în horă*. *Cetele de feciori* aveau dreptul să meargă la petreceri chiar destul de zgomotoase şi chiar în ceata de căluş, aveau dreptul de-a „pedepsi”, prin batjocură, pe cei care contraveneau regulilor tradiţionale ale comunităţii. Prin Oltenia, se obişnuia ca acest drept să fie răscumpărat cu o vadră de vin. Despre *cetele de flăcăi*, putem găsi informaţii destul de bogate, dacă răsfoim lucrarea lui Traian Gherman „Tovărăşiile de Crăciun ale feciorilor români din Ardeal”. De aici aflăm că pe lângă cetele care se constituiau pentru colindat exista ceata care organiza petreceri şi care făcea intrarea fetelor în joc. Ceata purta un steag şi putea fi împărţită în două subgrupe: flăcăii care nu au făcut armata şi flăcăii cu armată. Dintre ei se alegeau doi vătafi: cel mare şi cel mic.

Fetele de măritat erau primite la joc doar după împlinirea vârstei de 17 ani. Se considera că fata a fost băgată în joc, numai după ce trecea pe sub mâna flăcăului. Multe jocuri din Ardeal, cum ar fi Haţegana, păstrează această „mişcare”.

Obiceiuri frumoase, obiceiuri aproape uitate. Şi, totuşi, există locuri unde tradiţia noastră populară păstrează cu sfinţenie datinile strămoşeşti.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Sfântul Elefterie Vechi

În elegantul cartier Cotroceni din Capitală, nu departe de impunătoarea biserică Elefterie Nou, se află o alta, mică, elegantă, adevărată bijuterie, o miniatură în piatră sporind prin propria sa frumuseţe, frumuseţea vilelor din jur. Având hramurile Sfântul Elefterie şi Sfântul Gheorghe, se numeşte Sfântul Elefterie Vechi deosebindu-se astfel de semeaţa ei surată.

Biserica a fost înălţată acum mai bine de 200 de ani, în secolul al XVIII-lea, prin eforturile lui Constantin Maxim Cupeţul, administrator al insulei Lupeştilor, care, ulterior se va numi Elefterie.

Lucrarea a fost executată în 1744 în timpul celei de a doua domnii a domnitorului fanariot Mihail Racoviţă, mitropolit al ţării fiind Neofit I.

La vremea respectivă însă, locul era destul de izolat, în jurul ei nu se aflau casele credincioşilor, ca în zilele noastre, şi biserica era declarată metoc al Mitropoliei, atât prin hotărârea mitropolitului, cât şi prin hrisovul domnesc din 1748, dat de domnitorul Grigore Matei Ghica. De aceea, în primele trei decenii au slujit aici numai călugări desemnaţi de Mitropolie.

După cutremurul din 1802, micul aşezământ a suferit mari stricăciuni, fiind restaurat abia după 65 de ani, în 1867. Din nefericire restaurarea a fost parţială, nerefăcându-se şi a doua turlă, căzută, locaşul rămânând astfel cu una singură, până în zilele noastre.

Biserica este construită în cel mai pur stil brâncovenesc. Exteriorul este tipic în acest sens, de mare efect fiind pridvorul, sprijinit pe şase coloane, patru în faţă şi două lateral. Acestea susţin arcele trilobate pe console profilate. Deasupra altarului se află un brâu, delimitând un registru cu firide pictate. Deasupra acestuia, sub acoperiş, despărţit tot printr-un brâu zimţat, este un alt registru, simplu, fără ornamentaţii. Partea de jos a bisericii, zugrăvită în întregime în alb, decorată cu ferestre, prezintă şi ocniţe iar turla are şi la fêrestre prelungiri. Uşile de lemn de la intrare sunt sculptate, înfăţişând doi îngeraşi, care te invită să pătrunzi în pronaos.

Biserica a fost restaurată în 1929-1930 şi după cutremurul din 1977. În 1986 s-au executat lucrări de consolidare, au fost refăcute faţada şi pictura murală, s-a înlocuit acoperişul cu unul nou, din tablă de aramă.

Dimensiunile perfecte, frumuseţea miniaturală, caracteristice acestui sfânt locaş, constituie o punte de legătură între prezent şi trecut şi de aceea mulţi credincioşi îşi exprimă dorinţa de a trăi momente fericite ale vieţii prin oficierea serviciului religios aici, şi nu în alte locuri considerate într-un fel mai elegante.

IRINA STOICA

D-ale pârnăiaşilor

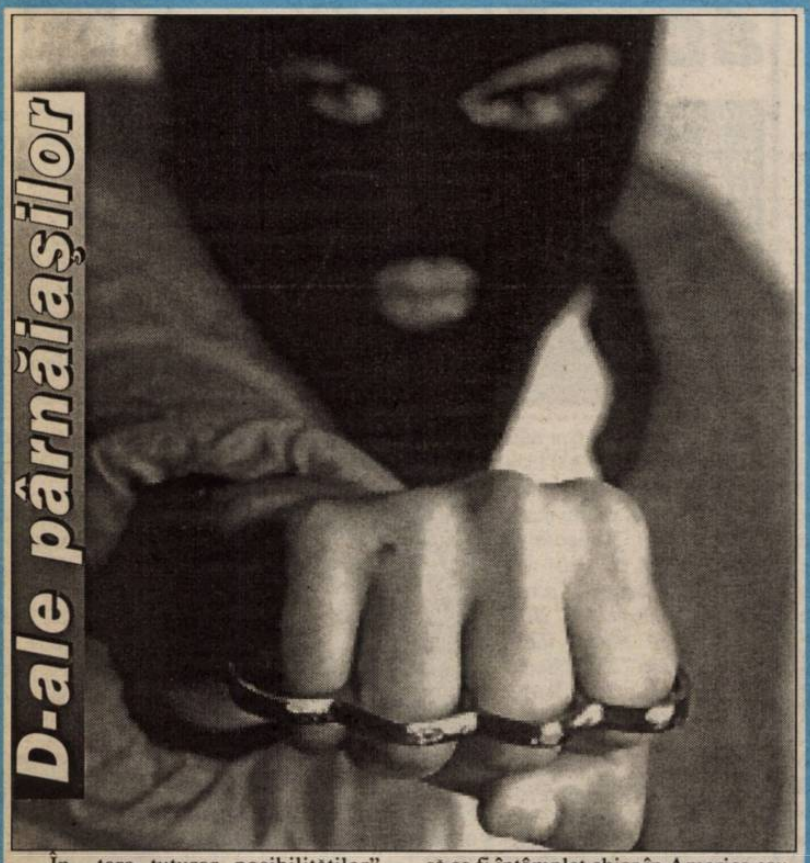

În „ţara tuturor posibilităţilor" (încă nu vorbim despre România, ci tot despre SUA), s-a întâmplat un fapt extrem de interesant. Doi indivizi, de meserie bancheri dintre cei unşi cu toate alifiile, au participat activ la fraudarea unei bănci de investiţii, fraudă care viza escrocarea investitorilor şi coruperea unor politicieni, în vederea „convingerii" lor ulterioare să ia măsuri legale (sic!), de executare a unor lucrări de amploare, în construcţii, altfel foarte greu de realizat. Dar infracţiunea a fost descoperită şi dată în vileag (deci se poate), iar Richard Halford (67 ani) şi Albert Reitz (50 ani) – cum se numesc cei doi prădători – au făcut cunoştinţă cu poliţia federală din Kansas City, Missouri. Acolo, deh, mai toţi ticăloşii îşi schimbă năravurile, la „recomandările" oamenilor legii, astfel că sus-numiţii l-au turnat pe un al treilea responsabil al băncii respective, care încă nu căzuse în plasa autorităţilor. Parcă sună cunoscut, nu-i aşa?

Dă-i şacalului ce-i al şacalului!

Urmarea faptei lor civice e pe măsură. Judecătorul însărcinat să le decidă soarta i-a condamnat la 5 ani de închisoare, cu suspendare şi la 1.000 ore de muncă în folosul comunităţii. În ce domeniu credeţi? În învăţământ, unde trebuie să le predea studenţilor la Drept lecţii de... deontologie profesională. Cursul lor ad-hoc, fără îndoială, foarte bine documentat, se numeşte „Consecinţele fraudei şi ale manipulărilor contabile (la noi, se numesc *inginerii financiare*, n.a.), asupra întreprinderilor: pierderea totală a încrederii populaţiei". Totuşi, poate e bine să mai citim o dată ştirea: oare toate acestea să se fi întâmplat chiar în America sau, de fapt...

Hoţ la conteiner

Închipuiţi-vă următoarea scenă, de tot hazul. Vă aflaţi pe aeroportul londonez Heathrow, unde asistaţi la descărcarea bagajelor din avionul întors din cursa Madrid – Londra. Deodată, lucrătorii scapă jos un conteiner masiv, iar dinăuntru iese un individ cam şifonat, care-şi îndreaptă grăbit ţinuta şi îi linişteşte pe operatorii stupefiaţi: „N-am păţit nimic, nu vă faceţi probleme!" Apoi dispare de sub ochii martorilor stupefiaţi. Un detaliu esenţial: în urma lui, rămâne o geantă în care se află peste 1,5 milioane lire sterline!

Vă daţi seama că nu este vorba despre o ficţiune. Întâmplarea, petrecută întocmai cum aţi aflat, l-a avut drept protagonist pe Rawson Watson, hoţ profesionist pe cont propriu, foarte original, în felul său. Dotat cu o trusă de scule „specifice", inimaginabil de diversificate, el s-a furişat în cala unui Boeing 767, unde se aflau şi câteva cutii cu bani, pe care le-a descărcat în propria teşcherea, chiar în timpul zborului devenit pentru el unul de plăcere. Plăcere stricată însă instantaneu la revenirea în patria-mamă, pentru stupidul motiv că nişte operatori cargo au fost neatenţi. Reţinut pe baza unor probe ADN găsite în avion, Watson a încercat el să inventeze un story credibil, dar cum de multe ori e mai uşor să furi, decât să minţi, a fost prins cu mâţa-n sac (de fapt, cu banii) şi-acum se află pus la păstrare, într-un alt fel de conteiner: cu gratii. *(A.N.P.)*

Blestemul cactusului

Pe la 15 ani, Joseph (Joe) Vandenberg a aflat că mama sa se înţepase într-un cactus chiar în ziua când îl născuse. Taică-său se-mbătase de fericire şi dăduse jos de pe poliţă un ghiveci cu ţepoasa plantă. Semn rău, spuseseră bătrânele din preajmă şi de atunci băiatului i se pusese porecla Cactus-Joe.

Morocănos din fire, Joe a terminat cu greu şcoala. Se certa adesea cu colegii şi nu era deloc bine văzut de profesori. S-a angajat ca ajutor de mecanic la un garaj, dar curând a intrat în conflict cu patronul şi a fost dat afară. A avut apoi ambiţia să urmeze o şcoală de contabili şi a fost primit la o bancă din Kentwood, California. Acolo a întâlnit-o pe frumoasa Kate, de care s-a îndrăgostit până peste urechi. Dar firea lui ursuză îl împiedica să se apropie de ea, aşa că Joe suferea în taină, până când i-a venit o idee: ce-ar fi să-i facă un cadou, ca să intre în vorbă cu ea? Zis şi făcut. Tânărul i-a oferit un... ghiveci cu un cactus având zeci de ţepi. Fata a înţeles ce trebuia înţeles şi a primit darul zâmbind, dar i-a spus că dacă vrea să se însoare cu ea, trebuie să renunţe la felul lui de a fi şi la blestemul cactusului. Toată lumea din Kentwood ştia despre acest blestem...

Au trecut anii şi familia lui Joe se înmulţea. Avea acum trei copii şi Kate era fericită. Numai că, de câtva timp, Joe redevenise morocănos. Ba chiar, în lungile seri călduroase ale Californiei, dădea peste cap cu nemiluita cutiile de bere. Nevasta nu l-a întrebat nimic, căci înţelesese. Joe se îndrăgostise la cincizeci de ani şi probabil că femeia cu pricina nu-i dădea nici o atenţie. Sărmana Kate nu mai avea putere să se lupte cu indispoziţia bărbatului, aşa că l-a lăsat în plata Domnului, întrebându-se ce l-ar putea aduce iar cu picioarele pe pământ... Răspunsul, din fericire, n-a întârziat.

Într-una din zilele când Joe îşi făcea veacul la cârciumă, plângându-şi de milă, a auzit o bufnitură extraordinară. A ieşit afară şi a zărit o scenă de groază, în parcare. Un cactus uriaş se prăbuşise din senin peste maşina sa, îndoind-o temeinic. Joe şi-a făcut cruce şi s-a înveselit brusc. Dacă ar fi fost înăuntru copiii? Aşa s-a spulberat blestemul cactusului pentru Cactus-Joe. Să nu-ţi parchezi niciodată maşina în dreptul unui cactus californian, pentru că sunt plini de surprize contondente... Căsnicia lui Joe a revenit la normal, graţie unei astfel de atenţionări a destinului. *(P.I.)*

„TERORISTUL" a atacat cu... şarpele

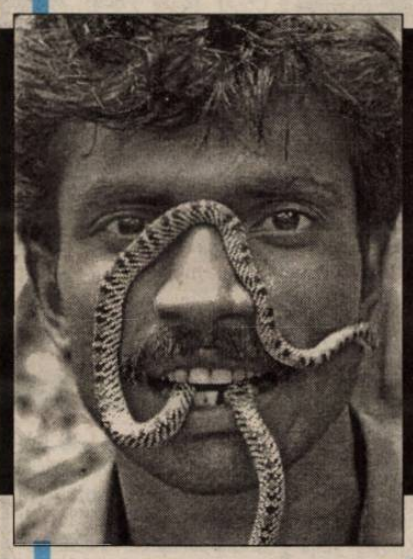

Un pasager indian a creat o adevărată panică la bordul unui avion, din momentul în care a scos, liniştit, din bagajul său de mână, un şarpe. Cei care i-au surprins gestul au fost convinşi că pasagerul se pregăteşte de un neobişnuit atac terorist cu o armă „biologică". Sub ochii înspăimântaţi ai celor din jur, a mai scos un pahar cu lapte pe care i l-a „oferit" companionului său. Un lucru firesc pentru că, la ore fixe, reptila trebuia să fie hrănită. Pasagerul care călătorea între oraşul Goa şi Madras a fost debarcat pe aeroportul din Kochi şi predat poliţiei care i-a întocmit un proces verbal. Neştiind ce acuzaţii să-i aducă, poliţiştii l-au învinuit de... acte de cruzime faţă de animale, infracţiune soldată doar cu o amendă usturătoare. *(D.M.)*

Expoziţia de ciocolată

Dinozaurii şi celelalte diorame din Muzeul American de Istorie Naturală din New York se bucură în vara aceasta de plăcuta tovărăşie a unei expoziţii de ciocolată.

Sub îndrumarea unor artişti pricepuţi, maeştrii cofetari s-au întrecut în a reproduce în ciocolată animale, obiecte şi construcţii legate de expediţiile lui Cristofor Columb şi descoperirea Americii. Se ştie că, printre altele, Columb a dat în drumurile sale peste o canoe plină cu păstăi de cacao.

De mare succes se bucură o piramidă Maya, realizată de Bill Yoses din Citadela. Lucrarea este împodobită cu frunze de aur şi fructe colorate.

„Statuile", reprezentând istoria, ecologia şi economia regiunilor producătoare de cacao, vor fi şi ele bogat ornamentate cu pene şi mărgele.

Întreaga acţiune este însoţită de conferinţe şi filme şi chiar de şedinţe pentru degustători, folosindu-se în acest scop vechile reţete ale locuitorilor de aici. *(I.S.)*

Dacă ai răbdare, până la urmă câştigi...

Dar pentru cine? Aceasta ar putea fi marea întrebare a senzaţionalei întâmplări care l-a avut de curând erou pe Luis Salazar, un „simplu cetăţean" dintr-un comitat din Florida, Osceola County.

Pe scurt, ce s-a întâmplat a fost că dl. Salazar a câştigat la loterie. Nimic neobişnuit, veţi spune. Aşa şi este. A câştigat însă 16 milioane de dolari. Este o sumă extraordinară, veţi continua, dar dacă şi la noi în România s-a putut câştiga peste un milion de dolari, de ce ne-am mira că în America se câştigă de 16 ori mai mult? Da, doar că atunci când s-a prezentat oficialităţilor din Tallahassee pentru a-şi revendica premiul, acestea au avut un şoc: Luis Alvarez are... 90 de ani! Este cel mai bătrân câştigător la Loto din statul Florida! După ce şocul a trecut, şi de o parte şi de alta, după ce s-au adresat felicitările de rigoare, lui Alvarez i-au fost oferite două alternative: câte 533. 333 de dolari pe an, timp de 30 de ani, sau o sumă forfetară de 10.089.377,57 dolari pe loc. Evident că a ales a doua alternativă! Toată lumea a vrut să afle ce va face cu banii. El a anunţat că o parte însemnată a câştigului va fi donată bisericii sale din Kissimmee. Restul a fost destinat de norocosul câştigător nepoţilor săi şi celorlalţi membri ai familiei. Dar s-a gândit şi la el! Într-adevăr, cu toată vârsta sa înaintată, Luis Alvarez şi-a dorit să... călătorească puţin. Evident spre locurile natale. „Trebuie să mă întorc în Porto Rico, acolo unde m-am născut", a spus el pe când încă se afla la birourile centrale din Talahassee ale Loteriei. El şi-a amintit că a venit în Statele Unite cu 14 ani în urmă, după ce a ieşit la pensie de la compania de vânzări de ciment din Porto Rico, unde lucrase toată viaţa ca agent de desfacere. Ajuns în Statele Unite, nu a acceptat însă o viaţă „neocupată". S-a angajat astfel la o firmă din Buenaventura Lakes, Winn-Dixie, unde a lucrat până la vârsta de 87 de ani ca vânzător într-un magazin! Culmea este că din acelaşi magazin a cumpărat şi biletul de loterie câştigător! După cum se vede, norocul nu cunoaşte nici poziţie socială, nici vârstă. Totul e, cum ar fi spus un celebru personaj, să ai puţintică răbdare... *(M.D.)*

O lume nebună

Jeffrey Wilson în vârstă de 54 de ani, american din Buffalo (statul New York), a recuperat după mai bine de jumătate de secol Biblia tatălui său, William P.Wilson, fost soldat combatant în lupta de eliberare a localităţii Bining (Lorraine, Franţa), din 1944. Tatăl său, decedat în 1997, fusese găzduit în decembrie 1944 de familia Roc din Bining, o localitate cu 1.000 de locuitori în prezent, situată la frontiera franco-germană. Când a plecat, în semn de recunoştinţă faţă de ospitalitatea de care se bucurase şi cu speranţa că se va mai întoarce cândva în acele locuri, a lăsat familiei Roc Biblia cu adnotările sale. Dar anii au trecut şi reîntâlnirea dintre William P. Wilson şi familia Roc n-a mai avut loc. S-a întâmplat însă că regiunea Lorraine s-a înfrăţit, prin intermediul unei asociaţii, cu SUA, iar accesul pe internet la situl respectiv i-a ajuat pe membrii familiei Roc să regăsească familia Wilson la Buffalo, adică pe soţia şi fiul fostului lor prieten, şi să o contacteze. Jeffrey Wilson a fost astfel invitat de familia Roc să le facă o vizită, pentru a recupera „ceva preţios" care aparţinuse tatălului lui. Asociaţia, care are misiunea să apropie cele două ţări, i-a plătit acestuia biletul de avion dus-întors, ajutându-l astfel nu doar să viziteze o parte din Franţa, ci şi, mai ales, să-şi completeze „dosarul" cu amintiri de la tatăl său.

Consiliul bătrânilor dintr-un sătuc din regiunea Erzurum (nord-estul Turciei) a condamnat la moarte... un măgar deosebit de agresiv, care a atacat un localnic, lăsându-l fără suflare. Victima a fost un bătrân de 80 de ani, care se întorcea de la moschee în zorii zilei. Trântit la pământ, călcat în picioare şi muşcat de măgarul furios, a ajuns la spital în comă, cu multiple traumatisme, fracturi şi răni. Drept urmare, primarul localităţii Akpinar a fost acuzat de cetăţeni că nu a luat nici o măsură împotriva fiarei dezlănţuite, care mai agresase până atunci şi alţi localnici – e drept, fără consecinţe atât de grave ca la ultimul incident. Dar, în afară de oameni, măgarul îşi mai vărsase furia şi pe vacile şi oile pe care le întâlnise în cale. Până şi locuitorii din satele vecine îi ştiau de frică. Îngrijorat de furia populaţiei, primarul a găsit de cuviinţă să ia în sfârşit atitudine şi a apelat la tradiţionalul consiliu al bătrânilor, care n-au deliberat cine ştie ce şi au anunţat verdictul: pedeapsa capitală. Măgarul a fost capturat, băgat după... gratiile unui ţarc şi injectat cu tranchilizante, pentru a fi ţinut la respect. În privinţa executării sentinţei, termenul nu a fost stabilit... (A.P.)

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 4 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Interes general 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Salut, America! 0.35 Film: „Impact la înălțime" (SUA, 1999) 3.05 Film: „Iubește-mă! Sărută-mă!" (SUA, 1993).	8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „Smallville" 11.45 Bucătăria lui Radu (r) 12.10 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Terminatorul" (SUA, 1985). Cu: Arnold Schwarzenegger 22.15 Garcea 23.00 Film: „Născut pe 4 iulie" (SUA, 1989). Cu: Tom Cruise 2.05 Fă-ți de cap!	7.00 Observator 9.00 Serial: „Dragoste cu obstacole" 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „O problemă de dragoste" (SUA, 1978) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Congo" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Ororile războiului" (SUA, 1989). Regia: Brian de Palma 0.00 Film: „Păcate ascunse" (SUA, 1997).	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatica" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.45 Film: „Joc dublu" (SUA, 1984). Cu: Sean Penn 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Perla, cărările iubirii" 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Pionierii Egiptului antic" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 12.00 Călător prin lume 13.45 Desene animate 15.00 Tenis - Wimbledon 19.00 Gimnastică 20.30 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Central Park West" 23.00 Film: „Un strigăt disperat" (Italia, 1999, partea I) 0.40 Remix.	8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Dosarele Terrei 15.10 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Șapte știri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Stația spațială" (ep.1) 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 5 iulie	7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.15 Serial: „Băieții de la Sport" (ep.1) 11.30 Casa de vacanță 13.10 Serial: „Aglomerație în garaj" (ep.1) 15.00 Formula 1: MP al Franței 16.00 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 0.20 Film: „Sărutul dragonului" (SUA, 2001) 5.00 Serial: „Baywatch Hawaii".	7.45 Desene animate 11.00 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971) 13.00 Serial: „Patru prieteni" (ep.1) 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.30 Film: „Smokey și Bandyt" (SUA, 1977) 16.45 Film: „Fără protocol" (SUA, 1984) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Cavalerii mesei rotunde" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery, Richard Gere 22.45 Film: „Jocul" (SUA, 1997). Cu: Michael Douglas 1.30 Film: „Legături periculoase" (SUA, 1988).	9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Pe cont propriu" 12.30 Film: „Frații Jderi" (România, 1974) 15.30 Western Union Footbal 16.30 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 17.30 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un băiat de milioane" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Sexi Harem Ada Kaleh" 0.00 Film: „Esența răului" (SUA, 1999) 2.00 Film: „Hoțul de bijuterii" (SUA, 1972) .	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 15.30 Film: „Lunga vară fierbinte" (SUA, 1958). Cu: Paul Newman 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Film: „Preludiu pentru un sărut" (SUA, 1993) 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Zandalee" (SUA, 1990).	10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".	7.15 Desene animate 9.00 Generația @ 10.00 Delfinul de aur 11.30 Mamaia copiilor 14.00 Film puzzle 16.00 Tenis - Wimbledon 17.30 Gimnastică 20.00 Film: „În goana mare" (SUA, 1985). Cu: Burt Reynolds 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Dorințe deșarte" (SUA, 1997). Cu: Drew Barrymore 23.30 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" (ultimele ep.).	9.00 Aventurile științei 12.00 Oglinda poveștilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Descoperind Biblia 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „Stația spațială" 22.00 Film: „Ochii nopții" (SUA, 1993).
DUMINICĂ - 6 iulie	7.00 Universul credinței 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.00 Serial: „Dragă, am micșorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieții de la Sport" 11.15 Serial: „Așa e viața!" (ep.1) Viața satului 14.55 Formula 1: MP al Franței 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Astă-seară Sir Elton John 23.50 Film: „Pasiune fierbinte" (SUA, 1990) 5.05 Serial: „Baywatch Hawaii".	7.30 Film: „Două lozuri" (România, 1957) 8.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Minciuni adevărate" (SUA, 1994) 23.15 Râdeți cu oameni ca noi 0.00 Film: „Fiica lui d'Artagnan" (Franța, 1994). Cu: Sophie Marceau.	8.00 Film: „Café Europa" (SUA, 1960) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Serial: „Pe cont propriu" 12.30 Doc.: „Secolul războaielor" 14.00 Serial: „Dragoste cu obstacole" 15.00 Serial: „Calea misterelor" 16.00 Serial: „McGyver" 16.40 Film: „Safari" (coprod., 1956) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Lanțul amintirilor" (India, 1973 0.30 Film: „Dreptate pe cont propriu" (SUA, 1994).	7.00 Tradițiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 10.30 www primatv 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 15.30 Film: „Cum să te măriți cu un milionar" (SUA, 1953) 18.00 Focus 20.00 Big Brother - Marea finală! 0.00 Film: „Dragoste fără calorii" (SUA, 1980).	10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".	7.30 Desene animate 8.00 Călător prin lume 9.00 Ferma 10.00 Floarea din grădină 11.30 Mamaia copiilor 12.30 Gimnastică 16.00 Tenis - Wimbledon 18.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Mamaia copiilor 21.30 Telejurnal 22.15 Piersic show 23.45 Film: „Întoarcerea mareșalului Rocca" (Italia, 2001, partea I).	9.00 Aventurile științei 12.00 Cunoașteți India 14.30 Prin lume călător 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Șapte știri 21.00 Hollywood - reversul medaliei 22.15 Film: „Sanctuarul" (SUA, 1994).
LUNI - 7 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toți! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Dincolo de hartă 20.30 Serial: „Agenția" 22.50 EURO Police 0.30 Film: „Țapul ispășitor" (SUA, 1998).	8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Sub semnul trecutului" (SUA, 1996) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Destin la indigo" (SUA, 1995) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.00 Film: „Moarte în Los Angeles" (SUA, 1992).	7.00 Observator 11.00 Serial: „Milagros" (ultimul ep.) 12.00 Film: „Lanțul amintirilor" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Unda de șoc" (SUA, 1997) 22.45 Sitcom: „Eu, tu și tăticu" (ep.1) 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Înscenarea" (SUA, 1999) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatica" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotașilor 19.00 Focus 20.00 Film: „Teroare în munți" (SUA, 1999) 22.00 Noaptea devreme.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Perla, cărările iubirii" 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 12.00 Doc.: „Hipopotamii din Zambezi" 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.00 Film: „Luptătorii anului 2009" (SUA, 1996).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Comorile zăpezii" 22.00 Viitorul azi.
MARȚI - 8 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Tatăl miresei" (SUA, 1991). Cu: Steve Martin, Diane Keaton 22.10 Serial: „Suflete rătăcite" 0.30 Film: „Nana" (coprod., 1999, partea I).	8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Infernul din L.A." (SUA, 1993) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Bun venit la Sarajevo" (coprod., 1997) 2.00 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.15 Film: „Intrusul" (SUA, 1995).	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" (ep.1) 11.00 Serial: „Ispita" (ep.1) 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cu două fețe" (coprod., 1996) 22.45 Sitcom: „Eu, tu și tăticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Martor mincinos" (SUA, 1998) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotașilor 19.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 Noaptea devreme 23.30 Doc.: „Dosarele FBI".	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Perla, cărările iubirii" 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.15 Tribuna partidelor parlamentare 13.45 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Polițiștii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Don Carlos" de Fr. Schiller.	8.40 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.30 Viitorul azi (r) 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.30 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Nu e acesta numele meu".
MIERCURI - 9 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.30 Film: „Tatăl miresei 2" (SUA, 1995) 0.30 Film: „Nana" (ultima parte) 3.05 Film: „Cruciadă în viitor" (SUA, 1994).	8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Marele cutremur din Los Angeles" (SUA, 1990) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Empire Records" (SUA, 1995) 2.00 Serial: „Parteneri în slujba legii".	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Cu două fețe" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pe creasta valului" (SUA, 1998) 22.45 Sitcom: „Eu, tu și tăticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Mama mea, spioana" (SUA, 2000) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotașilor 19.00 Focus 20.00 Film: „Inimi furate" (SUA, 1996) 22.00 Noaptea devreme.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Perla, cărările iubirii" 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 13.45 Desene animate 15.00 Ușa turnantă 16.30 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Eco-Magazin 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Kika" (coprod., 1993).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.30 Serial (r) 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.30 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Dreptul de a ști" 22.30 Vacanțe de pomină.
JOI - 10 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.10 Film: „Luminile Nordului" (Canada, 1997) 0.30 Film: „Simpaticul" (SUA, 1999). Cu: Nick Nolte, Sharon Stone.	8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Capra" (Franța, 1981). Cu: Gerard Depardieu 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii".	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Queenie" (ultima parte) 22.45 Sitcom: „Eu, tu și tăticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Trupa de comando" (SUA, 1987) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotașilor 19.00 Focus 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.30 Doc.: „Dosarele FBI".	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Perla, cărările iubirii" (ultimul ep.) 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.45 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Martor tăcut: Crimă la zero grade" (Anglia, 2000).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.30 Documentar (r) 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.30 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Proscrisul".

SHARON STONE
– joi, 0.30 –

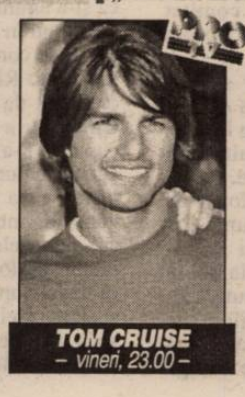

TOM CRUISE
– vineri, 23.00 –

DREW BARRYMORE
– sâmbătă, 22.00 –

BRIAN DE PALMA (r)
– vineri, 22.00 –

DIANE KEATON
– marți, 20.00 –

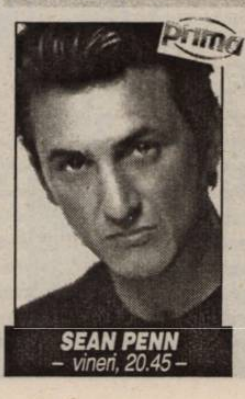

SEAN PENN
– vineri, 20.45 –

SOPHIE MARCEAU
– duminică, 0.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

ROBERT DE NIRO,
încununat cu onoruri

La 57 de ani, Robert De Niro, cu o carieră cinematografică semnificativă ca dimensiune şi un stil inconfundabil, a fost ales de Academia americană de film pentru a fi învestit cu toate onorurile şi pentru a i se decerna un premiu special, în semn de recunoaştere a contribuţiei sale la evoluţia celei de-a 7-a arte. La o dată încă neprecizată, în cadrul unei ceremonii de anvergură, premiul îi va fi înmânat de regizorul său fetiş, Martin Scorsese, alături de care a realizat, pe lângă numeroase altele, celebrele filme *Taxi Driver* (1976) şi *Raging Bull* (*Taurul furios* – 1980, premiul Oscar).

Academia americană de film îl consideră pe De Niro mai mult decât un actor deosebit de talentat, mai mult decât un profesionist desăvârşit, mai mult decât un superstar, mai mult decât unul dintre cei mai influenţi oameni ai Hollywood-ului; el este apreciat ca un simbol al culturii americane, care, asemenea predecesorilor săi, James Dean şi Marlon Brando, întruchipează frământările generaţiei sale, sumumul fiind războiul din Vietnam. Recunoscut pentru capacitatea sa de a se metamorfoza, de a reda cu mare economie de mijloace psihologiile unor personaje foarte diferite, este, alături de Jack Nicholson, actorul perfect al anilor 70-80. Este câştigătorul a două Oscaruri, unul pentru *Taxi Driver*, altul pentru rolul din *Naşul 2* (1974).

MATRIX
sau un Keanu Reeves frumos, dar şi generos

Keanu Reeves, actorul care o dată cu lansarea lui *Matrix reîncărcat* se află în centrul atenţiei în întreaga lume, a considerat că n-ar fi rău pentru imaginea sa să demonstreze că nu e doar frumos, tânăr, talentat, bogat şi celebru, ci şi generos. Drept pentru care a anunţat că va dona mai mult de 70 de milioane de dolari din câştigul personal obţinut pe seama celor două serii *Matrix*. Fericiţii beneficiari ai acestei sume importante de bani vor fi tehnicienii care au lucrat efectele speciale şi costumele pentru *Matrix Reloaded* şi *Matrix Revolutions*. Keanu Reeves are, cu siguranţă, de unde să ofere aceşti bani: prin contract, el are dreptul la 15% din încasările pe seama celor două filme de mare succes. Producătorii se aşteaptă ca profitul la scară mondială să atingă cel puţin 700 de milioane de dolari, în timp ce actorul ar încasa suma de 100 de milioane de dolari.

„Banii sunt ultimul lucru la care mă gândesc, a declarat eroul din *Matrix*. Pot deja să trăiesc în următoarele secole cu ceea ce am câştigat până acum." Ca fapt divers (!), actorul încă nu are o casă a lui şi locuieşte la hoteluri. Iar ca realitate, Keanu Reeves este recunoscut pentru generozitatea sa, de mai mult timp. Pe când turna *Matrix Reloaded* în Australia, a uimit 12 cascadori, cărora le-a oferit câte un Harley-Davidson. Nu-i de mirare că acum sunt foarte mulţi interesaţi să lucreze împreună cu el.

HARRISON FORD
pe Bulevardul Celebrităţilor

Harrison Ford, căruia recent i s-a făcut onoarea de a i se oferi o stea pe celebrul Walk of Fame din Hollywood, mai avea inscripţionat numele în asfalt; desigur, în alt loc. Trecuse de nenumărate ori pe acel bulevard, dar nu observase că în dreptul restaurantului Musso & Franck figura de mult timp numele de Harrison Ford, care însă evoca un star al filmului mut, decedat în 1957. „Îmi amintesc că pe vremea când am intrat pentru prima dată pe poarta lumii filmului de la Hollywood, cu numele pe care îl am de la naştere – adică Harrison Ford – a trebuit să mă înregistrez pe lista actorilor; atunci mi s-a spus că mai exista un Harrison Ford – ceea ce eu nu ştiam – şi că nu pot să folosesc acest nume. Până la urmă nu s-a întâmplat aşa", povesteşte actualul Ford, în prezent în vârstă de 60 de ani. Adevărul e că în 1967, când i s-a oferit un mic rol într-un western (*A Time for Killing*), pe genericul filmului a fost trecut Harrison J. Ford, dar ulterior i s-a permis să renunţe la iniţiala J.

Noua stea pentru Harrison Ford, alias Indiana Jones, a fost amplasată la loc de cinste, chiar în faţa clădirii Kodak Theater. „Întreaga sa creaţie cinematografică e cunoscută de populaţia din toate ţările acestei planete şi chiar primele lui roluri ca actor sunt încă urmărite cu mare plăcere de către public", a spus Steven Spielberg la ceremonia dezvelirii stelei care marchează celebritatea. „Ca şi faimoasa maşină care poartă acelaşi nume cu el, Ford a trecut proba timpului ca un erou al vremurilor moderne şi ca un star nemuritor, fiind dotat cu un talent pe care a ştiut întotdeauna cum să-l pună în valoare." Spielberg a mai adăugat o promisiune făcută publicului: „Suntem pe punctul de a lansa anul viitor *Indiana Jones 4*." Cu umoru-i caracteristic, Harrison a răspuns: „Eu nu ştiu nimic despre acest proiect, ştiu doar că Steven este foarte entuziast. Mai trebuie să lucreze la scenariu, pe care eu deocamdată nu-l cunosc. Ar trebui să-l văd în câteva săptămâni".

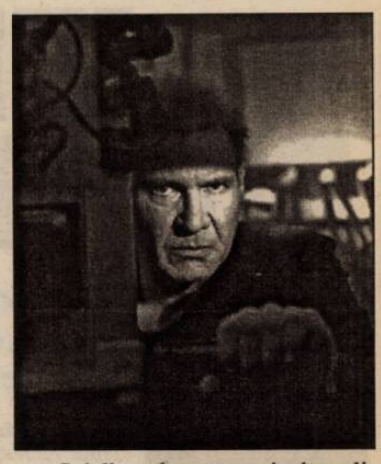

Richard Chamberlain
şi-a mărturisit homosexualitatea

După ce decenii la rând a cucerit inimile a milioane de femei din întreaga lume, care n-au încetat să viseze la părintele Ralph din serialul pentru televiziune *Pasărea Spin*, Richard Chamberlain s-a decis să-şi facă publică opţiunea sexuală – de altfel îndelung discutată de presa de scandal: este homosexual. De ce a menţinut atât de mult timp ambiguitatea asupra acestui subiect? Pentru că multă vreme s-a temut de reacţia celor din jur, dar acum, după cum a mărturisit, „nu-i mai e frică". „Nu mai sunt la vârsta la care să mi se atribuie rolul principal al unui bărbat romantic, deci nu mai am nevoie să hrănesc această imagine publică a mea, a declarat actorul în vârstă de 68 de ani. „În plus, a fi homosexual era un lucru interzis pe vremea când eu eram tânăr. Eu însumi mă detestam intens şi consideram că e mai bine să ascund acest aspect al personalităţii mele. Astăzi însă totul s-a schimbat, aşa că îmi iubesc viaţa, aşa cum este ea şi chiar sunt mândru de mine", a mai spus... părintele Ralph. Richard Chamberlain a simţit totodată impulsul de a-şi scrie memoriile; şi-a adunat povestea de viaţă într-o carte, *Iubire frântă*.

În *Pasărea Spin*, Chamberlain a interpretat magistral rolul părintelui Ralph, prins în capcana dualităţii iubirii faţă de Dumnezeu şi a pasiunii pentru o tânără femeie. Indiferent de opţiunea lui sexuală, imaginea sa ca actor este sinonimă cu junele-prim înalt, blond, tandru şi efeminat, al cărui succes s-a păstrat constant de-a lungul timpului, în special în rândul publicului feminin. A jucat în seriale TV de largă audienţă, care au făcut înconjurul lumii. Şi-a început cariera în serialul *Doctor Kildare* (1961-1966), în rolul unui medic seducător, apoi şi-a legat pentru totdeauna numele de *Shogun* (1981) şi *Pasărea Spin* (1983).

NICOLE KIDMAN
se pregăteşte să cânte

Actriţa de origine australiană, câştigătoarea unui Oscar anul acesta, s-a hotărât să strălucească nu doar pe ecran, ci şi pe scenă, în calitate de cântăreaţă, drept pentru care a semnat un contract cu casa de discuri a lui Robbie Williams şi Kylie Minogue. Albumul ar urma să apară cât de curând. Pare firesc să spere că va face carieră şi în acest domeniu, după ce a dovedit cu succes că are o voce frumoasă; a cântat în comedia muzicală *Moulin Rouge* şi a interpretat alături de Robin Williams melodia *Something Stupid*. Potrivit unora dintre cei apropiaţi ei, actriţa ar intenţiona să se ocupe în următorii câţiva ani în special de muzică, filmul urmând să rămână pe plan secundar. Oficial, a declarat de altfel că nu-şi doreşte să fie doar actriţă toată viaţa şi că are deja numeroase alte proiecte în minte. Cert este că după divorţul de Tom Cruise s-a refugiat în munca pe platourile de filmare, realizând film după film, într-o încercare aproape disperată de a dovedi că talentul îi aparţine, indiferent că este soţia unui „puternic" de la Hollywood sau nu.

OSCAR LA LICITAŢIE

Oscarul decernat în 1941 filmului considerat şi azi cel mai bun din toate timpurile – e vorba de *Cetăţeanul Kane*, regizat de Orson Welles – a fost scos la licitaţie de către ultimul său proprietar anonim. Specialiştii de la casa de licitaţie Christie's din New York au estimat de la bun început că suma încasată ar putea atinge 400.000 de dolari.

Orson Welles avea doar 25 de ani când, pentru primul său film realizat în calitate de regizor, a fost nominalizat la Oscar, concomitent la patru categorii, ceea ce însemna o premieră la acea vreme: cel mai bun regizor, cel mai bun film, cel mai bun actor, cel mai bun scenariu. A obţinut însă o singură statuetă, Oscarul pentru scenariu, deşi „Cetăţeanul Kane" este considerat şi azi cel mai bun film din istoria cinematografiei.

În ceea ce priveşte statuetele Oscar, acestea sunt foarte... vânate, când e vorba de licitaţie, deşi Academia americană a filmului, care distribuie preţioasele trofee, a interzis începând din 1950 comercializarea acestora, pentru a pune capăt speculei. Statuile care sunt onorate cu aceste premii au dreptul să le păstreze la domiciliile lor, dar statuetele sunt considerate proprietatea Academiei. Dar, cum o lege oficială nu există în acest sens, statuetele sunt de... vândut şi de cumpărat.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

VINDECAREA VINE DIN FIECARE DINTRE NOI

Cu câţiva ani în urmă, când terapiile complementare încă nu luaseră mare amploare, aflam cu surprindere de la Elena TRUŢĂ – pe-atunci, doar maestru Reiki – că intervenţiile chirurgicale fără bisturiu, cu ajutorul bioenergiei, sunt cât se poate de reale şi duc la vindecări nesperate. Între timp, terapeuta amintită, de profesie economist, a devenit maestru Karuna Reiki şi maestru internaţional de bioenergie, este studentă la Kinetoterapie (ramura medicală) şi înregistrează rezultate deosebite în tratarea bolilor ce ne umplu viaţa, la modul nefast. Cum reuşeşte să aline suferinţele, ne-a relatat recent, în ideea că aceste informaţii, ca şi sfaturile mai pragmatice, promise a veni ulterior, vor fi de folos şi pentru numeroşi cititori ai revistei „Magazin".

Supărarea şi iubirea – „consumate" cu măsură!

De la bun început trebuie spus că Elena Truţă lucrează foarte riguros, bazându-se pe documentaţia medicală iniţială şi finală (analizele clinice şi eventualele diagnostice), întocmeşte fişe pentru pacienţii săi, iar activitatea îi este urmărită în mod obiectiv de dr. Virginia Penciu, medic primar. Ea însăşi realizează diagnosticarea energetică, adică „citirea" în aură a *cauzelor* afecţiunii, căci asupra cauzelor va acţiona, şi nu asupra efectelor bolii, acestea din urmă însemnând deja o agresiune sporită a energiilor negative asupra organismului.

De fapt, ce înseamnă „citirea" diagnosticului în aură? Apar în unele zone pete de culori diferite, reprezentând energiile reziduale care blochează tot sistemul şi determină astfel apariţia bolilor. Cauzele se pot împărţi în două categorii mari: *psihoemoţionale* (supărarea, bucuria, stresul, dar şi cele declanşate de evenimente pozitive, cum sunt căsătoria, o reuşită profesională, „ascensiunea" unei iubiri etc.) şi *externe* (radiaţiile atmosferice, poluarea de toate felurile, intoxicaţii cu metale, dar şi gândurile negative ale semenilor sau interferarea cu energiile cu program negativ, dobândite etc.).

Boala ilustrează starea sentimentelor

Există un mecanism inimaginabil de complex, care acţionează elementele adverse. De aceea, Elena Truţă tratează tot organismul pacientului, deblocând sistemul meridianelor şi curăţând aura de energii negative. Dezechilibrul sistemului endocrin constituie după părerea sa cauza majorităţii bolilor. De aceea, chiar şi evenimentele ce aduc beatitudine, euforie, atrag simptomele specifice stresului. Dar noi suntem formaţi din vibraţii (adică energie) şi sentimente. Aşadar, fiecare boală diagnosticată ca atare îşi găseşte un corespondent pe latura afectivă. De exemplu, afecţiunile ficatului ilustrează incapacitatea individului de a se adapta la un context nou al existenţei sale, gurmanzii ascund teama de evenimentele viitoare, fibromul uterin indică lipsa de afecţiune.

Boala nu apare direct în corpul material, ci în câmpul energetic. La originea ei poate sta şi o predispoziţie, o mică sensibilitate ce poate sau nu să se amplifice: bagajul ereditar. Nu înseamnă însă că subiectul va şi contacta boala. Doar dacă factori psihoemoţionali sau externi apar, aceasta ajunge pe aură, de unde intră în

corp. O primă etapă în evoluţia ei e paradoxală: bolnavul suferă, dar analizele nu indică simptomele vreunei afecţiuni. De fapt, el are o aşa-numită boală energetică.

„Laserul" care ne slăbeşte

Terapeuta consideră că glandele endocrine corespund chakrelor, care, „de fapt şi de drept, sunt adevărate creiere. Adică structuri vii, unde sunt stocate informaţii, unde se poate «citi» în aură, unde se pot face diagnosticările etc." Motiv pentru care tratamentele sale – compatibile cu cele alopate – încep pe corpul spiritual. Iar de multe ori rezultatele sunt spectaculoase. Ca pondere a bolilor în rândul pacienţilor săi din ultima vreme, terapeuta ne-a semnalat foarte multe cazuri de litiaze (biliară, urinară, renală), ulcerele, fibroamele uterine şi nodulii mamari, nodulii tiroidieni – care înregistrează o adevărată explozie – miopii; de asemenea, a reuşit să trateze cu succes disfuncţiile sexuale, dar şi alte afecţiuni cu implicaţii mai profunde în viaţa socială şi în psihicul individului, cum este obezitatea. În cazurile celor supraponderali, ea utilizează „topirea" straturilor adipoase cu ajutorul a ceea ce numeşte laser bioenergetic, metodă despre care ne-a promis că va vorbi pe larg, într-un articol viitor.

În principiu, boli nevindecabile nu există, dar important este să fie depistate şi tratate la timp. Pacientul are o contribuţie esenţială la propria vindecare. Pe de altă parte, sistemul energetic al organismului său acţionează întotdeauna pozitiv, dacă a primit informaţii pozitive şi „comenzi" similare. Terapeutul vine să ajute la derularea procesului respectiv, dar nu face minuni. Trebuie deci să înţelegem mecanismul bolii (care nu apare într-o zi şi nu poate dispărea într-o zi), ca şi pe cel al vindecării. Un deziderat către care, ne asigură terapeuta, putem merge foarte siguri pe noi. Cu câteva condiţii semnalate mai sus şi altele, asupra cărora ne vom opri mai târziu.

Şosete contra trombozelor

Un studiu amplu realizat de o echipă de cercetători londonezi a relevat faptul că victimele trombozelor (cheaguri pe vasele de sânge) se află în creştere, în special la persoanele ce practică anumite profesii, cum ar fi curieratele pe lungă distanţă, cu o frecvenţă mai mare la vârste de peste 50 de ani. Comparând o grupă de voluntari care nu foloseau metode profilactice, cu o alta unde se purtau şosete medicale, s-a constatat că primii prezentau afecţiuni venoase, în timp ce nici o persoană din a doua grupă nu a avut probleme. Studiul i-a inspirat pe câţiva inventatori din SUA, care au brevetat un excelent remediu blând: şosetele-balon. Umflându-se şi dezumflându-se, ele menţin circulaţia normală şi previn trombozele.

Boli tratate prin TALASOTERAPIE

Curele de talasoterapie elimină durerile şi tulburările legate de stres, cum sunt insomniile şi depresiile. O consecinţă directă, foarte importantă, este reducerea consumării de medicamente adresate afecţiunilor respective: antalgice, antiinflamatorii, somnifere, antidepresive. Durata unei cure, aşa cum o recomandă terapeuţii, este în principiu de 12 zile şi tratează cu prioritate:

Afecţiuni ale coloanei: se începe cu combaterea reumatismelor degenerative şi a consecinţelor lor asupra vertebrelor cervicale, dorsale şi lombare. Această categorie cuprinde osteoporoza, tasările de vertebre şi lombosciatica. Băile cu alge marine tratează, de asemenea, scoliozele şi hiperlordozele (arcuirea excesivă a zonei şalelor), sechelele traumatice, reumatismele inflamatorii, ca pelvispondilita şi artrozele.

Tulburările sistemului nervos: varice, sechele ale flebitei, afecţiuni ale pielii (crăpături sau cianozări).

În neurologie, marea ajută la tratarea spasmofiliei.

Activitatea fizică şi efectul calmant al mării îi ajută considerabil pe cei ce trebuie să suporte cura de slăbire şi tratamente împotriva sevrajului tabagic.

Numeroşi suferinzi de *depresii* sau victimele *suprasolicitărilor fizice şi psihice, ale oboselii cronice* îşi găsesc un bun remediu în talasoterapie.

Contraindicaţii există în cazul în care baia de mare sau cura de talasoterapie presupun şi un efort fizic, pentru: *cardiaci,* persoane cu *maladii contagioase ale pielii* sau *inflamatorii, în pusee evolutive.* Totuşi, puse cap la cap informaţiile de faţă, cu cele din numerele anterioare ale revistei „Magazin", referitoare la binefacerile mării, putem contura imaginea acestui mediu, ca pe cea a unui spaţiu încărcat de vitalitate; aşadar, un loc din care avem de preluat nenumărate elemente de mare folos pentru sănătatea organismului nostru.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Terapia prin post şi hormonii

Rezultatele remarcabile ale practicării terapiei prin post nu au doar o explicaţie raportată la puterea credinţei. Indiferent de religie, credincioşii îşi schimbă considerabil obiceiurile alimentare în anumite perioade ale anului, efectul principal fiind de purificare spirituală şi de dezintoxicare a organismului. Există însă şi argumente ştiinţifice aduse în sprijinul abordării postului, care în unele ţări occidentale se foloseşte oficial, ca terapie complementară pentru diverse afecţiuni.

Un studiu realizat la cunoscutul spital Pitié-Salpêtrière din Paris a arătat că modificarea obiceiurilor alimentare (respectiv postul) induce schimbări în ritmurile circadiene, la fel ca alternanţa somn/veghe. S-a analizat sângele unor voluntari, înainte şi după începerea perioadei de restricţii alimentare, interval pe parcursul căruia durata somnului a rămas aceeaşi, schimbându-se ora de masă, întrucât subiecţii erau mulsumani. În final, rezultatele au indicat variaţia nivelului mai multor hormoni: melatonina, testestoronul, cortisolul ş.a. Importanţa acestei observaţii se leagă de faptul că reglarea orologiului biologic este influenţată (şi) de practicarea postului, lucru bine de ştiut, atât de cei ce se îngrijesc de sănătatea oamenilor, cât şi de credincioşii înşişi.

Consultaţii parapsihologice

GRIJA PĂRINTEASCĂ, LA EXTREME

Am abordat în mai multe rânduri, la rubrica de faţă, anumite probleme referitoare la relaţiile extrem de complexe şi de sensibile dintre părinţi şi copii. Conştient sau nu, părintele se-ntâmplă să greşească în educarea viitorului adult, şi nu de puţine ori. Două extreme ale atitudinii nocive a părintelui constituie idolatrizarea, supralicitarea calităţilor puiului de om şi, la polul opus, denigrarea şi minimalizarea până la negare a laturilor pozitive din personalitatea acestuia. Este (încă) un subiect foarte delicat, greu de suportat de unii „oameni mari", dar asupra căruia e absolut normal să ne îndreptăm atenţia. Ne-a ajutat în acest demers colaboratoarea revistei „Magazin", ***Emilia VLĂDESCU*** –psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium.

„Geniul lu'mama!..." Reprezintă deja o figură clasică mamele (mai puţin taţii) care îşi ridică în slăvi copilul, prezentându-l incomparabil mai inteligent, mai instruit, mai „matur" decât este; adică, deformând realitatea. Până la un punct, e firesc să-ţi lauzi propria creaţie, însă între limitele bunului simţ şi ale adevărului. Lauda justificată e foarte importantă, pentru a-i stimula celui mic încrederea în forţele proprii şi respectul de sine. Când însă se depăşeşte orice limită normală, acesta va ajunge mai întâi chiar să creadă că are nişte calităţi, inexistente în realitate. Într-o a doua etapă însă va înregistra o cădere gravă, constatând că de fapt lucrurile nu stau deloc aşa. Un exemplu comun: la şcoală, copilul învăţat de mama să iasă în evidenţă cu orice preţ este pus să răspundă la o întrebare, dar nu reuşeşte să lege două cuvinte, deşi stătuse numai cu mâna ridicată. Repetate, în afara cadrului familial, neplăcutele situaţii de acest fel vor avea în timp exact efectul opus celui dorit: derută, nesiguranţă (reperele nu sunt cele pe care i le-a inoculat mama), neîncredere în el însuşi. De aici, până la lunecarea spre viitoare depresii şi devieri de comportament, distanţa nu este mare. Iar pe o poziţie similară se va situa şi copilul educat să se impună fără scrupule, afişând imaginea micului geniu pe un fond gol. El va aduna din partea celorlalţi atribute de genul egoist, infatuat, agresiv, lipsit de scrupule ş.a.m.d.

Tirania părintească se manifestă la acei părinţi care – în mod ciudat – scot în evidentă defectele copilului, ignorându-i calităţile. Am întâlnit mame care vorbeau cu un fel de mândrie patologică despre neîndemânarea, lentoarea gândirii, lenea copiilor lor, punându-i în evidentă inferitoritate faţă de colegi şi prieteni. În alte contexte, copilului i se aruncă în faţă reproşuri şi observaţii dure, legate de aspecte care-l privesc direct şi personal. „Nu eşti în stare de nimic!", „Aoleo, arăţi ca ieşit din canal!", „Nu te duce mintea să faci asta!" – iată doar câteva replici destul de comune, din păcate, care-l inhibă pe copil şi-i sădesc adânc în subconştient complexe ce-l pot domina până la capătul vieţii. Dar există şi o tiranie părintească de cu totul altă factură: admiraţia explicită şi uneori chiar în public, a unor fapte negative. Puştiul care a furat un pepene şi l-a vândut apoi unui coleg mai naiv e calificat de mama lui drept un isteţ, un descurcăreţ cu „simţ comercial". De fapt, ea cultivă cu iresponsabilitate germenii unui potenţial viitor infractor, mai ales dacă înclinaţia spre înşelătorie e dublată de o isteţime reală. Din păcate, efectele unor asemenea atitudini şi comportamente se văd clar atunci când e prea târziu.

Un decalog al părinţilor nu există, deşi ar fi necesar, măcar ca unitate de măsură morală a raporturilor dintre aceştia şi copiii lor. Sugestii însă pot fi date. Emilia Vlădescu afirmă că mesajul părintelui trebuie transmis fără acuzaţii, fără a-l inhiba pe copil. Apoi, reacţiile verbale agresive care-i anulează acestuia calităţile şi meritele (uneori, se ajunge la injurii şi blesteme!) trebuie totalmente excluse. Demolarea încrederii în sine a celui mic şi frustrarea de azi se vor reflecta mâine în agresivitate şi violenţă. Pe de altă parte, părintele nu trebuie nici să-şi impună cu obstinaţie voinţa şi propriul punct de vedere, în faţa copilului. Acesta copiază mult de la adulţi, iar comunicarea şi modelul părinţilor sunt vitale, până la vârsta de 14-15 ani, aproximativ. Încă un amănunt: copiii de azi au evoluat foarte mult şi oarecum diferit de părinţii lor (nu e vorba despre dezvoltarea biologică). De aici, apar şi alte aspecte mai mult sau mai puţin apropiate de limita patologicului. Subiectul va fi însă abordat într-un articol viitor.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

BALURI

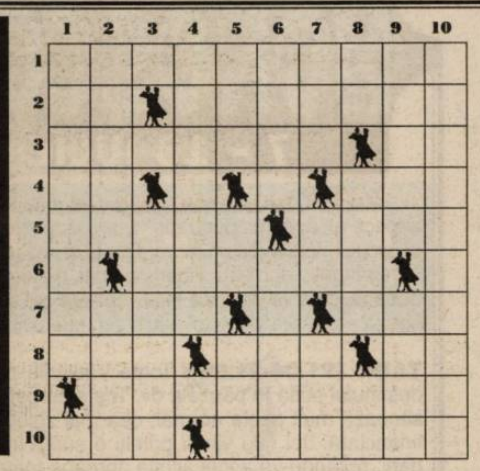

ORIZONTAL: 1) Muzica operetei „Bal la Savoy" aparţine acestui... maghiar, Paul Abraham (1892-1960). 2) Ultimul rol! – „Balul operei", „Bal la Savoy" sunt câteva... referitoare la tema acestui careu. 3) Privitori la stele – Pică la inimă! 4) Tastă! – Indus! – For interior! – File. 5) Suit – Sac cu nisip (med.). 6) Autorul poeziei „Balul pomilor" (Dimitrie 1872-1914). 7) Acest (pop.) – Oraş în Maroc, centru religios. 8) Teatrul Naţional din Timişoara (siglă) – Vulcan în Japonia – Noul ut. 9) Acest maestru austriac a compus muzica pentru „Balul operei" (Richard, 1850-1917). 10) Tema acestui careu (sg.) – ...operei „Bal mascat" a fost compusă de Giuseppe Verdi (pl.).

VERTICAL: 1) Tabloul „Bal... în atelier" este opera lui Theodor Aman (1831-1891). 2) Altar (var.) – Începe inhalaţia! 3) Înger! – Filmul „Bal la..." a fost realizat în 1943 de regizorul francez Jean Grémillon. 4) Care viciază mediul de viaţă – Nici! 5) Puţin opac! – Tangentă (abr. uz. în matem.) – Abonament (abr.). 6) Nul – Conservă cu pastă de ficat. 7) Oraş în Coreea – Scurtă întrebare – Graminee. 8) Spate la spate! – „Balul pompierilor" este un... realizat de regizorul ceh Milos Forman – În original! 9) Nefolositor (livr.) – Odgon lung. 10) Persoane care reproduc din memorie un text în versuri.

DICŢIONAR: CIST, MET, ASO, ABM.

ELISABETA PESCARIU – *Timişoara*

SOLUŢIA CAREULUI („Balul"): COMPOZITOR - OL - OPERETE - STELARI - IC - TA - U - O - FOI - URCAT - CIST - M - ANGHEL - A - AIST - A - MET - TNT - ASO - DO - HENBERGER - BAL - MUZICI.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VOALURI ŞI VOALETE

1. Ce se înţelege în mod obişnuit prin voal?
2. Ce este o voaletă?
3. Ce fel de plantă este „vălul miresei"?
4. Din ce operă face parte baletul „Dansul celor şapte văluri"?
5. Ce prozator român a scris romanul „Doamna cu voaletă din Balt-Orient Express"?
6. Cine a regizat, în 1934, filmul „Vălul pictat"?
7. Ce mare pictor spaniol a pictat Portretul Contesei de Carpio, expus la Muzeul Luvru, tablou în care frumoasa femeie poartă pe cap şi pe umeri un voal fin?

Răspunsurile din numărul trecut *1) În Roma antică, monedele se băteau în templul zeiţei Juno Moneta. 2) Folosirea monedelor pe teritoriul patriei noastre este semnalată încă din secolul al VI-lea î.Ch. 3) Leul a devenit moneda noastră naţională în anul 1867. 4) „Istoria unui galbân şi a unei parale" a fost scrisă de Vasile Alecsandri (1818 sau 1819 sau 1821-1890). 5) Tabloul „Cămătarul şi soţia lui" este opera pictorului flamand Quinten Metsys (1466-1530). 6) Muzica operetei „Prinţesa dolarilor" aparţine compozitorului vienez Leo Fall (1873-1925). 7) Rolurile principale din filmul „Cum să furi un milion" au fost interpretate de Audrey Hepburn şi Peter O'Toole.*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din rubrica noastră, apărute în numărul 24 al revistei şi având tema „Hoţi şi furtişaguri" am primit, ţinând cont de mai multe variante de răspuns:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova,* Constanţa; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Bâtlan,* Oraviţa şi *Ion Cristea,* Vaslui.

– 5 răspunsuri corecte: *Miron Iorgulescu,* Bucureşti.

Elena Bâtlan, Oraviţa. Dumneavoastră ne-aţi dat numai eventuale răspunsuri, destul de sumare şi ele. V-am ruga să reformulaţi totul punând şi întrebări, astfel încât să poată fi publicate.

Dorim mult succes tuturor cititorilor noştri. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

CHIRŢOIU BOGDAN GABRIEL – Bucureşti

«Lumea zice că am fost la coafor!»

ŞAH

Ewge – Reti, 1920

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Nh3!! 2. Da8 Ng5 3. Rh1 Ng2 4. Rg2 Dg4 5. Rf1 (5. Rh1 D1X) 5... Df3 6. Re1 Df2 mat.

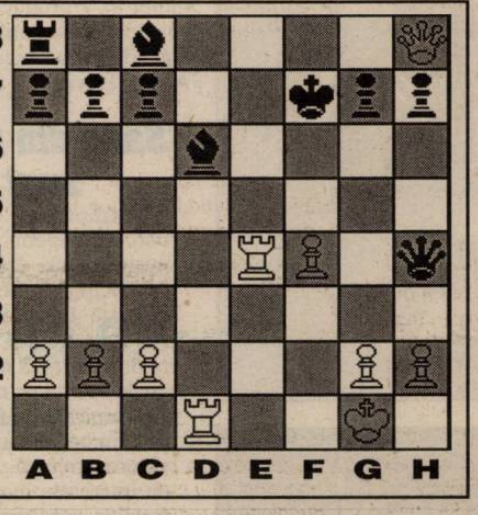

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Botaniştii o numesc Calceolaria, dar popular i se spune: conduri, papucei sau pantofiori. Uitată o vreme de iubitorii de plante, de câţiva ani încoace Calceolaria a revenit... în modă. Şi pe bună dreptate, căci este deosebit de decorativă, atât în grădină, cât mai ales dacă e cultivată în jardinierele de la ferestre, de pe terase sau din balcoane. Papucelul este o plantă originară din America Centrală şi de Sud, care se înmulţeşte prin seminţe; ea nu înfloreşte în anul în care s-a semănat, ci abia în anul următor (este plantă bianuală). Însămânţările se fac în perioada martie – iunie, dacă vrem ca în primăvara anului următor să avem flori. Seminţele mici se presară la suprafaţa pământului din lădiţe, după care se acoperă cu ziare pentru a se menţine umezeala.

Calceolaria sau Papucelii

Tufele de Calceolaria pot să ajungă până la înălţimi de 10-15 cm, iar florile pot fi colorate în galben sau portocaliu intens, eventual cu stropi maronii. După trecerea florilor, întreaga plantă se îndepărtează, deoarece nu mai produce altele. Calceolaria este iubitoare de lumină, umbra prelungită sau întunericul ducând la ofilirea şi chiar la moartea ei. Primăvara şi vara se udă abundent, atunci când pământul de la suprafaţă începe să se usuce. Dacă planta este ţinută mai mult timp în condiţii neprielnice, se ofileşte şi merge spre o degradare rapidă şi ireversibilă. Sistemul radicular este foarte fin, motiv pentru care pământul din vas trebuie să fie uşor, pentru a permite scurgerea rapidă a excesului de apă. Planta este atacată cel mai frecvent de păduchele verde, care provoacă răni ce o expun ulterior la atacul unor ciuperci. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„CURSE"

ZVÂNTAŢI TAINIŢĂ, COTLON		PLOAIE MĂRUNTĂ DRUM		FOLOSINŢĂ FLUIERUL LUI PAN		STRADĂ SCURTĂ SPRINTEN LA MINTE		PLANŞE DE LEMN ŢINUT ÎN MARAMUREŞ		RANCH DE PE LA NOI TURĂ
A DUCE CU GREU MĂREŢE					MAGAZIE DE CEREALE HORNURI					
							PASĂRE DE VÂNĂTOARE DOMENII DE ACTIVITATE			
ARBORE DE CEAI NOTĂ DIN GAMĂ				NEVĂZĂTOR MONTANI				COADĂ DE MAIMUŢĂ! FRUMOŞI		
		TALER PE CÂNTAR GURĂ DE VULCAN				GĂSITĂ CU GREU GEO URSU				PUŞI LA PATRU ACE
	FRAŢI... DE CRUCE SUVERANI ARABI								FLORILE REGALITĂŢII	
			PERJĂ SERII MUZICALE					PRECUM LUCRUL CU PLUGUL		
ÎN GALERIE! VRĂJI GIGANT						PLECARE ÎN CURSĂ ÎN ŞTAIF!				
					PUSE ÎN PRACTICĂ CAP DE ZVÂRLUGĂ!					
MECI NUL LA ŞAH NATURĂ UMANĂ							CANAL DE IRIGAŢII			
				BIRJARI						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VORBE BUNE"

Orizontal: B - S - U - A - F - G - PALAVRAGEALA - STRAMT - STOR - AC - DREASA - TA - T - CEA - SARBE - ATOL - FANFARA - IREAL - TATIC - ATA - COCA - AIA - INCURAJAT - P - LR - OTET - TURA - EST - TEMERAR - IZBIRE - SUITA.

SPORT FLASH

Moare Foe, starul Camerunului.

Mijlocaşul echipei naţionale a Camerunului, Marc-Vivien Foe, a murit joi. Sportivul a făcut stop cardiac în timpul semifinalei Cupei Confederaţiilor, jucată în Franţa, la Lyon, contra Columbiei. Foe (1,92 m şi 82 kg) a căzut secerat la pământ, din senin, în minutul 72. Foe a fost tratat pe teren înainte de a fi scos cu targa şi transportat pentru a primi ajutor specializat. Respiraţia gură la gură şi intubarea nu au reuşit să îl salveze. Conform declaraţiilor medicilor, s-a încercat resuscitarea timp de 45 de minute, fără rezultat. „Jucătorul trăia încă, atunci când a fost adus la centrul medical al Stadionului Gerland din Lyon, unde a murit," a mărturisit Alfred Muelle, ofiţer medical al FIFA. „Este prea devreme pentru a determina cauza exactă a morţii." Se va face o autopsie, care va indica exact circumstanţele decesului. Pentru iubitorii fotbalului din ţara noastră, cazul lui Foe seamănă izbitor cu cele ale fotbaliştilor Hâldan şi Vrăbioru, decedaţi în circumstanţe aproape identice.

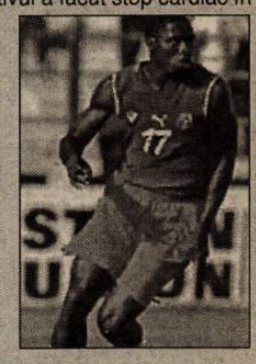

Foe a petrecut sezonul trecut la clubul englez Manchester City, fiind împrumutat de Olympique Lyon. A mai jucat şi la RC Lens.

SCURTĂ CARTE DE VIZITĂ - FOE:

Născut: 1 mai, 1975, în Camerun
1994: debut în echipa naţională a Camerunului, la Cupa Mondială
1997: este legitimat la echipa franceză Lens, transferat de la clubul camerunez Canon Yaounde
1998: îşi rupe un picior, ratează Cupa Mondială şi este aproape de un transfer la Manchester United
ianuarie 1999: legitimat la West Ham pentru 4 milioane de lire sterline
mai 2000: transferat la Lyon pentru 6 milioane de lire sterline
2002: joacă în echipa Camerunului, care câştigă Cupa Africii pe Naţiuni. Joacă la Cupa Mondială; iulie - este împrumutat la Manchester City
2003: 35 de jocuri la Man City, înscrie de nouă ori, printre care şi ultimul gol pe Maine Road.

Montoya, interzis în Franţa. Pilotul columbian de F1, Juan Pablo Montoya, unul dintre favoriţii mei, a fost înregistrat de radarele franţuzeşti rulând pe şoseaua A8 din Var cu 209 km/h. Considerând că talentatul pilot, dar pe circuitele profesioniste, pune în pericol siguranţa altor şoferi mai slabi de înger, autorităţile l-au adus pe Montoya la tribunalul poliţiei din Frejus, unde a şi fost condamnat la o amendă de 1.200 de euro, patru luni de închisoare cu suspendare şi ridicarea carnetului de conducere pe o perioadă de

patru luni. Şi, cum omul mai conduce şi pe şosele, nu numai pe circuitele de F1, lui Montoya i s-a pus în faţă o situaţie nu prea plăcută: de condus va putea conduce pe şoselele din din orice ţară şi pe circuite, dar nu pe şoselele din Franţa. Pilotul nu s-a prezentat la şedinţă, dar avocatul a înaintat oficialităţilor o scrisoare de scuze la adresa statului francez, din partea pilotului. Montoya pilota un BMW 4x4, modelul X5 în direcţia Nisa, când a fost „fotografiat" de un radar instalat pe marginea şoselei, motiv pentru care permisul i-a fost suspendat pe loc.

GEORGE CUŞNARENCU

HELIOS ŞI-A ARS ARIPILE

Asemenea lui Icar, care s-a ridicat spre soare şi aripile de ceară i s-au topit, Helios, prototipul avionului solar aparţinând NASA, n-a rezistat în aer şi s-a prăbuşit în oceanul Pacific, nu departe de coastele insulei Hawai. „Aripa zburătoare," cum a fost numit avionul experimental, comandat de la distanţă, avea o anvergură totală de 75 de metri, 62.000 de celule solare şi deţinea recordul de zbor la înălţime, în august 2001 Helios reuşind să se ridice până la 96.863 picioare (29,5 km) altitudine. Avionul, propulsat de 10 elice, zbura sub controlul staţiei de la sol a societăţii Aero Vironment din Monrovia, California, care este şi constructorul aparatului. Helios a decolat joia trecută de la baza americană din Hawai şi n-a rezistat în aer decât 29 de minute, după care s-a prăbuşit, cauzele nefiind încă dezvăluite de NASA. Prototipul, care a costat 15 milioane dolari, făcea parte dintr-o flotilă mai mare de aparate fără pilot, pe care NASA vrea să o folosească la studierea atmosferei şi pentru fotografierea de la mare înălţime, utilă şi spionajului militar. Conceput pentru misiuni de o zi la 30 km altitudine, Helios, care putea transporta o sarcină de 100 kg, se pregătea pentru o misiune de 96 de ore la începutul acestei luni şi testa în premieră un combustibil regenerativ.

HARLEY DAVIDSON,
100 de ani pe două roţi

Mii de fani şi proprietari maniaci ai acestei motociclete mitice, s-au întâlnit în acest weekend la Monjuic, în sudul Barcelonei, pentru a sărbători o sută de ani de la naşterea motocicletei al cărei motor în V produce un sunet unic. Cei prezenţi la aniversarea spaniolă şi-au amintit că primul exemplar al acestei mărci legendare s-a născut în 1903, în atelierul lui William Harley şi Arthur Davidson, la Milwaukee.

Sânii din ziare sunt buni

Milioanele de bărbaţi europeni (şi ai noştri alături de ei) care se precipită în fiecare dimineaţă la chioşcul de ziare, pentru a-şi cumpăra doza zilnică de femei goale oferită de tabloide, pot respira uşuraţi. Uniunea Europeană a anunţat vinerea trecută, învinsă de interesele majore ale marilor publicaţii şi de scandalul declanşat de acestea, că proiectul de lege asupra discriminării sexuale nu va interzice publicarea în presă a imaginilor cu femei goale, de genul celor reproduse pe pagina a 3-a a ziarului de scandal britanic „The Sun" sau al celui german, „Bild". *Bild* îşi publică femeile goale într-un tiraj de 4,4 milioane zilnic, în vreme ce *The Sun* se distribuie zilnic în 3,5 milioane de exemplare.

TEATRU LA SEX-SHOP

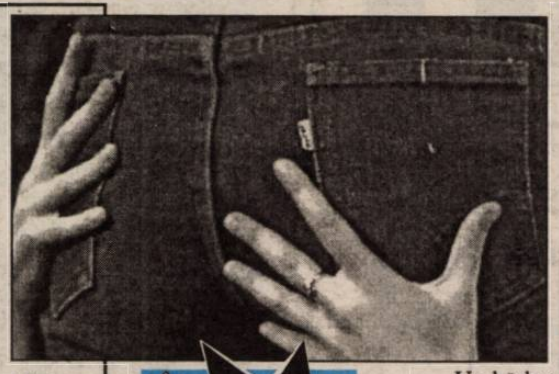

O controversă aprinsă a izbucnit în Canada, din pricina unei piese de teatru în care doi actori urmau să aibă relaţii sexuale orale pe scenă. Reprezentaţia nu avea loc, totuşi, într-o sală de teatru, ci într-un sex-shop din metropola canadiană, şi se numea „Sex public, artă şi democraţie". Sesizând preţiozitatea conţinută de sintagma, altminteri generoasă, „artă şi democraţie", autorul declară pe faţă că vrea să desfidă legile canadiene asupra obscenităţii, pe care le consideră contra Constituţiei. Inspirată din filmele porno, scena cu pricina porneşte cu doi actori, amatori evident, aflaţi în celebra „poziţie 69". Nu e altceva decât sex în public, spune poliţia care i-a inculpat pe „actori", deşi autorul „piesei" crede în continuare că este vorba despre artă... şi ameninţă cu un proces pentru încălcarea drepturilor constituţionale.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- «Aventură» la capătul lumii
- Vacanţa, o provocare a ştiinţei de a trăi
- Secretele razelor ultraviolete
- *3 dileme elucidate*
- Stiliştii – oamenii din umbra starurilor

CANIBALUL DIN JAVA

Un bărbat care a recunoscut că a mâncat câteva bucăţi de carne dintr-o bătrână decedată a fost condamnat la cinci ani de închisoare. Sumanto, 31 de ani, a făcut apel la tribunalul din Purbalingga, în centrul insulei Java, considerând pedeapsa prea grea. Cu toate acestea, presa locală nu a întârziat să-l numească pe canibal „Hannibal Lecter indonezian", aluzia directă fiind la criminalul din filmul american „Tăcerea mieilor". Tânărul, care trăieşte în sărăcie, a explicat fapta sa prin credinţa că ingurgitarea de carne umană îi poate aduce prosperitate. Omul, care a fost pedepsit pentru furt, legislaţia indoneziană neprevăzând canibalismul, a primit totuşi 5 milioane de rupii (560 dolari) din partea unei societăţi care doreşte să realizeze un film după isprava lui.

HOROSCOP
7 - 13 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei psihicului. Veţi avea un moral robust şi veţi reuşi în tot ce întreprindeţi. Joi sau vineri, primiţi o veste bună de departe, care vă va ridica în al şaptelea cer sau chiar mai sus.

TAUR (21.04-21.05): Toate vânturile prielnice ale destinului suflă în pânzele dv. Toate curbele astrale se situează mult peste normal, cea mai zglobie fiind cea financiară. Joi sau vineri primiţi o sumă frumuşică de bani, putându-vă astfel achita aproape toate datoriile.

GEMENI (22.05-21.06): Parcă doriţi să vă complicaţi singur viaţa! Sub influenţa capricioasei Selena, sunteţi mai temperamental şi mai certăreţ decât oricând, uitând de sensibilităţile celorlalţi. Încercaţi să vă cenzuraţi pornirile, altfel disensiunile se vor ţine lanţ toată săptămâna.

RAC (22..06-22.07): Curba dragostei are oscilaţii periculoase care anunţă, poate, scântei în viaţa de cuplu, tonuri ridicate până la decibelii avioanelor şi replici urzicătoare. S-ar putea să fie vorba despre o criză trecătoare, dar nu spuneţi niciodată cuvinte pe care nu le mai şterge nici un burete.

LEU (23.07-22.08): Poate ar fi mai bine ca acest interval să vă prindă în concediu. Vă pândeşte un ghinion financiar (marţi sau miercuri), iar bugetul dv. nu are deloc nevoie de astfel de cadouri. Atenţie la un Capricorn din mediul profesional, că e cu ochii pe dv.!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Două bucurii vor umple această perioadă fastă pentru dv. Luni sau marţi veţi primi bani, iar spre finele intervalului veţi avea o întâlnire parfumată şi dantelată, cum n-aţi mai avut de mult. Fiţi foarte prudent, capcanele senzualităţii stau la pândă!

BALANŢĂ (22.09-22.10): Dacă în primele zile ale săptămânii domneşte plictiseala, de miercuri sau joi viaţa la serviciu (sau cea de acasă) devine infernală. Probleme multe şi mărunte se năpustesc asupra dv. şi tind să vă copleşească. Nu vă lăsaţi intimidat nici o clipă!

SCORPION (23.10-21.11): Majoritatea curbelor astrale principale se situează la un nivel acceptabil, cu excepţia curbei afectivităţii. Se pare că ceva scârţâie în relaţiile cu partenerul de viaţă, care, probabil, v-a oferit o surpriză neplăcută. Arătaţi-i că ştiţi să iertaţi când se aşteaptă mai puţin.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Astrele arată că vă gândiţi la vacanţă cu atâta ardoare, încât chiar plecaţi pe cărări de munte sau la malul mării. S-ar putea să vă găsească urma un ghinion în dragoste, aşa că fiţi cuminte în acest sens. Bugetul dv., săracul, se usucă liniştit la Soare.

CAPRICORN (21.12-19.01): Totul vă merge din plin şi, în pofida greutăţilor ivite în cale, aveţi puterea să vă gândiţi la viitorul apropiat. Curba financiară nu înfloreşte deloc, dar veţi primi o veste excelentă despre bani. Poate că în intervalul următor bugetul dv. se va înzdrăveni.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Dificultăţile din mediul profesional vă vor solicita din plin şi s-ar putea să se instaleze surmenajul. Încercaţi să fiţi mai detaşat de probleme profesionale şi lăsaţi-le la uşă atunci când ajungeţi acasă. În weekend veţi avea o fructuoasă întâlnire de afaceri.

PEŞTI (19.02-20.03): În primele zile ale săptămânii veţi avea unele disensiuni cu cineva din Capricorn sau Vărsător, dar apoi lucrurile vor intra pe făgaşul normal. Deşi aşteptaţi nişte bani, s-ar putea să nu vi se împlinească speranţele de această natură. Cel puţin, deocamdată.

Personalităţile săptămânii: *Alexandru Ivasiuc, Al.Graur, Gheorghe I. Mihoc, Marioara Ventura;* Amedeo Modigliani, Marcel Proust, Saul Bellow, Ottorino Respighi, Yul Brynner.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 633 • ANUL XLVI • 10 IULIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 28 (2383)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Îndrăgostitul este un om care găseşte un cărbune încins şi-l pune în buzunar crezând că e diamant.*
(Alphonse Karr)

■ *Când faci legile, trebuie să fii sever. Când le aplici, fii îngăduitor.*
(Proverb chinez)

■ *Orgoliul omului puternic naşte nedreptatea.*
(Jean Guehenno)

INSTANTANEE DE VACANŢĂ

Femina club

Pentru părinţi
„Spirala eşecului" poate fi evitată

Dosarele frumuseţii
Reguli simple

O PROVOCARE A ŞTIINŢEI DE A TRĂI

TV
■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Trăim în pat cu duşmanul nostru

DE CE NE ESTE FRICĂ DE OMG

Despre Organismele Modificate Genetic (OMG) se vorbeşte puţin şi atunci când se atinge acest subiect, apar şi specialiştii care încearcă să ne liniştească: nu e nici un pericol! Adevărul este că alimentele care conţin organisme modificate genetic sunt tot mai prezente în alimentaţia noastră, un duşman în preajma căruia ne aflăm zilnic. Nu este singurul duşman, cu siguranţă, dar cu siguranţă că este printre ultimii creaţi de mâna savanţilor. Pericolul nu poate fi minimalizat şi nici ignorat, el este real, de vreme ce Parlamentul european a adoptat, miercurea trecută, cu o mare majoritate, reguli stricte asupra etichetării şi urmăririi produselor care conţin organisme modificate genetic. Noua legislaţie va ridica un moratoriu european contra OMG, dar ţările care au impus moratoriul „politic" (practic contra SUA), în special Franţa şi Italia, condiţionează ridicarea acestuia de adoptarea unei proceduri mai riguroase de evaluare a riscurilor şi a unei mai bune informări a populaţiei asupra prezenţei OMG în alimentaţia umană şi animală.

(Continuare în pag. 9)

50 MILIOANE DE HECTARE

În 2002, 52,6 milioane de hectare au fost cultivate în lume cu plante transgenice, dintre care 35,7 milioane hectare sunt plantate doar în SUA (Argentina are 11,8 milioane hectare cultivate, Canada cu 3,2 milioane hectare, China cu 1,2 milioane ha, etc). Este vorba despre o creştere de doar 19 la sută în comparaţie cu 2000, dar, conform unei organizaţii internaţionale (ISAAA), în 1996, în lume se cultivau OMG-uri doar pe 1,7 milioane hectare. Soia este planta modificată genetic cea mai intens cultivată în lume (40,6 milioane hectare).

MAI 2003, CEA MAI FIERBINTE DIN 1880!

Tot omul de pe stradă a simţit că în luna mai ne-am cam prăjit, mai ales în acele zile de caniculă nefirească chiar şi pentru o viaţă de om. Specialiştii de la Organizaţia meteorologică mondială (OMM) au spus chiar mai mult: luna mai a acestui an a fost cea mai călduroasă lună în întreaga lume, începând din anul 1880, anul în care au demarat măsurătorile sistematice. Conform acestei agenţii specializate a ONU, temperatura medie la nivelul solului a atins 11,2 grade Celsius, cam cu unu la sută peste cea înregistrată din 1880 încoace. Luna mai a cunoscut şi fenomene meteorologice extreme record. Astfel, în sud-vestul Franţei, canicula a atins 40 de grade, iar în Elveţia s-a înregistrat un record de căldură pentru ultimii 230 de ani! Nici România nu a fost scutită de o săptămână teribil de caldă în mai trecut, când termometrele au atins 37-38 grade. Temperaturile ridicate au dus şi la fenomene meteorologice extreme, furtuni, secetă. În SUA, de pildă, în mai s-a înregistrat cel mai mare număr de tornade: 562! La ce ne putem aştepta? După specialiştii de la OMM, „creşterea generală a temperaturilor, datorate schimbărilor climatice ar putea duce la creşterea frecvenţei şi intensităţii unor fenomene extreme".

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

GILBERTO GIL, LA PARIS

Pentru cine nu ştie cine e Gilberto Gil, iată un mic rezumat. Muzician, compozitor brazilian care împreună cu Joao Gilberto şi Caetano Veloso au pus bazele curentului numit „tropicalism", muzică nouă pe ritmuri tradiţionale braziliene. Născut Gilberto Passos Gil Moreira, a venit pe lume pe 29 iunie, 1942, în oraşul Salvador din Brazilia, Gil şi-a trăit copilăria la Bahia şi la 3 ani cânta deja la tobe. La 7 ani cânta la acordeon şi în liceu şi-a făcut o trupă intitulată *Los*

Desafinados („Afonii"). Atunci l-a auzit pe idolul său Joao Golberto care cânta la radio „Chega de Saudade". Şi-a cumpărat o chitară şi a învăţat să cânte bosa-nova. În 1963 când bosa-nova a cucerit lumea, Gil l-a cunoscut pe Caetano Veloso, student la filozofie şi fan al aceluiaşi Joao Gilberto. Împreună cu Gal Costa şi Tom Ze au inaugurat teatrul Vihla Vehla în Salvador cu un concert de bosa-nova şi cântece tradiţionale braziliene intitulat „Nos, Por Exemplo" (Noi, de exemplu). În 1967, influenţat de Beatles şi de ritmurile tradiţionale compune celebrul cântec „Domingo No Parque" (Duminică în parc) în vreme ce Caetano Veloso compune alt cântec celebru „Alegria, Alegria" (Bucurie, bucurie). Astfel lua naştere curentul tropicalist. „A Gente Precisa Ver o Luar" (Să privim Luna) care a apărut în martie 1981 este considerat cel mai important album din cariera sa. Bazat pe ideile scriitorului Oswald de Andrade, Tropicalismul a devenit un curent puternic şi stabil o dată cu lansarea albumului „Tropicalia or Panis et Ciercenses", în care apăreau alături de el şi Caetano, alte nume ale muzicii brazieliene: Os Mutantes, Gal Costa, Tom Ze şi Nara Leao. Un curent muzical care a deranjat oficialităţile regimului juntei militare într-atât încât în 1969 l-au arestat (atunci a compus celebrul său cântec plin de ironii „Aquele Abraco") pentru ca apoi să-l exileze (împreună cu Caetano Veloso) pur şi simplu din ţară. După câţiva ani prin Anglia, în ianuarie 1972, exilaţii se întorc în ţară şi dau un concert în care Gil cântă melodiile „Oriente" şi „Back in Bahia".

Ca să n-o mai lungesc, voi aminti doar faptul că din momentul sosirii la putere a noului preşedinte al Braziliei, Gilberto Gil devine ministru al culturii. Iar ultima ispravă a noului ministru s-a derulat săptămâna trecută, vineri, când Gilberto Gil pur şi simplu a încântat câteva mii de spectatori parizieni care au venit la „Zenith" pentru a asista la concerul marelui muzician brazilian. Ministrul-compozitor şi tropicalist pe deasupra a demonstrat că o carieră muzicală de 40 de ani nu e suficientă pentru a spune totul. În vârstă de 71 de ani, Gilberto Gil, cu o siluetă de bărbat tânăr, a apărut pe scenă îmbrăcat în alb, cu o chitară în mână, demonstrând că talentul, energia şi vocea sa cu mii de nuanţe sunt intacte. L-a susţinut în concertul său, Maria Bethania, sora lui Caetano Veloso, cu o voce inegalabilă, cântând împreună cu Gil samba cançao, bossa nova, baiao, dar şi şlagăre mai vechi, fără a uita să aducă un omagiu papei muzicii reggae, Bob Marley. Gil a interpretat de asemenea o piesă „împotriva intoleranţei religioase" şi un splendid requiem pe care l-a compus după moartea „mamei sfinţilor" Menininha do Gantoa, celebră în Bahia. Militant al partidului Verzilor de 20 de ani, Gil a fost învoit de guvern să-şi ia un concediu pentru a realiza o serie de concerte în Europa până pe 22 iulie. Asediaţi la radio şi teve cu tot felul de „stele" (verzi pe pereţi) muzicale, noi rămânem cu regretul că nu-l vom auzi în direct la Bucureşti pe marele Gilberto Gil... Poate la vreun post de radio mai serios.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

LUIZA C., Bucureşti: *„...Ce mai pot să spun despre un bărbat din Fecioară care mi-a mâncat anii, nu zilele? Sunt foarte furioasă acum, când vă scriu, şi vă rog scuzaţi dacă am nişte expresii mai tari (...) Nu pot să-l numesc pe acest om decât un asasin al vieţii mele. Eu sunt tot din zodia Fecioarei şi m-am înţeles cu el foarte bine, timp de aproape patru ani. Dar se pare că ce scrie într-o carte de astrologie mai veche este adevărat: bărbaţii din Fecioară îţi mănâncă zilele şi sunt nişte prefăcuţi care ştiu să-ţi intre în voie şi apoi te lasă baltă. Mâhnirea mea e că m-a părăsit pentru o altă femeie, mai în vârstă, dar cu bani grei, deşi tot pe mine mă iubeşte (...) Acum două luni a venit prin surprindere la mine acasă şi mi-a spus că vrea să se împace. Eu nici n-am vrut să aud aşa ceva şi i-am spus că despărţirea noastră e definitivă.... Aş sfătui pe toate doamnele să ocolească bărbaţii din Fecioară pentru că sunt cei mai neserioşi, ca să nu spun altfel..."*

Bărbaţii din zodia Fecioarei „te lasă baltă..."

– Stimată doamnă, sub dominaţia mâniei avem, unii dintre noi, tendinţa de a vedea numai ceea ce este nefavorabil pentru alţii, chiar şi în cele mai serioase cărţi de astrologie. Nu pot comenta în nici un fel cazul dumneavoastră, dar trebuie să subliniez faptul că mai toţi autorii consideră nativii din Fecioară drept oameni „dificili". Femeile sunt pretenţioase, pline de capricii, iar bărbaţii nu prea sunt statornici. Desigur, există şi multe aspecte pozitive ale nativilor Fecioarei. Tot teoria spune că aceşti nativi nu se înţeleg între ei; femeile au afinitate pentru Gemeni şi Peşti, iar bărbaţii nu formează cu nimeni un cuplu „ideal"! Este singurul caz de acest gen din statisticile „astrologiei inimii".

Filosofie şi iubire

– Dragă Dănuţa, din scrisoarea ta reiese, dacă am înţeles eu bine, că Vărsătorul tău iubeşte mai mult filosofia decât pe tine. Îmi vine destul de greu să cred aşa ceva; un tânăr să-şi transforme întâlnirile de dragoste în tribune de comentat pesimismul lui Schopenhauer? Poate că tu însăţi nu ai găsit calea cea mai directă spre inima lui. Oricum, nu cred că e bine să-l descurajezi şi să-i „sufoci" pasiunea pentru filosofie, dar să-i aduci aminte că eşti şi tu pe lumea asta,

DĂNUŢA C., Constanţa: *„...V-am scris pentru că nu sunt de acord cu unele afirmaţii de la această rubrică şi pe care vreau să le contrazic cu argumente. Eu sunt din Berbec şi acum o lună am cunoscut un băiat din Vărsător (...) Nu prea mi-a plăcut de el de la început, dar treptat am constatat că este foarte deştept şi că citeşte foarte multă filosofie. Are 23 de ani, dar este un filosof adevărat care ar putea discuta despre orice cu profesorii de la facultate. Impresia mea este că, deşi pot să spun că îl iubesc, el mă iubeşte doar pentru îl ascult cum vorbeşte şi pentru că îl apreciez. Nu sunt sigură că mă iubeşte cu adevărat, sau dacă ţine la mine ca la un auditoriu special, gata la orice oră să mă las copleşită de cunoştinţele lui (...) Oare mă potrivesc cu un astfel de băiat? Ce relaţie este între o fată din Berbec şi un Vărsător?"*

„Sunt luat drept fraier..."

– Dragă Daniel, în primul rând vreau să-ţi spun că numai voi doi vă puteţi lămuri situaţia sentimentală, fără nici un intermediar. Îţi înţeleg amărăciunea, nu eşti singurul căruia i s-a întâmplat aşa ceva, dar, totuşi, parcă un an de zile fără nici un semn de iubire autentică e bizar. Există numai „protocol" din partea

STAN DANIEL, Focşani: *„...Eu sunt din zodia Taurului, dar cu toate acestea sunt foarte timid. Am să vă întreb direct cât timp îţi trebuie ca să-ţi dai seama că o fată te duce cu vorba, când de fapt ea are altceva în cap şi poate şi o altă cunoştinţă mai atrăgătoare pentru ea? (...) Eu o cunosc de aproape un an pe L. (care este din Săgetător) şi nu am constatat la ea nici o dorinţă de apropiere, parcă am fi doi cunoscuţi obişnuiţi, nu arată nici un sentiment faţă de mine (...) Nici măcar o dată nu m-a îmbrăţişat, în tot acest interval, nici măcar atunci când o conduc acasă seara. Ce ar trebui să înţeleg de aici? Nu mă place? Mă duce cu vorba? Până când? M-am hotărât să-mi găsesc o altă fată, pentru că am impresia că sunt luat drept fraier şi nu-mi convine situaţia asta..."*

ei? Nu cumva exagerezi? Eşti sigur că eşti singurul bărbat din viaţa ei sentimentală? Oricare ar fi răspunsul, nu uita că timiditatea se răzbună, căci poate fi interpretată drept altceva... Te sfătuiesc să ai grabnic o discuţie foarte deschisă cu ea. Dacă evită să-ţi ofere răspunsuri lămuritoare, atunci ceva nu este în regulă între voi. Dacă te respectă tot atât de mult precum o respecţi tu, atunci sinceritatea este cea mai bună dovadă.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce e iubirea?

Despre iubire s-au scris munţi de cărţi, fiind socotită una din primele teme universale fundamentale de către scriitori şi filozofi. Omul e obsedat de iubire pentru că reprezintă o sursă supremă de fericire şi pentru că ştie că rareori visul iubirii se contopeşte cu realitatea. Despre felul în care e privită iubirea de noua generaţie e greu să-ţi dai seama dintr-o mică anchetă. Dar nu imposibil.

Din punctul meu de vedere, acum, iubirea e un amalgam de sentimente pozitive îndreptate spre cel de lângă tine şi care te fac fericită. Vorbesc mai mult din intuiţie pentru că nu am întâlnit nici un băiat care să-mi stârnească astfel de sentimente. Poate, doar, aşa, „o adiere"... Amalgamul de care spuneam e o combinaţie de dorinţă fizică şi prietenie, de comunicare sufletească, de bucurie de a-l simţi foarte, foarte aproape de tine, mereu şi mereu, şi de a împărţi cu el totul, o bomboană sau un moment de grea cumpănă. *(Patricia Albu, 16 ani)*

La vârsta mea te îndrăgosteşti atât de repede şi de tare încât eşti superconvins că ceea ce simţi pentru ea e iubire adevărată. Asta e valabil mai mult pentru fete, care-şi pierd capul cu una cu două. Cred că iubirea aia „adevărată" e mare plictiseală. Mie îmi place să fiu îndrăgostit şi liber. *(Tavi, 17 ani)*

Iubire, iubire, iubire... Nu ştiu ce înseamnă. Ştiu cum e. E vertij, e lumină, e parfum, e o... senzaţie de milioane! *(Ana, 17 ani)*

Dacă încerci să teoretizezi sentimentele ai toate şansele să te împotmoleşti în banalitate. Fidelitate, prietenie, comunicare, înţelegere... Cuvinte care au sens şi sunt supervalabile dar pe care le tot aud la televizor de când eram mică şi vă rog să mă credeţi că-mi vine să-mi înod urechile când le aud. Iubirea se simte, nu se taie în felii, se bagă la microscop şi se analizează. *(Daniela P, 17 ani)*

Când simţi că nu poţi călca pe un fir de iarbă dacă nu e şi el lângă tine, atunci e iubire. *(Marci, 16 ani)*

Iubire? Cam dificil să spui ce e iubirea. Pentru unii înseamnă să bea o sticlă de votcă împreună şi apoi să se trântească în aşternuturi, pentru alţii, un vis de-o vară, pentru alţii (altele) câteva milioane de dolari în bancă, pentru alţii Romeo şi Julieta... *(Dana, 18 ani)*

Înseamnă să te plimbi pe lângă plopii fără soţ, să priveşti lacul codrilor albastru, castelul singuratic, să te cufunzi în stele şi în nori şi-n ceruri nalte... Un ideal pierdut în noaptea unei lumi ce nu mai este, un vis ferice... *(Mihaela Romanescu, 18 ani)*

Când simţi nevoia să dăruieşti fără să ceri nimic în schimb. *(Radu, 29 ani)*

Doar firile sentimentale pot spune ce e iubirea, în sensul ei „filozofic". Eu sunt o fiinţă realistă, un produs exemplar al epocii reci, a computerelor, vitezei şi pragmatismului, care vede realitatea nefardată şi pentru care iubirea e sinonimă cu erotismul. *(Val Boariu, 24 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

DESUURI de lux

Arsenalul intim de seducţie al femeilor e din ce în ce mai variat, mai rafinat, mai... trăznit. O întreagă armată de designeri şi industriaşi lucrează cu motoarele încinse pentru a satisface cele mai exigente gusturi în materie de lenjerie intimă de lux. Nu se ştie dacă şi cât de atraşi sunt bărbaţii de mirajul desuurilor de lux dar e neîndoielnic faptul că în spatele intenţiei femeilor de a-şi pune în valoare frumuseţea corporală şi mai ales de a-şi exhiba statutul social superior, prin emblema luxului intim, se ascunde şi o uriaşă doză de narcisism, oglinda putând deveni mai importantă decât bărbatul în carne şi oase. Acest gen de produse de lux a pătruns de câţiva ani şi la noi şi se pare că a corupt gusturile multor femei. Produsele sunt solicitate fie de bărbaţii, cu dare de mână, care vor să intre în graţiile unei femei, fie de femeile care s-au plictisit să aştepte astfel de cadouri din partea bărbaţilor... indecişi. Pentru că, de pildă, un baby-doll (o cămaşă de noapte foarte scurtă şi cât se poate de transparentă) poate costa între 3 şi 10 milioane de lei în timp ce bustierele cu fir auriu sau paiete negre pot atinge preţuri de peste 15 de milioane de lei. Pentru unele femei, aceste eşantioane din „corola de minuni a lumii", sunt nepreţuite. Pentru bărbaţii aflaţi în intimitatea unei femei în lenjerie intimă de lux, mai degrabă o frustrare, pentru că gândul lor e invariabil acela: de a trece cât mai repede peste aceste detalii stânjenitoare, fie ele şi de lux.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

SOLDAŢII noului mileniu

FLUTURII – agenţi secreţi

Anul 2013, undeva, în Europa

Un grup de indivizi cu cagule, înarmaţi până-n dinţi, se furişează către un important obiectiv strategic. Scrutează atenţi întunericul, dar în jurul lor nu e nici o altă mişcare, decât zborul unor fluturi de noapte, în lumina lunii. Încă un pas, doi, trei şi... Ca din pământ, zeci de soldaţi se ivesc cu armele îndreptate spre membrii comandoului, zădărnicindu-le planul. Nu, printre ei nu se află nici un trădător. Cei care i-au „denunţat" au fost fluturii!

Nume de cod – „Papillon"

Scenariul de mai sus nu conţine nimic ireal, dacă ne îndreptăm atenţia spre anul 2013. Şi nu pentru că atunci militarii vor putea dresa fluturi. Este vorba aici despre fluturi falşi, dar despre microdrone adevărate, capabile să răspundă noilor provocări în domeniu, lansate astăzi domeniului dronelor, pe care armatele moderne (SUA, Marea Britanie, Franţa, Israel ş.a.) le folosesc deja. Dronele sunt avioane de dimensiunile unor machete, fără pilot, echipate cu mini-camere video în infraroşu şi folosite în misiuni de observare şi de spionaj. Microdronele trebuie să fie deci foarte mici, silenţioase, uşor de manevrat şi capabile să evolueze cu viteze reduse. Or, numai aparatele cu aripi batante răspund acestor criterii, iar modelul natural ideal pare a fi fragilul şi inofensivul fluture.

Vanessa seduce armata britanică

Din cele peste 150.000 de specii de fluturi, cercetătorii britanici s-au oprit la *Vanessa atalanta*, o specie migratoare, care se deplasează pe distanţe foarte mari, între Africa şi Europa. Alegerea nu a fost întâmplătoare. *Vanessa* recurge la o gamă largă de tehnici de zbor, pentru a-şi asigura portanţa (forţa care permite să se echilibreze greutatea), în efectuarea zborurilor staţionare fără vreo mişcare înainte sau înapoi, în „lunecări" uşoare, ca şi în opririle bruşte urmate de redemarări instantanee. Altfel spus, fluturele aplică strategii diferite de cele deja cunoscute în industria aeronautică, ceea ce deschide o cale fascinantă în domeniu. Cale pe care, ca întotdeauna, militarii se grăbesc să păşească primii. Pentru netezirea ei, studierea zborului *Vanessei* este esenţială. Fluturele se foloseşte de vârtejul de aer care ia naştere în faţa aripilor, creând alternativ o depresiune pe suprafeţele exterioare ale acestora şi aspirarea în sus. El captează practic siajul, folosind de două ori acelaşi curent de aer produs de propriile mişcări, fenomen extraordinar de important pentru revoluţionarea construcţiei de aparate zburătoare.

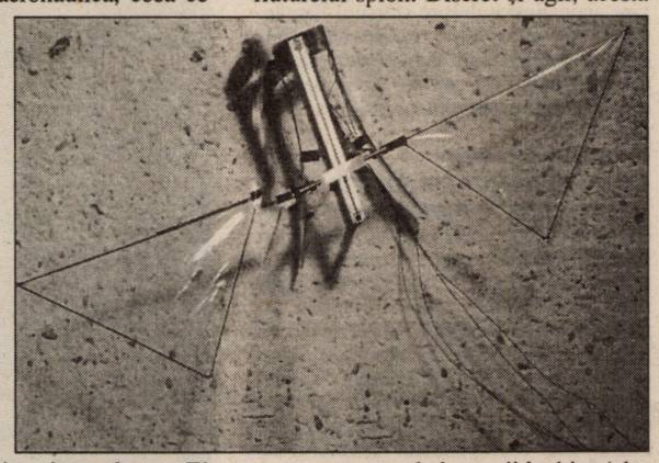

James Bond – generaţia zburătoare

Cum arătam mai sus, cam peste zece ani varianta înaripată a „agentului 007" va putea să decoleze. Militarii aşteaptă cu mare nerăbdare momentul respectiv, dar nu numai ei. Serviciile speciale de poliţie, cele secrete şi alte asemenea instituţii deloc fictive îşi văd deja mult îmbunătăţite performanţele, datorită fluturelui-spion. Discret şi agil, acesta va putea pătrunde în spaţii închise (clădiri, birouri, săli de şedinţe ş.a.m.d.), unde se va aşeza într-un colţ, neobservat. În schimb, va observa el totul. La fel, traficanţii (de droguri, de arme, de carne vie) şi alţi infractori redutabili vor putea fi urmăriţi îndeaproape de fluturaşi zglobii, care însă nu vor căuta să miroasă flori... Pare o utopie? Să ne gândim numai la afirmaţia mai veche a unui cercetător american: potrivit legilor aerodinamicii, un cârâbuş n-ar trebui să poată zbura. Şi, totuşi, cârâbuşul zboară!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Aventură" la capătul lumii

Concordia, o nouă staţie ştiinţifică realizată de francezi şi italieni, urmează să fie instalată, în faza finală, în Antarctica. O aventură ştiinţifică şi umană care a debutat în 14 octombrie 2002 când nava Astrolabe a părăsit portul din Tasmania încărcată cu 50 tone de materiale destinate unor construcţii de mare complexitate tehnologică. Scopul: observaţii astronomice şi seismice, urmărirea activităţii magnetice a planetei, prelevarea de eşantioane din carote glaciale etc. Şi, nu în ultimul rând, testarea abilităţilor şi a rezistenţei fizice umane în perspectiva misiunilor pe Marte.

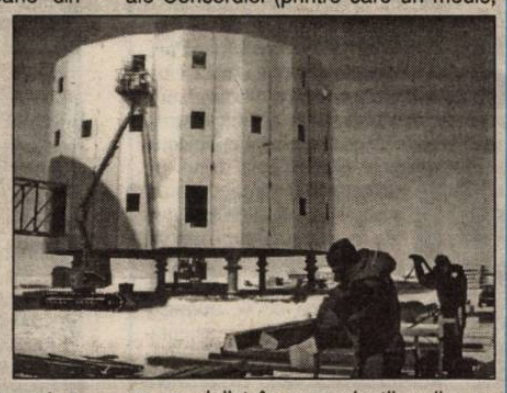

Călătorie plină de riscuri

După ce Astrolabe a acostat în Dumont d'Urville, o bază ştiinţifică aflată pe coasta Antarcticii, cele 50 de tone de materiale au fost preluate de tractoare cu remorci pe un parcurs de 1.100 km până în Concordia. O călătorie incomodă, atât din punct de vedere economic (un tractor consumă nu mai puţin de 500 l de motorină pe o sută de kilometri) dar mai ales uman. Mediul, deosebit de ostil: furtuni de zăpadă, vânturi cu viteză de peste 200 km/h, temperaturi care coboară spre -80º C. Fără grupurile electrogene caravana ar fi îngheţat. Electricitatea a permis totodată topirea zăpezii şi încălzirea unei mici cantităţi de apă pentru duşuri de câteva minute. În compartimentele locuite ale vehiculelor, hoblurile au fost acoperite de jaluzele pentru că lumina reflectată de zăpadă era orbitoare.

Radiografia unui refugiu

Construcţiile metalice ale bazei din Concordia, acoperite cu panouri izolante, dispun de câte trei centrale electrice (două fiind de rezervă). Construcţiile sunt sprijinite pe piloni metalici cu un diametru de 6 metri, prevăzuţi cu captatori care măsoară în permanenţă efortul fiecărui pilon, pentru a se putea lua măsuri în cazul în care unul dintre aceştia are tendinţa de a se înfunda în gheaţă. Pilonii mai sunt prevăzuţi cu un planşeu izolant care are rolul de a opri transmiterea căldurii spre nivelul inferior, topirea zăpezii şi gheţii putând duce la o catastrofă. Un număr de 16 specialişti vor conviețui în cele două turnuri ale Concordiei (printre care un medic, un specialist în comunicaţii radio, un bucătar). Timp de 8 luni acest personal nu va putea conta pe asistenţă exterioară iar în timpul iernii se va confrunta cu un mod de viaţă extrem. Temperatura va scădea spre -80 de grade şi timp de 4 luni de noapte totală oamenii vor fi nevoiţi să trăiască claustraţi. Cu facilităţile de rigoare întrucât constructorii au avut grijă să prevadă fiecare turn cu o sală video, o sală de sport, un laborator foto, o bibliotecă.

Cercetarea

Concordia va fi un important punct de observaţie care va efectua o multitudine de studii. Printre cele mai importante se numără supravegherea activităţilor seismice şi localizarea lor. Variaţiile câmpului magnetic pot fi măsurate cu mare precizie întrucât sunt departe de perturbaţiile datorate particulelor magnetice ale scoarţei terestre, staţia fiind izolată prin stratul de gheaţă de 3.200 m. Deasupra se află gaura din stratul de ozon a cărei evoluţie urmează a fi măsurată. În plus, Concordia va deveni un loc de testare a aparatelor care urmează să evolueze pe Marte în cadrul programelor Agenţiei spaţiale europene şi, evident, a activităţii şi rezistenţei umane în condiţii „asemănătoare" celor de pe Marte.

DORIN MĂRAN

Lupta pentru securitatea informaţiilor

Alternative pentru spionajul de mâine

Securitatea mesajelor transmise şi recepţionate, problemă de maximă importanţă în domeniul militar, de pildă, devine probabil cea mai importantă preocupare şi pentru marile firme comerciale. Şi, ca o problemă adiacentă, ea devine vital modul de transmitere a „cheii" care să permită codificarea şi decodificarea acestor mesaje. Specialiştii s-au gândit atunci să apeleze la ştiinţa de top. Au ales mecanica cuantică, ramura fizicii care a marcat întregul secol 20. Aşa s-a dezvoltat „criptografia cuantică", arma cea mai eficientă după cât se pare pentru protejarea mesajelor cele mai secrete. În trei ani, afirmă cercetătorii britanici, marile firme vor avea la dispoziţie canale cuantice de comunicare, perfect protejate. Pentru că informaţia, de orice fel ar fi ea, va fi transmisă cu ajutorul fotonilor, particulele care se deplasează în permanenţă, şi o fac cu viteza luminii. „Biţi pe fotoni", pare să fie cuvântul de ordine al supertehnologiei cu care debutează mileniul trei.

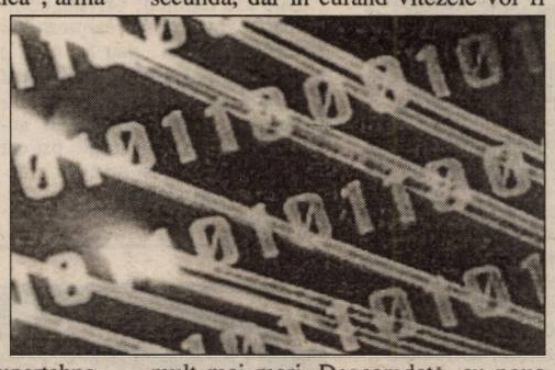

O cheie secretă?

De curând s-a demonstrat că asemenea semnale pot fi transmise prin cabluri de fibre optice pe o distanţă de 100 km. Extrem de interesate în noua tehnologie, în primul rând din cauza faptului că din ce în ce mai multe afaceri se desfăşoară pe internet, firmele privesc cu multă speranţă experimentele care le oferă posibilităţi matematice neaşteptate de a codifica informaţia care circulă. „Este o alternativă radical diferită pentru asigurarea securităţii computerelor", spune Andrew Shields, şeful Grupului de informaţie cuantică de la laboratorul Cambridge al firmei Toshiba unde este prelucrat sistemul de criptare a mesajelor. „Criptografia cuantică ne permite oferirea unei chei secrete care să servească la codificarea mesajelor dar şi la autentificarea datelor precise. Putem garanta că fiecare cheie este strict secretă", continuă el.

Noua criptografie funcţionează pe baza proprietăţilor fotonilor: cel care trimite are posibilitatea de a „prepara" fotonul într-o anumită stare (lucru pe care îl face absolut la întâmplare, deci nedetectabil de nimeni altcineva!). Sistemul pus la punct poate să „fabrice" chei cu o viteză de până la 2 kilobiţi pe secundă, dar în curând vitezele vor fi mult mai mari. Deocamdată, cu noua tehnologie, nu se pot transmite mesaje ample şi complicate, dar se pot transmite în permanenţă chei care să permită la un capăt codificarea mesajului iar la celălalt, decodificarea acestuia. Dacă cineva va dori „să tragă cu urechea", va fi nevoit să... urmărească fiecare foton. Aproape imposibil! Şi chiar dacă ar face-o, atât trimiţătorul cât şi receptorul mesajului îşi vor da imediat seama – acestea sunt proprietăţile uluitoare, uneori de neînţeles, de multe ori de-a dreptul înspăimântătoare, ale lumii particulelor elementare: chiar şi cea mai mică intenţie de a observa o asemenea particulă îi schimbă definitiv şi ireversibil starea... În lumea subatomică, revistele de scandal nici măcar nu ar putea exista!

MIHAELA DOROBANŢU

BGV, la concurenţă cu TGV!

După modelul „trenurilor de mare viteză" (TGV), în Franţa se lucrează la construirea unui „vapor de mare viteză" (BGV). Tehnicile de fabricaţie derivă de fapt din aeronautică, unde aşa-numitele *ekranoplane* pot zbura la numai

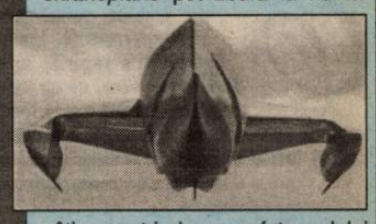

câţiva metri de suprafaţa solului sau a apei, eliminându-se astfel vârtejurile de aer care frânează aparatul, în condiţii de zbor normale. Revoluţionara ambarcaţiune va putea transporta 1.300 pasageri, cu o viteză medie de 60 noduri (peste 110 km/h); deocamdată, deoarece proiectanţii consideră că se va putea ajunge la 75 noduri. Spre comparaţie, precizăm că vasele militare cele mai rapide abia depăşesc 35 noduri! Prototipul BGV pare rapid şi performant, el fiind testat cu succes şi pe mare agitată, cu valuri de până la 5 metri. Pus „la lucru", BGV va „scurta" distanţele transoceanice cel puţin de trei ori.

Menopauza afectează gustul

O echipă de cercetători turci din Ankara a ajuns la o concluzie surprinzătoare, în urma unui test pe voluntari, publicat recent în „British Dental Journal". În general, femeile sunt mai sensibile decât bărbaţii, la mirosuri şi la gusturi. Regula nu rămâne însă valabilă, după menopauză. Persoanele supuse testului au avut de degustat soluţii dulci, sărate, acre şi amare, la prima necesitând mărirea concentraţiei, pentru a fi detectată. Cei mai afectaţi sunt receptorii din zona palatală („cerul gurii"). Consecinţa acestei alterări a gustului poate duce la tendinţa consumului sporit de zahăr, cu toate eventualele urmări nefaste. Rezultatele testului sunt cu atât mai concludente, cu cât aproape jumătate din subiecţi au menţionat că, după menopauză, şi-au schimbat obiceiurile alimentare.

Radiaţiile marţiene – împotriva pământenilor

Institutul naţional (american) spaţial, de cercetări biomedicale, a făcut public un punct de vedere deloc încurajator pentru conchistadorii care au pus ochii pe „planeta roşie". Sonda spaţială Mars Odyssey a înregistrat niveluri foarte ridicate ale radiaţiilor, ceea ce duce la presupunerea că ele ar fi fatale pentru orice formă de viaţă, cel puţin dintre cele cunoscute de noi. Singura posibilitate de viaţă pe Marte ar fi deci numai sub suprafaţa ei rece şi prăfoasă şi ar trebui să beneficieze de o rezistenţă cu totul specială, în faţa ameninţărilor mediului respectiv. Radiaţiile provenite din galaxie şi exploziile solare i-ar expune pe astronauţii noştri la asemenea agre-

siuni, de circa două ori şi jumătate mai mari decât pe o orbită joasă circumterestră. Aşadar, e posibil ca pământenii să întârzie la întâlnirea cu sora „îmbujorată" a Terrei. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Cineva utilizează visele noastre?

Eve Frances Lorgen M.A. a constatat că între amintirea răpirilor OZN și anumite mecanisme ale viselor există asemănări frapante. Ea nu afirmă că răpirile ar fi simple vise, ci că vizitatorii pot manipula mecanismele mintale ale celui răpit, aducându-l într-o stare care seamănă cu cea de vis, pentru a masca mai bine răpirea.

Un fenomen bizar

Eve Frances Lorgen M.A. conduce un „grup de sprijin" pentru persoane aparent răpite de OZN-uri. O femeie din acest grup – să o numim *Marcia* – relata că într-o seară se îndrepta cu mașina spre o întrunire de afaceri. În timp ce aștepta pe o șosea aglomerată să prindă intrarea pe autostradă, a deschis geamul portierei și a privit afară. Spre groaza ei, deasupra plutea un OZN imens – un adevărat „oraș zburător". Aparent nimeni din mașinile vecine nu observase totuși fenomenul (e drept, mai târziu s-a primit un raport independent despre un obiect zburător straniu văzut în zonă de un alt șofer). Următorul lucru pe care Marcia și-l amintea era că se găsea, cu o oră mai târziu, la întrunire. Se simțea extrem de dezorientată și capul îi pulsa. Asociatul ei chiar comenta că era foarte palidă și arăta rău.

Câteva zile după aceasta a avut dureri rebele de cap, hemoragii nazale, fiind extrem de dezorientată în timp. Unghiile i-au crescut mai repede decât de obicei, simțea nevoia de mai puțin somn, trezindu-se după trei sau patru ore, cu sentimentul că s-a făcut dimineață. În a treia zi i s-a inflamat gingia superioară. Mergând la dentist, radiografia a evidențiat o pată, despre care ea credea că este un corp străin – poate un implant – dar medicul i-a prescris antibiotice și a trimis-o acasă. În nopțile următoare ea a visat de mai multe ori că o ființă nepământeană se apropie de fața ei cu un instrument lung și strălucitor. Îngrozită ea țipa și leșina. În perioada următoare a început să aibă vise apocaliptice despre sfârșitul Pământului. Se vedea între ruinele unui oraș distrus, printre care oameni dezorientați căutau alimente și apă. O „nouă poliție" formată din nepământeni asigura ordinea.

Amintiri ca din vis

Eve Lorgen reproduce această istorie pentru a sublinia caracterul „ca de vis" al multor istorii de răpiri. Și la fel ca visurile, detaliile răpirilor sunt complet uitate. Uneori ne reamintim poate de ele, ca printr-o străfulgerare, ca apoi să le uităm din nou. Există și alte analogii. Somnul are mai multe stadii. Unul dintre acestea este cel denumit REM (de la *rapid eye movement*) corespunzător somnului cu vise. În acest stadiu întreg corpul este paralizat (cu excepția globilor oculari și a respirației), pentru a nu efectua mișcările pe care le visăm. Uneori, cel trezit brusc în această stare, va constata că nu se poate mișca. În vis și o bună parte din spiritul critic este abolit, drept pentru care acceptăm ca plauzibile multe situații lipsite de sens. Nu cumva acestea sunt mecanismele prin care acționează multe „vizite în dormitor" ale unor făpturi despre care se crede că sunt venite din alte lumi?

Vizitatorii folosesc mecanismele visului

Frances Lorgen este de părere că răpirile OZN sunt reale și nu doar simple „vise lucide". Stau mărturie nu doar răpirile

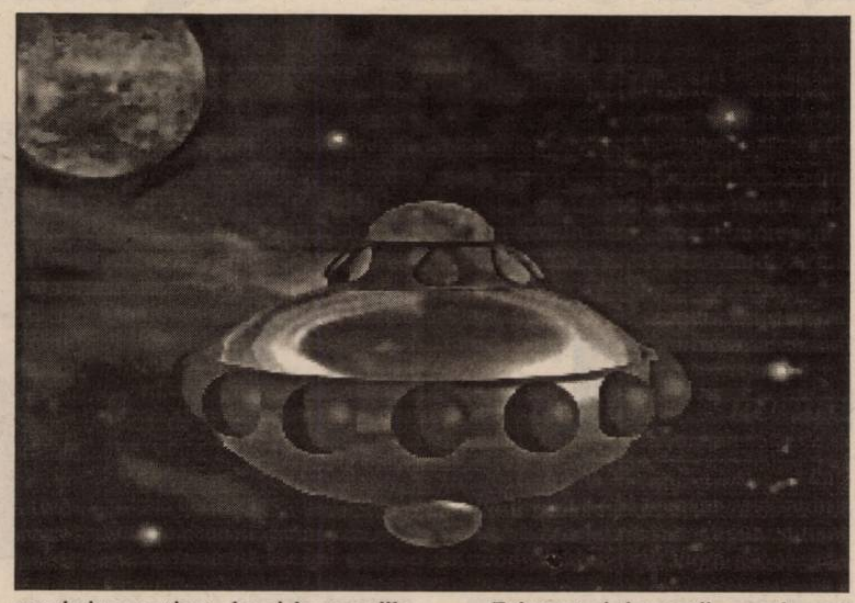

reamintite conștient, dar și hemoragiile nazale, alte semne pe corp, sindromul post-răpire etc. Dar ea crede că răpitorii pot manipula mecanismele mintale ale celui răpit, aducându-l într-o stare care seamănă cu somnul REM. Astfel el va fi paralizat, incapabil să vorbească ori să aibă o atitudine critică față de cele ce i se întâmplă. Amintirile asociate răpirii vor intra deci în memoria lui printr-o percepție externă extrem de cețoasă și o percepție internă purtând caracteristicile visului.

Există totuși și excepții – s-a observat că cei care au mai des stări de „visare lucidă" (vise în care știu că visează), ca și cei ce-și reamintesc detaliat visele, își aduc aminte mai bine detaliile unei eventuale răpiri. Aparent la aceștia tehnicile vizitatorilor sunt mai puțin eficace. Lorgen recomandă deci educarea, prin diverse tehnici, a capacității de „visare lucidă" pentru a face față mai bine răpirilor.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Efectul Pigmalion

Un test foarte elaborat, efectuat pe mulți subiecți, aleși din cele mai diverse categorii sociale, a evidențiat un aspect extrem de interesant. A fost vorba de, să spunem „descrierea extrasenzorială" a unui set de patru imagini selectate de un calculator...

Aproximativ 10% din subiecți au obținut procente de 55% în descrierea corectă a imaginilor furnizate de computer: un subiect, unul singur, a obținut recordul absolut de 100%! Toți aceștia erau oameni cu preocupări și/sau calități artistice deosebite sau care erau, într-un fel sau altul, creatori. Performanțele psi superioare ale unor asemenea indivizi ar putea deci reflecta faptul că aceștia, mai receptivi la construirea de imagini, să fie mai ușor capabili să depășească constrângerile contextuale sau raționale privind codificarea și transmiterea/prezentarea informației sau să aibă o gândire mai divergentă decât ceilalți. Și încă un element important: experimentele au sugerat că atât capacitățile psi cât și cele artistice și-ar avea rădăcinile în emisfera dreaptă a creierului nostru!

Există experimente consistente care sugerează că dincolo de „masca realității" – zgomotul intern și extern în care trăim – se află un lucru cu adevărat extraordinar: informația care ne parvine pe cale extrasenzorială, pe „calea psi". Experiențele de tip Ganzfeld-câmpul total, urmăresc tocmai reducerea acestui fond de zgomot și amplificarea raportului semnal-zgomot. Și, drept urmare, creșterea capacității oricărei persoane de a detecta această „informație psi". Experiențele, începute în 1974, au reușit să înlăture parțial masca realității și au dus la rezultate copleșitoare privind tocmai posibilitatea de a „ghici" semnalele transmise de partenerul de experiment în mod telepatic. Procentele obținute, „hit"-urile, cum se spune, au fost apreciate atât de bine pentru că s-a calculat că probabilitatea de a fi fost datorate întâmplării era de mai puțin de unu la un miliard!

Sceptici și adepți

În jurul anului 1986, Honorton și Schechter au putut arăta două lucruri remarcabile: cei care mai trecuseră prin experiențe psi obțineau cele mai bune rezultate, ca și cei care practicau o disciplină mentală. Opt ani mai târziu, după moartea Prof. Honorton, locul său la Universitatea din Edinburgh este luat de Prof. Robert Morris, cunoscut pentru scepticismul său. Dar, acesta fiind un cercetător autentic, continuă experimentele și, lucru de o importanță capitală, confirmă ipotezele lui Honorton. Mai mult, înțelege și clarifică ceea ce se numește „efectul cercetătorului": așteptările experimentatorului pot influența rezultatele unui experiment psi! Un efect cunoscut în psihologie sub numele de „Efectul Pigmalion" – ca în legenda antică, un creator de artă se poate îndrăgosti atât de mult și atât de puternic de opera sa încât îi poate da, în final, viață! Aceasta poate explica de ce un sceptic nu va performa niciodată (sau foarte rar!) într-un experiment psi și de ce cei care se cred, „adepții", obțin totdeauna rezultate pozitive.

EUGEN CELAN

Paşi peste bariera timpului

TRAVERSĂM TUNELUL?

Uneori se recurge la cea mai simplă explicație pentru tot ce ține de întâmplările care îi dau omului o idee despre ce va „experimenta" când va veni momentul să fie aproape de moarte: totul este doar o halucinație! Poate că așa este, dar un asemenea răspuns naște alte două întrebări: de ce apar asemenea halucinații și de ce peste tot apare tunelul? De ce nu o altă reprezentare simbolică a accesului în lumea cealaltă: o poartă, un râu, ca în credința grecilor care trebuiau să treacă peste apele râului Stix?

De ce există atunci tocmai tunelul? Răspunsul poate fi furnizat de faptul că el se manifestă și în alte situații: în epilepsie, migrene, când adormim, când medităm sau doar ne relaxăm, când ne apăsăm ochii cu mâinile sau sub influența drogurilor... Aproximativ 30% din indivizi au experimentat într-o formă sau alta aceste „trăiri". Este de exemplu impresionantă relatarea unui tânăr de 28 de ani care, supus une anestezii generale înaintea unei intervenții chirurgicale oarecare, s-a „văzut" imediat într-un tunel în care s-a angajat „cu viteza luminii" (deci nu a fost vorba de vreo plăcută senzație de plutire), pornind ca o rachetă pe drumul de ieșire din propriul corp.

Cercetătorii de astăzi ai fenomenului și-au adus aminte că încă din anii 1930, Heinrich Klüver, de la Universitatea Chicago, a vorbit despre tunel ca una din cele patru forme pe care le iau în mod constant halucinațiile, alături de spirală, rețea și pânză de păianjen. A apărut astfel ideea că originea tunelului se află ...în cortexul vizual. În acea parte a creierului unde este prelucrată informația vizuală. Activitatea normală a creierului este rezultatul acțiunii concomitente a unor grupuri de celule din care unele inhibă acțiunea altora, atunci când apare pericolul producerii unui dezechilibru. Reducerea acestui efect inhibitoriu și, în consecință, o creștere peste măsură a activității cerebrale, se poate produce fie în vecinătatea morții, din cauza lipsei de oxigen, fie sub acțiunea drogurilor, care interferează cu inhibiția.

Pornind de aici cercetătorii au construit un model pe calculator. Când acesta a fost „pornit", primul lucru pe care l-a generat a fost un grup de puncte luminoase care au început să migreze: cele mai multe înspre centrul câmpului, doar câteva înspre margini. Cu creșterea numărului de puncte, centrul a început să arate ca un fel de bec alburiu, în timp ce din ce în ce mai multe puncte se îndreptau spre margini. În final, întregul ecran al calculatorului era inundat de lumină. Fascinat, J. Blackburn, care a avut ideea experimentului, a realizat că urmărind evoluția sa pe parcursul rulării programului de calculator, a refăcut exact drumul de-a lungul unui tunel care, la capătul său, are o puternică lumină albă...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/28

Halucinații sau legende?

MONSTRUL DIN DEVONSHIRE

Pe la jumătatea secolului XIX, populația din comitatul englez Devonshire a fost supusă fenomenului numit de presă „amprentele diavolului". Un animal ciudat, jumătate femeie, jumătate armăsar răpea și ucidea copii, fără să-i pese de urmele pe care le lasă în apropierea zonelor locuite și chiar în gospodăriile localnicilor. Chiar și savantul Sir Richard Owen (inventatorul termenului de „dinozaur") a fost atras în această campanie de elucidare a existenței monstrului din Devonshire.

Se crease o legendă conform căreia spiritul unui condamnat la moarte pe nedrept se răzbuna, terorizând oamenii din acea zonă unde trăise peste 30 de ani. Toate descrierile „martorilor" coincideau: diavolul avea picioare de cal și mâini foarte puternice; putea să alerge și să se furișeze foarte bine, atacând și în plină zi, căci nu se temea de nici o armă. Să fi fost vorba de o halucinație colectivă? Cert este că povestea s-a terminat într-un mod bizar. După ce poliția și o poteră alcătuită din cei mai viteji bărbați din Devonshire „au încolțit" fiara, aceasta s-a „autoaprins" și nu au mai fost găsite decât urme de cenușă și copitele bestiei... Nimeni nu s-a încumetat să explice exact ce a văzut, ca și cum acelor oameni le era frică de cele petrecute sub ochii lor. În arhivele poliției există și astăzi relatări despre faptele acelui monstru, însă parapsihologii englezi se feresc să aducă vorba despre acel fenomen.

PAUL IOAN

VACANȚA

o provocare a științei de a trăi

Opinii ale cititorilor noștri

Cu prilejul articolului nostru „Timp liber – factor de stres sau binefacere" –, publicat la 22.05.2003, mai mulți cititori fideli ai revistei noastre ne-au scris și despre modul cum privesc vacanța, în special despre cea din perioada verii. Aproape toți corespondenții au considerat că adevăratul timp liber este cel al concediului de odihnă și mai puțin cel dintre două săptămâni de lucru, deși nici acesta nu poate fi neglijat. Dar Autentica „recreație mare" este cea care ne pune la încercare știința de a trăi. Astfel, ***dl. Anton Bucurescu din Galați*** ne spune – glumind, desigur – că ar putea muri și acum, la 42 de ani, pentru că „toată viața m-am distrat la «cote maxime». Nu mi-am refuzat absolut nimic, de la aventuri galante la excursii în străinătate, de la vizitarea unor peșteri renumite din România (pasiunea domniei sale – n.n.) și până la a mă lăsa devorat de țânțari în Deltă". Glumind la rândul nostru, bănuim că dl. Bucurescu din Galați a văzut și Neapole... La polul opus se află ***dna. Silvia Cupercu din Suceava,*** care afirmă: „...de când sunt pensionară, nu mai știu altceva decât creșterea nepoților de la fiicele mele. Viața este foarte grea și ele nu pot întrerupe serviciul, situația materială nu le permite, ar fi un lux pentru ele". O analiză mai generală ne-a oferit cu generozitate ***dna. Barbu Cristina din București,*** care pune pe primul plan...

● Este concediul de odihnă un weekend prelungit care trebuie riguros organizat sau care poate fi lăsat în voia soartei, să „curgă" de la sine? ● Depinde recuperarea psihică și fizică de petrecerea unei vacanțe active? ● Într-o societate capitalistă, trebuie să ne punem întrebarea firească: în concediu consumăm sau producem bani? ● Pe cine păcălim dacă vom cheltui foarte puțin, dar nu vom spulbera în totalitate (sau în mare parte) stresul de peste an?

Întoarcerea la natură

„Nicăieri nu m-am simțit mai bine decât în mijlocul naturii, chiar dacă aceasta reprezintă un parc, malul unei ape curgătoare sau o cabană de munte, dar nu la înălțimi care cere performanță tinerească (...) Pentru orășeni, cred eu și o spune multă lume, cenușiul betonului trebuie schimbat cu verdele natural, altfel înnebunim de tot, așa cum se vede la jurnalele de știri și din ziare. Cred că oamenii aceia disperați care umplu știrile nu știu să-și petreacă timpul liber și creierul lor nu mai rezistă..." Suntem întrutotul de acord cu dna Barbu Cristina din București. Vacanța are și nuanțele ei medicale – recuperarea psihică prin asaltarea creierului cu activități noi și plăcute –, neuitând niciodată legătura organică dintre spirit și trup. Celebra armonie psihosomatică, pusă în evidență de anticii greci, nu este deloc o glumă, mai ales într-un ritm de viață atât de solicitant precum cel de azi.

Înzdrăvenirea bugetului personal

Latura practică a vacanțelor este legată și de necesitatea de a face ceva profitabil. ***Dl. Marius Dună, student,*** ne-a scris despre faptul că devine fotograf profesionist în stațiuni turistice; alți colegi ai săi pregătesc fie felicitări pentru Crăciun sau mărțișoare, fie se angajează zilieri la cules de livezi. Cei cu talent pregătesc suveniruri pentru litoral sau fac portrete la minut. Unii cititori se ocupă cu zugrăvitul, economisind bani frumoși, alții colaborează la ziare și reviste sau lucrează ca depanatori tv și PC. Nu sunt de ocolit nici „meseriile" precum agenți publicitari, lucru în restaurante și nu numai. „Totul e să vrei să faci ceva, să insiști și n-ai cum să nu reușești până la urmă", ne scrie ***dl. T. Manolache din Ploiești,*** care se ocupă de grădinărit și în scopuri comerciale, deși nu este încă pensionar.

Mulțumim tuturor celor care ne-au scris pe această temă. Poate că din ideile corespondenților noștri ați reținut câteva, și mai ales principiul conform căruia creierul trebuie pus la treabă în mod cât mai divers.

PAUL IOAN

Sondaj de opinie

TELEVIZORUL, UN INAMIC AL PERSONALITĂȚII NOASTRE?

● Vă simțiți agresați psihic de conținutul unor programe de știri? ● Vă jignesc așa-zisele filme de acțiune în care scenele „cu bătaie" abundă? ● Reprezintă unele programe și filme autentice atentate la inteligența și bunul simț comun ale telespectatorilor? ● Lectura cărților (literatură beletristică) a devenit cumva o activitate neglijabilă în comparație cu lectura presei și vizionarea programelor tv? ● Vă influențează modul de a interpreta lumea de azi ideile formatorilor de opinie de la diverse televiziuni? ● Sunteți telespectator mai mult de 3 ore (în medie) pe zi?

Așteptăm opiniile dumneavoastră pe adresa redacției: ***Revista MAGAZIN Cultural-Științific, Piața Presei Libere nr.1, cod 013701,*** cu mențiunea „Sondaj". Ideile dumneavoastră vor apărea în această pagină. Vă mulțumim anticipat pentru participarea la dezbatere!

Întrebări pline de candoare

CE ESTE „CREIERUL REPTILIAN"?

Bunul simț lingvistic ne trimite cu gândul la cerebelul unor făpturi târâtoare, nu tocmai agreabile, atunci când avem în față sintagma din titlu. Totuși, ea se referă la *Homo sapiens;* adică, și la noi!

Oamenii de știință afirmă că, până a ajunge la cei circa 20 miliarde de neuroni, creierul uman a evoluat progresiv, adăugându-i-se noi structuri, pe parcursul câtorva sute de milioane de ani. Astfel, putem considera – metaforic vorbind – că avem... trei creiere: reptilian, mamalian (referitor la mamifere) și uman. „Creierul reptilian" face trimitere la structurile primitive ale creierului nostru, care sunt asemănătoare celor pe care le au reptilele. Mai exact, trunchiul cerebral, care conține bulbul rahidian și mezencefalul. Grosso modo, „creierul reptilian" este responsabil cu instinctele și reflexele native. De pildă, dacă o bucurie puternică pune stăpânire pe noi în mod subit și începem să țopăim, putem fi siguri că se află la treabă creierul nostru „reptilian".

Crierul mamalian corespunde sistemului limbic, unde-și au sediul sentimentele de afecțiune. În fine, deasupra tuturor guvernează creierul uman (dezvoltat însă în mod special și la primate!), unde se află trei sferturi din neuronii întregului organism – sediul intelectului. Așadar, putem să ne gândim că apelative deloc amabile care fac trimitere la ființe dizgrațioase (șarpe, viperă etc.) au în ele o fărâmă de adevăr; științific, desigur.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Noi activități gospodărești

RACHETA DIN CURTEA VECINULUI...

Totul a plecat de pe Internet...

Wellington, capitala Noii Zeelande. Un... „șurubar", un pasionat de lucruri meșteșugite pe îndelete acasă, când și-a terminat treburile zilnice, a surprins foarte multă lume anunțând că se află pe cale de a construi în grădina din spatele casei sale nici mai mult nici mai puțin decât o... rachetă de croazieră. Și aceasta recurgând în exclusivitate la componentele și tehnologia disponibile fără să fie nevoie să plătești nici o taxă, pe Internet.

Numele său este Bruce Simpson, are 49 de ani și modul său actual de a-și câștiga viața este să proiecteze site-uri pe Internet și de curând și-a creat propriul site, denumit „O Rachetă de Croazieră DIY". Amatorii și toți cei interesați, indiferent de motiv, vor găsi în curând aici „rețeta completă" de construire a unei asemenea rachete. De ce? Cum de i-a venit ideea? Pur și simplu pentru că o mulțime de prieteni și cunoscuți i-au spus tot timpul că este extrem de dificil, dacă nu imposibil, să construiești așa ceva! Așa că Dl. Simpson a hotărât să-și pună la bătaie toți banii (5.000 de dolari) și să construiască racheta în garajul său. Cel puțin aceasta este declarația pe care o face pe site-ul său www.interestingprojects.com.

Vama n-a spus nimic!

„Îmi place să mă gândesc la acest proiect ca la o versiune militară a „Războiului din curtea Gunoaielor", spune el, referindu-se la o populară emisiune de televiziune unde mai multe echipe se luptă pentru a câștiga concursul care le cere să construiască ceva

Bruce Simpson constructorul care va publica pe Web instrucțiunile de finalizare a unei rachete.

de mari proporții, o mașină, o instalație etc., folosind exclusiv deșeuri. El s-a angajat, în plus, să-i țină la curent pe cei interesați, publicând permanent progresele pe care le realizează în construirea unei rachete cu reacție care să poată zbura pe o distanță de 100 km de la casa sa, aflată la nord de Auckland, în mai puțin de 15 minute. După propriile sale declarații, racheta ar urma probabil să transporte și un mic focos nuclear (în greutate de 10 kg), ar fi foarte greu detectabilă de sistemele radar și în orice caz ar fi imposibil de oprit de către forțele armate neozeelandeze.

Lecția necesară

Cotidianul *New Zealand Herald* a anunțat că Simpson importase un transmițător de control radio, un sistem GPS (global positioning), un sistem de control al zborului și mai multe alte lucruri, toate acestea fără să întâmpine nici cea mai mică dificultate din partea vămii Noii Zeelande.

Conștient însă de tot ce se poate întâmpla, Bruce Simpson a ținut să precizeze foarte clar: „Scopul meu nu este să-i aprovizionez pe teroriști și pe alți asemenea ticăloși cu planuri care să le permită să-și construiască o rachetă de croazieră care să și funcționeze. Planul meu este să dovedesc că națiunile lumii contemporane trebuie să se pregătească și pentru situația declanșării unor atacuri sofisticate chiar din interiorul teritoriului lor." La care purtătorul de cuvânt al Departamentului Apărării a replicat foarte sec: „Am luat act de această inițiativă". Mai departe însă... s-a abținut de la orice alt fel de comentarii...

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

SĂ APRINDEM UN SOARE...

Pe de o parte, foamea de energie crește mereu, pe măsură ce modelul occidental de dezvoltare cucerește China, India (și întreaga Asie), continentele Americii Latine și, până la urmă, și Africa. Pe de altă parte, foamea de energie nu poate fi astâmpărată, **acum,** decât de hidrocarburi. Care sunt nesigure, căci depind de factorul politic. Regularizarea fluxului de petrol din Irak – printr-un război! – arată importanța petrolului în economia mondială de astăzi, care are nevoie, ca să ticăie eficient, de țiței la prețul de 24 dolari – 28 dolari barilul, nici mai mult nici mai puțin. Dar nu se poate ști dacă Arabia Saudită, principalul producător de hidrocarburi de pe Glob nu va schimba ritmul extracțiilor, urmare a presiunii unor „lupi tineri" în politica lor, nici dacă hidrocarburile Siberiei și ale Azerbaidjanului nu vor strica piața. În plus, cum scriam și în alte „anatomii" pe tema energiei, este foarte probabil ca în jurul anilor 2045, ultima picătură să fie stoarsă din ultimul puț de petrol.

Soluții? Le-am analizat: energetica nucleară (amintesc: China are în construcție 22 de centrale nucleare) și hidrogenul, combustibil al viitorului, să-i zicem, mijlociu.

Pentru viitorul îndepărtat, fizicienii și energeticienii s-au întors la o idee mai veche, abandonată pentru o vreme: aceea că prin procedeul numit fuziune nucleară noi putem aprinde mici sori pe Pământ. Teoretic, totul pare perfect, un reactor de fuziune funcționează prin confinare (închiderea) unor nuclee de hidrogen în interiorul unui electromagnet uriaș, unde sunt încălziți până la 100.000 grade Celsius, ceea ce îi va determina să se combine și să producă nuclee de heliu, neutroni și energie. Energia în cantități uriașe, eliberată de ceea ce poartă numele de plasmă fierbinte. Simplu. Doar că... operația numită confinare presupune închiderea plasmei în sticle, butelii sau recipiente, care să reziste la înspăimântătoarele temperaturi ale plasmei. Or, materiale care să nu ardă la 100 de milioane de grade Celsius, noi încă n-am inventat. Proiectul american numit ITER (International Thermonuclear Experimental Reactor, adică Reactorul Termonuclear Experimental Internațional), reluat după o înghețare de 5 ani, cu o investiție de 5 miliarde dolari, presupune realizarea unei instalații în care plasma să fie păstrată în interiorul unui vas, virtual, ipotetic, de către câmpuri magnetice puternice, căldura emanată în jur fiind exploatabilă prin sistemul clasic de cazane, turbine și generatoare de electricitate. Noutatea proiectului ITER constă în faptul că SUA a „ademenit" la proiect fizicieni și informaticieni din China și Canada – ceea ce dă speranțe că primul reactor va intra în teste în jurul anului 2014, la Princeton, în America de Nord.

Al doilea mare proiect științific al lumii, după ISS (Stația Spațială Internațională), ITER propune energie „curată", cu radioactivitate minimă și care, se speră, va astâmpăra pentru totdeauna foamea de energie de pe Pământ.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

ANXIETATEA CA BOALĂ

Sunt situaţii când cineva intră în stări de teamă, inima îi bate gata să-i sară din piept, palmele îi transpiră şi – aparent fără motiv – persoana respectivă trece pur şi simplu prin situaţii de panică. Sunt stări care pe unii dintre noi îi copleşesc din senin, iar echilibrul vieţii zilnice se rupe. Asemenea situaţii de teamă afectează milioane de oameni de pe Terra.

Medicamentele, sfaturile medicilor adresate acestor „bolnavi" reuşesc să îi reechilibreze pe marea majoritate. Din nefericire însă, sunt mulţi semeni de ai noştri care se jenează să se adreseze medicului ori iau totul în joacă. Chiar familiile celor implicaţi „se ruşinează" ori se înspăimântă de diagnostic. Şi totuşi, simptomele stărilor de anxietate se instalează mut, insidios, aducând pe prim plan o nejustificată trăire de teamă, şi un sentiment că ceva rău este oricând gata să se petreacă. Cuprins de aceste sentimente, insul implicat este gata în orice moment să îşi piardă controlul. La perioade mari, sau chiar de câteva ori pe zi, asemenea situaţii de criză se repetă.

Cum spuneam, bolnavul îşi simte inima bătându-i dezordonat, cu putere, respiră neregulat şi mai ales transpiră mult. Paralel se pot declanşa şi stări de slăbiciune, senzaţia de ameţeală, de pierderea cunoştinţei. Deşi până în prezent investigaţiile specialiştilor nu au depistat motivul apariţiei stărilor de panică, se pare că nivelul ridicat al hormonilor induce această stare de alertă.

O spaimă nejustificată legată de unele obiecte, persoane, reprezintă situaţii care dezvoltă fobiile. Alteori aceşti oameni cuprinşi de teamă au în vorbire cuvinte sau expresii pe care le repetă des şi care devin adevărate ticuri verbale. Se poate însă ca stările de stres să fie şi o reacţie după evenimente traumatice. Cei care traversează asemenea situaţii nu au prieteni, se însingurează ori au somnul tulburat de coşmaruri legate de situaţii nefericite.

Asociaţia Psihiatrilor din America precizează că pacienţii care au simptome depresive şi de anxietate, care se manifestă simultan, trebuie neapărat să consulte un medic de specialitate.

Drept cauze ale anxietăţii trebuie incriminate abuzul de medicamente, droguri, băuturi alcoolice şi nu în ultimul rând, climatul familial. Medicamentele trebuie prescrise personal, în raport de rezultatul analizelor, să fie date pe durată scurtă, specialiştii evitând în acest mod instalarea dependenţei.

Nu-i mai puţin adevărat că şi sfaturile unui psihiatru pot avea eficienţa unui tratament medicamentos.

Dr. VALERIU MANTA

Dantele, astăzi

Bunicile pot fi din nou fericite. Dantela a reuşit să-i seducă pe creatorii de modă. Rezultatul: rochii extrem de feminine, transparenţă maximă, sex-appeal la cote înalte. „Repertoriul" dantelei este infinit. Bluzele purtate în plină zi, în culori vii, cu un taior clasic, cu vestă şi pantalon, sau, seara, respectând condiţia transparenţei, impusă de moda ultimelor sezoane, dantela este vedetă. „Pentru a-i lărgi registrul, s-au imaginat desene insolite şi culori noi", spune cu entuziasm Elise Anderegg, creatoare de dantelă, care îşi va lansa, în septembrie, prima colecţie. Că dantela nu este „materie primă" doar pentru rochiile de mireasă o dovedesc şi creaţiile alăturate. *(Pentru a fi şic şi pe plajă Stella McCartney apelează la dantelă.)*

Pentru părinţi

„SPIRALA EŞECULUI" poate fi evitată

Lunile verii coincid cu perioade de examene pentru şcolarii mai mici sau mai mari. Şi cum nu întotdeauna rezultatele sunt cele scontate, întrebarea ce se naşte este cum trebuie privit eşecul şcolar de către părinţi. (Nu ne referim la eşecul generat de deficienţele în organizarea examenelor respective, ci, strict la insuccesele ce ţin de şcolar).

Descoperirea lacunelor din cunoştinţe impune completarea lor pentru ca şcolarul să se prezinte, în viitor, „la start" de pe poziţii egale cu ceilalţi colegi. Părinţii nu trebuie să dramatizeze situaţia şi să declanşeze astfel „spirala eşecului", riscând agravarea situaţiei copilului prin crearea, în mod artificial, a unor probleme psihologice.

Prin comportamentul lor părinţii trebuie, pe de-o parte, să stimuleze încrederea şcolarului în propriile forţe şi, pe de altă parte să demonstreze copilului că sunt un sprijin serios pentru el. Psiho-pedagogii spun, de asemenea, că eşecul la diverse examene trebuie să-i determine pe părinţi să reflecteze serios asupra corectei orientări şcolare a copilului. A lăsa doar în seama pedagogilor acest lucru reprezintă un alibi pentru părinţii ce încearcă să se deculpabilizeze. În tot cazul, nu trebuie să se intre în panică, ci copilul trebuie încurajat. Concret, cum vă puteţi ajuta copilul?

◆ În primul rând, identificaţi ce metode de învăţare se potrivesc cel mai bine copilului dv. De exemplu, vedeţi dacă are memorie vizuală sau memorie auditivă mai bună, şi în funcţie de acest aspect învăţaţi-l să... înveţe.

◆ Niciodată să nu transformaţi eşecul şcolar în motiv de pedepse nenumărate, de genul: „nu ai voie la joacă", sau „în week-end lucrezi continuu". Este cel mai sigur mijloc de a-l dezgusta pentru totdeauna de ceea ce înseamnă şcoală şi învăţătură.

◆ Gândiţi-vă să valorificaţi înclinaţiile extra-şcolare. Dacă în copil „zace" un Mozart sau un Picasso merită să îl încurajaţi.

◆ Numai dacă mediocritatea copilului poate fi datorată şi unor probleme de ordin psihologic apelaţi la specialişti. Altfel, demersul poate fi demoralizant.

◆ Şi lucrul cel mai important, arătaţi-i copilului întreaga iubire ce i-o purtaţi, ajutaţi-l, încurajaţi-l şi puteţi fi siguri că va ajunge unde doriţi.

Dosarele frumuseţii

Reguli simple 2

Spuneam că pentru fiecare decadă de vârstă se impun, dincolo de îngrijirile obişnuite ale tenului, altele specifice vârstei. Astfel, spre 40 de ani trebuie acordată mai multă atenţie gâtului. Gâtul şi decolteul trebuie curăţate cu un tonic şi „hrănite" cu o cremă hidratantă, aplicată dimineaţa şi seara. Crema de noapte are rolul de a stimula activitatea celulară. La 40 de ani trebuie folosită, însă, o formulă care să stimuleze regenerarea celulară nocturnă. În timpul nopţii celulele se reproduc, eliminând, în acelaşi timp toxinele care deteriorează fibrele,

dar conducând şi la o pierdere de apă alarmantă. Pentru a contracara acest proces, oferiţi pielii gâtului reconstituenţi activi.

La 50 de ani, în plină maturitate, nu te vei mai machia ca la 30 de ani, dacă doreşti să nu devii ridicolă. De asemenea nu-ţi vei impune să slăbeşti mult şi rapid, pentru că urmele lăsate de o astfel de „manevră" nu vor mai putea fi corectate. La această vârstă trebuie folosite produse care revigorează şi tonifică pielea. O atenţie specială trebuie acordată zonei din jurul ochilor, care are nevoie de creme împotriva îmbătrânirii, aplicate dimineaţa şi seara. Acordaţi atenţia cuvenită şi îngrijirii mâinilor. Cele mai eficiente tratamente sunt cele cu glicerină.

Şi la 60 de ani trebuie să credeţi în eficienţa tratamentelor cosmetice. Acum produsele cosmetice folosite trebuie alese cu mai multă grijă pentru că procesul de creare de celule noi este din ce în ce mai redus, iar ciclul de regenerare, care în general durează 28 de zile, acum este mai lent. Pielea îşi pierde elasticitatea. În privinţa machiajului, lucrul cel mai important este alegerea unui fond de ten bun, cu textură mată, care atenuează imperfecţiunile tenului.

MENTA ŞI... PERFORMANŢELE SPORTIVE

Potrivit unui studiu al cercetătorilor de la Universitatea din Virginia (SUA) mirosul plăcut al mentei pulverizate în sălile de fitness ar ameliora performanţele sportive, făcând efortul mai puţin „dur". Şi, comparată cu alte plante, menta optimizează cel mai bine starea de confort psihic şi atenuează senzaţia de stare proastă. Concluzia? Folosirea mirosului mentei în diverse spaţii poate ridica randamentul şi creşte confortul psihic al persoanelor prezente.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pentru meniul dv., din nou câteva reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Viseşul de Sus.

Supă de iaurt

500 ml zeamă de carne, 1 lingură de linte, 1 lingură orez, 75 g smântână, 2 borcane de iaurt, 20 g frunze de mentă tocate mărunt, sare, piper.

Se fierbe lintea împreună cu orezul, în zeama de carne. Iaurtul, smântâna şi gălbenuşul se bat cu telul şi se toarnă peste supa fierbinte amestecând mereu. Nu se dă în clocot, ca să nu se taie. Se serveşte cu frunze de mentă tocate şi cu unt.

Spaghete cu sos de roşii

400 g spaghete, 1/2 kg roşii, 1 lingură făină, 1 linguriţă de zahăr, 100 g unt, 50 g caşcaval sau brânză telemea, sare.

Spaghetele se fierb în apă clocotită cu sare, după care se limpezesc. Se amestecă împreună cu unt şi caşcaval ras, iar deasupra se toarnă sosul făcut din roşii, unt, făină şi zahăr. Sosul se poate face foarte picant, după gust.

Salată picantă

1 piept de pui, 200 g piept ardelenesc, 3 ouă fierte, 1 salată verde, 150 g ciuperci fierte, mărar, 1 linguriţă muştar, 200 g smântână, 100 ml ulei, sare, piper.

Se taie fâşii pieptul de pui şi ciupercile. Ouăle se taie rondele. Se curăţă salata, se spală bine şi se taie fideluţă. Se amestecă toate ingredientele şi se presară cu jumătate din mărar, sare şi piper. Se amestecă muştarul cu smântâna şi uleiul şi se toarnă peste salată. Se amestecă şi se ornează cu foi de salată şi mărar. Când se serveşte se adaugă pieptul ardelenesc tăiat şi rumenit înainte într-o tigaie.

Fasole verde cu măsline

1 kg fasole verde, 500 g roşii, 3 ardei graşi, 150 g măsline, 100 ml ulei, sare şi verdeaţă.

Se toacă ceapa mărunt şi fasolea verde şi se fierb la foc mic. Se adaugă măslinele fierte şi restul de ulei. Când fasolea este aproape gata se adaugă roşiile decojite, se sărează şi se lasă să scadă zeama. Se presară cu verdeaţă.

Plăcintă cu vişine

4 ouă, 100 g zahăr, 100 g pesmet, scorţişoară, coajă rasă de lămâie, vişine.

Se bat albuşurile spumă, se adaugă treptat zahărul, apoi gălbenuşurile, scorţişoara, coaja de lămâie şi pesmetul. Se toarnă aluatul într-o tavă unsă cu unt şi se formează cu cuţitul pe deasupra pătrate, pregătind modul în care se va tăia plăcinta. În mijlocul fiecărui pătrat se pune o vişină fără sâmbure şi se coace la foc mic. Se serveşte caldă cu sirop de fructe.

Caise surpriză

6 caise, 12 căpşune, 1 pahar de frişcă îndulcită, 1 păhărel de rom.

Caisele se curăţă de coajă, se rup în jumătăţi, li se scot sâmburii, se aşază în compotieră. Căpşunele se curăţă de codiţe, se înţeapă de câteva ori şi se lasă 1 oră în rom. Fiecare căpşună se tăvăleşte prin zahăr tos şi se pune pe fiecare jumătate de caisă, în locul sâmburelui. Fructele se garnisesc cu câte un moţ de frişcă.

Remedii naturale

ACIDITATE LA STOMAC

Aciditatea este cauzată de existenţa unei cantităţi prea mari de suc gastric în stomac (care nu este folosit în totalitate de organism la digestia alimentelor). Excesul de suc gastric produce nu numai senzaţia de arsură la stomac, ci are şi tendinţa de a se întoarce în gură, provocând acrime şi regurgitaţii (aşa-numita râgâială). Aciditatea poate fi provocată de consumul de alimente care sunt ele însele acide sau care pot deveni acide printr-o digestie anevoiasă a unui stomac leneş, care păstrează timp mai îndelungat alimentele în el. Lăsându-le să fermenteze. Alimentele care pot provoca exces de aciditate sunt în mod special: varza, castraveţii, vinul şi berea. Remediile sunt:

◆ Bicarbonat de sodiu (o jumătate de linguriţă), luat cu puţină apă la începutul mesei sau după masă la circa o oră.

◆ Ulei de măsline: se ia câte o lingură în momentul regurgitării.

◆ Cărbune vegetal, care are proprietăţi absorbante şi anti-fermentaţie: se ia câte o linguriţă de pulbere sau câte o tabletă înainte de masă sau atunci când apare regurgitaţia.

AEROFAGIA

Aerofagia este consecinţa acumulării de gaze în stomac şi se datorează în mare măsură înghiţirii aerului în timpul meselor, deşi poate fi şi o formă de manifestare a unei afecţiuni gastrice sau hepatice. Se manifestă prin balonări, salivare abundentă, greutate în stomac şi chiar o apăsare în zona inimii. Persoanele predispuse la balonări trebuie să evite consumul de fasole, mazăre, conopidă, sifon, apă minerală ori alte băuturi acidulate.

Ca adjuvant se recomandă unele remedii naturale care uşurează digestia şi elimină gazele din stomac:

❑ ***Anasonul.*** Se consumă sub formă de infuzie din 2-4 linguriţe de plantă la 1 litru de apă clocotită. Se pot folosi şi: uleiul volatil de anason (1-10 picături pe zi); tinctura de anason (1-15 g pe zi); vinul de anason (100 g seminţe se lasă 8 zile la macerat într-un litru de vin alb; se bea înainte de mesele principale câte un păhărel mic).

❑ ***Angelica.*** Se ia pulbere de angelică 1-4 g pe zi sau decoct (4 linguri la 1 litru de apă) sau tinctură (2-10 g).

❑ ***Cuişoare.*** Se iau sub formă de pulbere (o linguriţă pe zi), tinctură (10 g pe zi) ulei volatil (1-12 picături pe zi), ceai (5-10 g la 200 ml apă. Sunt contraindicate însă în cazul gravidelor, adulţilor şi copiilor nervoşi.

❑ ***Lămâia.*** Se foloseşte sub formă de infuzie din câteva rondele la o cană cu apă clocotită.

❑ ***Ţelina.*** Se spală bine câteva frunze, se mărunţesc (o lingură de plantă) şi se opăresc cu 150 ml apă clocotită şi se lasă la infuzat 5 minute, după care se strecoară. Se bea zilnic câte o ceaşcă la o oră după masa de prânz şi cea de seară.

SECRETELE RAZELOR ULTRAVIOLETE

Dintre toate lunile anului, iulie este luna cea mai bogată în raze ultraviolete. Şi asta se întâmplă deoarece intensitatea ultravioletelor variază în funcţie de anotimp (fiind mai mare vara decât iarna), de latitudine (iar în această perioadă poziţia soarelui faţă de zona geografică în care se află România face ca radiaţiile sale să cadă pe pământ aproape vertical, ceea ce le conferă o putere calorică mai mare) şi, nu în ultimul rând, variază în funcţie de altitudine (radiaţiile fiind aparent paradoxal mai intense la munte decât la mare). Totodată, intensitatea se modifică şi în funcţie de perioada diurnă, în sensul că ultravioletele înregistrează un nivel maxim între orele 11 şi 15 (interval orar în care sunt nocive pentru organism). Şi, în sfârşit, intensitatea ultravioletelor depinde de fenomenele de reflexie: zăpada, de exemplu, sporeşte puterea de radiaţie cu circa 22-60%, nisipul cu aproximativ 17% iar apa cu 5%.

Neţinând seama de toate aceste aspecte, riscăm să ne punem în pericol sănătatea mai ales dacă fiind în vacanţă petrecem o perioadă la mare sau la munte.

U.V. şi organismul uman

Razele ultraviolete sunt bune dar şi... rele.

De ce sunt bune? Pentru că:

◆ Au acţiune antirahitică, sintetizând în straturile superioare ale pielii vitamina D, cu rol foarte important în metabolismul calciului şi al fosforului.

◆ Au efect bacteriostatic şi bactericid, ceea ce înseamnă că anihilează multiplicarea bacteriilor şi ajută la uciderea lor.

◆ Sporesc concentraţia sângelui în hematii şi leucocite, fapt ce duce la creşterea rezistenţei organismului faţă de bolile infecţioase.

◆ Stimulează activitatea glandei tiroide şi a metabolismului în general (influenţează favorabil digestia, circulaţia, funcţiile sistemului nervos, ca şi ale glandelor cu secreţie internă).

◆ Contribuie la buna funcţionare a procesului de mineralizare, ajutând la creşterea şi consolidarea sistemului osos.

◆ Ameliorează sau contribuie la vindecarea unor boli, cum ar fi cele reumatismale.

De ce sunt rele? Pentru că în exces şi la ore nepotrivite:

◆ Au acţiune eritematoasă, adică produc înroşirea pielii, efect ce poate merge până la producerea de arsuri.

◆ Accentuează fenomenul de producere a ridurilor.

◆ Favorizează apariţia unor forme de cancer (al pielii, de sân etc.).

Ce se întâmplă când ne expunem la soare?

Primul efect, bine cunoscut de toată lumea este că pielea se bronzează. Dar ce înseamnă acest lucru? Sub acţiunea razelor ultraviolete şi mai ales atunci când acestea sunt resimţite în exces, organismul declanşează o serie de reacţii de apărare împotriva lor, tradusă în primul rând prin accentuarea producerii de melanină, pigment de culoare brună, care stă la baza mult râvnitei culori a pielii bronzate. Cu alte cuvinte, organismul produce melanină nu pentru a imprima pielii un aspect mai frumos şi mai tonic, ci pentru a o înzestra cu un ecran protector. Posibilitatea de protecţie naturală a omului împotriva ultravioletelor în exces există la marea majoritate a oamenilor, dar asta nu înseamnă că este identică la toţi. Din acest punct de vedere se poate spune că nu suntem toţi egali în faţa soarelui şi mai ales în faţa radiaţiilor ultraviolete.

De unde vine inegalitatea?

Din faptul că:

◆ Pielea persoanelor brunete produce pigment melanic în cantitate mai abundentă, conferindu-le o protecţie mai bună şi mai eficientă în comparaţie cu pielea celor blonzi care fabrică o cantitate mai modestă de pigment.

◆ Pielea persoanelor roşcate produce un pigment cu totul aparte (roşcat) care nu absoarbe ultravioletele şi deci nu conferă nici o protecţie împotriva lor.

◆ Femeile sunt cu circa 20% mai sensibile decât bărbaţii; în zilele de dinaintea ciclului sunt cu atât mai vulnerabile la ultraviolete.

◆ Sensibilitatea la ultraviolete variază şi în funcţie de diferitele regiuni ale corpului. Sensibilitatea cea mai accentuată se manifestă la nivelul feţei (100%), apoi a pieptului, spatelui şi abdomenului. O sensibilitate de 75% înregistrează pielea braţelor şi a regiunilor laterale ale toracelui, de 25-50% tegumentele gâtului, ale genunchilor şi coapselor iar de sub 25% pielea mâinilor şi a labelor picioarelor.

◆ Sensibilitate la fel de crescută prezintă şi indivizii cu tulburări neurovegetative şi boală Basedow (boală caracterizată prin exoftalmie, guşă, tahicardie, puls accentuat şi slăbire a organismului).

◆ O reactivitate scăzută faţă de ultraviolete este înregistrată de caşectici – persoanele care din diferite motive au pierdut foarte mult în greutate, rămânând doar „piele şi os".

Pielea, „manta de aur"

Pe o suprafaţă mare, primul organ care resimte agresiunile razelor ultraviolete în exces este pielea, adevărată „manta de aur" pentru corpul uman.

◆ Alături de rinichi şi de tubul digestiv, pielea este un organ de excreţie, contribuind la eliminarea apei de care organismul are nevoie să se debaraseze, a clorurii de sodiu, a ureei şi a altor toxine.

◆ Într-un mediu asemănător celui de la saună, organismul poate pierde pe parcursul a 2-3 ore în jur de 2 kg sau mai mult, în contul apei şi a toxinelor eliminate prin piele.

◆ În canicula deşerturilor aride, oamenii pot pierde până la 12 kg în cursul unei singure zile, cu o rată de circa un litru pe oră.

◆ Pielea are şi importante funcţii glandulare; dispune de circa 2 milioane de glande sudoripare (producătoare de transpiraţie) şi alte 250.000 de glande sebacee (producătoare de sebum, o secreţie care protejează pielea). Pielea mai este „echipată" cu circa 70.000 de hormoni, pe care tot ea îi fabrică.

◆ Pielea are şi importante funcţii de absorbţie, care permit încorporarea în organism a unor substanţe medicamentoase hidro ori liposolubile, cu largă folosinţă în practica igienei şi cosmeticii.

◆ Este un organ cu rol hotărâtor în exercitarea funcţiilor de termoreglare ale organismului, pe calea vasodilataţiei, vasoconstricţiei şi a transpiraţiei.

În concluzie, pielea poate fi considerată un gigant creier periferic şi un paznic neobosit al organismului, întotdeauna în stare de alertă, capabil să semnaleze fidel şi prompt fiecare dereglare, fiecare agresiune sau pericol. Nu e cazul aşadar să transformăm acest aliat al sănătăţii în victima excesului de raze ultaviolete.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ZAREA COSTIN din Braşov. Pielea uscată este cea mai obişnuită cauză de mâncărime şi descuamare a pielii. Deşi uscăciunea pielii poate constitui o problemă în oricare perioadă a anului, aerul rece şi umiditatea scăzută sunt în mod deosebit factori

PIELE USCATĂ

agresivi. Pentru a diminua tendinţa de uscare excesivă a pielii, spălaţi-vă cu apă călduţă şi cu săpunuri cu adaosuri de grăsimi; adăugaţi în apa din cadă pudră de făină de orez; după baie mai curând tamponaţi decât să ştergeţi pielea cu un prosop moale; aplicaţi imediat după baie şi uscare un ulei sau o cremă hidratantă, de preferinţă cu o consistenţă groasă, având la bază aşa-numita apă-în-ulei; evitaţi cu desăvârşire loţiuni sau creme care conţin alcool.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Feţele pubertăţii

– „Fiul meu are 14 ani, e un băiat cuminte, ascultător – ne scrie corespondenta noastră Dna Ionescu. Problema e că am aflat, acum 6 luni, că lipseşte de la şcoală. Acum, l-am amânat pe perioada verii, i-am scos un certificat medical, ca să poată da examenul de capacitate la toamnă. (...) Dar dacă se va întâmpla din nou? Dacă va începe să se întâlnească iar cu prietenii şi o luăm de la capăt? Ce să fac?" – ne întreabă corespondenta noastră.

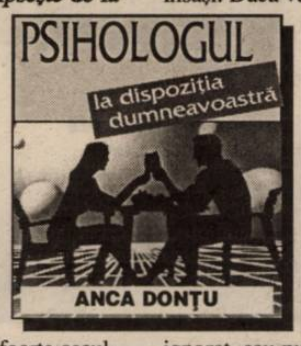

– Stimată doamnă Ionescu, este clar că fiul dumneavoastră traversează o perioadă dificilă. Probabil faptul că a lipsit aproape un an de la şcoală a fost singurul mod în care a îndrăznit să se exprime, să „spună" într-un fel oarecare ce simte, mai precis faptul că ceva nu-i convine în viaţa lui. Înţeleg că e foarte ascultător, nu vă răspunde obraznic, nu are nici un fel de „ieşire" pe care alţi băieţi, la vârsta lui, o au dacă sunt neînţeleşi. Dacă va înţelege acest lucru, va putea să iasă din impasul în care se găseşte şi să meargă mai departe. Dar cred că acest lucru nu va putea să îl realizeze singur. De aceea, vă sfătuiesc să apelaţi la un psiholog, pentru a vedea de fapt care sunt problemele fiului dv. şi cum pot fi ele rezolvate într-un mod rezonabil pentru toată lumea.

Până atunci însă, aş vrea să vă pun câteva întrebări. Ce relaţie este între băiat şi tatăl lui? Se înţeleg bine? Faptul că este atât de pasiv în relaţia cu părinţii mă face să cred că ceva nu merge între el şi tată. Pe de altă parte, are fraţi, surori? Există conflicte acasă pe care le-aţi ignorat, sau nu le-aţi dat prea mare importanţă? S-ar putea ca pe el să-l fi afectat mult mai mult decât aţi putea bănui. Vedeţi, este vârsta pubertăţii, la care un băiat începe să se afirme ca bărbat, să-şi manifeste masculinitatea, puterea, autoritatea. Dacă băiatul simte că nu are loc să facă lucrul acesta pe faţă, în familie, atunci îşi găseşte alt loc să se regăsească pe sine, unde să poată fi mai autentic. În grupul de prieteni de exemplu, acolo unde aceste valori sunt la mare preţ şi nu există o autoritate extremă care să le frâneze impulsurile. Dacă el lipseşte de la şcoală pentru a petrece mai mult timp cu prietenii, atunci înseamnă că împreună cu ei găseşte ceva ce-i lipseşte acasă şi este foarte important acum pentru el.

Poate dacă veţi putea să dicutaţi deschis cu el aceste probleme, sau dacă tatăl lui ar fi disponibil să-l abordeze, cu răbdare, fără nervi şi resentimente, atunci poate el v-ar destăinui „ofurile" lui şi veţi putea să ajungeţi la o înţelegere constructivă pentru toată lumea.

Totuşi, ar fi bine, aşa cum am spus, să apelaţi şi la un psiholog. El v-ar putea ajuta să găsiţi un limbaj comun şi să porniţi mai departe, la drum.

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 28 (238

Instantanee de vacață

«O zi în care n-ai zâmbit e o zi pierdută... Zâmbește, mâine va fi mai rău!» Angajatul NASA care a emanat aceste panseuri, prin 1970, a anticipat, poate, eșecul misiunii Apollo 13. Dar noi vă propunem să rămâneți pe Terra, cu toate gropile ei în asfalt, în obraji și în bugetele personale. Trageți cortina peste încrâncenarea impusă de problemele zilnice și acceptați că viața trebuie savurată așa cum se cuvine, cu toate ciudățeniile ei – care sunt amuzante mai ales pentru că li se întâmplă altora.

Un portbagaj plin cu cățelușI care au băut tot lăpticul și au «mâinile» curate

Iată de ce triumfă chirurgia plastică!

Micul muzician

Prins în lanul de secară

Pe căldură, piscina săracului

În brate cu pitonul...

O bălăceală pe care n-o recomandăm

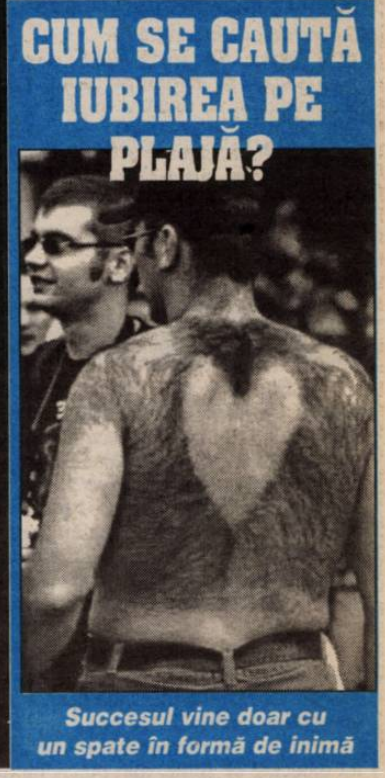

Succesul vine doar cu un spate în formă de inimă

Vacanță plăcută și să aveți ce povesti la întoarcere!

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...tricotajul a apărut în secolul la XIII-lea în Italia? Inițial a fost o meserie exclusiv masculină, transmițându-se din tată în fiu vreme de generații, până când bărbații au înțeles că e mai bine să lase totul în sarcina soțiilor și fiicelor pe care le-au învățat meșteșugul.*

◆ *...cel mai precis ceas mecanic din lume se află în turnul Primăriei din*

Copenhaga? Eroarea sa este de o secundă la 600 de ani.

◆ *...statul în picioare este mult mai obositor decât mersul pe jos? Pentru păstrarea echilibrului sunt activați peste 300 de mușchi.*

◆ *...salinele Ocna Sibiului și Slănic au o vechime apreciabilă? Ele furnizau sare și strămoșilor noștri daci și romani.*

◆ *...„fregata" este numele unor păsări care își petrec cea mai mare parte a*

vieții în zbor? Singurele priljuri de repaus sunt noaptea și în perioada clocitului.

◆ *...acul de siguranță a fost inventat în 1848 de Walter Hunt din New York? El și-a vândut prototipul pentru 100 de dolari.*

◆ *...inginerul român Iuliu Poper, exploratorul care a dat nume românești unor locuri din Țara de Foc, a inventat, în 1888, un ingenios „recoltator de aur"? Brevetat în Argentina, Chile, Mexic, Canada, Australia, a fost folosit cu rezultate bune.*

◆ *...în Munții Rodnei, aproape de Borșa, se află una dintre cele mai frumoase cascade din țara noastră?*

Se numește Cascada Izvorul Cailor și are o cădere de peste 150 de metri. (I.S.)

Știați că...

ORAȘUL CELOR 3 ORAȘE

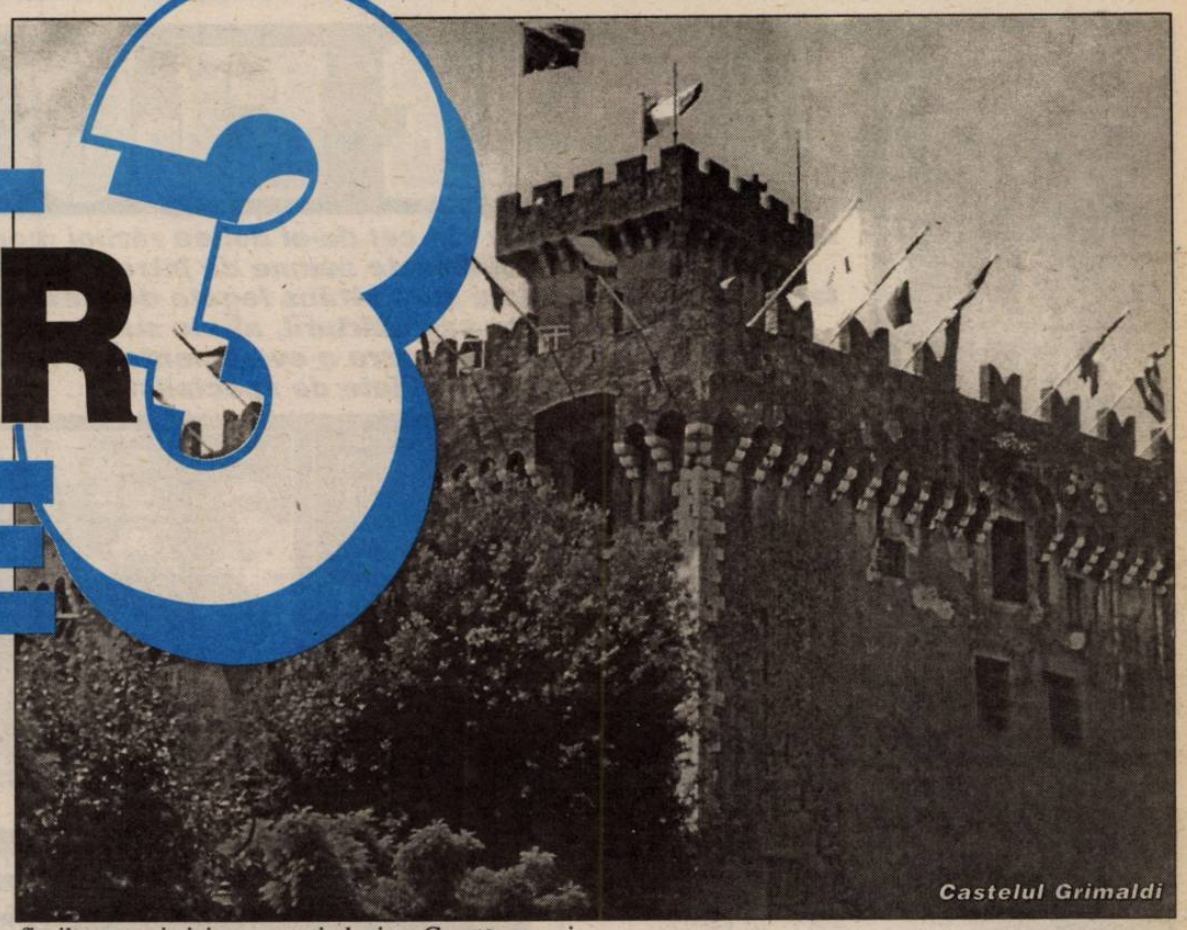

Castelul Grimaldi

Nu departe de Nisa, pe Coasta de Azur, se află un oraș înconjurat de cele mai înverzite dealuri din regiune. Locuitorii îi spun Cagnes-sur-Mer deși pe hartă este notat Cagnes și atât. Fondat în secolul al XIV-lea este compus din trei districte, de fapt trei orașe distincte. Primul, aflat mai spre interiorul țărmului, Haut-de-Cagnes își conservă încă întregul caracter medieval. Al doilea Cros-de-Cagnes este o stațiune splendidă, apreciată mai ales de înotători iar al treilea Cagnes-Ville, este o localitate cât se poate de modernă, aflată la jumătatea distanței dintre celelalte două.

Orașul este vestit și pentru hipodromul său unde au loc o serie de evenimente hipice internaționale. Cel mai frumos și mai interesant dintre cele trei așe-

zări este, fără îndoială Haut-de Cagnes, datând de la începuturile orașului, adică din secolul al XIV-lea și dominat de bătrânul castel, ferecat încă de zidurile medievale din jurul său. Crenelurile, meterezele impunătoare reprezintă parcă o întoarcere în timp, iar steagurile, care fâlfâie pe turn și pe zidul de strajă, par să te invite la un eveniment deosebit și măreț în același timp, cum ar fi un turnir.

Vechiul oraș îți oferă o splendidă priveliște prin labirintul străduțelor întortocheate și prin frumusețea micilor grădini, pentru că îngrijirea florilor este și aici, ca pretutindeni pe Coastă, un soi de religie.

Multe clădiri au fost înălțate o dată cu impunătorul castel sau poate și mai înainte pentru că și aici au fost găsite urme ale unor civilizații mai vechi, oameni atrași de căldura și lumina locurilor.

Printre cele mai vechi monumente ale orașului trebuie amintită biserica Saint-Pierre cu nava ei baroc și mica absidă gotică. Aici se găsesc mormintele familiei Grimaldi, Grimaldi de Cagnes, rude, evident ale celor de Monaco.

Capela Notre-Dame-de-Protection (Capela Fecioara Protectoare a orașului), împodobită cu splendide fresce din secolul al XIV-lea, constituie una dintre mândriile Orașului de Sus. Casele elegante, portul cu atracțiile sale, pădurile de pe dealuri, palmierii impunători și felinarele străvechi oglindesc dragoste pentru calitate și frumusețe. Muzeul expune lucrări de mare valoare, dar una dintre secții este închinată creșterii măslinului, arbore comun locurilor. La cel de al doilea etaj al clădirii se află o minunată sală de spectacole, folosită mai ales în timpul festivalurilor locale și decorată cu o uriașă pânză în ulei din 1624. Un festival anual de pictură contemporană, ținut la castel, este un eveniment apreciat de toți locuitorii din zonă.

Nu departe de oraș se află Muzeul Renoir, de fapt casa în care marele pictor și-a trăit ultimii ani, păstrând obiecte ale artistului și pânze semnate. Sunt lucruri la fel de minunate ca orașul care îmbină deopotrivă vechiul și noul.

IRINA STOICA

OMG

(Urmare din pag. 1)

Este vorba despre „o legislație foarte ambițioasă în raport cu ce se practică în restul lumii" a declarat un eurodeputat ecologist, belgianul Paul Lannoye, vizând voalat SUA. Această nouă legislație va permite o urmărire a produselor biotehnologice de-a lungul întregului lanț de producție și până la punctul de distribuție. E vorba despre urmărirea produselor alimentare, dar și despre furajele pentru hrana animalelor care constituie debușeul major al OMG-urilor utilizate în Europa (soia, porumb). Între altele, industria va fi de acum obligată să eticheteze produsele derivate din OMG, cum ar fi uleiul de soia rafinat sau glucoza produsă din amidon de porumb. În schimb, produsele provenite de la animale hrănite cu OMG-uri, cum ar fi laptele, ouăle sau carnea, nu vor avea obligația de a fi etichetate ca atare. Prezența OMG va trebui însă semnalată în momentul în care se depășește un nivel de 0,9 la sută, nivel sub care ea se consideră accidentală. Noile măsuri europene își propun practic să stopeze propagarea tehnologiilor genetice din SUA, unde 75 la sută din producția de soia, 34 la sută din cea de porumb și 71 la sută din producția de bumbac provin din organisme modificate genetic. Pe de altă parte, americanii se tem nu doar de faptul că exportatorii lor de porumb vor pierde 700 milioane dolari anual, cât că adoptarea noii legislații europene ar da idei și altor state să adopte aceleași legi, ceea ce ar însemna o adevărată nenorocire pentru comerțul american. Ceea ce pare un război economic, este de fapt o luptă pentru sănătatea generațiilor viitoare care ar putea ajunge să mănânce și alte produse cu OMG, de pildă morcovi cu coloană vertebrală de pește. Și de aici la apariția unor malformații terifiante n-ar mai fi decât un pas.

Viitorul aparține spațiului

DAYTON

capitala aero-astronauticii mondiale!

Între 3 și 20 iulie a.c., orașul Dayton din statul american Ohio este capitala aerospațială a lumii: peste 6.000 de participanți la Simpozionul științific „Următorii 100 de ani în aero-astronautică" și aproximativ 9.000 de vizitatori la Expoziția aerospațială internațională (14-17 iulie a.c.) - ambele găzduite de cele circa 100 de săli și amfiteatre ale imensului Dayton Convention Centre; cel mai amplu și mai diversificat Salon Aeronautic, „Dayton Air Show" (17-20 iulie), pentru care au fost deja vândute circa 5.000 de tichete de intrare. Acestea sunt doar o parte din manifestările diversificate (festivaluri, expoziții itinerante, programe artistice, conferințe etc.) dedicate evenimentului care s-a produs acum 100 de ani și care l-a reprezentat zborul prim al omului cu un aparat mai greu decât aerul! Într-adevăr, acum 100 de ani, după o activitate încordată de patru ani în fabrica lor de biciclete din Dayton, frații Orville și Wilbur Wright au dăruit umanității primul zbor al omului la bordul unui aparat de zbor mai greu decât aerul - un avion propulsat de un grup format din motor de aviație plus elice; evenimentul s-a petrecut printre dunele de nisip de la Kitty Hawk (Carolina de Nord).

Componenta centrală a acestui ansamblu de sărbătoriri îl constituie, fără îndoială, Simpozionul Internațional „Următorii 100 de ani în Aero-Astronautică" și Expoziția aerospațială aferentă; la simpozion au fost prezentate peste 400 de comunicări și referate științifice din domeniile: avioane super și hipersonice, aeronave fără pilot, perspectivele aviației comerciale și dezvoltarea aeroporturilor, nanotehnologii aerospațiale, propulsia viitoarelor avioane cosmice, platforme spațiale cu și fără echipaj la bord, aeronave cu rotor portant pentru zborul în atmosfera marțiană, energetica cosmică telecomunicații interplanetare etc., etc. La Expoziție au fost prezente aproape 150 de firme aerospațiale cunoscute, vizitatorii putând viziona, pe ecrane panoramice, rezultate de la Laboratoarele Universității din Dayton.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

DILEME ELUCIDATE

Asupra evenimentelor din cel de-al doilea război mondial planează încă nenumărate semne de întrebare sau false certitudini. Unele sunt strâns legate de inexistenţa unor documente sau mărturii, altele sunt, pur şi simplu, erori de interpretare a evenimentelor. Iată trei dintre ele, elucidate de specialişti.

Americanii l-au învins pe Hitler (?)
FALS

Această idee, des vehiculată, e cel puţin inexactă. Nazismul a fost învins, nu de americani ci de coaliţie. Dintre cele 45 de ţări aliate, trei dintre ele au avut în acest sens o contribuţie majoră. În primul rând, Marea Britanie care i-a ţinut singură piept lui Hitler din iulie '40 până în iulie '41 cu pierderi colosale: mii de vase şi avioane distruse şi 250.000 de morţi. Un război în urma căruia a ieşit ruinată. SUA intră în război în 11 decembrie 41. Cu patru ani înainte, uzinele americane au fabricat 96.000 de tancuri, 300.000 de avioane, 100.000 de nave şi 137 de portavioane, o bună parte din aceste maşini de război fiind destinate armatelor sovietice, franceze, britanice, chineze. 2.000.000 de GI (nume dat soldaţilor americani) au participat la lupte în Europa şi Africa dintre care 120.000 a fost ucişi. Germania n-a resimţit puternic asaltul acestei armate ultramoderne decât mult mai târziu, începând cu 6 iunie '44, după debarcarea din Normandia. Într-un moment în care aceasta era deja zdruncinată de armatele lui Stalin. Armate care au înfruntat 70% din efectivele germane, împreună cu aliaţii români, unguri, finlandezi, italieni. Din cei 4.000.000 de soldaţi germani, 3.000.000 au fost ucişi pe frontul de est. Preţul uman plătit de sovietici a fost de 10.000.000 de soldaţi şi 6-7.000.000 civili.

Aliaţii nu ştiau că evreii au fost masacraţi (?)
FALS

Şefii ştiau. Ceea ce poate nu ştiau era faptul că germanii intenţionau să-i extermine pe toţi evreii. În 1944, rezistenţa evreiască cere anglo-saxonilor să bombardeze căile ferate, camerele de gazare şi crematoriile din Auschwitz-Birtenau. Churchill a ordonat trimiterea unor avioane cu această misiune dar ordinul său s-a pierdut în labirintul birocraţiei militare. De ce atâta pasivitate în faţa genocidului? Aliaţii vroiau să câştige repede războiul şi nimic nu trebuia să întârzie acest obiectiv. Pe de altă parte, nu erau foarte convinşi de amploarea crimelor, considerând că informaţiile de care dispuneau erau exagerate.

Germanii ar fi putut câştiga războiul cu avioanele sau rachetele lor miraculoase (?)
FALS

Puţine arme sofisticate au fost utilizate de aceştia şi asta spre sfârşitul războiului. Una din armele distrugătoare erau rachetele V2, de 14 m înălţime, cu o încărcătură de explozibil de 1 tonă, cu o rază de acţiune de 300 km, o viteză de 5.750 km/h şi o altitudine de croazieră de 96 km, rachete pe care avioanele sau turnurile aliaţilor nu le puteau doborî. Acestea au fost folosite în Belgia şi Londra ucigând 15.000 de civili, cu preţul a 3 miliarde de dolari. Fabricarea lor a necesitat mobilizarea a 200.000 de specialişti germani şi asasinarea a 20.000 de specialişti şi muncitori deportaţi care lucrau în uzinele subterane din Dora unde se construiau rachetele V2. Un înspăimântător dar în acelaşi timp derizoriu „randament". În septembrie 1944 intră în acţiune prima escadrilă de avioane de vânătoare cu reacţie Messerschmitt 262. Cu cei 850 km/h, acestea le surclasau pe cele cu elice ale aliaţilor. Dar reactoarele lor erau fragile şi mari consumatoare de carburant iar autonomia de zbor era de-a dreptul ridiculă: 10 minute! Armele miraculoase erau de fapt un subiect de propagandă.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

PUTEREA MUNTELUI SHASTA

Muntele Shasta este fără îndoială cel mai impunător, majestuos, monument al naturii din întreaga Californie. Puterea pe care o exercită el asupra oamenilor este însă şi mai uluitoare. În 1987, de exemplu, alinierea planetelor a fost „celebrată" de 5.000 de adepţi ai săi care şi-au instalat corturile pe coastele muntelui – un „exerciţiu" de „convergenţă armonioasă". De fapt, Mt. Shasta este un vulcan stins, iar astăzi în interiorul craterului trăiesc reprezentanţi ai unor diferite grupări, inclusiv o mânăstire Zen.

Trecând chiar peste relatările privind apariţii de OZN, de uriaşi cu voci şi atitudini binevoitoare, de vindecători proveniţi de fapt din lumi de mult dispărute, un lucru pare a nu fi contestat de nimeni: Muntele Shasta este un impresionant vârtej energetic. Este unul din nodurile unei invizibile dar active reţele energetice care acoperă întreaga Terra. Şi ca orice loc cu astfel de calităţi, Muntele Shasta a devenit un punct de iniţiere a unor ritualuri sau cel puţin un loc vizitat de cei care simt nevoia să se reîncarce din punct de vedere energetic.

Poate că unii dintre ei aşteaptă chiar o nouă erupţie a vulcanului – ultima erupţie a avut loc în timpuri istorice, nu este doar o „înregîstrare" mitologică – motiv pentru care Muntele Shasta este considerat un vulcan temporar adormit şi nu unul stins. Mai ales că în vecinătate vârfului, parcă tocmai pentru a ne aminti acest lucru, există o fumarolă fierbinte al cărui miros de hidrogen sulfurat se simte din ce în ce mai tare pe măsură ce urci.

Mai mult însă: sub Muntele Shasta se presupune a exista un întreg oraş subteran, Telos, aflat la câţiva kilometri dedesubt şi ai cărui locuitori (peste un milion şi jumătate) trăiesc acolo de sute şi sute de ani. Se vorbeşte chiar de cel puţin doi oameni (se cunosc şi numele lor, Sharula şi Shield), care susţin că ei vin chiar din Telos, pe care îl descriu ca doar unul din multele oraşe existente la diverse adâncimi în interiorul Terrei, un interior brăzdat în lung şi-n lat de canale şi tuneluri. Unii dintre locuitorii acestei stranii lumi subterane urcă din când în când la suprafaţă – poate pentru a ne aduce mesaje sau chiar cunoştinţe de care în anumite momente avem nevoie, poate pentru „a lua pulsul" unei societăţi care începe să-i îngrijoreze din ce în ce mai tare prin atitudinea pe care o adoptă.

Sigur, toate aceste ipoteze par aproape incredibile. Dar geologii ştiu de pildă (Robert Charroux vorbeşte despre acest lucru în cartea sa „Lumi uitate") despre existenţa unui uriaş fluviu subteran care curge la aproximativ 1 km sub Paris. El este „aprovizionat" de nouă râuri care izvorăsc din munţii Jura. Marele fluviu ajunge până în Scoţia, lângă Inverness şi Loch Ness, „casa" celebrului Nessie! Şi, desigur, poate din nou să pară o simplă coincidenţă faptul că animalul-simbol al lanţului francez al munţilor Jura se numeşte Voivre şi este tot un şarpe fabulos. Iar însuşi numele de Jura înseamnă „fiară sălbatecă". De unde... drumul este deschis pentru orice speculaţii. Poate chiar ca explicaţia faptului că nimeni nu-l găseşte pe Nessie să fie una banală: acesta circulă pe canalele subterane, când în apele reci de la suprafaţă, când în cele fierbinţi din interior, unde dă naştere puilor săi...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

PEŞTERA ADAM

Continuăm să prezentăm încă o peşteră săpată în pereţii abrupţi ai Văii Cernei, vale atât de bogată în fenomene carstice. Peştera se găseşte săpată sub vârful Ciorici al Culmei Mehadiei, pe o vale seacă afluentă. Ajunşi la Băile Herculane, pornim în sus pe o potecă până la Vârful Corici. Coborând uşor pe sub el, depăşim Peştera cu Aburi (despre care vom vorbi altădată) şi dăm de Peştera lui Adam.

Intrarea în peşteră este cunoscută locuitorilor datorită aburilor denşi pe care peştera-i emană intermitent în anotimpul rece. Prima menţiune despre *Peştera lui Adam* apare în lucrarea lui M. Pascu în anul 1967 dar peştera a intrat în atenţia speologilor de-abia în anul 1970. Cam tot în această perioadă peştera a fost vizitată de Ilie Pompiliu, speoamator din Lugoj care a publicat unele observaţii făcute chiar în peşteră.

Când din peşteră nu ies aburi denşi cu miros foarte iute, privind prin deschidere circulară a peşterii se poate vedea fundul avenului. Coborând se ajunge într-o mică sălită în podeaua căreia se deschid trei puţuri şi o galerie scundă. Din această galerie se ajunge în *Sala cu Piele de Leopard*, apoi în Galeria cu Aburi care, doar numai câteva zeci de metri, intră în *Sala Terminală*. Aburii fierbinţi de până la 45 de grade împiedică adeseori înaintarea în sală.

Tot din *Sala cu Piele de Leopard*, printr-o altă deschizătură, se poate pătrunde în *Galeria cu Guano*, apoi, după un fel de gâtuitură, în *Sala cu Guano*. Aici umezeala este foarte mare. Practic nu pătrund curenţii de aer. În aceste condiţii are amintesc de peşterile din zonele tropicale, multe specii de lilieci pleacă după ce şi-au crescut puii. Podeau peşterii este acoperită de un depozit de guano gros de peste 3 metri. Pereţii şi tavanul sunt presărate de scurgeri parientale, ondolite şi stalactite ce au formă de heroglife sau „piele de leopard".

Această peşteră „încălzită" de aburii veniţi din adâncuri ridică probleme interesante cu privire la originea ei dar şi la formarea unor concreţiuni nemaiîntâlnite în alte peşteri. Este vorba de o crustă gelatinoasă, gălbuie care acoperă complet pereţii şi planşeul *Galeriei cu Aburi* şi, de asemenea, de nişte stalactite gelatinoase lungi de 4-8 cm şi groase de circa 1 cm care practic, pendulează în faţa aburului încins.

Peştera nu este amenajată şi deci e rareori vizitată.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mânăstirea Tutana

Aflată la marginea satului cu acelaşi nume, Mânăstirea Tutana, nepopulată vreme îndelungată, are hramul „Cuviosul Atanasie din Athos". Biserica mânăstirii a fost înălţată pe la 1497 sau chiar şi mai devreme. Pe locul ei, în secolul al XIV-lea exista o sihăstrie de călugări. Cei dintâi sihaştri de aici erau de la Cotmeana care, la rândul ei era închinată unor mânăstiri de la Muntele Athos, poate chiar Marea Lavră. Acest lucru este sugerat, printre altele, şi de faptul că Vlaicu Vodă (Vladislav) avea legături cu Marea Lavră căreia îi donează o icoană care s-a păstrat până în zilele noastre, reprezentându-l pe Sfântul Atanasie al Athonului. Înainte de sfârşitul domniei lui Vlaicu Vodă (1377) Sihăstria Tutana este transformată în mânăstire cu viaţă de obşte dar este atestată documentar abia la 1497.

În 1582 biserica mânăstirii este refăcută de Mihnea Turcitul, lucrările fiind continuate de Mihai Viteazul. În secolele XVII-XVIII ajunge metoc al mânăstirilor Radu Vodă şi Ivir.

După secularizarea mânăstirilor, la 1864, a fost părăsită şi ruina s-a instalat repede. Fără acoperiş, cu zidurile măcinate de vânturi şi ploi, cu pictura complet degradată, ea a reintrat în atenţia credincioşilor în 1987 când Episcopia Râmnicului şi Argeşului a sprijinit lucrările de restaurare şi consolidare a frumoasei biserici care nu trebuia să se piardă.

Biserica este o construcţie în formă de cruce, masivă, din cărămidă. Intrarea se face prin partea de vest, printr-o uşă grea de stejar, îmbrăcată în exterior cu tablă de aramă. Spaţiul este compartimentat clasic: pronaos, naos, altar. Acesta prezintă o fereastră la răsărit, fiind despărţit de naos prin catapeteasma de zid. Absidele naosului sunt luminate fiecare de către trei ferestre, iar deasupra se înalţă o turlă mare, dechisă, octogonală, având şi ea ferestre înalte. Câte două ferestre prelungi se află de asemenea într-o parte şi alta a pronaosului deasupra căruia se înalţă alte două turle, asemănătoare celei amintite.

Exteriorul este înconjurat de un brâu median având deasupra şi dedesubt câte un rând de cărămizi formând dinţi de ferăstrău. Ambele registre sunt decorate cu firide iar în exteriorul zidului există o cărămidă misterioasă care are pe ea o schiţă reprezentând un personaj ciudat îmbrăcat, semănând cu un extraterestru.

Pictura interioară, în frescă, a fost realizată între 1991-1996 de Savu Ioan din Săpata-Argeş. Deasupra pisaniei este pictată biserica ţinută în mâini de doi îngeri. Tablourile votive ni-i prezintă pe D.D. Ghenadie, episcopul Argeşului, pe P.S. Calinic al Argeşului şi pe Mihnea Turcitul la 1589.

În jurul incintei există încă ruinele vechilor ziduri care înconjurau mânăstirea, redevenită acum un loc de pioasă reculegere.

IRINA STOICA

Două perechi de siameze

DOUĂ DESTINE

Coincidenţele sunt de cele mai multe ori cumplit de tulburătoare. În timp ce întreaga Guatemală sărbătoreşte externarea din spitalul unde au fost ţinute până acum sub observaţie a celor două siameze separate cu succes de medici cu câteva luni în urmă, în Iran se consumă o adevărată dramă.

Surorile Ladan şi Laleh Bijani, acum în vârstă de 29 de ani, şi-au trăit întrega viaţă nedespărţite, dar în cel mai dramatic fel cu putinţă: şi ele sunt siameze, fiind unite însă în zona capului. Şi-au trăit totuşi viaţa şi au ajuns să urmeze chiar facultatea de drept. De curând ele au participat la o extraordinară conferinţă de presă în Singapore, unde au declarat – amândouă! – că sunt gata de orice sacrificiu şi în acelaşi timp pentru orice risc, numai să-şi poată duce de acum înainte separat fiecare viaţa sa! Ladan vrea să ajungă avocat în oraşul lor natal, Shiraz, în timp ce Laleh îşi doreşte să ajungă ziaristă în Teheran. Gemeni siamezi uniţi în zona capului sunt foarte rari iar operaţiile de separare încununate de succes încă şi mai rare. Oricum, încercarea de a separa doi adulţi este fără precedent. Pentru aceste motive, Keith Goh, neurochirurg la Spitalul Raffles din Singapore a încercat fără încetare să le convingă să renunţe, prezentându-le toate pericolele. „Dar nouă nu ne este frică de operaţie", a spus Ladan, care a adăugat că ştie că orice operaţie prezintă un risc. Vestea bună este că deşi o echipă de chirurgi germani refuzase operaţia, acum medicii sunt gata să o facă, după ce au constatat că cele două tinere au fiecare propriul creier. Se aşteaptă astfel cu emoţie ca în curând să înceapă cea mai mare aventură din domeniul chirurgiei de separare a unor siamezi. Medicii din Singapore vor fi ajutaţi de experţi în neurochirurgie, chirurgie plastică, radiologie şi anestezie din SUA, Franţa, Japonia şi Elveţia, pentru o operaţie care se aşteaptă să dureze cel puţin trei zile. „Tot ce vrem este să ne vedem faţa una alteia fără să recurgem la o oglindă", a spus Laleh. Vor reuşi oare medicii minunea? *(M.D.)*

O IDEE DE MILIOANE

Samuel Locks nu este un fermier norocos. După ce mai mulţi ani în şir a ieşit în pierdere – atât cu animalele, cât şi cu recoltele –, Sam şi-a luat lumea-n cap şi la propriu, şi la figurat. Şi-a pus într-o camionetă câteva conserve şi a plecat de acasă fără să ştie precis în ce direcţie o apucă. Aşa a ajuns să colinde mai toate statele Americii, muncind ici-colo ca zilier şi trăind de pe o zi pe alta.

Cel mai mult i-a plăcut viaţa la marile ferme de animale, unde câştiga foarte bine ca îngrijitor de vite, numai că vremea ploioasă făcea ca noroiul să nu-i dispară de pe ghete şi de pe pantaloni. Şi atunci i-a venit ideea cu care a făcut avere. Cu banii strânşi a înjghebat o spălătorie de maşini şi... animale. Aflată în statul Idaho şi poziţionată de traseul turmelor care se întorc de la păşunat, afacerea lui Sam Locks s-a dovedit a fi extrem de rentabilă. În unele perioade ale anului, la spălătoria lui „se-mbăiază" sute de vite săptămânal, pentru o taxă destul de piperată. Se pare că vacilor chiar le place să fie udate cu furtunul după o zi de caniculă. După aproape trei ani de funcţionare, ciudata afacere a întreprinzătorului Sam i-a adus un cont în bancă de peste un milion de dolari, căci el a mai deschis încă zece astfel de afaceri în statele învecinate. Cele mai mari încasări le are în preajma târgurilor de vite care se ţin periodic în Vestul Mijlociu. *(P.I.)*

ACCIDENT MACABRU

Doamna Ver Valen din Kalilspel, Montana, o femeie în vârstă de 51 de ani cântărind peste 100 de kilograme, se judecă de mai bine de trei ani cu autorităţile din SUA. Motivul este acela că statul respectiv nu-şi îngrijeşte cimitirele, pricinuind în acest fel mari neplăceri celor care se duc să aducă un omagiu rudelor şi prietenilor îngropaţi aici.

Doamna Van Valen a mers în urmă cu trei ani să depună un buchet de flori la capul străbunicului ei mort din 1943, odihnindu-se pentru totdeauna în cimitirul din localitatea Sultan, aflată la circa 60 de mile de Seattle. Ea povesteşte că piatra tombală era acoperită de muşchi şi că a trebuit să o cureţe cu cheile de la maşină pentru a citi numele aflat pe ea. În acelaşi timp a simţit cum piciorul drept i se scufundă în pământ, alunecând la peste 75 de centimetri. A trăit un moment de groază, părându-i-se chiar că atinge capacul coşciugului. Scoasă cu greu de fiica sa, doamna Ver Valen a suferit, pe lângă şocul psihic, serioase fracturi.

Dând în judecată primăria respectivă i s-a spus că este vorba de un cimitir foarte vechi, adevărat monument istoric, şi că vizitatorii intră aici pe propria răspundere. De asemenea a fost sfătuită să mai slăbească, greutatea ei fiind cauza majoră a macabrului accident. Considerând această remarcă drept o insultă, doamna respectivă continuă procesul cu noi capete de acuzaţie. *(I.S.)*

O lume nebună

Poliţia din Bangkok (Thailanda) a lansat o idee originală în felul ei, a pus-o în practică, dar a constatat că... nu merge. Câinii vagabonzi cunosc străzile ca pe propiile lor... buzunare, şi-au zis oamenii în uniformă. De ce să nu punem la cale un program de reeducare a acestor canine, adică să le transformăm în specialişti în depistarea drogurilor. Zis şi făcut. Câinii comunitari au fost adunaţi şi daţi pe mâna dresorilor. Destul de repede s-a constatat însă că animalele deprinse cu libertatea sunt refractare cu orice formă de disciplină. În plus, „sunt prea blazate" ca să mai manifeste vreun interes faţă de jocurile de dresaj. Cu mari dificultăţi doar 10, maximum 15 câini din 50 au dat vagi speranţe dresorilor că ar putea presta în cele din urmă munca de poliţist angajat în lupta contra drogurilor.

Un echipaj format din 30 de pompieri şi o macara au fost necesari pentru a evacua din domiciliu o femeie de 265 kg, grav bolnavă. Întâmplarea s-a petrecut în localitatea Bruay-sur-l'Escaut, în nordul Franţei, iar acţiunea de intervenţie a durat mai mult de şase ore. Femeia, în vârstă de 49 de ani, nu mai ieşise din apartamentul său de şase ani. Scara interioară a blocului în care locuia era mult prea strâmtă pentru a permite echipei de salvare să evacueze femeia pe targă, aşa că au folosit macaraua pentru a scoate pacienta pe fereastră. Macaraua a fost din nou folosită, în faţa spitalului din Valenciennes, când a trebuit să scoată pacienta din ambulanţă. Femeia suferea de grave afecţiuni respiratorii şi este mama a patru copii.

Un mecanic de tren german a abandonat brusc, fără nici o explicaţie şi fără să anunţe pe nimeni în prealabil, trenul pe care îl conducea şi persoanele care călătoreau pe traseul Dortmund – Frankfurt. Pasagerii au fost nevoiţi să aştepte în vagoane preţ de aproximativ o oră, până când a fost adus alt mecanic să preia conducerea trenului şi să continue transportul. Şeful poliţiei a declarat ziariştilor care imediat după incident l-au asaltat cu întrebări că nu ştie nimic mai mult decât că mecanicul a oprit trenul, a coborât şi a dispărut. De ce?, nu se ştie. Trenul, care plecase din Dortmund, a parcurs aproximativ 20 de km, apoi s-a oprit. Câţiva martori au declarat că l-au văzut pe mecanic coborând grăbit, îmbrăcat într-o vestă şi cu o sacoşă în mână. În timpul procesului, bărbatul, în vârstă de 46 de ani, părea total desprins de realitate, incapabil să dea vreo explicaţie.
(A.P.)

FIINŢE DIN ALTE LUMI

Probabil fiecare om trece în viaţă, cel puţin o dată, prin situaţii bizare, greu sau imposibil de explicat. Din asemenea întâmplări se vor fi născut, cândva, eresurile. Totuşi, tulburătoare întrebări şi nelinişti rămân dincolo de suspiciunea de ficţiune. Aşadar, cine sunt straniile făpturi sau forţe, care ne atrag în capcane halucinante sau, dimpotrivă, ne vin în ajutor, atunci când ne aflăm în primejdie? Este şi întrebarea care-l frământă pe cititorul nostru, prof. Palaghiţă Albu, din Bârlad, protagonistul unor întâmplări insolite, relatate mai jos.

Omul cu căciula ţuguiată

Era copil şi, pe timp de vară, părinţii îl luau cu ei „la grădină": un teren situat la 5-6 kilometri de satul natal (este vorba despre satul Ghireasca, com. Măluşteni - Vaslui). Acolo cultivau legume, ocupaţie din care se întreţineau, dar care cerea şi multă muncă. De aceea, deseori rămâneau să doarmă pe câmp, într-o colibă improvizată pentru sezonul de vară.

În seara aceea călduroasă, băiatul a adormit repede iar în somnul său profund au apărut chipuri şi imagini cunoscute. La un moment dat, în vis, a fost chemat de părinţi şi trimis să-i dea mâncare câinelui; câine care se afla însă la gospodăria din sat. A urmat o manifestare clasică de somnambulism. Copilul s-a ridicat „dormind", fără ca părinţii, culcaţi în colibă să-l fi simţit, apoi a plecat în noapte. Dar... nu era singur! În faţa lui, la câţiva metri, mergea un bărbat înalt, cu o căciulă ţuguiată pe cap. Aşa, cum îl vedea în lumina lunii, din spate, nu-şi putea da seama cine era şi, oricum, starea lui nu-l îndemna să-şi identifice călăuza. L-a urmat pe bărbat cam o jumătate de

kilometru, când au ajuns la un pârâiaş ce trebuia traversat. Contactul cu apa rece l-a trezit însă pe băiat, care s-a văzut brusc pe marginea râpei destul de adânci - celălalt mal al apei. Bărbatul dispăruse, ca înghiţit de pământ, iar copilul s-a oprit şi a început să plângă. S-a dezmeticit însă şi, fără să ştie de ce, s-a îndreptat către sat, în loc să revină la colibă. L-au găzduit în noaptea aceea nişte săteni care l-au găsit umblând buimac pe uliţe şi a doua zi a reintrat totul în normal. Dar pe bărbatul cu căciula ţuguiată nimeni n-a fost în stare să-l identifice.

Lampa zburătoare

Tot în copilărie, Palaghiţă Albu a trecut la un pas de o nenorocire, fără să ştie. Se întorcea acasă împreună cu tatăl său, venind dintr-un sat vecin. Se aflau în Schineni, pe seară, când bărbatul a intrat la o cunoştinţă, să cinstească un pahar cu vin. Copilul a rămas la poartă şi, după o vreme, s-a plictisit, aşa că a hotărât să plece singur spre casă. Se întunecase, între timp. Paşii copilului s-au făcut din ce în ce mai mici şi, ajuns într-un punct al drumului, acesta a simţit brusc o spaimă teribilă. A început să plângă, să strige cu disperare, ca şi cum o primejdie cumplită îl pândea. În câteva minute, care i-au părut un veac, tatăl a fost lângă el şi l-a dus acasă. Aici însă au observat un lucru ciudat: lampa era aprinsă, dar nu avea sticlă (satul nu era electrificat). Le-a povestit mama că, înainte cu câtva timp – socotit apoi de băiat cam în momentul când simţise acea teamă terorizantă – sticla de lampă sărise singură de la locul ei şi „zburase" vreo 4 metri, spărgându-se de uşă. Atunci, femeia îşi dăduse seama că se întâmpla ceva neobişnuit cu copilul şi, abia după ce şi acesta a relatat prin ce trecuse, şi-au explicat cumva totul: locul respectiv era cunoscut de săteni, ca fiind bântuit de duhuri rele. Dar cine-l apărase pe băiat, să nu le cadă victimă acestora? Cândva, poate că se va şti... *(A.N.P.)*

PIZZA CU MARLBORO DE CONTRABANDĂ

Inventivitatea contrabandiştilor pare să nu cunoască limite. Mărfurile ilicite nu mai sunt ascunse decât de dilletanţi, în cufere sau în rezervoare de benzină cu fund dublu ci în cuşti cu reptile sau în aluat de pizza, aşa cum s-a întâmplat de curând în cazul unui traficant de ţigări care venea din Spania şi care a fost supus unui control vamal pe un pod de pe o autostradă din Franţa. Vameşii au observat pe chipul conducătorului camionului frigorific care transporta aluat de pizza, o vagă nelinişte aşa că l-au somat să deschidă camera frigorifică, asistaţi de doi câini care începuseră să mârâie înainte ca uşa să se deschidă. Aluatul era uşor alterat şi acest lucru le-a întărit convingerea vameşilor că şoferul austriac are ceva de ascuns. Aşa că au început să scormonească „muntele" de aluat care de fapt nu era decât un înveliş gros cât o plapumă în care se aflau nu mai puţin de 3 tone de ţigări marca Marlboro, adică 152.960 de pachete cu o valoare de 600.00 euro pe piaţa franceză. Şoferul, care bineînţeles că nu ştia nimic de această încărcătură clandestină, a fost imediat încătuşat şi predat autorităţilor. *(D.M.)*

	România 1	PRO TV	Antena 1	Prima	Acasă	2	Tele 7
VINERI - 11 iulie	7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 9.30 Vacanţă în stil mare 12.00 Serial (r) 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Interes general 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Alt filaj" (SUA, 1993) 0.45 Film: „Faţă în faţă" (SUA, 1997). Cu: John Travolta, Nicolas Cage.	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Smallville" (ultimul ep.) 11.45 Bucătăria lui Radu (r) 12.10 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vine Teo! 22.00 Garcea 23.00 Film: „Vendetta" (SUA, 1995) 1.00 Film: „În derivă" (SUA, 1998). Cu: Rosanna Arquette.	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Născut să joace" (SUA, 1991) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Billy Bathgate" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman, Nicole Kidman 22.00 Film: „Soldaţi fără voie" (SUA, 1988) 0.00 Film: „Sărbătoare însângerată" (Canada, 1981).	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotaşilor 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Ce-mi poţi spune despre mine?" (SUA, 2000). Cu: Cameron Diaz 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel"	7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Pionierii Egiptului antic" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 12.00 Box - C.M. de la Bangkok 15.00 Toţi împreună 16.00 Box - C.M. de la Bangkok 19.00 Poveştile Dunării 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Central Park West" 23.00 Film: „Un strigăt disperat" (partea a II-a) 1.00 Remix.	8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.45 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Staţia spaţială" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 12 iulie	7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 10.15 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.30 Casa de vacanţă 13.10 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 14.15 Vacanţa în direct! 16.00 Serial: „Vorba l u ' Jim" 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Pretty Woman" (SUA, 1990) 0.40 Film: „Vânătoarea vânzărilor de moarte" (SUA, 1997). Cu: Hulk Hogan.	8.10 Desene animate 11.00 Film: „Titanic Vals" (România, 1964) 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Zanga Party 15.00 Film: „Doi catâri pentru o călugăriţă" (SUA, 1970) 17.00 Film: „Alibi din dragoste" (SUA, 1988) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Furtună, peripeţii şi... dragoste" (SUA, 1999). Cu: Ben Affleck 23.00 Film: „Preţul timpului" (SUA, 1993). Cu: Madonna, Willem Dafoe 1.40 Film: „Crimele din «Mica Italie»" (SUA, 1973).	9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Pe cont propriu" 12.30 Film: „Ştefan cel Mare - Vaslui, 1475" (România, 1974) 15.30 Western Union Footbal 16.30 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 17.30 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „In the Army Now" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Amnezie totală" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Apartamentul Zero" (coprod., 1989) 2.30 Film: „Majoretele" (SUA, 1979) .	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 9.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.00 Serial: „Tracker" 17.00 Film: „Sicriul de ciment" (SUA, 1968) 19.00 Focus 7 20.00 HI-Q noi doi 22.30 Serial: „Mutant X" (ultimul ep.) 23.00 Film: „Nate şi Hayes" (coprod., 1983).	10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.15 Desene animate 9.00 Generaţia @ 10.30 Arca lui Noe 11.30 Box 13.30 Insolit 14.00 Film puzzle 16.30 Atlas 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Film: „Prieteni în vacanţă" (SUA, 1985) 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Vorbeşti de lup şi..." (SUA, 1998) 0.35 Serial: „Tumeul".	9.05 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Descoperind Biblia 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia spaţială" 22.00 Film: „Îngerii oraşului" (SUA, 1989).
DUMINICĂ - 13 iulie	7.00 Universul credinţei 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 10.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.15 Serial: „Aşa e viaţa!" 12.00 Viaţa satului 15.40 Circul Soarelui 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Belfegor, fantoma de la Luvru" (Franţa, 2001) 23.40 Film: „Dincolo de nori" (coprod., 1995).	8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" (ep.1) 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 15.00 Serial: „O lume dispărută" 16.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones - Aşa tată, aşa fiu" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Profesorul trăsnit" (SUA, 1996). Cu: Eddie Murphy 22.45 Film: „Contact" (SUA, 1997). Cu: Jodie Foster.	8.00 Film: „Doamna judecător" (SUA, 1949) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Serial: „Pe cont propriu" (ultimul ep.) 12.30 Doc.: „Secolul războaielor" 14.00 Serial: „Dragoste cu obstacole" 15.00 Serial: „Calea misterelor" 16.00 Serial: „McGyver" 16.40 Film: „Odongo" (1956) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film.	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 10.30 www primatv 13.30 Ambianţa 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 17.00 Film: „Ziua cea mai lungă" (SUA, 1962) 19.00 Focus 7 20.00 Mircea şi Oreste Show 20.00 Film: „Jacknife" (SUA, 1989) 0.00 Film: „Prevestirea" (SUA, 1976).	10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.30 Desene animate 9.00 Ferma 10.30 Medalion de interpret 11.30 Serial: „Mărul lui Newton" 13.15 Călător în Orient 15.00 Călărie - Cupa mondială 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Atenţie, se cântă! 21.30 Telejurnal 22.00 Piersic show 23.30 Film: „Întoarcerea mareşalului Rocca" (partea a II-a).	9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Cunoaşteţi India 14.30 Prin lume călător 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 21.00 Film: „Un loc periculos" (SUA).
LUNI - 14 iulie	7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 9.30 Vacanţă în stil mare 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toţi! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Dincolo de hartă 20.30 Serial: „Agenţia" 22.30 EURO Police 0.30 Film: „Fata de pe pod" (Franţa, 1999). Cu: Vanessa Paradis.	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Semnele minciunii" (SUA, 1994) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Preţul tăcerii" (SUA, 1996) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.00 Film: „Păsări de noapte" (SUA, 1996). Cu: Tori Spelling.	7.00 Observator 11.00 Serial: „Ispita" 12.00 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Assasination" (SUA, 1987). Cu: Charles Bronson 22.50 Sitcom: „Eu, tu şi tâticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Legile dreptăţii" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotaşilor 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Pionul" (SUA, 1999) 22.00 Noaptea devreme.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 12.00 Călător prin lume 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.00 Film: „Alice şi Martin" (coprod., 1998). Cu: Juliette Binoche.	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Vremurile fiarei" 22.00 Viitorul azi.
MARŢI - 15 iulie	7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Evita" (SUA, 1996). Cu: Madonna, Antonio Banderas 22.30 Serial: „Suflete rătăcite" 1.20 Film: „Barton Fink" (SUA, 1991).	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Duşmanul" (SUA, 2000). Cu: Luke Perry 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Actorul şi sălbaticii" (România, 1974) 2.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.45 Film: „Michael Collins" (coprod., 1996). Cu: Julia Robets.	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Băieţi şi fete" (SUA, 1993) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ihaka, poliţistul incomod" (Australia, 2000) 22.50 Sitcom: „Eu, tu şi tâticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Bani de-a gata" (SUA, 1998) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotaşilor 19.00 Focus 7 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 Noaptea devreme 23.30 Doc.: „Dosarele FBI".	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Jocul vieţii şi al morţii în deşertul de cenuşă" de Horia Lovinescu.	8.40 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.30 Viitorul azi (r) 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Risipitorul".
MIERCURI - 16 iulie	7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 9.30 Vacanţă în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Muzica inimii" (SUA, 1999). Cu: Meryl Streep 0.45 Film: „Ziua de după" (SUA, 1983).	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Infern în Chicago" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Moştenire de familie" (SUA, 1988) 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii" 2.45 Film: „Alo, aţi greşit numărul" (România, 1959).	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Castelul dragonului" (SUA, 1994) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „The Babysitters" (SUA, 1994) 22.50 Sitcom: „Eu, tu şi tâticu" 23.00 Divertisment 23.30 Film: „Aproape de pericol" (SUA) 1.00 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotaşilor 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Banana Joe" (coprod., 1981). Cu: Bud Spencer 22.00 Noaptea devreme.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 13.45 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Secretul vieţii mele" (coprod., 1995).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Planeta risipitoare" 22.45 Vacanţe de pomină.
JOI - 17 iulie	7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" 9.30 Vacanţă în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 1995) 0.50 Film: „Zece chestii nu-mi plac la tine" (SUA, 1999).	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.45 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Umbrela lui Gregorie" (Franţa, 1980). Cu: Pierre Richard 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii".	7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Şcoala de snowboard" (SUA, 1997) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Harem" (SUA, 1986, partea I). Cu: Omar Sharif 22.50 Sitcom: „Eu, tu şi tâticu" 23.30 Film: „Intenţii ascunse" (SUA, 1999).	8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotaşilor 19.00 Focus 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.30 Doc.: „Dosarele FBI".	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".	7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.45 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Martor tăcut: Credinţa" (Anglia, 2000).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 13.00 Film (r) 15.15 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Strigătul Chinei".

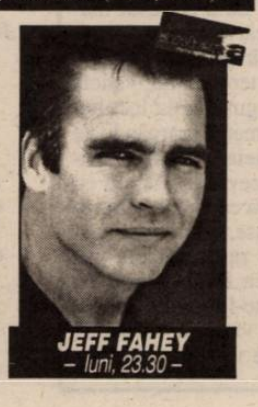

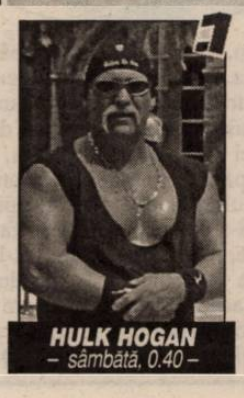

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Stiliştii

oamenii din umbra starurilor

La Hollywood, legea nu se discută, se execută. Ai bătut cu pumnii în porţile cetăţii filmului american, ai avut şansa unică să ţi se deschidă zăvoarele grele şi să fii primit înăuntru, ai fost „uns" ca actor în lumea filmului de peste ocean, ai mai avut şi norocul să fii printre aleşii desemnaţi să reprezinte sex-simboluri, e clar că ai semnat contractul de înrobire a propriei personalităţi: devii o rotiţă a unui mecanism complex şi complicat, care trebuie să funcţioneze ireproşabil conform unor reguli prestabilite. Adio nonconformism strident, adio iniţiative dincolo de standarde, adio opţiuni personale ce pot să lezeze instituţia campaniei de imagine. În tot acest joc plin de reguli, „creierul" a dictat şi prezenţa stiliştilor, şefi absoluţi peste „ambalajul" în care se prezintă starurile în viaţa de toate zilele, dar mai ales la ceremoniile oficiale. Cine ascultă supus şi obedient comenzile stiliştilor are şanse să atragă ca un magnet flash-urile fotografilor asupra propriei persoane iar cine îndrăzneşte să spună NU acestui dicteu, ajunge mai devreme sau mai târziu pe „lista ruşinii", adică a starurilor cel mai prost îmbrăcate sau a campionilor prostului gust.

Victimele modei

Nici nu primise încă Oscarul, nici nu făcuse primii paşi pe covorul roşu de la Cannes şi blitz-urile fotografilor se declanşau ca mitralierele, în timp ce privirile participanţilor la una sau alta dintre ceremonii sorbeau din priviri frumuseţea actriţei Nicole Kidman pusă în valoare, de fiecare dată, de o rochie de mare clasă, de accesorii subtil alese şi inteligent dozate, de coafuri aparent mult prea simple pentru a nu fi de fapt extrem de elaborate. În spatele miracolului se află întotdeauna „omul din umbră", stilistul.

Nicole Kidman

Acesta este doar un exemplu printre multe altele; la Hollywood, aşa-zisul glamour care ia ochii este rezultatul unei munci bine puse la punct care are ca menire transformarea unor persoane până la urmă obişnuite în făpturi ireale, de un rafinament inegalabil. La Hollywood s-a dovedit că nimeni nu poate să aibă parte de acest miracol alergând singur pe la magazine sau case de modă. Timp pierdut în scotocirea butucurilor, lipsă de discernământ în alegerea hainelor în funcţie de propriul stil (sau de cel care trebuie construit!) şi, mai ales, distonanţă în raport cu evenimentul, aceasta este concluzia specialiştilor care privesc de la înălţimea soclului lor de neclintit încercările unor staruri de a merge... pe mâna lor.

Courtney Love

E de înţeles de ce, actriţele şi actorii care şi-au făcut deja un nume şi care ţin cu dinţii la imaginea lor nu concep că ar putea... funcţiona fără un stilist personal sau fără un om personal care să se ocupe de cumpărături. Aşa se face că aceşti noi angajaţi au devenit personaje cheie în lumea cinematografiei americane, salariile lor fiind influenţate în sens ascendent de numele şi succesul clientului lor. Unele staruri, cum ar fi Nicole Kidman, sau Jennifer Lopez sunt capabile să dubleze sumele plătite stiliştilor pentru a le asigura exclusivitatea în privinţa vestimentaţiei. Ele ştiu bine că în epoca în care moda este... din ce în ce mai la modă, când exigenţa publicului în această privinţă este tot mai accentuată iar jurnaliştii se năpustesc ca păsările de pradă după subiecte numai bune de „tocat mărunt" săptămâni sau ani la rând, nu-şi pot permite să intre în primul magazin care le iese în cale, să smulgă de pe umeraş prima rochie cu numărul potrivit şi astfel îmbrăcate să apară în mijlocul unei gale.

Sarcina stiliştilor...

...nu e foarte complicată. În esenţă, ei trebuie să selecteze rochiile realizate de designeri mai mult sau mai puţin cunoscuţi şi să le propună clientului care apelează la serviciile lui. Desigur însă, el nu poate alege la întâmplare şi tocmai aici stă competenţa sau măiestria sa. El trebuie să cunoască bine stilul, imaginea deja impusă public şi chiar gusturile starului pentru care lucrează. Niciodată lui Courtney Love n-ar putea să-i sugereze aceeaşi creaţie vestimentară pe care i-ar alege-o lui Penelope Cruz. De asemenea, stilistul trebuie să lucreze la evoluţia treptată a unui anumit stil, dar şi să surprindă prin apariţii neaşteptate, înscrise totuşi pe aceeaşi linie. În orice caz, stilistul cu pretenţii la rândul lui nu va accepta niciodată să se transforme într-un simplu intermediar între casieria unui mare magazin şi clientul său.

Gwyneth Paltrow

Ce se întâmplă când aceeaşi rochie apare... în dublu exemplar la o recepţie? Că doar s-au mai văzut asemenea cazuri! Stilistul are şi pentru această situaţie „de coşmar" un leac universal: importantă este maniera în care fiecare dintre staruri îşi poartă veşmântul. Atunci, mai mult ca oricând, trebuie să facă uz de stilul său personal. De altfel, mai spun stiliştii în cor, eticheta de pe haină nu e suficientă dacă nu e ajutată de stil.

Anonimul fără pretenţii

Deşi ştie că la ora actuală este o piesă de mare valoare în mecanismul industriei de film american, stilistul se mulţumeşte să rămână un anonim. Menirea sa este să sublimeze clienta, ea este cea care trebuie să strălucească, să fie aplaudată, să primească toate complimentele şi beneficiile. Iar vedetele nu au mustrări de conştiinţă când lumea vorbeşte despre bunul lor gust şi rafinament ca despre un har de la mama-natură. Sunt însă şi unele staruri fac excepţie de la regulă şi, afişând un deplin fair-play, amintesc de câte ori au prilejul de numele stilistului lor. E cazul actriţei de culoare Halle Berry care adesea are pe buze numele lui Phillip Bloch, cel care i-a ales rochia purtată anul trecut la premiile Oscar, o creaţie semnată de Elie Saab: tul brodat cu flori în nuanţele toamnei. Madonna de asemenea e foarte încântată de colaborarea cu Arianne Phillips, stilista care le îmbracă şi pe Courtney Love şi Lenny Kravitz. „Văd în ea nu doar un stilist, ci o fată foarte liniştită care citeşte cărţi bune. Şi, da, are şi un gust impecabil. Nu-mi imaginez cum ar fi să lucrez fără ea", spunea Madonna.

Designerii, la mâna stiliştilor

Pare greu de crezut, dar în lumea filmului, stiliştii sunt personaje atât de influente încât de foarte multe ori decizia lor are mai multă putere de convingere decât eticheta uneia sau alteia dintre marile case de modă. „Există tone de designeri care se străduiesc din răsputeri să ne contacteze", declara Madeline Leonard, femeia care conduce o agenţie de stilişti din Los Angeles. Din nefericire, de foarte multe ori chiar dacă o rochie purtând semnătura unui creator de marcă e aleasă şi purtată de o actriţă celebră, este citat, în cazul în care se întâmplă acest lucru, numele stilistului şi nici decum cel al designerului. Aşa a fost când Elizabeth Hurley s-a făcut pentru prima oară remarcată purtând o faimoasă rochie-furou Versace. A făcut ravagii, dar numele creatorului nu s-a auzit cu acel prilej. Cu toate acestea, unele case de modă, cum ar fi Chanel, Fendi sau Gucci preferă să aibă de-a face în mod direct mai degrabă cu stiliştii decât cu starurile. Evită astfel eventualele capricii. Şi mai speră că stiliştii au puterea de a convinge o actriţă că o anumită rochie nu i se potriveşte; în felul acesta designerii nu-şi compromit creaţiile vestimentare.

Halle Berry

Britney Spears

Se poate şi fără?

După cum e uşor de presupus, dictatura stiliştilor nu e pe placul tuturor. Cei mai nepăsători faţă de tendinţele modei le reproşează stiliştilor că promovează în fiecare caz în parte „un stil cu grad de risc zero, cu erori zero", lipsit de elementul surpriză şi de savoare. Le reproşează de fapt că nu înţeleg că orice tentativă de a ieşi din obişnuit se poate solda cu un „cârlig" care agaţă atenţia mediei asupra persoanei. Stiliştii la rândul lor pretind că au şi ei în vedere acest truc. Gemina Aboitz, stilist cu o experienţă de peste 15 ani, declara: „Eu am fost cea care am îmbrăcat-o pe Ashley Judd într-o rochie Richard Tyler, foarte mulată pe corp, la premiile Oscar. Am fost atât de blamată pentru asta... Dar mi-am asumat această responsabilitate, că doar asta-i meseria mea!"

Julia Roberts

Julia Roberts, Angelina Jolie sau Kate Hudson se numără printre puţinele actriţe care preferă să-şi aleagă singure rochiile de seară, intrând în contact cu designerii, fără intermediul stiliştilor. Justificat sau nu şi în ciuda celebrităţii sale, Julia Roberts s-a aflat într-un an pe lista actriţelor cel mai prost îmbrăcate... S-ar zice că „zeii" de la Hollywood s-au răzbunat, dar există un contraargument: Britney Spears, care are o armată de stilişti în jurul său, e un fel de campioană a „listelor negre".

Concluzia? Secretul rafinamentului şi al eleganţei se află ascuns tot în stilul personal al fiecăruia. Gwyneth Paltrow nu are nevoie de nimeni ca să dea dovadă de un bun gust unanim recunoscut. La fel ca Audrey Hepburn la vremea ei.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Senzaţional

Lipitorile ne reechilibrează aura

De peste 3.500 de ani, în tratarea anumitor boli se foloseşte o metodă nu tocmai obişnuită şi neagreată de unele persoane: aplicarea de lipitori. Considerată frecvent drept remediu aparţinând strict de medicina populară, ea revine totuşi în atenţia terapeuţilor şi a medicilor, datorită efectelor cu totul speciale pe care hirudina – substanţa secretată de lipitori, atunci când se hrănesc – le are asupra organismului uman. În plus, cercetătorii au descoperit recent şi proprietăţi de-a dreptul senzaţionale ale acestor nevertebrate, nici măcar bănuite în trecut, însă cu-atât mai valoroase pentru sănătatea noastră.

Nevertebrata care primeneşte sângele

Hirudina este o substanţă naturală ce include cel puţin 72 de elemente, compoziţie pe care nici produsele homeopatice nu o egalează. Pe de altă parte, încercările de a o obţine pe cale industrială au eşuat, fapt ce menţine constant interesul faţă de lipitori. Hirudina are un puternic efect trombolitic, ca şi antiinflamator, analgezic, acţionează asupra structurii sângelui, stimulând curăţarea şi primenirea lui, asupra sistemului hormonal şi a imunităţii generale.

Foarte important este şi că pătrunderea ei în corp nu dă efecte secundare.

Din cele circa 600 de tipuri diferite, doar două – *Hirudo medicinalis* şi *Hirudo farmaceutica* – sunt lipitorile folosite în mod curent în tratamente şi, în mod similar, dar având caracteristici fizice puţin diferite, lipitoarea gigantică de Amazon, *Haementeria ghilianii*. În România trăiesc primele două specii, dar pentru uz medical trebuie să fie alese de un cunoscător, în condiţiile în care nu avem crescătorii de profil iar ele au nevoie de apă curgătoare foarte curată. Există ţări care acordă atenţie aparte acestui domeniu (în Rusia, sunt patru asemenea crescătorii), deloc de neglijat, întrucât şi cererii pentru export apar. Am făcut această precizare, pentru a semnala din nou că beneficiem de un alt dar al naturii, foarte util sănătăţii, pe care însă îl ignorăm, din diverse motive (a se vedea şi cazul apei uşoare, cel al cătinei albe, al fructelor de pădure ş.a.).

Ecosemnalele şi sănătatea organismului uman

Recent, oamenii de ştiinţă au făcut o descoperire senzaţională: în timpul extragerii sângelui din corpul pacientului, lipitoarea emite ecosemnale cu frecvenţa de 40 până la 250 kHz. Amănuntul este foarte important. Se ştie că viaţa organismelor de orice fel se explică, în planul structurii lor intime, printr-o vibraţie continuă. Această vibraţie armonică înseamnă starea de sănătate, ceea ce generează şi echilibrul aurei energetice. Când vibraţia suferă distorsiuni, aura capătă aspect neregulat, uneori chiar „găuri", ceea ce se traduce prin instalarea bolii. Or, în organismul bolnav, emisia de ecosemnale a lipitorilor reechilibrează aura, ajutând astfel la vindecare.

Spectrul afecţiunilor tratabile eficient prin hirudoterapie este foarte larg: probleme cardiovasculare, boala ischemică a cordului, hipertensiune, infarct şi postinfarct, insuficienţă circulatorie în zona creierului, accidente vasculare ischemice şi hemoragice. În neurologie, metoda se aplică, începând de la spondiloze până la radiculite, în oftalmologie şi în ORL, în ginecologie şi în sterilitate, în urologie (inclusiv în prostatite), în patologia sistemului hepatobiliar, în chirurgie şi microchirurgie, în reumatisme de toate tipurile şi foarte mult în geriatrie, deoarece sângele vârstnicilor are tendinţa de îngroşare iar hirudina acţionează în sens contrar.

Lipitori şi albine, contra cancerului

O lipitoare trăieşte 10-12 ani, dar este indicat să fie folosită o singură dată, spre a se elimina riscul transmiterii unor boli ale sângelui, de la un pacient la altul. Ea însă nu transmite boli, ci, dimpotrivă, distruge virusţii din corp. În unele situaţii, ca tromboflebitele, bolnavul se poate autotrata, aplicându-şi deci singur lipitorile, pe locurile indicate de terapeut. Un aspect foarte interesant îl prezintă relaţia dintre procedura în sine şi meridianele energetice ale corpului uman şi, de asemenea, combinarea hirudoterapiei cu folosirea veninului de albine, metodă experimentată în ţara noastră, din câte se pare, în premieră mondială. În fine, merită remarcat că şi cancerul – capătul oricărei afecţiuni cronice, poate fi influenţat pozitiv, cel puţin în primele două faze, datorită amintitului ecosemnal, care ar distruge celulele canceroase. O dovadă în plus că natura ne este prietenă, dar în măsura în care şi noi ştim să o respectăm, să o ocrotim şi să ne-o apropiem.

Mai mult decât un joc de cuvinte

AI... AI, AI PUTERE!

O descoperire recentă ridică în topul remediilor naturale un leac străvechi: usturoiul. Există comunităţi unde acesta se consumă în mod curent, aproape la fiecare masă (vezi kirghizii, populaţie din Asia Centrală), dar aşa-zisa lume civilizată nu-l agreează decât în cazuri speciale, drept condiment. Firește, pentru că miroase a... usturoi.

Numit în popor şi ai (din latinescul *Alium sativum*, denumirea ştiinţifică) este foarte apreciat, în principiu, pentru efectul său protector asupra inimii şi acţiunea stimulantă în performanţele sexuale. Dincolo de acestea, el mai însumează numeroase alte calităţi, unele descoperite de curând. Atât medicina alopată, cât şi cea empirică, întâlnită la sat, cunosc efectele pozitive ale usturoiului în combaterea microbilor, a micozelor, a aterosclerozei, a hipertensiunii arteriale, a cheagurilor de sânge. De asemenea, el diminuează nivelul colesterolului şi al trigliceridelor. De altfel, consumând zilnic câte un „cățel" de usturoi, timp de 16 săptămâni, se obţin rezultate foarte bune în acţiunea asupra trombocitelor şi în consecinţă în coagularea sângelui.

Studii efectuate de curând pe animale de laborator au demonstrat şi acţiunea componentelor usturoiului în metabolismul histaminei, substanţă implicată în reacţiile alergice. Pe de altă parte, prin blocarea în organism a transformării nitraţilor în nitriţi, usturoiul are efect antitumoral. Să fie, aşadar, util (şi) în prevenirea cancerului? Ştiinţa încă nu s-a pronunţat în acest sens, cercetările în domeniu fiind în curs de desfăşurare. Oricum, cert este că persoanele care consumă în mod curent usturoi sunt în general mai viguroase, mai rezistente la boli, mai sănătoase. Argument, credem, suficient de solid, pentru a „uita", măcar o dată pe zi, că miraculosul bulb emană un miros neagreat de multe persoane.

Tezaure secrete ale mării

Am prezentat, în numerele anterioare ale revistei „Magazin", cele mai importante şi mai la îndemână binefaceri ale mării, subliniind faptul că şi noi, românii, putem beneficia de acestea, datorită imensului avantaj al deschiderii către Marea Neagră. De data aceasta, aducem câteva completări, referindu-ne la *„tezaure secrete"*, provenite din acelaşi mediu, mai puţin cunoscute şi accesibile, dar care au incontestabile virtuţi terapeutice.

AMBRA reprezintă o secreţie intestinală a cașalotului, de culoare cenuşie (a nu se confunda cu chihlimbarul, numit şi ambră galbenă, care este o rășină fosilă), formată în urma plutirii îndelungate în apa mării şi având înfăţişarea unor mici bucăţi poroase, gri, de cristale. Se utilizează în cosmetică, la fel ca uleiul ceros (format în zona capului aceluiaşi mamifer marin), care intră în compoziţia unor drajeuri, supozitoare şi antibiotice.

DOLOMITA este un sediment marin capabil să furnizeze o mare cantitate de calciu persoanelor care suferă de crampe, de spasmofilie sau de carii dentare. Prin conţinutul în magneziu, folosită drept compliment alimentar, combate foarte bine oboseala.

CORALUL, deşi mai cunoscut ca element component al unor bijuterii sau ca simplu ornament, îşi găseşte utilizare „la vârf" şi în domeniul chirurgiei osoase. Scheletul calcaros al acestei viețuitoare din mările calde se foloseşte uneori, atunci când grefa osoasă nu se poate realiza. Structura sa poroasă permite reactivarea vaselor sangvine şi a ţesuturilor conjunctive.

VENINUL CONEI (o moluscă întâlnită în mările calde, precum Mediterana) este deseori mortal pentru om. Totuşi, aceeaşi otravă are şi calităţi mai puţin întâlnite în natură: potrivit studiilor realizate de cercetători americani, ea ajută la tratarea unor maladii psihice, cu o eficacitate incontestabil superioară celei oferite de medicamentele folosite în mod curent.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

UN JOC PENTRU SĂNĂTATEA NOASTRĂ

Am afirmat în repetate rânduri ceea ce constituie în fond realitatea incontestabilă a lumii în care trăim: noi, oamenii, suntem din ce în ce mai stresaţi, mai nervoşi, mai agresivi, mai detaşaţi la modul nefast de universul ce defineşte propria noastră persoană. De fapt, noi nu ne cunoaştem pe noi înşine. Sigur, ne vedem zilnic chipul în oglindă, ştim care ne sunt trăirile, reacţiile la diverşi stimuli, sentimentele şi aşa mai departe. Cu toate acestea, ne trezim chiar aruncaţi în corzi, dacă se pune problema să ne argumentăm anumite acte, replici, afecţiuni... Iar atotcuprinzătoarea noţiune de subiectivitate nu explică lucrurile respective, căutaşi de puţin. Iată de ce, pentru a încerca să ne înţelegem mai bine, cunoscându-ne, colaboratoarea revistei „Magazin" Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium – ne propune un exerciţiu foarte util, un fel de joc menit să ne ajute în acest sens, cu un efort minim din partea noastră.

Exerciţiul de meditaţie descris în continuare poate fi pus în practică de orice persoană, dar el se recomandă în mod deosebit celor ce acuză uşoare nevroze, au tendinţa de a se „hrăni" din mediul exterior – adică au parte de evenimente mai mult sau mai puţin şocante, care-i fac să se simtă nesiguri, neîncrezători în valoarea, în forţele, în capacităţile lor şi-atunci caută să-şi ia echilibrul necesar fie din trecut, fie din vorbele bune ce le-au fost adresate absolut întâmplător de o persoană cunoscută, fie dintr-o viaţă sexuală foarte activă, unde partenerul contează foarte puţin; exemplele pot continua. Asemenea persoane nervoase, agitate (chiar dacă nu la modul foarte evident) sunt sfătuite să efectueze exerciţiul de două-trei ori pe zi, eventual pe un fond muzical agreabil, liniştitor. Dar, repetăm, oricine poate adopta acelaşi regim de lucru, efectul nefiind decât în favoarea sa.

În prezenţa terapeutului, subiectul este rugat să vorbească despre el însuşi, despre problemele sale, ţinând ochii închişi. De ce? Pentru că astfel se creează o detaşare substanţială de lumea exterioară, privirea se întoarce înăuntru, introspectiv, persoana respectivă e într-un fel singură cu ea însăşi. Cel mai frecvent – ne spune Emilia Vlădescu – pacienţii deschid însă ochii, motivând că le e teamă; teamă de „întunericul" de care se izbesc, dar de fapt teamă de ei înşişi. Altfel stau lucrurile când subiectul e singur. Din proprie iniţiativă, el va intra în joc, de obicei într-un moment când îl deranjează ceva, când „are o problemă" (în familie, la serviciu, strict personală etc.), punându-şi şi voinţa, şi perseverenţa să intre în rolul cuvenit.

Vizualizarea în întuneric reprezintă baza exerciţiului. Subiectul închide ochii şi vorbeşte cu el însuşi, ştiind că acolo, în acel spaţiu perceput ca fiind imaterial, se află Divinitatea şi latura umană slabă a persoanei respective. Încearcă apoi să se relaxeze, fond pe care încep să apară imagini, forme, idei, ce pot induce o soluţie în problema respectivă. Atenţie: nu este vorba despre a-şi imagina ceva anume („îmi propun să văd un copac rămuros, inundat de soare, ca să mă liniştesc" etc.), ci despre a recepta imaginile care apar sub ochii închişi. Subiectul va vorbi deci cu sine, se va vedea exact aşa cum este, îşi va percepe partea slabă, care trebuie educată, ca şi partea divină, care îl iubeşte şi îl ajută. Repetat, exerciţiul va duce la progrese extraordinare, la o altă viziune asupra propriei persoane şi asupra lumii înconjurătoare, după cum ne asigură colaboratoarea noastră, care sugerează în plus notarea a ceea ce a văzut subiectul. Dacă, aşa cum e firesc, într-o primă etapă acesta nu ştie să-şi explice simbolurile respective, Emilia Vlădescu poate oferi un ajutor substanţial, avizat.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

IULIE

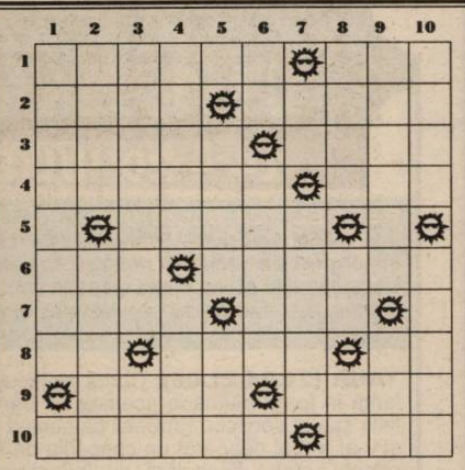

ORIZONTAL: 1) Numele popular al lunii iulie – Apuc! 2) Incandescenţă sentimentală, aşa cum se degajă din versurile „Maci în iulie", aparţinând scriitoarei americane Sylvia Plath (1932-1965) – Cunoscut scriitor francez, autorul romanului „Ciuma" în care acest fenomen devastator este stimulat de căldurile arzătoare ale lunii iulie (Albert). 3) Compozitor spaniol de muzică uşoară, autorul melodiei „Luna iulie" (Trini) – A scris poemul „O noapte de iulie" în care evocă viaţa Parisului (Victor; 1802-1885). 4) A compus pentru muzica de fanfară „Marşul marinei" (Dumitru) – Atracţie feminină. 5) Ştrandul din casă. 6) Popor strămoş, care în sanctuarele sale, prin aşezarea unor stâlpi de piatră, folosea un calendar al anului – A dovedi cu probe. 7) „...de Soare" piesa lui B.Ş. Delavrancea, care evocă ziua de 2 iulie 1504 când moarte Ştefan cel Mare – Ceas. 8) A doua notă – Localitate în SUA – Abis! 9) Scriitor transilvan, autorul volumului „Zile de iulie" (Ştefan) – Litoral. 10) Prezenţă activă în iulie la lucrările de seceriş şi treierat – Poartă.

VERICAL: 1) Sistem de măsurare a timpului, reformat în timpul lui Iulius Cezar, din care cauză i s-a spus „Iulian". 2) Reacţie specifică „Amintirilor din copilărie" (de Ion Creangă), cum ar fi întâmplarea hazlie de la scâldat – A solicita un sprijin. 3) Semnează nuvela „Cireşe din iulie" (Dumitru Radu) – Cetate antică. 4) Semn grafic care indică o anumită pronunţie a sunetului – Butoi pentru căratul apei. 5) Interval de timp a cărei dimensiune maximă este în luna iulie – Îi aparţine poezia „Usucă, soare" (Vasile). 6) Rece! – Autorul romanului pentru tineret „Neuitatele vacanţe" cu multe momente petrecute în luna lui cuptor (Costache). 7) Strigat de durere – Aerisit. 8) Rezistent la insolaţii – Pusă pe cal – Posedă. 9) Urmează după iulie – Bronzat de soare. 10) Ca aerul cald – Autorul romanului „Câmpia de foc", consacrat luptelor din iulie-august 1917 de la Mărăşeşti (Ion).

DICŢIONAR: ADNA, TERMA.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI („Iulie"): CUPTOR – IAU – AMOR – CAMUS – LOPEZ – HUGO – EREMIA – NUR – N – SAUNA – S – DAC – ATESTA – APUS – ORA – R – RE – ADNA – AA – LUCA – TARM – TARANI – USA.

Fotografii de la cititori

DANIELA CĂRUNTU – Chitila

«Ştiu să-mblânzesc pisicuţa!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

TABLOURI

1. Ce se înţelege în vorbirea curentă prin tablou?
2. Ce este un tablou votiv?
3. Ce este un tablou viu sau vivant?
4. Ce poet român a scris poezia „Tablou de iarnă", publicată în volum în 1916?
5. Ce pictor francez a realizat lucrarea „Amatorul de tablouri" (sau „Amatorul de stampe")?
6. Cine a regizat în 1977 filmul „Tabloul de grup cu doamnă"?
7. Cine a compus o suită pentru pian cunoscută sub numele „Tablouri dintr-o expoziţie"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Voalul sau vălul cum i se mai spune este o ţesătură fină, transparentă de mătase, bumbac sau fire sintetice, folosit în special de femei pentru a-şi acoperi capul sau pentru confecţionarea unor obiecte de îmbrăcăminte. 2) Voaleta este o ţesătură în formă de reţea foarte fină, fixată la pălăriile de damă ca garnitură, sau pentru acoperirea feţei. 3) Vălul miresei este o plantă erbacee anuală, mică, având flori lineare, de culoare albă. 4) Dansul celor şapte văluri face parte din opera „Salomeea" de compozitorul german Richard Strauss. 5) Romanul „Doamna cu voaletă din Balt Orient Expres" a fost scris de Theodor Constantin. 6) Filmul „Vălul pictat" a fost realizat, în 1934, de regizorul polonez Richard Boleslawski. 7) Portretul Contesei de Carpio aparţine marelui pictor spaniol Francisco de Goya (1746-1828).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 25 cu tema „Mânăstiri" am primit la redacţie:

■ ***7 răspusuri corecte:*** *Maria Iova – Constanţa; Gorea Florentina – Topliţa şi Mihai Waspusch - Bucureşti.*

■ ***6 răspunsuri corecte:*** *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa şi Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei.*

■ ***5 răspunsuri corecte:*** *Mirela Ionescu – Iaşi; Mircea Sima – Bucureşti.*

Dorim tuturor cititorilor noştri mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

ŞAH

Marco - Salter, 1929

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Nb5! Db5 2. Ce7 Rh8 3. Dh7 Rh7 4. Th1 mat.

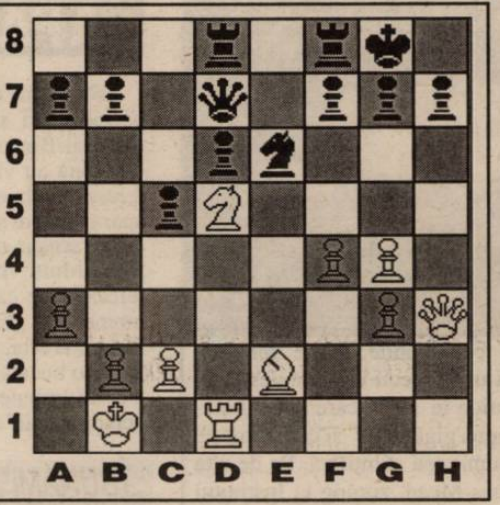

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Mezinul familiei Schumacher

Bucurie în familia Schumacher. Mezinul familiei, Ralf, nu doar că a apucat pe urmele fratelui mai mare, dar a şi reuşit prima victorie din acest an, câştigând Marele Premiu al Franţei, cea de-a zecea etapă a Campionatului Mondial de Formula 1, desfăşurat duminică pe circuitul de la Magny-Court. Pe locul secund a venit columbianul Juan Pablo Montoya, iar pe trei, fratele mai mare, Michael Schumacher.

Wimbledon-2003

O altă familie, de data asta din SUA, cunoscută sub numele Williams&Co a împărţit premiile oferite finaliştilor în întrecerea feminină a turneului de tenis de câmp de la Wimbledon. Sâmbătă, Serena Williams a disputat finala cu sora sa Venus şi faptul că Serena s-a impus nu poate fi pus decât pe seama unei strategii familiale. Duminică s-a desfăşurat finala masculină şi cred că am văzut cea mai nesărată finală din ultimii ani. Elveţianul Federer, 21 de ani, a câştigat în faţa australianului Philippoussis după o partidă care n-a excelat la nici un capitol. Federer a jucat corect, fără carismă, fără serviciu, fără lovituri ieşite din comun, în vreme ce Philippoussis n-a opus nici o rezistenţă, n-a avut pic de nerv, nici o zvâcnire. Senzaţia tuturor a fost că aştepta să se termine partida mai repede pentru a prinde cursa de avion pentru Sydney. În urma acestei întâmplări de la Wimbledon, care n-a fost nici pe departe la nivelul Roland Garros-ului, Federer a urcat pe locul 3 în clasamentul mondial, cel mai bun loc ocupat vreodată de un tenismen elveţian, asta după ce a devenit primul elveţian din istorie care câştigă la Wimbledon. Dinspre felia noastră, m-am bucurat mai mult pentru tenismenul român Florin Mergea care a reuşit să câştige în faţa lui Chris Guccione, finala concursului de simplu juniori din cadrul turneului de Grand Slam de la Wimbledon. La o oră după asta, el a câştigat şi finala la dublu, ceea ce a făcut să devină primul tenismen din istoria Wimbledonului care câştigă două titluri în aceeaşi ediţie. Nu-i pot ura decât să ajungă un senior de valoare şi poate viitoarea stea a tenisului românesc şi, de ce nu, şi a tenisului mondial.

Mergea, o viitoare stea?

La revedere, Andreea

În ultima zi a Campionatelor Naţionale de gimnastică ale României, desfăşurate în Sala Sporturilor din Bacău, oficialităţile sportului nostru au organizat retragerea festivă a marii campioane Andreea Mădălina Răducan, multiplă campioană olimpică, mondială şi europeană. Marea noastră gimnastă se îndreaptă acum spre meseria de antrenoare, urmând cursurile Facultăţii de specialitate din Timişoara.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

LEANDRUL

Leandrul este un arbore de origine mediteraneană, cunoscut însă în ţara noastră de mult timp, de pe vremea când călugării care au mers în pelerinaj prin bazinul mediteranean l-au îndrăgit şi l-au adus şi pe aceste meleaguri. Pe ramurile împodobite cu frunze alungite apar în timpul verii flori roşii, roz sau albe. În unele cazuri, mugurii florali se pot desface chiar şi în timpul iernii, dacă arborele este ţinut în interior, în condiţii optime şi cu multă lumină. Vara, leandrul se dezvoltă foarte bine şi înfloreşte dacă este amplasat în locuri însorite, în schimb iarna nu suportă aerul uscat şi cald. În aceste condiţii devine vulnerabil la atacul păianjenilor şi păduchilor. De aceea, iarna se ţine în încăperi cu 10-15 grade C iar frunzele se pulverizează periodic cu apă.

Leandrul are nevoie de un pământ mai greu, de grădină. Se udă la două zile în sezonul cald şi la 4-5 zile în timpul iernii. Dacă este aşezat în locuri mai puţin luminoase lăstarii cresc mult şi firavi, iar arborele îşi pierde din armonia coroanei. În ceea ce priveşte tăierile de corectare, acestea se fac în aprilie, când planta poate fi scoasă din interior afară, şi în toamnă, după perioada de înflorire. Lăstarii obţinuţi în urma acestei operaţiuni pot fi folosiţi ca butaşi pentru înmulţirea plantei. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„FANTEZII"

NUMITĂ ÎN FUNCŢIE / FACULTATE		PRIMA FEMEIE / BĂRCUŢE CU PÂNZE		CELE ŞAPTE FRUMOASE / PAGINĂ CU GREŞELI		MÂNĂ, MURGULE! / SALINĂ		GHICIT ÎN CAFEA / PĂRINŢI CU COPII		USCĂCIUNE MARE / JOC DE CĂRŢI
DESTIN / PARTE DIN ATELAJ							ACŢIUNE OFENSIVĂ / A SE RĂSFĂŢA			
			PUS LA CURENT / PERJĂ						ÎN TABELĂ! / ÎNALTĂ FAŢĂ BISERICEASCĂ	
	CAPABIL / SCRIE CU TUŞ COLORAT				ANEXAT / PODIUM TEATRAL					
		A SE RĂŢOI / INTERPRETARE MUZICALĂ						ÎN BANAT! / POLEIT SCUMP		
RECE! / ÎN SĂCUI! / PORŢII DE CARNE				BUCĂŢI DE PIELE / PRINSĂ ÎN GARD						PREOŢI CATOLICI
						PÂINEA... BEŢIVULUI / A PRINDE CU MÂNA				
PAŞI SPRE PROPĂŞIRE / PARCELĂ AGRICOLĂ									PRIMELE LA TEATRU!	
			TULPINĂ DE GRÂU / LEO LUPU				POFTIM, DE VEZI! / ULIANA ALBU			
HÂRTIE... DE TIPAR / ROŞIE TOMATĂ					SERVIT LA BOTUL CALULUI					
								SĂ MERGEM!		

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CURSE"

Orizontal: U - B - U - S - P - F - ASCUNZATOARE - CARA - GRANAR - FALNICE - SOIM - TEI - ORB - UTA - SI - TAS - RARA - O - CALUGARI - G - LER - PRUNA - CA - MAGII - START - TITAN - TEORII - REMIZA - SANT - FIRE - VIZITII.

UN ALT JUPITER

O nouă planetă aflată dincolo de sistemul nostru solar, de data asta asemănătoare ca masă şi orbită cu planeta Jupiter, a fost descoperită de o echipă anglo-americană la o depărtare de 90 de ani lumină, după cum s-a anunţat joia trecută la Paris. Din anul 1995, anul în care doi astronomi elveţieni au descoperit o planetă care orbita în jurul unui „soare" din constelaţia Pegas, aflat la o distanţă de 40 de ani lumină de Terra, au mai fost decoperite alte 117 planete extra-solare (exoplanete, cum mai sunt denumite). Noua planetă, care a primit indicativul HD 70642, se află la o distanţă de „soarele" ei de 3,3 ori mai mare decât distanţa Pământ-Soare, are o masă de trei cincimi din masa planetei Jupiter, orbitează pe o traiectorie aproape circulară şi efectuează o rotaţie completă în jurul stelei o dată la şase zile. Este planeta extrasolară cea mai apropiată de „soarele" său, descoperită până acum.

CARACATIŢĂ-GIGANT?

Săptămâna trecută a făcut senzaţie o caractiţă-gigant eşuată pe una din plajele chiliene. De atunci cercetătorii vor să înţeleagă dacă este vorba despre o specie uriaşă de caracatiţă sau o balenă în stare de descompunere. Zoologii europeni contactaţi de specialiştii chilieni, pentru a analiza masa de „carne" lungă de 12 metri, au declarat că această caracatiţă corespunde foarte bine cu descrierea unei specii ciudate descoperite în Florida în 1896, care a fost botezată „octopus giganteus" şi care uimeşte şi azi comunitatea ştiinţifică. Pe de altă parte, James Mead, zoolog la Institutul Smithosonian din Washington, crede că e vorba despre grăsime de balenă, eşuată pe plajă după ce animalul s-a descompus.

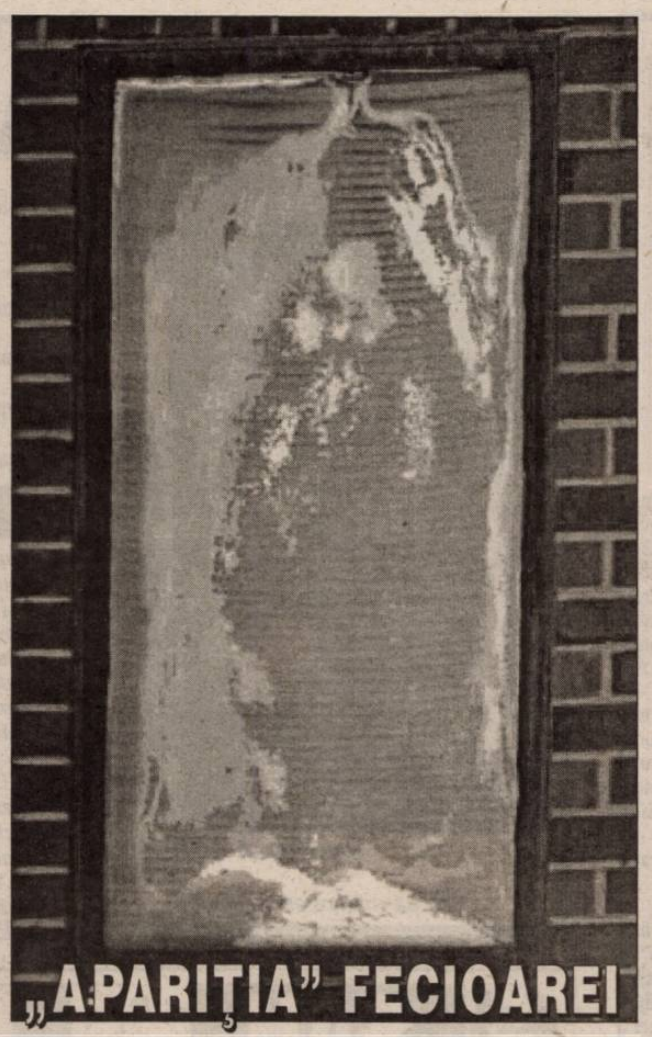

„APARIŢIA" FECIOAREI

Nu numai la noi se înregistrează „apariţii" şi „semne" dumnezeieşti, ci şi la case mai mari. La Milton, o periferie a oraşului Boston (Massachusetts) câţiva vizitatori ai spitalului din zonă au văzut chipul Fecioarei imprimat pe geamul unei ferestre de la etajul trei al clădirii. A fost suficient ca ştirea să apară în ziare şi de atunci mii de curioşi vin să vadă faţa sfântă, dintre aceştia mulţi fiind cei care au declarat că l-au văzut şi pe Iisus. Mulţi vorbesc despre un „miracol" atunci când privesc fereastra pe care o imagine nedefinită străluceşte în anumite momente. „E Fecioara cu un copil în braţe" spun oamenii. Până una alta, conducerea spitalului a decis să acopere fereastra cu o bucată de pânză pentru a asigura liniştea pacienţilor şi a evita ambuteiajele de pe şoselele din regiune. Măsură pe care „credincioşii" o considerau de-a dreptul „un sacrilegiu".

„TSUNAMI", CAMPIONUL MÂNCĂILOR

Un japonez slăbănog de 25 de ani a mestecat şi înghiţit vinerea trecută la New York 44 de cremvurşti şi jumătate în numai 12 minute, câştigând, pentru al treilea an consecutiv, „campionatul mondial al mâncăilor". Takeru Kabayashi, supranumit „tsunami" s-a arătat destul de dezamăgit de performanţa sa, din cauză că anul trecut a câştigat titlul reuşind să mănânce 50 de cremvurşti şi 1/2. „Tsunami" care are doar 59 de kg a reuşit însă să-şi învingă toţi ceilalţi 20 de adversari mult mai grei decât el, locul doi fiind ocupat de un american de 35 de ani care cântăreşte nu mai puţin de 191 kg, şi care n-a putut înghiţi decât ceva mai mult de 30 de cremvurşti. Slab!

ANTETONITRUS

dinozaurul în vârstă de 210 milioane de ani!

Un nou dinozaur, un erbivor gigant datând de acum 210 milioane de ani, din era primilor dinozauri de pe Pământ, a fost identificat, (după fosila descoperită) şi prezentat la Johannesburg (Africa de Sud) de către un cercetător australian. Antetonitrus, cel mai mare animal de pe Terra din acele timpuri, avea patru picioare, gâtul lung, măsura 10 metri şi cântărea 1,8 tone, după cum lasă să se înţeleagă osemintele descoperite în anii 80 în centrul Africii de Sud şi „redescoperite" în 2001 pe rafturile universităţii din Witwatersrand (Johannesburg) unde ele se odihneau. Fosilele n-au fost nici studiate nici descrise până acum, este meritul cercetătorului australian Adam Yates care studiază sistematic osul de dinozaur (foto) de doi ani, de a le fi adus în lumina reflectoarelor. Antetonitrus („înainte de tunet" în latină) a primit această denumire pentru a face trimitere la brontozaurul gigant „reptila tunet", cel mai cunoscut dinozaur cu care se înrudeşte, dar care a apărut ceva mai târziu. După părerea prof. Yates, s-ar putea ca situl semi-deşertic din Karoo, unde a fost descoperit Antetonitrus, să fie foarte bogat în fosile de dinozaur care aşteaptă să fie aduse la lumină.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Găina cu dinţi de şoarece
- Planeta merge la psihiatru
- Baia şi înotul la mare... preţ
- Avionul, o idee veche de 4.500 de ani
- Casa lui Tom Sawyer
- Povestea faraonilor negri
- Gregory Peck a sedus şi a plecat

HOROSCOP

14 – 20 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): În prima jumătate a intervalului veţi primi, în mod surprinzător, o sumă importantă de bani. Veţi reuşi să vă onoraţi aproape toate datoriile şi veţi putea pleca în vacanţă pentru o săptămână. Atenţie la un Vărsător din mediul profesional!

TAUR (21.04-21.05): Curba psihicului este oscilantă în toată perioada aceasta de frământări familiale sau la serviciu. Probabil că sunteţi foarte obosit şi v-ar trebui neapărat un concediu de refacere. Din păcate, curba financiară nu înfloreşte deloc, staţionând la un nivel modest.

GEMENI (22.05-21.06): O veste bună vă soseşte de departe, luni sau marţi. Este vorba de confirmarea unor aşteptări din partea cuiva foarte drag. Pe de altă parte, curba financiară are o scădere drastică, apoi o ascensiunea bruscă spre un maxim foarte promiţător (sâmbătă sau duminică).

RAC (22.06-22.07): Parcă nimeni din anturaj nu vă mai intră în voie! Sunteţi ursuz şi căutaţi numai defecte celor din jur. Se pare că Luna are acum o influenţă mai puţin favorabilă asupra dv. şi ar fi bine să vă cenzuraţi mai mult atitudinea. Nimic nou despre bani, deocamdată.

LEU (23.07-22.08): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Soarele şi Jupiter vă protejează, astfel încât veţi lua unele decizii înţelepte atât în mediul profesional, cât şi acasă. Curba financiară staţionează la cotele obişnuite, nimic spectaculos în această privinţă.

FECIOARA (23.08-21.09): Conform cu poziţia lui Venus faţă de Soare, se pare că se vor ivi necazuri în dragoste, probabil din cauza dv. Miercuri sau joi s-ar putea chiar să iasă scântei dintr-o discuţie aprinsă cu partenerul de viaţă. Din fericire, lucrurile vor reintra curând în normalitate.

BALANŢA (22.09-22.10): Curba financiară are acum aspectul cel mai interesant. Luni sau marţi prezintă un minim (!), iar vineri sau sâmbătă urcă spre un maxim de toată frumuseţea. Vă puteţi aştepta, în consecinţă, la un necaz financiar care va fi repede compensat, din fericire.

SCORPION (23.10-21.11): Dacă astrele din constelaţia dv. au plecat în vacanţă, de ce n-aţi face şi dv. la fel? Astfel spus, toate planetele sunt „calme" şi nu se întrevede nimic senzaţional pentru această săptămână. Se pare că în weekend veţi avea o întâlnire romantică.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Situaţia financiară ar trebui să vă alarmeze, întrucât curba cu pricina are o vădită tendinţă de scădere până sub normal. Fii foarte atent la cea mai mică cheltuială şi nu vă hazardaţi în investiţii. Dar viaţa în cuplu decurge excelent, şi asta contează enorm.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară şi cea a psihicului sunt în creştere pe toată perioada. Probabil că veţi primi bani şi o veste bună. Din păcate, viaţa sentimentală nu este deloc roz, dar asta nu vă împiedică să aveţi un psihic robust şi să faceţi faţă tuturor încercărilor.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Se pare că marţi sau miercuri vă pândeşte un ghinion financiar destul de însemnat, căci Mercur şi Soarele se află în poziţii divergente. Poate că la serviciu se întâmplă ceva neobişnuit care vă ia prin surprindere. Din fericire, situaţia nefastă trece repede.

PEŞTI (19.02-20.03): Pentru cei aflaţi în vacanţă, tentaţia unei aventuri sentimentale este aproape irezistibilă. Numai că în acest interval astrele nu sunt de partea dv. şi s-ar putea să cădeţi pradă unei capcane foarte subtile. Situaţia financiară nu se ameliorează, deocamdată.

Personalităţile săptămânii: *Augustin Treboniu Laurian, Dimitrie Anghel, Constantin Ţoiu, N.Carandino;* Harmensz van Rijn Rembrandt, A.J.Cronin, Alexandre Dumas-tatăl, Camille Corot, Lino Ventura.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. ____

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 634 • ANUL XLVI • 17 IULIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 29 (2384)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

A spune secretul altuia e o trădare, a-l spune pe al tău însuţi e o prostie.
(Voltaire)

Sinceritatea este cea mai bună diplomaţie pentru că nu provoacă teamă.
(Ivan Turgheniev)

Îndoiala te îndepărtează de greşeală, dar te îndepărtează şi de adevăr.
(Joseph Joubert)

PAGODELE
temple cu aripi divine

Femina club

Indiscreţii

Starurile, în plină... reconversie

Senzuale şi strălucitoare

Divanul galben

Misterele lumii

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Un test pentru liniştea NASA

BOMBA CARE A DISTRUS COLUMBIA

Anchetatorii, care trebuie să publice în august raportul final referitor la dezintegrarea navetei spaţiale Columbia, sunt de acum lămuriţi: o bucată de material izolant a lovit, în momentul decolării, aripa stângă a navetei provocând o spărtură în scutul termic şi condamnând la moarte sigură echipajul în momentul reintrării în atmosferă. Săptămâna trecută, un nou test a permis membrilor Consiliului de anchetă asupra accidentului navetei Columbia (CAIB) să demonstreze într-o manieră spectaculoasă teoria lor despre supraîncălzirea aripii stângi care a dus la dezintegrarea navetei, o teorie care a prins contur încă de la începutul anchetei, în urmă cu cinci luni. Ultimul test de la San Antonio (Texas), al şaptelea, care a costat 3,4 milioane dolari, s-a dorit unul care să reproducă cu exactitate condiţiile din momentul decolării de pe 16 ianuarie. Principiul a fost simplu: o bucată de material izolant de 750 de grame, asemănătoare cu cea care s-a desprins de pe corpul rezervorului extern al navetei, 81 de secunde de la decolare, a cărei traiectorie se vede pe filmul realizat de NASA, a fost proiectată cu o viteză de 800 km/h spre scutul termic care îmbracă bordul de atac al aripii. Prentru acest test, inginerii au construit o parte a aripii stângi, inclusiv scutul termic realizat din plăcuţe dintr-un aliaj compozit, RCC (reinforced carbon-carbon), care poate rezista la temperaturi de 1.650 grade Celsius. Rezultatul a fost cum nu se poate mai grăitor: impactul a format o gaură de 40x40 cm în structura scutului termic. Şocul a fost atât de puternic încât lentila optică a uneia dintre cele 16 camere de luat vederi utilizate la filmarea testului s-a spart. Aceasta era dovada care îi lipsea Consiliului de anchetă, care timp de cinci luni doar a presupus că acest incident este cel care a transformat naveta într-un sicriu pentru cei şapte astronauţi. Să mai amintim că, deşi incidentul a fost înregistrat pe film de NASA, controlorii de zbor au declarat după 24 de ore că el nu pune în pericol siguranţa misiunii navetei Columbia, iar inginerii de la Boeing (constructorul navetei) au susţinut tot timpul că bucata de material, un adevărat proiectil, nu avea cum să afecteze prea mult aripa din pricina unghiului mic de incidenţă. Timp de 16 zile cât a durat misiunea lor, cei şapte cosmonauţi şi-au îndeplinit programul fără să fie conştienţi, se spune, de dezastrul care s-a petrecut la decolare şi care avea să le fie fatal. Singura referire la incidentul de la lansare pe care echipajul a primit-o în timpul misiunii a fost un e-mail trimis de la Centrul spaţial de către Steve Stich care caracteriza incidentul „prea minor pentru a fi menţionat". Astfel căpitanului Rick Husband şi pilotului Willie McCool li s-a comunicat pe 23 ianuarie că o bucată de material a lovit aripa navetei, dar inginerii au asigurat că nu e nici un motiv de îngrijorare, „acest lucru s-a mai întâmplat şi la alte lansări şi nu e nici un pericol la reintrare în atmosferă", le scria Stich. „Mulţumim, Steve, ai făcut o treabă minunată", a răspuns comandantul Husband două zile mai târziu. Motivul pentru care au fost trimise mailurile a fost şi el exprimat clar echipajului: Stich i-a spus lui Husband că menţionează incidentul nu pentru că a fost ceva serios, ci pentru că reporterii s-ar putea să-i întrebe despre acest lucru în timpul interviurilor pe care le vor realiza din spaţiu. Stich a mai spus că nu vrea ca echipajul să fie luat prin surprindere de întrebări (!)

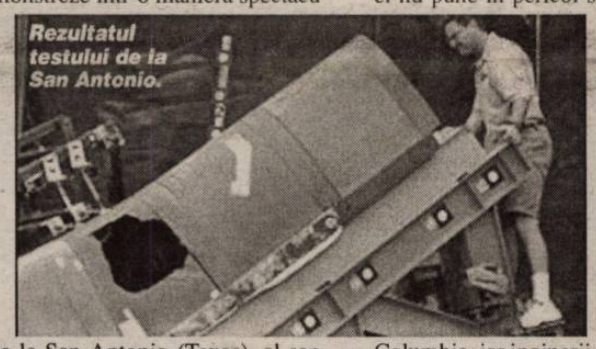
Rezultatul testului de la San Antonio.

Atât a putut fi recuperat din navetă, operaţiune care a costat 300 mil. dolari.

Totuşi, cei şapte astronauţi au văzut crăpăturile de pe partea exterioară a aripii stângi şi se pare că au fost conştienţi de gravitatea fenomenului, dar n-au avut altceva de făcut decât să-şi lase destinul în mâinile hazardului. 16 zile au aşteptat să vadă dacă avarierea aripii le va fi fatală la reintrarea în atmosferă sau dacă vor reuşi să atingă cu bine pista de aterizare din Florida. Rămân în picioare, dincolo de incidentul tehnic, o sumedenie de nereguli, începând cu erorile de apreciere ale controlorilor de la NASA în timpul misiunii, cultura birocratică din sânul Agenţiei, până la consecinţele nefaste ale implicării furnizorilor privaţi de materiale de construcţie în programul spaţial. Amiralul Gehman a ţinut să precizeze că raportul final al Consiliului, care va fi dat publicităţii la începutul lui august, va propune recomandări şi propuneri de modificări tehnice şi organizatorice la NASA.

Viagra a ajuns pe Mont Blanc!

Doisprezece voluntari au fost transportaţi cu elicopterul, vinerea trecută, lângă observatorul Vallot (4.360 m) în apropierea vârfului Mont Blanc unde, timp de o săptămână, vor testa efectele secundare ale produsului Viagra, medicamentul-minune folosit mai mult la şes şi în special pentru tulburări de erecţie decât pentru ascensiuni montane. Testul clinic, iniţiat de un profesor de medicină al Universităţii din Paris, doreşte să descopere efectele substanţei sildenafil, principiul activ conţinut de Viagra, asupra hipertensiunii pulmonare şi a maladiilor legate de altitudine. Sildenafilul a fost deja testat pentru tratarea anginei pectorale şi ar putea fi folosit în viitor contra „răului de munte". Cei 12 voluntari, în vârstă de cincizeci de ani, toţi bărbaţi, îşi vor administra Viagra, urmând ca efectul medicamentului asupra organismului lor să fie studiat de patru medici prezenţi la observatorul Vallot. Coborârea de pe munte va avea loc astăzi.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Expoziţie de poezie pe tricouri

După poezia şi grafica imprimate pe ziduri, artă cunoscută peste tot în lume şi la noi sub numele de graffiti, iată că la Petroşani a avut loc prima expoziţie de poezie tipărită pe tricouri. Poemele tipărite pe tricouri au fost, evident, tipărite într-un volum sub genericul „Antologia poeziei româneşti de la S la XXL", iniţialele necorespunzând secolelor, ci mărimilor textilelor pe care au fost imprimate poemele. Expoziţia amintită, la care eu n-am apucat să-mi trimit tricoul pe care l-am imprimat în urmă cu mai

bine de un an (vezi foto), a deschis manifestarea celei de-a patra ediţii a Festivalului de muzică şi poezie „Om rău" (aluzie inversă la melodia lui Dan Aldea „Om bun"), care a mai inclus, pe lângă alte manifestări, şi lansarea „Dicţionarului cinicului aproape perfect", ambele volume fiind tipărite de editura „Ha Ha Ha" din Petrila. Festivalul „Om rău", iniţiat de caricaturistul Ion Barbu, s-a încheiat sâmbătă, după ce în fiecare seară s-au produs şi câţiva muzicieni, printre oaspeţi numărându-se Ada Milea, Harry Tavitian şi formaţia Nightlosers.

SHOW SIMBOL

Sâmbătă, 21 iunie 2003, orele 19, la biserica Immaculée Conception din cartierul Bonnefoy – Toulouse (Franţa) grupul vocal SIMBOL, dirijat de prof. Lucian Caraman, a susţinut un concert de muzică sacră în cadrul celei de a 21-a ediţii a Sărbătorii muzicii (Fête de la musique). Programul a cuprins mici bijuterii polifonice ale Renaşterii şi ale Barocului din creaţia compozitorilor G.P. da Palestrina, T.L. da Victoria, O. di Lasso, H.L.Hassler, A.Lotti, A.Vivaldi şi D.Bortnianski.

Aflat într-o nouă formulă, cvintet à cappella, ansamblul vocal SIMBOL îşi începe ciclul de pregătire pentru cea de-a 3-a ediţie a Olympiadei Chorale Choirolympics – Bremen 2004 (Germania), după dublul argint obţinut la Linz 2000 (Austria) şi absenţa de la Busan 2002 (Coreea de Sud) din motive financiare. Acolo, în Orientul îndepărtat, fiind singurul dirijor prezent din Franţa, vechiul nostru prieten, profesorul Lucian Caraman, ne-a mărturisit că atunci când steagul României a defilat la ceremonia de deschidere purtat de o coreeancă dar fără delegaţie (căci corul de copii din Bacău anunţat în program nu a mai ajuns...) s-a gândit o clipă cu nostalgie: dacă s-au găsit trei români cu care să reprezint Franţa la prima ediţie, ce-ar fi fost să fi găsit şi trei francezi cu care să reprezint România la a doua ediţe?...

Oricum, credem că nu e prea târziu ca Ministerul culturii să facă un gest, fie el şi SIMBOL-ic în sprijinul participării grupului vocal SIMBOL ca reprezentant al României la a treia ediţie. La urma urmei, numele e scris din 1988 cu i românesc (chiar şi astăzi în Franţa) şi nu cu y cum se mai scrie în România...

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

ANCA N., Bucureşti: *„...A fost o surpriză pentru mine să aflu că femeile din Vărsător se împacă foarte bine cu Leii şi cu Scorpionii. Şi asta pentru că primul meu prieten adevărat era Scorpion, dar s-a comportat lamentabil cu mine, după aproape doi ani de legături foarte strânse (...) Motivul pentru care ne-am despărţit a fost cel clasic, dar surpriza abia acum vine: femeia pentru care mi-a spus adio este tot din Vărsător! Cum se pot explica astfel de situaţii? Nu cumva există nişte erori ale astrologilor pe care noi, muritorii de rând, trebuie să le «suportăm»? Aş dori să vă mai întreb care sunt relaţiile dintre un bărbat din Berbec şi o femeie din Balanţă. O foarte bună prietenă a mea este în această situaţie. Se spune că femeile din Balanţă sunt foarte stabile, foarte serioase şi au copii foarte bine educaţi, iar bărbaţii-Berbec sunt cam aventurieri. Aşa este?"*

Berbecii sunt aventurieri

– Stimată doamnă, femeile din Vărsător nu prea au noroc în dragoste – aşa spune teoria –, în pofida faptului că sunt, de obicei, foarte frumoase. Despre relaţiile dintre Berbeci şi Balanţe nu se precizează nimic deosebit în statisticile astrologice, ceea ce poate însemna armonie totală sau dezastru. Cred că este mai mult o poveste cu privire la neseriozitatea Berbecilor, care ar prefera cât mai multe oi în turma lor... De la metaforă la realitate e cale lungă. În schimb, femeile din Balanţă au o situaţie familială extrem de pozitivă, în majoritatea cazurilor. Se pare că sunt cele mai stabile în dragoste şi sunt mame devotate.

Atenţie la şefii din zodia Câinelui!

– Dragă Daniel, cerul este figura geometrică de bază a zodiacului chinezesc şi, în consecinţă, triunghiurile echilaterale stabilesc afinităţile şi contradicţiile dintre nativi. Dragonul se află în triunghi împreună cu Maimuţa şi Sobolanul (Săgetător), cu alte cuvinte aleasa cea mai potrivită se află în această „insulă a fericirii". Zodia cea mai potrivnică Dragonului este Câinele (Balanţă). La chinezi se spune că nu e bine să ai un şef din zodia aceasta, aşa că fii atent!

Ghinionistele din Gemeni...

– Stimată doamnă, cel mai frecvent se spune despre nativii din Gemeni că sunt dominaţi de raţiune, dar, uneori, şi de impulsuri necontrolabile. Semnul cabalistic al acestei zodii are două săgeţi, una direcţionată spre Cer, iar cealaltă spre Pământ, ceea ce înseamnă că sunt, metaforic vorbind, şi îngeri, şi demoni. În unele tratate de astrologie se subliniază apetenţa Gemenilor pentru ştiinţele exacte şi se face referire la sensibilitatea meteorologică a lor.

DANIEL AXINTE, Suceava: *„...Din tot ce am citit până acum, zodiacul chinezesc mi se potriveşte cel mai bine. Eu sunt născut în luna Dragonului (zodia Berbecului) şi am o viaţă foarte interesantă, aşa cum spune teoria despre acest semn chinezesc (...) Dar nu am înţeles care sunt afinităţile Dragonului şi pe ce bază s-a făcut această estimare. Cunosc două fete de mai mult timp, sunt foarte bun prieten cu ele, dar nu ştiu ce viitor aş putea avea cu fiecare în parte. Una este din zodia Maimuţei (Leu), iar cealaltă din Mistreţ (Scorpion). Care sunt criteriile şi care mi se potriveşte mai bine, în caz că..."*

MARGARETA N.M., Bacău: *„...De ce se spune că zodia Gemenilor este cea mai complexă şi că nativii ei au o viaţă agitată? La vârsta mea (am trecut de 35 de ani) pot să spun că este adevărat şi că tot ce mi s-a prezis în anumite cărţi s-a confirmat. Am fost căsătorită de două ori şi am trei copii, toţi plecaţi cu munca în străinătate. Am avut şi două accidente de maşină, dar fără urmări grave (...) Din punct de vedere sentimental nu prea am avut noroc. După al doilea divorţ, o doamnă astrolog mi-a prezis că o să mă împrietenesc cu un bărbat din Taur şi că legătura va dura numai doi ani, în cel mai bun caz, deşi îl voi iubi foarte mult şi voi suferi. Chiar aşa s-a şi întâmplat. M-am îndrăgostit pe la 32 de ani de un bărbat din Taur care pretindea că mă iubeşte enorm. Dar am fost împreună doar un an şi jumătate, pentru că s-a mutat cu serviciul din Bacău şi pur şi simplu a uitat de mine. Nu am mai primit nici o veste de la el, deşi l-am căutat cu ajutorul surorii lui (...) Sunt cumva femeile din Gemeni cele mai ghinioniste? După experienţele mele, eu aşa cred..."*

După o anumită vârstă, reumatismul îi domină pe cei mai mulţi Gemeni. Se pare că viaţa dumneavoastră, aşa cum mi-aţi relatat-o pe scurt, corespunde tendinţelor generale ale acestor nativi. Faptul că s-a confirmat predicţia astrologică nu este o întâmplare, căci există persoane cu mari abilităţi în acest sens, indiferent de cantitatea de cunoştinţe posedate. Teoria spune că afinităţile maxime ale femeilor din Gemeni se manifestă faţă de Lei, Săgetători şi Peşti; cu Racii şi Scorpionii nu se înţeleg deloc. Eu vă urez multă fericire şi vă rog să daţi o atenţie circumspectă informaţiilor astrologice!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

De ce sunt femeile pretenţioase?

◆ Asta mă întreb şi eu. Am avut o prietenă care mă atrăgea în diverse magazine şi-mi spunea: Vai ce frumos e inelul ăla sau, vai ce frumoşi sunt cerceii ăia lila. Şi onoarea mea de băiat de băiat mă obliga să-i cumpăr. Fata era foarte deschisă şi sinceră cu mine şi nu făcea un secret din faptul că îi plac la nebunie trandafirii şi că adoră să-şi petreacă sfârşitul de săptămână la mare. Evident, pe banii mei. Şi din toate acestea nu m-am ales decât cu complimente promisiuni şi vreo câteva sărutări. *(Liviu Ioniţă, 19 ani)*

◆ Probabil că aşa le învaţă mămica lor, să speculeze sentimentele şi prostia noastră. Sau poate că au chestia asta în sânge. N-am auzit niciodată o fată care să spună: te invit să luăm masa împreună. Pământul şi-ar putea schimba sensul de rotaţie dar aşa ceva n-o să auzi de la ele. *(Călin, 18 ani)*

◆ Pentru că Dumnezeu ne-a plămădit forme după care bărbaţii sunt obsedaţi. *(Irina, 20 ani)*

◆ Eu cred că asta e o boală. Singura de care medicina nu s-a ocupat. Probabil pentru că s-a ajuns la concluzia că nu are leac. *(Andi C., 17 ani)*

◆ Femeile sunt nişte copii care se plictisesc repede de orice. Şi care vor mereu altceva, mai bun, mai mult şi bineînţeles mai scump. *(Dora Andreescu, 16 ani)*

◆ Eu pot obţine dragostea fără atenţii dar sunt atâţia fraieri pe lume care le răsfaţă ca pe nişte prinţese şi mi se rupe sufletul când mă gândesc la ei. *(Mircea Olaru, 18 ani)*

◆ Suntem, firească, pretenţioase pentru că frumuseţea şi eleganţa costă. Şi cine profită de asta? Evident, bărbaţii şi evident că ei trebuie să plătească. *(Ionela Pacea, 22 ani)*

◆ Cred că în dragostea lor există şi o doză de dispreţ faţă de noi. Numai aşa îmi explic faptul că la capitolul interes sunt nemiloase. *(Dan, 19 ani)*

◆ Pentru că bărbaţii sunt nerăbdători să ne cucerească. Şi nerăbdarea se plăteşte. *(Sandra Boariu, 23 ani)*

◆ Fetele sunt fiinţe superficiale care se bucură cel mai mult de lucrurile care se obţin cu bani.

Dacă le inviţi să petreci împreună o noapte numărând stelele, îţi râd în nas. *(Cristi, 17 ani)*

DORIN MĂRAN

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Armata de oaspeţi nepoftiţi

Chiar dacă, în fapt, suntem posesorii unei locuinţe confortabile, adevăraţii stăpâni ai acesteia sunt cu totul alţii, nevăzuţi şi extrem de agresivi.

Pe unii dintre inamicii care ne intră în case pe neobservate îi ştim cu toţii, îi vedem şi... îi vânăm. Sunt muştele şi tânţarii ce ne fac nopţi albe, dar ne sosesc din exterior şi alte vietăţi nepoftite, vizibile doar cu microscopul. Apoi, de mult celebrii gândaci de bucătărie, din specii şi cu mărimi diversificate şi cu o fantastică putere de adaptare la mijloacele chimice de combatere a lor. Ei, ca şi furnicile ori moliile, au ajuns să devoreze cam tot ce înseamnă produs de origine organică. Adică, nu numai hrană ţinută în condiţii improprii şi rezervele din cămară (orez, fasole, făină, mălai etc.), ci şi hârtie, ţesătură sau lemn. Iar în acest din urmă caz, să nu-i uităm pe cari, „infiltraţi" în tocurile uşilor şi ale ferestrelor ori în mobilă şi în parchet.

Ofensiva incredibilă a acestor nevertebrate este favorizată şi de prolificitatea lor uriaşă: un singur cuplu de gândaci, bine hrănit, dă naştere altor peste 100.000 de gândăcei, pe an. Şi nu e tot. Cei ce colonizează cu-adevărat orice colţişor sunt acarienii. Să spunem doar că, pe întreaga planetă, s-au identificat mai mult de 40.000 de specii. Unele trăiesc foarte bine în baie şi-n bucătărie, pe mochetă şi pe pernă, în aer şi în praful din bibliotecă, dar pe alţii îi aducem chiar noi, pe tălpile încălţărilor, pe mâini, în pledul cu care am ieşit la iarbă verde sau vin în urma strănutului animalului nostru de companie. Iar dacă mai avem şi ghinionul să trăim în preajma unor locuri insalubre, nu e deloc exclus ca vreo rozătoare să ne facă unele „controale" inopinate la cămară.

În pat cu duşmanii

Nu mai puţin periculoşi (din contră, în unele situaţii chiar mai agresivi) sunt şi agenţii fără lăbuţe, ochi şi gură. Murdăria mult timp necurăţată, de genul picăturilor de grăsime sărite pe pereţii bucătăriei, firişoarele de praf de o diversitate inimaginabilă, igrasia, mucegaiul constituie elemente dăunătoare destul de bine cunoscute şi eliminate mai mult sau mai puţin consecvent de fiecare locatar. Pe lângă ei, există însă şi aşa-numiţii poluanţi specifici caselor. Termenul de *poluant* nu trebuie să ne mire, întrucât – spun oameni de ştiinţă care au studiat temenic acest aspect – în interiorul unei locuinţe, nivelul de poluare este de trei ori mai ridicat decât afară!

S-ar zice că, într-o casă totul emană către noi pericol: fumul de ţigară şi gazele de eşapament, scăpările de gaze din reţelele prost controlate sau de la sobele defecte, fire minuscule de vată de sticlă (la locuinţele moderne), radioactivitatea solului, în unele regiuni, radiaţiile telurice (aşa-numita reţea Hartmann) şi microundele atotstăpânitoare (de la computer, telefon mobil, televizor, cuptor electric ş.a.m.d.). În fine, compuşii organici volatili (COV), nelipsiţi din casele noastre, ne ameninţă viaţa, fără menajamente. Ei se află în substanţele care emană mirosuri: deodorante şi parfumuri de cameră, zugrăveală şi tapet, cleiuri şi răşini, mochetă sintetică şi linoleum, parchet cerat, silicon izolant, ojă de unghii, alte produse cosmetice, carioca, markere...

Alarma cancerului

În combinaţie mai ales cu fumul de ţigară, gaze de eşapament şi praf cu componente industriale, COV dau efecte catastrofale, unele fiind cancerigene. Potrivit Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, patru dintre ele sunt omniprezente. Benzenul din locuinţele studiate depăşea de 1,5 ori concentraţia din exterior, iar în 10% din cazuri atingea 5 μg/m³ (milionime de gram pe metru cub). Or, OMS arată că la 1,67 μg/m³ apare un cancer în plus, la 100.000 cazuri. Tricloretilena depăşea limita de risc pentru cancer în 10% din situaţii, atingând un maxim de 106 μg/m³, faţă de 2,33 μg/m³, doza de pericol. Tetracloretilena nu depăşea limita admisă, dar concentraţia în locuinţe era de 3-4 ori mai mare decât afară. Formaldehida, care nu trebuie inhalată timp îndelungat, pentru a nu deveni periculoasă, se prezenta într-o situaţie similară, dar alarma e dată de prezenţa ei permanentă în case.

Dacă v-aţi speriat puţin, aflând în ce fel de mediu viciat trăim, poate că e mai bine. Nu de mult, o anchetă ciudat de puţin mediatizată arăta că poluarea în oraşele României e incredibil de ridicată, Bucureştiul depăşind de peste 5 ori celelalte medii urbane şi situându-se astfel într-un top negru, pe plan european. Dacă aşa stau lucrurile pe stradă, închipuiţi-vă ce e în locuinţele noastre! Despre responsabilitatea autorităţilor, nu vom vorbi aici. În ce ne priveşte, singurul lucru bun pe care-l putem face este elementara aerisire a camerelor noastre. Măcar curenţii de aer să ne mai împrospăteze cumva viaţa...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Găina cu dinţi de şoarece

O echipă de cercetători francezi şi englezi, condusă de dr. Efthimios Mitsiadis, a înzestrat un pui de găină cu o impecabilă dantură de... şoarece, în urma unui transplant de celule suşe dentare prelevate de la un cobai. În urmă cu mai multe milioane de ani păsările erau dotate cu dinţi dar se pare că unele gene legate de procesul dezvoltării dinţilor au dispărut progresiv în cursul evoluţiei. Cercetătorii francezi şi englezi ar putea, în urma acestui experiment reuşit, să dovedească că prin implantarea acestor gene în embrioni de pui programul genetic al păsărilor ar putea fi reactivat, dând naştere la dinţi adevăraţi. Experimentul în sine constituie, desigur, o performanţă ştiinţifică dar finalitatea sa aparentă, aceea de a înzestra păsările de curte cu dinţi este deocamdată neesenţială. Cercetătorii vor merge mai departe, încercând să facă posibilă creşterea dinţilor în cazul pacienţilor care suferă de grave anomalii dentare. Această perspectivă reprezintă o adevărată revoluţie în tehnica dentară, domeniu în care ştiinţa a cam bătut pasul pe loc în ultimii ani, singura soluţie liniştitoare constituind-o implanturile care presupun însă discriminări, legate de sănătatea ţesuturilor osoase ale suportului – mandibula sau maxilarul superior – şi de posibilităţile financiare ale pacientului, operaţia fiind costisitoare. Reuşita cercetărilor în domeniul genetic ar putea pune în sfârşit capăt uneia dintre cele mai dezagreabile afecţiuni ale bătrâneţii. Experienţe similare au mai fost făcute de cercetători americani în urmă cu un an, folosindu-se însă celule de dinţi imature şi nu celule suşe.

DORIN MĂRAN

Fabrica amintirilor

Fascinaţia creierului asupra tuturor generaţiilor de cercetători este o constantă a ştiinţei: este o foarte mare provocare de a înţelege funcţionarea „maşinii" care ...ne face pe noi să funcţionăm! De aceea, atunci când un grup de cercetători a anunţat identificarea unor celule ale creierului care „semnalizează" vecinilor lor formarea unei noi zone de memorie, a atras interesul general al specialiştilor şi al presei.

Semnale descifrate

Subiectul de studiu a fost ca şi în atâtea alte cazuri o maimuţă. Căreia i s-a dat să îndeplinească o serie de sarcini. Pe măsură ce le repeta, ea le memora. Iar cercetătorii urmăreau „în direct" ce se întâmplă în creierul său. Aşa au putut ei observa că un grup de neuroni din hipocampus (cunoscuţi sub numele de „celule care se modifică") transmit seturi de semnale specifice pe măsură ce maimuţa învaţă să execute sarcina încredinţată!

Învăţarea este însă o formă de memorie şi se ştia de multă vreme că în formarea aşa numitelor „memorii asociative" (cum se întâmplă, de exemplu, în cazul în care trebuie să reţinem numele unei persoane cunoscute de curând), zona din creier implicată este hipocampusul. Dar este pentru prima oară când oamenii de ştiinţă reuşesc să identifice detaliile de funcţionare la nivelul neuronilor individuali. Ceea ce a determinat-o pe dr. Wendy Suzuki de la Universitatea din New York să spună că atunci când observi cum celulele hipocampusului suferă asemenea modificări spectaculoase, este ca şi cum ai privi cum se naşte o nouă amintire!

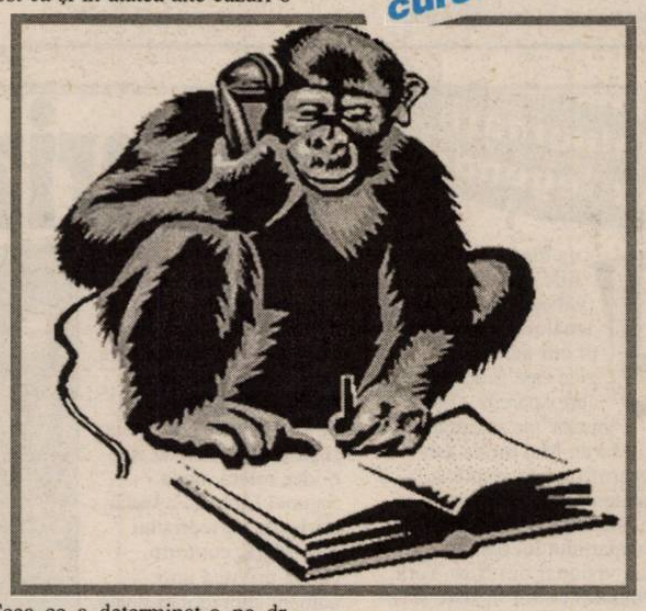

Cercetătorii au monitorizat activitatea cerebrală a două maimuţe jucând împreună un joc la calculator. Au fost numărati 89 de neuroni care au răspuns la scenele care se succedau în jocul pe calculator. Dintre acestea, 25 au fost cele care au manifestat alternări de creşteri şi descreşteri substanţiale în activitatea lor: este vorba de celulele „care învaţă"! Dar modul în care este coordonată activitatea lor şi îndeosebi „centrul" care o realizează, rămân încă necunoscute. Mai ales că în timp ce unele din cele 25 de celule „se întorceau" la activitatea lor normală după încheierea experimentului, altele de-abia atunci intrau în activitate! Oricum, rezultatul a fost că astfel s-a putut observa pentru prima oară cum „se sapă" în creier şanţurile unde sunt păstrate amintirile noastre. În special aşa-numită „memorie de lungă durată" (la care se consideră că participă aceleaşi celule la care ne-am referit), cea care ne permite să ne amintim lucruri, nume şi obiceiuri învăţate cu ani, chiar cu zeci de ani în urmă – când se spune că mersul pe bicicletă nu se uită niciodată avem prima recunoaştere a acestei formidabile şi de succes activităţi a neuronilor noştri care tot timpul „învaţă" pentru a ne ajuta şi proteja pe noi şi toate amintirile noastre...

Memoria de... cursă lungă

MIHAELA DOROBANŢU

S-a evaporat o planetă cu coadă!

Nu e deloc o glumă; constatarea aparţine cercetătorilor de la Institutul de Astrofizică din Paris şi se referă la o planetă al cărei nume pare o formulă matematică. Aflată la 150 de ani-lumină de Terra, în constelaţia Pegas, ea mai e numită şi „Jupiter-cald" (cu diametrul de 1,4 ori mai mare decât Jupiter „a noastră") şi are temperatura de circa 1.200º C. Dar, pe cât e de mare, pe-atât e de fragilă, deoarece 90% din compoziţia sa este hidrogen, care se pierde sub influenţa stelei din al cărei sistem face parte. Cel puţin 10.000 tone de hidrogen pe secundă se volatilizează astfel, conferindu-i planetei o imagine asemănătoare unei comete. De aceea astrofizicienii nu-i prevăd un destin fericit: uriaşa planetă va sfârşi într-un nucleu central lichid sau vâscos, dramă cosmică ce se va consuma puţin câte puţin.

Busole... nevertebrate

Magnificul simţ de orientare al păsărilor migratoare nu reprezintă un fenomen unic în natură. Langusta regală, care trăieşte în apele Golfului Mexic şi în preajma Antilelor, se foloseşte de câmpul magnetic terestru, ca de o busolă, pentru a se deplasa către habitatul său obişnuit. Cercetătorii americani angajaţi în studierea acestor nevertebrate au putut proba extraordinarul lor simţ, transportând mai multe languste la 40 km de locul

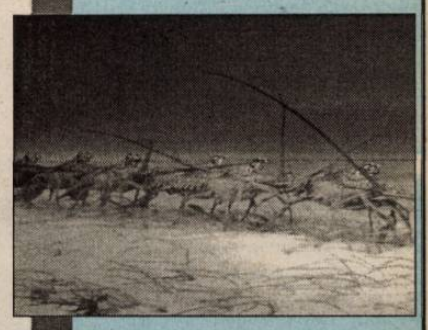

capturării lor, private de orice reper vizual. După câteva ore, ele au găsit drumul de întoarcere, dar asemenea deplasări s-au înregistrat şi pe distanţe de peste 200 km. Această calitate a langustei regale nu face apel la repere vizuale sau chimice (cum se întâmplă de pildă cu albinele şi furnicile, care se orientează graţie mirosului sau luminii). Totuşi oamenii de ştiinţă încă nu au reuşit să depisteze mecanismele senzoriale aflate în înzestrarea vieţuitoarelor respective.

Cocteil mortal

Cercetări complexe, fără precedent, realizate în SUA şi Canada, au dus la concluzii halucinante, legate de utilizarea medicamentelor. Că acestea sunt din ce în ce mai numeroase, n-ar fi ceva surprinzător, în contextul apariţiei şi diversificării maladiilor organismului uman. Foarte alarmant se dovedeşte însă „reversul medaliei": efectele secundare fac ravagii. Numai în Canada, se cheltuiesc anual peste 2 miliarde de dolari, în încercarea de a „repara" dezastrul respectiv. Cu toate acestea, aproximativ 10.000 de persoane mor în fiecare an, din cauza nepotrivirii tratamentelor medicamentoase cu bolile şi cu individualitatea fiecărui pacient, în SUA cifra ajungând la peste 100.000 de decese! Astfel, mortalitatea atribuită efectelor secundare ale medicamentelor se situează între primele cinci cauze ale deceselor pe continentul nord-american. Dacă acolo se întâmplă aşa ceva, ce să mai spunem de populaţia nord-dunăreană?!... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Știința cere dovezi fizice

Eve Frances Lorgen este una dintre acele investigatoare ale fenomenului OZN care are convingerea că, utilizând metodele științei asupra dovezilor cât de cât palpabile de care dispunem, vom putea crea o breșă în misterul răpirilor.

Ea s-a străduit să obțină cât mai multe dovezi fizice ale fenomenului răpirilor. Aminteam într-un episod anterior că ea descoperise că în urma răpirilor rămân urme de substanțe fluorescente sub piele, cauzate – posibil – de atingerea celor răpiți de către manipulatori. Ea a mai constatat și că există corelații între răpiri ori prezența unor presupuse implanturi, și anumite alergii bizare, tulburări ale somnului, dereglări endocrine sau de tip autoimun, exacerbarea unor capacități psihice etc. Ea se întreba dacă aceste anomalii sunt efecte – primare sau secundare – ale răpirilor, sau efecte ale unor modificări genetice induse.

Implanturile nu sunt doar dispozitive de urmărire

Eve Lorgen a devenit convinsă că presupusele implanturi nu sunt simple dispozitive de urmărire (precum *transceiverele* și *transponderele* pe care noi înșine le folosim pentru marcarea animalelor). Implanturile ar putea influența sănătatea, dispoziția și chiar gândurile celui răpit. S-a văzut că în jurul implanturilor extrase crescuseră foarte multe celule nervoase – deci aceste obiecte ar putea fi intim conectate cu sistemul nervos. Ea cunoștea cazuri în care persoane răpite, cărora li s-a introdus un implant, în mod sistematic nu-și mai aduceau aminte ce visaseră noaptea, pe când înainte își rememorau fidel visele. Au fost și cazuri în care, după ce au început investigațiile cu o persoană răpită, aparent vizitatorii i-au implantat ceva care a făcut ca amintirile sale să devină confuze.

Lorgen a urmărit în detaliu șapte cazuri în care au fost extrase astfel de implanturi. Cinci din cei șapte au suferit, la scurt timp după extragerea obiectului, o nouă răpire. Au existat și alte efecte neplăcute: umflarea excesivă a picioarelor, diureză invalidantă, dureri mari etc. ca și cum cineva ar fi vrut să descurajeze scoaterea implanturilor.

Victimele – descurajate și manipulate

Într-un mod similar, au fost aparent descurajate și persoanele care se adresau unor „grupuri de sprijin", pentru a-și lămuri problemele legate de răpiri. Unii s-au îmbolnăvit subit și inexplicabil, alții acuzau stări de rău etc. ori de câte ori urma să meargă la întrunirile grupului. Alteori, o „voce interioară" le sugera aceloraşi persoane că n-ar fi indicat să citească o anumită carte ori să se întâlnească cu un anumit investigator. A existat un caz în care martorul a intrat într-o librărie și s-a apropiat de o anumită carte OZN, dar a simțit brusc o durere de cap atât de violentă încât a trebuit să plece imediat. Lorgen cunoștea și cazuri în care cel în cauză a fost răpit cu o zi sau două înainte de întâlnirea stabilită cu investigatorul sau terapistul. Victima nu-și amintea pe moment răpirea, dar simțea o anxietate extremă la

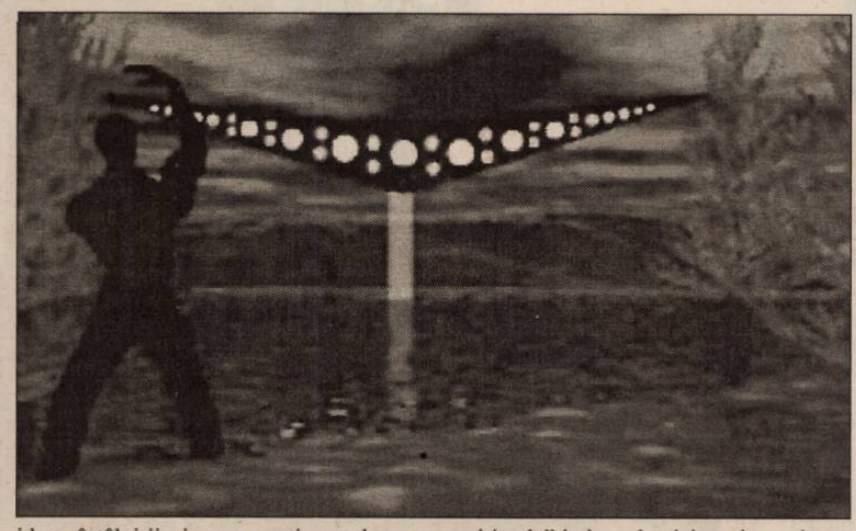

ideea întâlnirii și avea sentimentul neplăcut că „n-ar trebui să vorbească" nimănui, pentru a nu avea probleme.

Viața multor persoane ar putea fi „manipulată" prin astfel de tehnici în sensul unor obiective obscure. De pildă, dacă vizitatorii, sau inteligența aflată în spatele lor, ar dori să creeze anumite cupluri (pentru experimente genetice etc.) victimele ar putea fi determinate să iubească intens și ilogic o anumită persoană sau să respingă alta.

Multe din mesajele primite de cei răpiți, transmise telepatic ori prin dicteu, așa cum sunt doctrinele „New Age", terapiile legate de viețile anterioare etc., ar putea fi doar simple „dezinformări spirituale" induse de vizitatori, menite să abată atenția de la investigarea serioasă a răpirilor, sau de la acțiuni precum rezistența opusă răpirilor prin tehnicile recomandate de Lorgen. Ea îndeamnă pe cei care au avut astfel de experiențe să le împărtășească, în primul rând altor persoane cu probleme similare, în cadrul unor „grupuri de sprijin" și în nici un caz să nu închidă această traumă în ele însele. De asemenea le îndeamnă să învețe tehnici de tipul „visării lucide" pentru a-și ajuta memoria să-și amintească mai bine detaliile răpirilor ca să se poată opune lor.

DAN D. FARCAŞ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Cutele timpului

Michael, un muncitor din Lake Cargelligo, New South Wales, Australia, s-a trezit într-o zi la aceeași oră ca de obicei pentru ca la ora 5 punct să plece la muncă – era ora limită pentru a nu întârzia. A plecat cu motocicleta, tot ca de obicei. Pe drum a văzut tot ce era obișnuit să vadă: de la funcționarii de bancă pregătiți să deschidă ghișeele lor, la ceasul din centru care arăta 5.45. Ajunge la fabrică și scoate cartela pentru a ponta. Ceasul arată însă ora... 5.00! Ciudat, își spune el și, nedorind să ponteze greșit și să aibă apoi probleme, se hotărăște să mai aștepte până la venirea unui coleg. Iese afară, își toarnă din termos o cafea și... așteaptă. Primul coleg apare după o oră. Îl întreabă cât este ceasul: 5.00, îi răspunde acesta. Care, intrigat că-l găsise acolo atât de devreme și mai ales de întrebarea care îi fusese pusă, îl întreabă la rândul său când a venit. Dar tot ce are curajul să răspundă Michael este *„Puțin mai devreme..."* O oră de drum de acasă la serviciu făcută în... 0 secunde!

Ar putea să aibă dreptate Gertrude Schmeidler care, în 1972, oferea pentru prima oară ideea că spațiul nostru cu patru dimensiuni arată de fapt că unul dintre acele obiecte pe care le poți plia până le aduci la dimensiunea care să-ți permită să intre în buzunar? Făcând astfel ca puncte, „locuri" din spațiu sau momente din timp, care, în mod obișnuit, sunt foarte departe unele de altele, aici să ajungă să fie vecine? Printre asemenea „cute" de spațiu-timp, semnalele psi ar putea călători neîmpiedicate de nimic, și atunci fenomenele atât de stranii uneori ale percepției extrasenzoriale și-ar căpăta o explicație imediată.

Sigur, aceasta ar însemna în primul rând că Universul întreg are mai mult de patru dimensiuni (altfel... nu am avea ce îndoi!), o ipoteză care ar fi fost total inacceptabilă acum 20-30 de ani dar care acum, cu noile descoperiri ale fizicii, nu mai pare nici ea chiar atât de stranie...

Gertrude Schmeidler nu a explicat în nici un fel cum se pot deplasa semnalele psi între punctele unui asemenea spațiu-timp, înainte de a „ieși" printr-o cută sau de a „reintra" printr-o alta. Dar, de fapt, marea problemă este alta: indiferent că este vorba de fizică, de parapsihologie, de un hiperspațiu care să le includă pe amândouă, simțurile noastre sunt incapabile să detecteze extra-dimensiunile, indiferent câte ar fi ele, una sau mai multe. Încă dinainte de Einstein și teoriile privind relativitatea, s-a vorbit despre existența unei a cincea dimensiuni, „rulată" ca o buclă într-un cilindru de dimensiuni insesizabile. Apoi, majoritatea specialiștilor au fost de acord că în timpul Big Bang-ului a fost creat un univers cu cel puțin 10-11 dimensiuni care, pe măsura răcirii acestuia, s-au contractat, „s-au chircit" din ce în ce mai tare până au ajuns inobservabile. Avem, se pare nevoie de energii enorme, peste cele pe care chiar ne putem imagina că le-am putea obține, pentru a „vedea", pentru a „sesiza" aceste dimensiuni, infime, dar care există sau, mai bine spus, în care noi existăm.

Uneori însă, cum i s-a întâmplat muncitorului din Australia care, într-o dimineață a constatat că a ajuns instantaneu la serviciu, se consumă în viața noastră evenimente care ne pun pe gânduri.

EUGEN CELAN

Pași peste bariera timpului

INCURSIUNI ASTRALE

Imaginea tunelului și multe altele dintre atributele unei experiențe în vecinătatea morții se regăsesc la un alt fenomen – am putea mai bine spune poate „o altă trăire": călătoriile în afara corpului. Fără să fie condiționate de o experiență în vecinătatea morții, având loc pur și simplu într-o stare de totală relaxare sau la pragul somnului, acestea au fost relatate nu ca vise, nici ca fantezii, ci ca lucruri întâmplate efectiv. Unii oameni, foarte puțini, este adevărat, și le pot induce după bunul plac! Poate că și din cauza aceasta se caută mereu explicații ținând de „alte lumi" sau „un alt corp" pe care „subiectul" l-a împrumutat temporar. De ce însă par ele atât de reale? Răspunsul nu este atât de simplu: ceea ce percepem noi, de fapt, este ceea ce ...ne spun simțurile noastre. Și ele ne-o pot spune pentru că acel „ceva" există efectiv în afara noastră sau în interiorul nostru, și o fac construind modele ale lumii din care și noi facem parte. Modelul acesta al realității este perceput ca „real" dar creierului nu i-a spus nimeni că ACEEA este cu adevărat realitatea! Este decizia sa! Cortexul compară, selectează și decide care este modelul cel mai stabil din toate punctele de vedere, și acesta devine... realitatea pe care o percepem noi.

Se poate spune că aceasta este situația normală: în fond, este modelul cel mai stabil, mai sigur, pe care creierul nostru îl creează, bazat pe informația primită de la simțuri, când întreg organismul se află în condiții normale. Altfel – în lipsa oxigenului suficient, în stare de stres, în preajma morții, aproape adormit, informația furnizată de aceleași simțuri este confuză și modelul, întreaga realitate – instabile. În cazurile experiențelor în vecinătatea morții sau a călătoriilor în afara corpului, tunelul, o dată creat, deschis în cortexul vizual, poate deveni chiar EL situația cea mai stabilă, modelul cel mai bun pentru realitate. Și să nu mai conțină nici un aspect de fantezie! Sistemul și-a pierdut controlul asupra informațiilor primite.

O tânără din California, care se recomandă doar Amy pe Internet, relatează de altminteri cum a realizat că poate ajunge să efectueze astfel de călătorii în afara corpului, cu condiția să se afle (sau să intre) într-o stare de relaxare totală și cu atât mai ușor cu cât este vorba de persoane apropiate. Asemenea călătorii i-au permis să asiste la evenimente petrecute uneori la distanțe de zeci, sute sau chiar mii de kilometri. A „văzut" o prietenă plimbându-se cu logodnicul ei prin pustiu, și-a notat exact ora și toate detaliile, iar prietena i le-a confirmat; și-a surprins logodnicul în mașină cu o prietenă a ei; în fine, a „știut" că mama ei a câștigat la loterie 100 de dolari! Amy NU ȘI-A „PLANIFICAT" niciodată asemenea lucruri. Dar o dată ce au început să se întâmple, a observat că poate vedea aura oamenilor din jur, începe să le poată pătrunde acestora în minte și să „citească" ce se află acolo. Poate i s-a făcut frică, poate este doar interesul în fața oricărei noi descoperiri, mai ales când este vorba de o calitate de-a ta proprie. Fapt este că Amy a început să caute sprijinul unor oameni care i-ar putea explica și ar putea-o îndruma. Nu mai poate rămâne singură...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/29

Halucinații sau legende?

Surpriza de pe Marte

Una dintre fotografiile care au stârnit vâlvă în lumea amatorilor de senzații tari parapsihologice este și aceea în care apare o „figură umană" pe suprafața planetei Marte. Mai multe asociații de profil au dat explicații competente acestei descoperiri epocale, însă cea mai „îndrăzneață" a aparținut lui Samuel Links, un vizionar din New York. Extraordinarul cititor în stele și-n mințile oamenilor a susținut (într-o revistă de specialitate) că „desenul de pe Marte a fost sculptat în rocă cu privirea de către unul dintre cei mai mari ocultiști ai secolului XIX, olandezul Louis Dee Mark"!

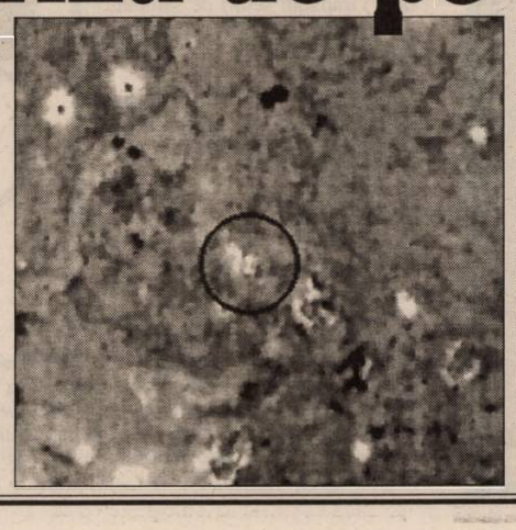

Capacitatea uluitoare de a transforma ochii într-o daltă și a acționa de la mare distanță, chiar și pe o altă planetă, este o idee relativ nouă. Samuel Links și-a bazat afirmația pe teoria lui Dee Mark, conform căreia privirea unor oameni supradotați poate executa acțiuni mecanice, puterea gândurilor fiind o forță mai puternică decât un pickhammer sau un buldozer. Dar de ce tocmai pe Marte? Pentru că este planeta la modă în lumea astronauticii. Pe acest astru se bănuiește (unii sunt convinși) că există forme subtile de viață, iar privirile unor supradotați chiar au dat „lupte" cu entități marțiene, pe la mijlocul secolului XX. Mult încercata suprafață a acestei planete poartă și alte urme, dovada de netăgăduit că a reprezentat ținta privirilor intense ale unor pământeni pentru care Cosmosul este doar o „tablă de șah pe care se pot face orice mișcări". Așa o fi!

PAUL IOAN

O ipoteză tulburătoare

S-AR PUTEA SĂ SFÂRŞIM AŞA!...

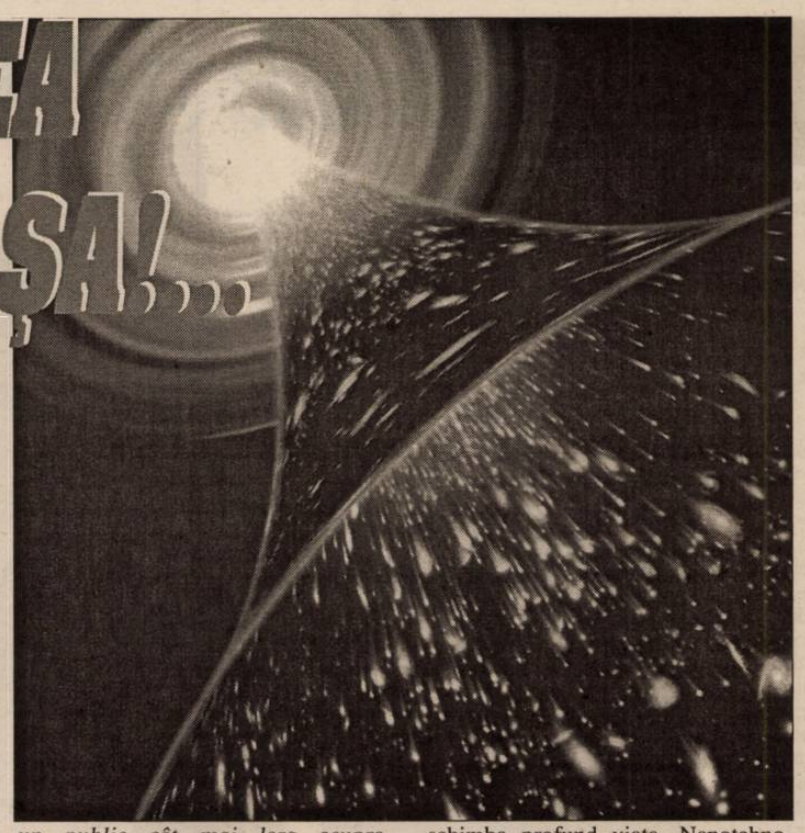

Prevestitori ai sfârşitului lumii au existat dintotdeauna şi chiar dacă mai stârnesc mici valuri de emoţie, ele trec repede şi de multe ori nici nu sunt luate în seamă. Iată însă că un om de ştiinţă recurge şi el la această „tehnică", de fapt pentru a trage un viguros semnal de alarmă.

Ultima oră!

„Un patogen produs de ingineria genetică scapă de sub control!" „Un supervulcan erupe, aruncând blocuri de stâncă de dimensiuni gigantice care blochează lumina soarelui!" „O bio-eroare fatală! Cea mai mare eroare umană din istorie a dus la declanşarea unui Big Bang invers – Universul se îndreaptă rapid spre dimensiunile unui punct!" Iată trei titluri care ar putea să apară în „ziua de după", chiar dacă nu ar mai fi nimeni să le citească. Sigur, sfârşitul civilizaţiei a fost prezis încă de când aceasta a început: nu s-a întâmplat, dar şansele ca Terra să continue să trăiască şi să fie sănătoasă au devenit din ce în ce mai mici. Aceasta în timp ce ştiinţa cunoaşte progrese care îţi taie răsuflarea. Şi cel care face asemenea afirmaţii este Martin Rees, Astronomul Regal al Marii Britanii şi profesor la Cambridge, Universitatea unde odinioară a predat şi Newton. Conform calculelor sale, „şansele" unui dezastru apocaliptic au crescut în ultima sută de ani de la 20% la 50%!

În recenta sa carte „Ora noastră finală", el atrage atenţia că ştiinţa progresează în tipare cu mult mai puţin predictibile şi mult mai periculoase decât ne-am fi imaginat vreodată.

Ameninţări supreme

Lista celor mai mari ameninţări de astăzi cuprinde: terorismul nuclear, virusii ucigaşii fabricaţi de ingineria genetică, maşini şi tehnici care ar putea modifica natura umană. Toate acestea ar putea fi la fel de bine rezultatul unei nevinovate (dar fatale!) erori umane sau al acţiunii unui singur individ, condiţionat însă de cele mai rele intenţii. În orizontul anului 2020, un moment de bioterorism sau o asemenea bioeroare ar putea ajunge să omoare un milion de oameni, susţine Rees: *„Se sapă o groapă din ce în ce mai adâncă între uşile care sunt deschise şi cele care ar trebui să fie"...* Dezastrele naturale ne-au ameninţat mereu – de la erupţii şi cutremure devastatoare, până la asteroizi „pregătiţi" să se prăbuşească peste noi. Dar riscurile cele mai teribile sunt probabil cele „fabricate" de mâna omului. *„Acum o sută de ani ameninţarea nucleară nici nu fusese prezisă – dar acum este o realitate. Cursa înarmărilor a fost alimentată de ştiinţă şi cercetătorilor le revine responsabilitatea de a informa un public cât mai larg asupra pericolelor potenţiale, oferind datele pe baza cărora să decidă cum atrebuie aplicate progresele ştiinţei."*

Biotehnologia schimbă natura umană!

Pentru prima oară în istoria sa, natura umană nu este sigură pe fiinţa sa: medicamentele biotehnologice şi ingineria genetică îi dau omului puteri fără precedent şi nebănuite. Tehnologia ADN ne duce la stadiul în care, cum spune Rees, „chiar şi un singur individ poate produce un dezastru". Mii de oameni au astăzi capacitatea de a fabrica viruşi şi bacterii care să declanşeze epidemii mortale. Terorismul biologic (din care am avut câteva mostre la 11 septembrie 2001) ne va schimba profund viaţa. Nanotehnologiile – subiectul unei recente cărţi a altui scriitor de mare succes, Michael Crichton, despre haosul declanşat de nişte maşini microscopice care au luat-o razna, reprezintă un alt pericol potenţial. Dacă totul continuă în acelaşi ritm. Nano-maşini care se înmulţesc de la sine, se hrănesc cu materie organică şi se răspândesc ca polenul, vor desfiinţa un continent întreg în câteva zile. Subintitulându-şi cartea *„Semnalul de alarmă al unui om de ştiinţă: cum ameninţă teroarea, eroarea şi dezastrul mediului înconjurător viaţa Terrei şi a împrejurimilor sale în acest secol"*, prof. Martin Rees face apel la un mai bun control asupra experimentelor şi la lărgirea cercului de oameni implicaţi. Nimeni nu trebuie lăsat pe dinafară. Cel puţin cât încă mai există o speranţă...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

DE CE AVEM NASURI DIFERITE?

Câte capete, atâtea nasuri – am putea parafraza o cunoscută zicală, referindu-ne la diversitatea foarte mare a organului nostru olfactiv. Acesta a pătruns, dacă putem spune aşa, chiar şi într-o zonă vecină cu esoterismul, formele şi nările diferite dând apă la moară unui fel de... nasomanţie. Dar nici oamenii de ştiinţă nu stau cu mâinile în sân, ei susţinând că forma nasului nostru nu e rezultatul hazardului.

Pentru a avea un bun simţ al mirosului, nu este suficient ca organul respectiv să aibă captatori de calitate. Meandrele narinelor ajută creierul să distingă nuanţele de mirosuri diferite. Remarca a venit în urma studierii formei nărilor unor mamifere, între care câinii şi maimuţele. Astfel, pe un mulaj al cavităţii nazale canine, captatorii instalaţi de-a lungul acesteia au dat rezultate considerabil mai bune decât în cazul în care aceştia acţionau singuri. Concluzia arată că anatomia umană respectă o structură riguros concepută, până la ultima celulă, ceea ce îi poate dezamăgi pe amatorii de nasuri artificiale sau „remodelate", care se găsesc cu duiumul, mai ales în rândul aşa-numitelor VIP-uri, foarte atente la nasul cu care ies în lume. Şi, dacă tot li se dă nas...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Planeta merge la psihiatru

- ***Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) a anunţat în Raportul său pentru anul 2002 că există peste 450 de milioane de suferinzi de boli mentale, majoritatea aflându-se în ţările dezvoltate***
- ***Una dintre principalele cauze ale acestei situaţii fără precedent în istoria umanităţii este alcoolismul***
- ***Numărul de sinucideri anuale a atins nivelul de 850 de milioane, iar cel al tentativelor de suicid ratate depăşeşte 15 milioane de cazuri***
- ***Numărul sinuciderilor în România a depăşit, în 2002, pragul de 3.500 de victime***

Depresia, o boală modernă inevitabilă?

Experţii OMS, ca de altfel toţi specialiştii în psihiatrie, inclusiv din ţara noastră, consideră că depresia a devenit o maladie aproape „generalizată în rândul populaţiei urbane". Majoritatea persoanelor nu realizează faptul că stresul cotidian conduce la instalarea unei „oboseli psihice extrem de periculoase pentru activitatea intelectuală, pentru relaţiile din interiorul şi din afara familiei", spune dr. Willem Shultz din cadrul Universităţii California. În SUA, anual se sinucid între 3 şi 4 mii de tineri cu vârste cuprinse între 15 şi 25 de ani. Nu există, practic, raţiuni financiare sau şcolare, ci pur şi simplu există o stare indusă de un mediu „toxic" din punct de vedere psihic; programele tv au o mare influenţă asupra psihologiei tinerilor, cu toate că ei nu îşi dau seama cât de influenţabili sunt. Jocurile video din ce în ce mai sofisticate, mai spune dr. Shultz, atentează enorm la sensibilitatea adolescenţilor.

OMS subliniază în Raportul său pe 2002 că există în lume peste 76 de milioane de persoane dependente de alcool. Se pare că, pentru petrecerea timpului liber, consumarea băuturilor tari este „cea mai simplă metodă de recreere". Pentru foarte multe persoa-

ne care nu-şi pot organiza sfârşitul de săptămână în natură sau se simt foarte apăsate de problemele profesionale, un pahar de alcool (cel puţin) băut în compania prietenilor sau la televizor, în solitudine, este varianta cea mai „eficientă" de relaxare... Specialiştii OMS spun că obiceiurile nefavorabile ale adulţilor sunt cel mai repede adoptate de tineri. Pe de altă parte, existenţa unei multitudini de medicamente cu scop de atenuare a stresului generează un consum necontrolat şi extrem de dăunător, de cele mai multe ori cu efect nociv asupra psihicului. Peste 80 la sută din suferinzii de boli psihice apelează la medic în fază avansată. De obicei, există tendinţa de automedicaţie pentru evitarea unei consultaţii de specialitate.

Pot fi eliminate cauzele?

Dr. Pamela Robinson (Universitatea California) susţine că ritmul de viaţă actual este favorizant pentru un „comportament dezordonat". Omul modern are tendinţa vădită de a scăpa de programe fixe, de automatismele impuse de mediul profesional şi de cel familial. Însă această evadare din robotizarea cotidiană nu se face, după cum arată şi statisticile OMS, în mod înţelept. De cele mai multe ori, omul obişnuit alege calea cea mai ieftină de relaxare. Ieşirea în natură este însoţită – spun peste 85 la sută din europeni – de consumul de alcool. Pe de altă parte, o foarte mare proporţie din suferinzii de boli psihice nu sunt luaţi în evidenţă pentru că unele manifestări ale lor nu par deloc „ciudate" pentru anturaj. Abia când se ajunge în situaţii extreme cei din preajmă apelează la medicul psihiatru. În Europa, cel mai „temut" medic este cel al bolilor care afectează psihicul, pe locul al doilea afându-se stomatologii... Ne temem de psihiatru? Se pare că pentru milioane de oameni acesta trebuie să devină cel mai bun prieten, din păcate.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

DE LA LUME ADUNATE

A venit vara, şi observând că „anatomia" mea împlineşte vârsta intrării la şcoală, cei 7 ani de acasă, mă obligă la democraţie. Adică: să dau cuvântul cititorilor rubricii, din această revistă de cultură de mase, una dintre puţinele rămase în picioare în România postrevoluţionară.

Iau aşadar câteva scrisori, le analizez, le compresez şi, pe cele mai interesante, vi le trimit pe circuit. Deci...

...Daţi-mi voie să vă informez că un prieten al meu a scris o carte direct pe CD-ROM, mă informează dl. Sergiu Budoace, cititor al rubricii şi fan al emisiunilor TV de ştiinţă pe care le fac eu. Info-scriitorul se numeşte, aflu, Cristian Grigore, este un timid, cu dificultăţi la vorbire, opera sa se numeşte *„Inteligenţa animalelor"* şi cuprinde text, imagini şi animaţie, prin care dl. Grigore contrazice unicitatea lui Homo sapiens, ca făptură raţională, pe planeta Pământ. Urmează un top al inteligenţelor din regnul animal. O carte „info" profundă, ne informează cititorul nostru şi pe care merită să o comandaţi direct „info"-scriitorului, la telefonul redacţiei noastre sau la 021/324 17 82.

Eu am construit un maus fără uzură mecanică a butoanelor, îmi comunică dl. Bogdan Bunea, student la Universitatea Politehnica Bucureşti. Pe care mi-l arată, când îi răspund şi îl invit la o adunare a Asociaţiei Jurnaliştilor de Ştiinţă din România. Îmi explică inovaţia: a înlocuit contactele mecanice (resorturi), cu altceva (secretul inventatorului!), astfel că dacă într-un Internet-Café durata unui maus este de 20-30 zile, mausul „marca Bogdan Bunea" rezistă eroic mai mult de 6 luni! Bravo, Bogdane, succes la brevetare, la Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci şi fie ca dispozitivul pe care, cum declari, îl foloseşti de 8 luni, să facă adevărată carieră internaţională. Tot la redacţia revistei îl puteţi afla pe dl. Bunea – dacă vreţi să investiţi în produsul lui – sau la telefoanele 021/411.03.21 sau 0723.076.163 (o legendă inginerească spune că în frizeria unde Mark Twain se tundea intră la un moment dat un tânăr care vinde acţiuni – 1 dolar pălăria de acţiuni – la o companie pe care tânărul şi-o construise pentru a-şi valorifica o invenţie, o curată drăcovenie, în acea vreme; „N-am pregetat să-l dau afară", povesteşte Twain; frizerul însă, milos, i-a dat dolarul cerut şi, peste câţiva ani, a ajuns cel mai bogat om din oraş; tânărul inventator care-şi vindea propriile-i acţiuni se numea Alexander Graham Bell; iar invenţia refuzată de Mark Twain: telefon...)

Ştiri de la Ştefăneşti – Botoşani, de la profesorul Neagu Stelian, cel care în anii 1980-'81-'82 a organizat taberele SF de la Guranda, splendide adunări ale unor tineri liberi, care scriau într-o poiană, dintr-o pădure de stejari, poveşti despre zilele ce aveau să vină. Taberiştii se numeau Mihail Grămescu, regretatul Dan Merişca, Alexandru Ungureanu, George Ceauşu, Dănuţ Ungureanu, Lucian Merişca, Camelia Stănescu şi Dan Ursuleanu, cei care îşi citeau operele seara, la focul de tabără. Astăzi, îmi scrie profesorul Neagu Stelian, nu mai facem tabere, nici nu mai avem pereţii şcolii pictaţi cu stele şi planete, nici nu mai scoatem fanzinul „Selena", dar facem altceva: o revistă, pe nume „Rădăcini", pe care o lucrăm în colaborare cu elevi din Sândominic – Harghita, noi, în limba noastră maternă, ei, în limba lor maternă, maghiara. Copiii de la cele două şcoli săteşti colaborează perfect şi se înţeleg foarte bine – aşa cum se înţeleg întotdeauna copiii şi cum, din păcate, nu reuşesc adulţii.

„Subsemnatul Stoica Teodor, domiciliat în Sibiu, str. Ocnei nr. 18..." îşi începe misiva un tânăr pensionar care a fost, în viaţa lui, frezor, mortezar, rabotor, fotograf, sculer-matriţer – şi, de vocaţie, inginer –, prezentându-mi o listă lungă de invenţii pe care le are şi care, după părerea domniei sale, ca inventator, ar face bine oamenilor. Citez din listă: sistem solar de încălzire a apei pentru duşuri, un aspirator special, foarte economicos, pentru voiaj, aparat foto cu 72 fotograme, semnalizare rutieră cu impulsuri, o hidrocentrală cu SNEC (?) şi una cu paleţi, o scrumieră ecologică (!), încălţăminte antiderapantă, compresor de dislocat gheaţă, un sistem de mărire a vitezei apei în tunelul de fugă (şi care, implicit, ridică presiunea exercitată pe turbinele Pelton ale hidrocentralelor) etc., etc. Scrisoarea mi-a fost trimisă, firește, prin poşta electronică, inventatorul nostru preluând, cum se şi cuvine, cuceririle tehnice ale veacului XX.

... Mai toate epistolele – clasice, electronice – se încheie cu formula: În speranţa că aveţi timp şi interes să citiţi rândurile mele... Răspund cu o evaluare a ajutorului substanţial pe care l-am dat, personal, Poştei Române, de-a lungul vieţii mele de gazetar, iubitor de ştiinţă şi tehnică şi respectuos şi admirativ pentru minţile în fierbere. Eu am primit, de la public, probabil, peste 30.000 de scrisori. Direct, în pagini de revistă, în emisiuni, am răspuns la toate.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

DURERILE DE CAP

Nu există persoană care să nu fi suportat o simplă durere de cap, ori care să nu sufere de o veritabilă migrenă. Aceasta din urmă are diferite tipuri majore, poate fi cauzată de o sumedenie de motive care pot fi atenuate prin tratament, regim alimentar şi mod de viaţă.

Specialiştii apreciază în primul rând că o proastă funcţionare a sinusurilor dă dureri de cap. În acelaşi timp însă se ştie că inflamarea vaselor de sânge la nivelul creierului este un veritabil factor declanşator. Este foarte important ca, într-un fel, chiar pacientul să ajute medicul în stabilirea diagnosticului.

Este necesar să se ştie când, în ce condiţii survin durerile de cap. Poate bolnavul a stat prea mult în soarele fierbinte, nu a servit masa în ziua aceea, ori a traversat o stare de tensiune nervoasă. Astfel, stresul, schimbările meteorologice, tratamentul anticoncepţional, modificările hormonale premenstruale, expunerea la fum de ţigară ca şi multe alte cauze pot fi declanşatoare de migrene. Nici relaxarea bruscă după o stare încordată de stres, exerciţiul fizic până la epuizare, tulburările de vedere, călătoriile lungi cu trenul ori cu avionul nu trebuie excluse dintre factorii ce decanşează durerile de cap.

Aşadar, o evidenţă cauzală detaliată de pacient medicului va aduce în prim plan diagnosticarea corectă.

Când migrenele trenează, sunt acute, puteţi încerca remedii simple, la îndemâna oricui. Astfel, încercaţi o relaxare şi practicaţi exerciţii de respiraţie. Un masaj uşor în zona cefei, a gâtului, accelerează circulaţia sângelui şi stimulează semnalele către creier, dând în acest mod o relaxare totală.

Purtate în paralel de o parte şi de alta a zonei cervicale, degetele apasă potrivit în semicercuri mici şi prelungite către umeri. Astfel, starea de anxietate, de depresie este înlocuită de calm şi durerea dispare. Aşadar, înainte de a lua clasicul antinevralgic, practicaţi această formulă de masaj. În plus, învăţaţi să respiraţi corect. Timp de 30 de secunde inspiraţi şi expiraţi ritmic. Cu gura închisă trageţi aerul în piept auzind şuerul când acesta intră în plămâni. Ţineţi-vă respiraţia câteva secunde, apoi expiraţi la fel de încet, până când plămânii se golesc. O compresă rece sau un cub de gheaţă trecut peste zona dureroasă au efect benefic, reduc tensiunea cauzată de inflamarea vaselor de sânge de la nivelul creierului. Cu acelaşi efect se recomandă băutorilor de cafea să consume o ceşcuţă din această băutură. Cofeina face ca vasele de sânge dilatate să se contracte şi, la nivelul creierului, să aducă relaxarea.

Dacă durerile de cap apar brusc, imediat după un acces de tuse, strănut ori efort, după un accident ori se petrec paralel cu creşterea temperaturii corpului, unica indicaţie de urmat foarte urgent este consultul la medic.

Dr. VALERIU MANTA

Senzuale şi strălucitoare

Fluide şi senzuale unele dintre ţinutele pe care vi le sugerăm sunt şi strălucitoare. La propriu. Top din Lurex, tunică din mătase, purtată peste o fustă din lamée, rochie din satin, toate conţin o doză de strălucire. Pentru a da strălucirea „obligatorie" în această vară, Valentino apelează la paiete, pentru topul şic imaginat, şi la un satin cu reflexe aurii pentru pantalonul bufant. Şi accesoriile respectă „reţeta" strălucirii... Modelele verii, pe care vi le prezentăm, vă dau posibilitatea, de asemenea, să puneţi în valoare toate atuurile frumuseţii dv.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne dezvăluie alte reţete din „bucătăria popoarelor".

Orez cu ouă (Siria)

300 g orez, 1 cană apă, 3 cepe, 3 roşii, 1/2 cană untdelemn, 1 linguriţă frunze de mentă, piper, sare, 1 vânătă, 1 ardei gras, 3 căţei de usturoi, 1 linguriţă de pătrunjel verde tocat mărunt, 4 ouă, boia de ardei.

Orezul se fierbe în apă puţin sărată. Se scurge de apă, se amestecă cu puţin untdelemn încins şi se lasă la cald. Legumele se taie mărunt şi se înăbuşă în untdelemn împreună cu puţină sare, piper şi boia de ardei. Trebuie să se obţină un sos gros. În forma de servit se aşază orezul în formă de inel, în mijloc se pune sosul iar în acesta câte un ou prăjit (ochiuri).

Pui cu orez (Siria)

1 pui de 800 g, 3-4 ficăţei, 2 cepe, 200 g orez, 40 g unt, 4-5 roşii, piper, câteva cuişoare.

Puiul curăţat şi spălat se coace la cuptor cu puţin unt. Carnea se scoate de pe oase şi se taie bucăţi mari. Ceapa tăiată mărunt se rumeneşte puţin, se adaugă orezul, piperul, sarea, roşii mici întregi şi cuişoarele. Se pune cratiţa acoperită la cuptor circa 20 minute, apoi se scot roşiile şi cuişoarele şi se adaugă ficatul prăjit şi tăiat mărunt. La servit se pune orezul pe farfurie, deasupra bucăţile de carne şi se acoperă cu un sos de roşii cât mai gros.

Supă de linte (Siria)

600 g linte, 1 l de apă, 70 g spanac, 1/2 cană untdelemn, 2 cepe potrivite, 1 linguriţă suc de lămâie, 1 linguriţă cu sare.

Lintea (poate să fie şi mazăre uscată) se alege şi se spală. Ceapa se taie felii şi se rumeneşte în untdelemn încins. Se adaugă lintea şi sarea, se amestecă, apoi se toarnă apa şi se lasă să fiarbă circa 1 1/2 oră. Spanacul se spală bine, se toacă şi se amestecă cu lintea, lăsând să mai fiarbă 15 minute. Se potriveşte gustul cu suc de lămâie.

Cotlet de berbec (Iran)

4 cotlete groase de berbec, 4 jumătăţi de sardele, 1 roşie potrivită, 4 frunze de mentă, puţin usturoi zdrobit.

Cotletele se curăţă de grăsimea care se taie cubuleţe şi se topeşte. Cotletele curăţate se taie de-a lungul până la os, se umplu cu câte o sardea, o frunză de mentă şi o felie de roşie puţin călită. Se freacă cotletele cu usturoi zdrobit şi se prind cu o scobitoare. Se prăjesc pe ambele părţi în untură încinsă, apoi se servesc cu fasole verde sote.

Baclava cu smântână (Irak)

500 g foi de plăcintă, 200-300 g nuci şi migdale (alune) măcinate, untdelemn (unt), smântână, sirop de zahăr.

Se pun 4-5 foi de plăcintă într-o tavă şi se stropesc cu untdelemn şi smântână, apoi încă 4-5 foi şi se stropesc. Se presară nucile şi migdalele. Aceste straturi se repetă, terminând cu foi. Cu un cuţit fierbinte înmuiat în unt se taie în pătrate baclavaua şi se introduce tava la cuptor. După ce s-a copt se lasă să se răcească, apoi se toarnă deasupra un sirop fierbinte preparat din 400 g zahăr vanilinat şi 1/2 cană apă.

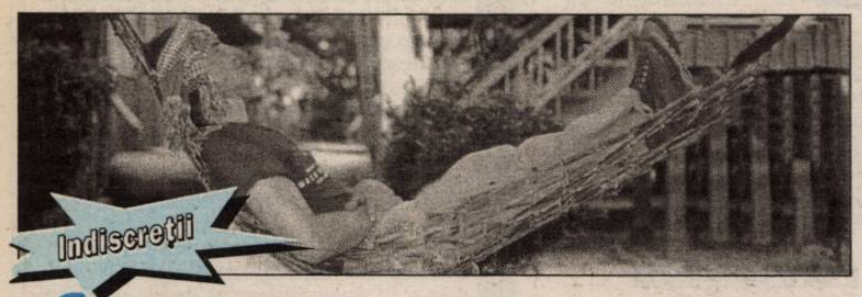

Starurile, în plină... reconversie

La 35 de ani fostul fotbalist *David Ginola* doreşte să se facă actor, fapt ce l-a determinat să se înscrie la o şcoală de teatru. Consiliera sa personală, Chantelle Stanley, consideră că „el este deja obişnuit cu camerele de luat vederi şi ştie ce trebuie să facă într-o asemenea situaţie, dar el vrea să treacă şi la interpretarea unui rol. Pentru început, cât de mic..."

Pentru a petrece cât mai mult timp în preajma prietenului său muzicianul Kid Rock, *Pamela Anderson* îşi îndreaptă atenţia spre o altă zonă. „Am o bară de stripteuse şi iau lecţii de dans", mărturiseşte actriţa. Ar putea, deci, să-şi însoţească iubitul, în viitoarele turnee, şi în ipostaza de... dansatoare, să zicem.

Monica Lewinsky, stagiara cea mai celebră de la Casa Albă, şi-a descoperit o nouă vocaţie: realizatoare T.V. Din luna aprilie realizează o emisiune al cărui principiu este extrem de simplu: să ajute candidatele să-şi găsească sufletul-pereche dintre 20 de bărbaţi mascaţi. Indiscreţii se întreabă dacă Bill Clinton este fan al respectivei emisiuni...

Victoria Beckham, ex-Spice Girl, doreşte să pună punct final carierei muzicale şi să se lanseze rapid în cinematografie. Prietenele sale Liz Hurley şi Patsy Kensit au reuşit şi, de ce nu i-ar surâde şi ei norocul?

Naomi Campbell, în vârstă de 32 de ani, starul spectacolelor de modă, doreşte să dea o nouă orientare carierei sale. După întoarcerea sa spre muzică, finalizată cu albumul „Boby Woman", scos anul trecut, Naomi Campbell îşi va face debutul în cinematografie, în filmul „Go-Go-Tales", în care interpretează rolul unei stripteuse.

Dosarele frumuseţii

Remedii naturale

Natura, sursă inepuizabilă de vitamine şi minerale oferă suficiente remedii naturale pentru frumuseţea tenului dv. Important este să vă rezervaţi, constant, timpul necesar pentru îngrijirea sa.

◆ Datorită calităţilor astringente şi tonice, *căpşunele, fragii, zmeura,* dar şi *strugurii* sunt fructe ce pot fi folosite sub formă de mască, amestecate cu smântână. În cazul tenului gras, se adaugă câteva picături de lămâie. Dacă sunteţi grăbită, „plimbaţi" pe obrazul bine demachiat fructul, ca atare. Repetaţi de trei-patru ori pe săptămână.

◆ *Caisele* şi *piersicile* se folosesc în acelaşi mod. Se rupe fructul proaspăt, se înlătură sâmburele şi apoi „se plimbă" pe obrazul, în prealabil, bine curăţat. Se recomandă tenurilor grase, cu puncte negre şi cu tendinţă spre acnee. Pentru tenurile deshidratate, se face o mască, din pulpa fructelor şi smântână.

◆ În cazul tenului ofilit, deshidratat, se recomandă pepenele galben, pulpă sau suc, ce are calităţi hidratante deosebite.

◆ Din câteva *felii de banană, o linguriţă de miere* şi câteva *picături de lămâie* se obţine o mască excelentă pentru a da strălucire unui ten obosit.

◆ Cartofii cruzi împrospătează tenul. Aplicaţi pe faţă câteva felii de cartofi şi masaţi uşor pielea cu ele.

◆ Pentru tenurile sensibile, *sucul de morcov* sau pulpa, în amestec cu *smântâna* reprezintă o mască ideală. Graţie conţinutului bogat în vitamina A, morcovul revitalizează, tonifiază şi catifelează tenul.

Remedii naturale...

DIABETUL, domolit de plante

Diabetul apare ca urmare a unei disfuncţii metabolice (glucidele nu mai sunt corect prelucrate), consecinţa fiind creşterea cantităţii de zahăr din sânge şi eliminarea acestuia prin urină. Factorii genetici, stresul, emoţiile puternice, sedentarismul, obezitatea, supraalimentaţia cu glucide sunt cauze importante ale declanşării diabetului. Pe lângă tratamentele medicamentoase specifice tratamentului acestei boli (care reglează sau suplimentează necesarul de insulină), există numeroase plante ce pot contribui la scăderea dozei de insulină pe care diabeticul şi-o administrează zilnic.

● *Frunze de nuc.* Se face o infuzie dintr-o linguriţă de frunze uscate şi mărunţite la o cană cu apă clocotită. Se lasă vasul acoperit 15 minute, apoi ceaiul obţinut se strecoară. Se beau 2 căni pe zi. Se poate face şi o infuzie mai concentrată, din 4 linguri de frunze la o cană cu apă, din care se beau câte 3 linguri pe zi.

● *Frunze de urzică.* Proporţia este tot 1 linguriţă de frunze la o cană cu apă, dar se lasă la infuzat 20-30 de minute. Se beau 2-3 căni de ceai pe zi. Eficace este şi sucul de urzică proaspătă – 2-3 linguriţe pe zi.

● *Frunze de afin.* Se prepară la fel şi se bea în aceleaşi cantităţi ca şi infuzia din frunze de urzică.

● *Teci de fasole.* Se fierb timp de 20 de minute, în 750 ml apă, 3 linguri de teci uscate şi mărunţite. Apoi, se acoperă vasul până se răceşte soluţia, după care se strecoară. Se bea întreaga cantitate pe parcursul unei zile, împărţită în 3 porţii. O altă reţetă se bazează pe maceratul de teci de fasole. Se lasă la macerat o noapte 4 linguri de teci într-un litru de apă rece. Dimineaţa se fierbe maceratul până când cantitatea scade la jumătate. Se bea în cursul unei zile.

● *Cicoare.* 2 linguriţe de plantă uscată (rădăcină şi părţi aeriene) se fierb 5 minute într-o cană cu apă. Ceaiul se bea în 3 reprize, înaintea meselor principale.

BAIA şi ÎNOTUL la mare... preţ

Baia şi înotul în apa mării sunt, pentru majoritatea oamenilor, o plăcere mult aşteptată în fiecare an. Numai gândul la apa albastră, brăzdată de valuri, la senzaţia de răcorire a trupului, după ce s-a încălzit la soare, pe nisipul fierbinte, şi e suficient de reconfortant pentru psihic. Jocurile în apă, simpla... bălăcire în apa sărată a mării sau înotul sunt la rândul lor forme de mişcare fizică deosebit de favorabile sănătăţii. Cu performanţe mai mici sau mai mari, înotul este sportul cel mai caracteristic şi mai generalizat al acelora care îşi petrec vacanţa la mare; este omonimul mersului pe jos, sportul cel mai practicat de iubitorii muntelui.

Care sunt beneficiile înotului?

Cel mai important lucru este legat de faptul că înotul reprezintă o modalitate de mişcare, care antrenează aproape toţi muşchii corpului omenesc, adică în jur de 400 de muşchi scheletici, echivalentul a două treimi din masa sa. De reţinut este şi... amănuntul că mai mult de jumătate din cei 400 de muşchi scheletici aparţin membrelor superioare şi inferioare, deci segmentelor din organism cele mai solicitate în timpul înotului. Numai degetului mic al mâinii îi revin, de exemplu, patru muşchi, cu funcţii foarte precise şi bine diferenţiate. Dar, influenţele binefăcătoare ale înotului asupra organismului ţin nu numai de sfera somatică, corporală, a acestuia, ci şi de cea psihică. Influenţele somatice se referă la faptul că, deşi în mod direct, în timpul înotului sunt suprasolicitate membrele superioare şi cele inferioare, în realitate întreaga ţesătură de muşchi intră în funcţie. De asemenea, cele două „pompe" fundamentale ale organismului – cea cardiacă şi cea pulmonară – intră şi ele în regim de... funcţie sporită. În consecinţă, circulaţia sangvină şi a schimburilor de gaze se accelerează. Musculatura corpului este solicitată multilateral, dar în mod special cea a toracelui, şi în primul rând muşchii inspiratori, ca urmare a faptului că înotul îngreuiază inspiraţia şi facilitează expiraţia.

Greu, dar nu imposibil

Efortul depus de persoana care înoată este generat de câteva particularităţi specifice acestei activităţi fizice:

◆ corpul se află în poziţie orizontală, poziţie care pune probleme mecanice şi fiziologice cu totul deosebite de poziţia verticală.

◆ apa reprezintă un suport, un sprijin mobil pentru corp, dar este şi un factor de frânare, motiv pentru care corpul depune un efort mai mare în executarea mişcărilor decât atunci când este

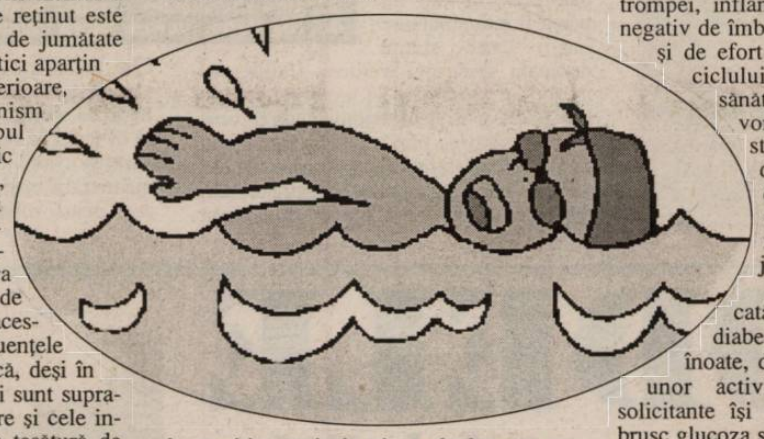

în poziţie verticală şi se deplasează pe uscat. Informaţiile provenite de la proprioceptori – acele formaţiuni nervoase prevăzute cu proprietatea de a transmite stimuli din muşchi, tendoane şi alte organe implicate în locomoţie sau în starea posturală către centrii somatovegetativi – nu au aceeaşi valoare ca în cazul mişcărilor efectuate pe sol.

◆ datorită poziţiei orizontale şi a presiunii apei asupra corpului, mişcările respiratorii sunt mai intens solicitate.

Prejudecăţi de odinioară

Medicina a nutrit mult timp false idei asupra înotului, astfel încărcându-l cu tot felul de interdicţii. Una dintre acestea spunea că nu e bine să faci baie în mare circa trei ore după mesele principale. În prezent, această interdicţie se referă doar în cazul unor mese copioase, combinată din abundenţă cu alcool şi când apa este rece. În rest, baia în mare şi înotul nu au nimic de-a face cu micul dejun dinaintea orelor petrecute la plajă. Şi, cum medicii insistă ca între 11 şi 17 să evităm soarele prea fierbinte, înseamnă că masa de prânz are timp să se digere până la o nouă repriză... de plajă, baie şi înot.

O altă interdicţie absolută se adresa femeilor în perioada ciclului, care nu trebuiau să facă efortul de a înota. Practica a demonstrat însă că sute de femei, sportive, s-au aflat în „perioada critică" exact în momentul competiţiilor de nataţie şi acest lucru nu s-a repercutat negativ asupra sănătăţii lor. Medicina modernă şi-a revizuit atitudinea din acest punct de vedere, devenind mai tolerantă; interdicţia se referă doar la femeile care au avut în antecedente inflamaţii ale ovarelor sau trompei, inflamaţii care sunt influenţate negativ de îmbăierile prelungi în apa rece şi de efort suplimentar în momentul ciclului. Aşadar, în condiţii de sănătate deplină, nu se poate vorbi de „zile fatidice", care strică sejurul la mare, ci doar de grija de a nu face excese şi de a păstra o igienă specială care scuteşte femeia de situaţii jenante.

Tot o prejudecată era şi faptul că diabeticii nu au voie să înoate, deoarece în timpul unor activităţi fizice mai solicitante îşi consumă în mod brusc glucoza şi, drept urmare, se expun la redutabile accidente. Cercetările efectuate în acest domeniu au demonstrat însă că utilizarea glucozei de către organism se face mai bine sub efort, motiv pentru care, la ora actuală, se susţine că sportul, implicit înotul, constituie un factor terapeutic favorabil diabeticului insulinodependent.

Există şi limite

Baia în apa mării, mai ales când e rece, este contraindicată persoanelor cu tuberculoză evolutivă sau cu astm, suferinzilor de boli psihice şi cardiace (insuficienţă cardiacă, fibrilaţie cronică, tensiune oscilantă etc.), hepaticilor sau bolnavilor de epilepsie.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

M. G. din Drobeta-Turnu Severin. Cauzele apariţiei calculilor localizaţi la nivelul sistemului urinar sunt diverse, după cum şi conţinutul în minerale a calculilor e diferit: 70% dintre calculi sunt de fapt cristale de oxalat de calciu sau de fosfat, 20% sunt o combinaţie de calciu, magneziu şi fosfat de amoniu iar 5% sunt compuşi în special din acid uric. Deshidratarea cronică favorizează apariţia litiazei urinare, deoarece urina conţine o concentraţie mare de substanţe care pot forma calculi. Acesta este şi motivul pentru care vara crizele sunt mai dese. Calculii de oxalat de calciu se pot forma şi ca urmare a unei afecţiuni a glandelor paratiroidice (hiperparatiroidie) iar cei de acid uric sunt de obicei asociaţi gutei. Litiaza poate fi şi consecinţa unei alimentaţii sărace în fosfaţi şi proteine, dar şi a unei supraalimentaţii, în special pe bază de carne (guta). În ceea ce priveşte colicile renale, acestea nu sunt declanşate neapărat de prezenţa calculilor, ci de deplasarea lor şi blocarea căilor urinare. Deasupra acestui obstacol, urina se acumulează şi creează o supra-presiune, care duce la apariţia spasmelor dureroase. Ce se poate face la domiciliu când se declanşează o criză? O baie caldă de şezut, adăugând apă fierbinte în vas, pentru a menţine o temperatură ridicată a apei. Căldura diminuează durerea. Nu faceţi greşeala des întâlnită să beţi cât mai multe lichide în acel moment, căci acestea sporesc presiunea urinară şi, implicit, accentuează durerea. Nici diureticele nu sunt recomandate până la venirea medicului.

Calculi renali

ABC-ul Siguranţei Produselor Alimentare

Sub acest titlu, Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor (ANPC) şi Ministerul Sănătăţii şi Familiei (MSF) au lansat în cadrul programului naţional de informare a consumatorilor un nou instrument de informare sub forma unui pliant. Tipărit în 200 000 de exemplare, pliantul se va distribui gratuit în marile centre comerciale din ţară. Ce se furnizează cititorilor pe această cale? Informaţii privind siguranţa produselor alimentare, categoriile de aditivi alimentari şi aditivi admişi de legislaţia românească, drepturile consumatorilor, etichetarea produselor alimentare, precum şi o serie de sfaturi practice, cum ar fi:

➤ Cumpără produse alimentare de la magazine sau puncte de vânzare organizate, nu de la vânzătorii stradali neautorizaţi!

➤ Cumpără numai produse alimentare ambalate şi controlează integritatea ambalajului produsului!

➤ Verifică termenul de valabilitate inscripţionat pe ambalaj!

➤ Asigură-te că adresa producătorului sau distribuitorului sunt menţionate, pentru posibilitatea de a-l contacta!

➤ Urmează întocmai indicaţiile de pe ambalaj privitoare la condiţiile de păstrare şi utilizare a produsului!

➤ Citeşte cu atenţie eticheta produsului şi lista ingredientelor!

Telefonul consumatorului: 0.800.080.999

Libidoul – un subiect tabu?

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE (Spitalul CFR – Iaşi)

– Dintre scrisorile primite de curând la redacţie am selectat-o pentru astăzi pe cea care ne soseşte de la dna A.M. din Cluj-Napoca, în vârstă de 40 de ani. D-sa doreşte câteva lămuriri asupra libidoului *„considerat cam întotdeauna, nu doar înainte de 1989, un subiect tabu – eu de pildă nici nu am curajul să deschid o asemenea discuţie cu soţul meu! Ce poate reprezenta scăderea libidoului în viaţa unei femei sau a unui cuplu?".*

– Libidoul poate fi definit drept impulsul sexual. Freud considera că el este la fel de natural şi insistent ca şi foamea, de exemplu, şi că se manifestă foarte timpuriu, practic chiar de la naştere. Stimată dnă A.M., dacă veţi lua în considerare oboseala, stresul, uneori lipsa de orice dorinţă şi plăcere, şi mai adăugaţi şi fluctuaţiile nivelului hormonilor în organismul nostru (fie femei, fie bărbaţi), datorate unei multitudini de factori, veţi avea o imagine a „instalării" libidoului scăzut în viaţa unui om. Dorinţa sexuală este guvernată de factori multipli, unii biologici, alţii ţinând de experienţă, şi ca atare tot multiple sunt şi cauzele fizice sau psihologice care îi pot perturba funcţionarea. Cu toţii ştim când libidoul nostru se află la cote înalte – pierderea sa însă, cu consecinţa pe care i-o cunoaştem, disfuncţiile sexuale, afectează cele mai multe dintre femei la un anumit moment şi 50% din bărbaţi la diferite momente ale vieţii lor. Dr. John Doig, ginecolog-obstetrician, spune clar că tendinţa de diminuare a libidoului se datorează parţial pierderii de estrogen, dar şi altor factori, de la eforturile zilnice la post-efectele unei sarcini sau depresia post-natală. Convins că orice femeie trebuie să aibă posibilitatea de a întreţine relaţii sexuale chiar şi la o vârsta mai înaintată, dr. Doig exprimă foarte clar şi concis situaţia, spunând: ***„Aş vrea să găsesc un mod de a le da putere femeilor să ceară ajutor atunci când au probleme sexuale. Sau chiar şi numai să pună întrebări, să se informeze. Ignoranţa este un factor enorm când este vorba de insatisfacţia sexuală, ceea ce este valabil pentru ambele părţi",*** lămurind cred şi caracterul „tabu" al discuţiei privind libidoul...

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de AURORA POPESCU

CASETA CU UNICATE

CEL MAI COMPLICAT BONSAI DIN LUME

Se pare că neobosita inspiraţie a creatorilor japonezi de bonsai a atins o culme greu de depăşit. După ce călugării budişti din secolul XVI au reuşit primele miniaturizări, astăzi s-a reuşit performanţa de a crea o pădure de copăcei pe o masă lemnoasă moartă. După cum se observă în imagine, aglomerarea de copaci minusculi creşte pe „platoul" unei buturugi, adică pe un ţesut care nu o poate hrăni. Numai că măiestria japoneză ne uimeşte din nou. Alimentarea cu apă şi minerale a pădurii de pe culmea buturugii se face printr-un sistem complex de vase capilare, care se alimentează din vasul susţinător, astfel încât buturuga rămâne o stranie materie moartă, fapt care dă un aspect extraordinar de pitoresc întregului ansamblu.

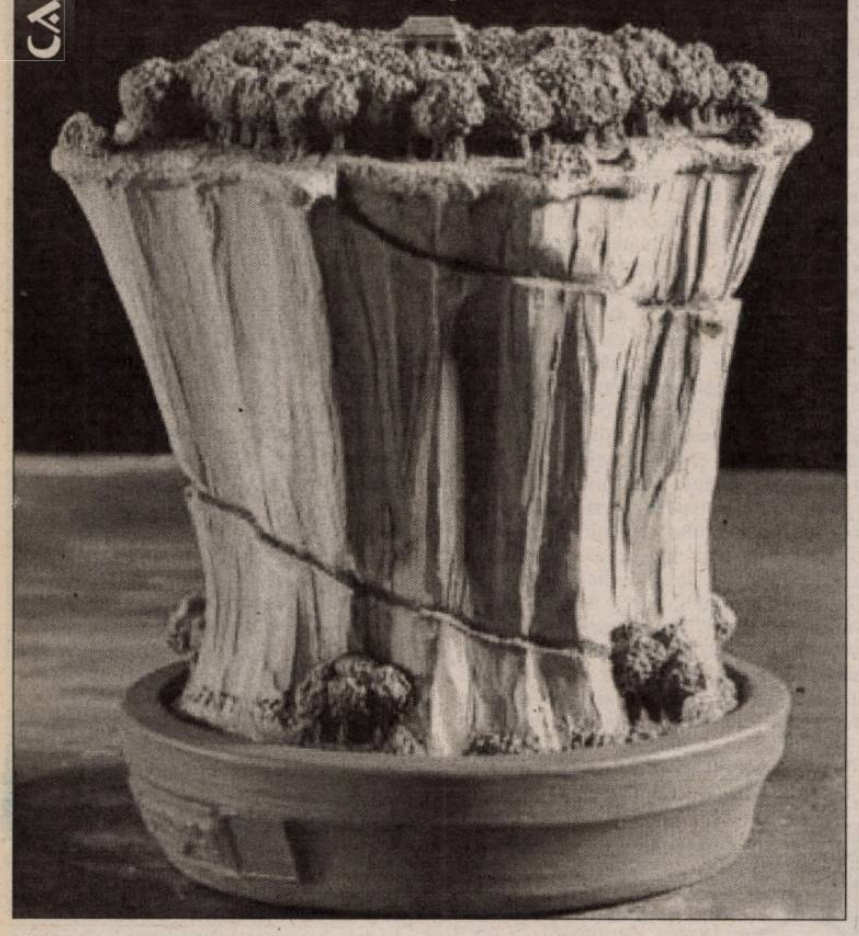

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

AVIONUL

o idee veche de 4.500 de ani

De ce, într-o carte sfântă indiană, datând de la mijlocul mileniul II î.Ch., există largi capitole închinate zborului cu aparate („maşini") mai grele decât aerul şi altor dispozitive mecanice specifice unei gândiri inginereşti avansate? Rig Veda (prima dintre cele patru Vede – cunoaşterea sacră a Indiei, echivalent al Bibliei iudeo-creştine) avansează un termen precis, VIMANA, pentru a descrie o maşină zburătoare. Ulterior, limba sanscrită clasică are consacrat termenului actual de maşină cuvântul YANTRA, care, asociat cu alţi termeni precum „cer", „dans", „timp", „seminţe" etc., nominalizează dispozitive inginereşti de zbor, păpuşi mecanice, aparate de măsurare a perioadelor de revoluţie ale planetelor, de extragere a uleiului din plante. Au fost indienii mileniului II î.Ch. primii „politehnişti" ai lumii?

Mandatha, primul constructor de avioane

Avem, oare, de-a face cu „poveşti de adormit Mitzura"? Un studiu recent al savantului indian V. Raghavan clarifică faptul că apariţia unor termeni moderni acum peste patru mii de ani nu putea fi întâmplătoare într-o carte sfântă dedicată doctrinei vedice. Implicarea maşinilor zburătoare în naraţiuni fantastice (cum ar fi, de exemplu, răpirea unei prinţese straşnic păzite într-un turn) pare să surpe credibilitatea unei astfel de invenţii – aşa cum „covorăşul zburător" din basmele arabe nu poate fi considerat avion. Însă, când sunt prezente şi detalii tehnice şi chiar numele inventatorului – Mandatha, arhitect şi al unui „oraş zburător" –, atunci poate deveni o certitudine faptul că anticii indieni aveau cunoştinţe uluitoare de mecanică a zborului. Iar celebrul Mandatha îl precede chiar şi pe inginerul mitologic Dedal (constructorul Labirintului din Cnosos), care a zburat cu aripi din ceară.

Roboţii antici pilotau aeroplane de război!

Şi pentru ca uluitoarele texte antice indiene să ne uluiască până la perplexitate, să remarcăm din studiul prof. Raghavan termenul de YANTRA-PURUSHA, care înseamnă OM-MASINA sau, cum am spune astăzi, ROBOT. Această maşinărie care imită perfect omul este descrisă în scrierile sanscrite ca fiind făcută din lemn şi având toate articulaţiile necesare manevrării unei maşini de zburat. Ce făceau aceşti roboţi ai antichităţii indiene?

Maşină zburătoare – grafică realizată după descrierile din Rig Veda, lucrare sacră indiană din mileniul II î.Ch.

Pasărea cu aripi de aeroplan, sculptură indiană din secolul III d.Ch.

Pur şi simplu foloseau dispozitive de formare a norilor şi de declanşare a fulgerelor în scopul descurajării şi chiar distrugerii armatelor duşmane...

Să fie vorba doar despre o extraordinară literatură antică SF? Să fie influenţa budismului în privinţa alcătuirii omului: trup mecanic animat de suflet? Povestirile populare indiene din secolele V-VIII d.Ch. reiau cu lux de amănunte ideea armelor de foc ale vechilor indieni: „tunuri cu pietre", dispozitive de „aruncat foc asupra inamicului", „aparate de stârnit furtuna", toate manipulate de yantra – purusha (oameni-maşină) şi nu de oamenii de rând!

Incredibilele naraţiuni din Mahabharata (epopee considerată a 5-a Veda) amintesc despre un oraş plutitor (suspendat în atmosferă cu corpuri umplute cu aer) pentru regele Narayana, care în acest mod se putea feri de toţi duşmanii. Cum i-a venit ideea aceasta fantastică pentru mileniul II î.Ch.? Să fie o extrapolare a „sufletului universal" al zeului suprem Brahma? Sunt traducerile din vedică şi apoi sanscrită corecte? Să fie vorba de alegorii ale unor învăţaţi cu o imaginaţie tehnică fantastică?

Paleoaeronautica din textele antice indiene oferă multe alte exemple. Poate vom reveni la acest subiect, nu înainte de a spune că, pentru toate ideile extraordinare şi incompatibile cu epocile respective, vina este aruncată asupra unei rase „speciale" de oameni. Despre cine ar putea fi vorba?

COMORI ARHITECTONICE

PAGODELE

temple cu aripi divine

Pagoda Toji (Kyoto) are înălţimea de 57 de metri, fiind cea mai înaltă din Japonia (sec.IX)

Construite de regulă din lemn cu susţinere metalică, pagodele (adică „loc sacru") simbolizează pentru budiştii multor ţări din Extremul Orient o concentrare excepţională de cultură şi tradiţii, un templu al spiritualităţii lor – şi la propriu, şi la figurat. Concepută ca un edificiu cu aripi (număr impar, de obicei) arcuite spre Cer, pagoda respectă cu stricteţe o multitudine de reguli de cult şi elemente care ţin de ocultism. Arhitecţii vietnamezi, japonezi, chinezi sau cambodgieni (khmerii secolelor VI-X) au ţinut seama de „sfinţenia" locului (geomanţia), de orientarea în spaţiu a „aripilor" (răsăritul Soarelui), de momentul astrologic al inaugurării (semnul astral cel mai favorabil) etc.

Aceste păsări verticalizate sunt depozitarele unor tradiţii milenare budiste (cu specificitate locală, din China şi până-n Thailanda), atât prin ornamentele exterioare, inscripţiile sacre şi chiar prin arborii speciali care au fost plantaţi în jurul lor (fiecare cu o semnificaţie vegetală bine definită), cât şi prin modul cum a fost concepută distribuţia camerelor şi, în general, întreg interiorul. Există odăi speciale pentru rugăciunile zilnice ale călugărilor şi călugăriţelor, încăperi pentru muzee, loc pentru ceremonialuri periodice, spaţii de odihnă pentru pelerini, spaţii anume pentru prepararea hranei în stil strict personalizat fiecărei ţări. Pelerinii au parte de un meniu pe bază de orez pregătit în cel puţin 60 de feluri, în funcţie şi de perioada anului când vin la pagodă să se reculeagă. Cele mai multe pagode poartă numele unor vieţuitoare simbolice. Liliacul şi lebăda sunt cele mai frecvente.

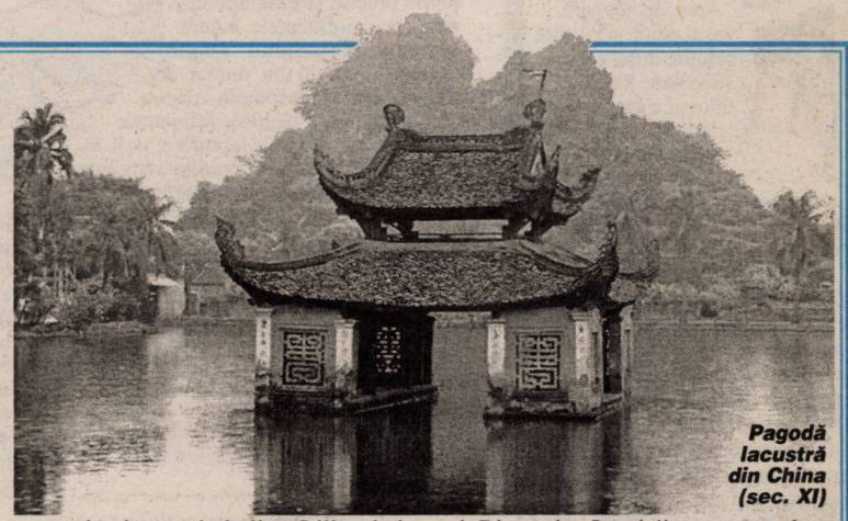

Pagodă lacustră din China (sec. XI)

Cele mai renumite pagode – din punctul de vedere al observatorului european – sunt cele din Japonia, Vietnam şi Birmania. Istoricii spun că, după secolul VI d.Ch., khmerii care trăiau pe teritoriul Vietnamului de azi au început primii construirea acestor temple, în zona meridională. Priceperea arhitecţilor khmeri a fost una uluitoare pentru ştiinţa de azi. Cel mai important aspect este cel al echilibrului şi stabilităţii. Fiecare etaj îl susţine pe cel de sub el, iar geometria riguroasă cere forma de trunchi de piramidă pentru ansamblu. Acele acoperişuri faimoase sunt făcute din lemn uşor şi sunt gândite să facă umbră, dar şi să permită accesul luminii. Un sistem de drenare a apei le protejează de supraîncărcare.

Dintre numeroasele temple de acest fel se remarcă, printre multe altele, grupul de 400 de pagode ale khmerilor din sudul Vietnamului – una pentru fiecare sat! De asemenea, pagodele de aur din Birmania şi pagodele albe din Thailanda sunt cele mai căutate de turişti. În China au fost construite şi pagode lacustre, pentru că apa este calea spre meditaţia cea mai profundă şi pentru că pământul poate fi plin de păcate ascunse...

Pagodă vietnameză din secolul X

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...marmota a fost colonizată în Munții Rodnei în 1973? În acest scop

au fost aduse 13 exemplare din Alpi și în doar șapte ani numărul lor ajunsese la peste 80.

◆ ...munții Carpați au venerabila vârstă de 200 milioane de ani? Aprecierea a fost făcută pe baza radioactivității elementelor din roci.

◆ ...lava vulcanică atinge temperaturi incredibil

de ridicate? Uneori chiar și la un an după erupție pe ea se pot prăji ouă.

◆ ...Spitalul de Urgență din București a luat ființă în 1934? A fost a treia unitate de acest fel din lume.

◆ ...o rândunică poate rezista fără hrană doar

24 de ore? În schimb acvila regală poate răbda 21 de zile.

◆ ...la Londra există un Muzeu al tatuajelor? Sunt expuse mii de modele, sub forma unor tablouri cu sticlă.

◆ ...remora este un pește de mărimea unei sardele? El are pe cap o ventuză

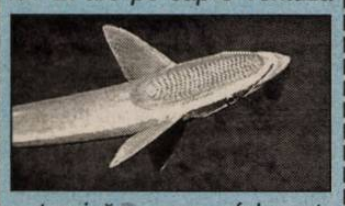

puternică pe care o folosește pentru a se prinde de un pește mai mare, parcurgând astfel distanțe lungi, fără efort.

◆ ...în 1990 medicul Rudolf Einsenmenger din Alba Iulia a inventat un aparat de respirat? Astăzi acesta este socotit precursorul plămânului artificial.

◆ ...papagalul, cioara și graurul pot emite sunete asemănătoare cu cele umane? Aceasta pentru că laringele lor este asemănător cu al omului. (I.S.)

Știați că...

CASA LUI TOM SAWYER

Dacă personajele cărților dragi par să trăiască alături de noi, casele în care au trăit creatorii lor devin adevărate locuri de pelerinaj.

Intrăm cu evlavie la Ipotești în Țicău, la Iasnaia Poliana sau la Stretford pe Avon, chiar dacă aici nu mai găsim decât casa în care s-a născut marele Will și pe cea a soției sale Anne Hathaway, pentru că frumoasa locuință – New Place – în care Shakespeare și-a petrecut ultimii ani ai vieții a fost demolată de domnul Gastrell, propietarul enervat de numărul mare al vizitatorilor care îi treceau pragul. Celebrul scriitor Mark Twain, pe numele său adevărat Samuel Clemens (1835 – 1910), și-a dorit și el o casă frumoasă în care să se retragă împreună cu familia, uitând de corturile în care fostul căutător de aur s-a adăpostit o vreme.

Visul și l-a împlinit în 1873, când succesele literare i-au permis ridicarea casei visate în Harford, Connecticut, în zona cunoscută sub numele Nook Farm. În acest scop a apelat la serviciile unui cunoscut arhitect newyorkez, Edward Tuckermann Potter. Scriitorul însuși schițase un fel de plan al casei, stabilind intrările, legăturile între camere și deschiderea acestora spre peisajul exterior. Casa a fost terminată într-o primă fază în 1874 și Mark Twain s-a mutat aici cu întreaga familie.

Se pare însă că toate costurile au depășit cu mult posibilitățile proprietarului și, de aceea, în clipa mutării, unele camere nu aveau tapet și erau chiar lipsite de alte decorațiuni.

În 1881, după succesul obținut cu „Aventurile lui Tom Sawyer" și un ciclu de conferințe, aripa bucătăriei a fost lărgită iar camerele principale au fost redecorate de „Artiștii asociați", o firmă care îi includea pe Louis Comfort Tiffany, Lookwod de Forest, Candance Thurber Wheeler, Samuel Colman.

Arhitectul a speculat toate posibilitățile decorațiilor în cărămidă, unghiurilor de lumină, extensiile ferestrelor și a dat o notă veselă clădirii prin vopsirea ei în roșu. Clădirea de lemn, caracteristică pentru așa numitul „Stick Style" al anilor 1870 se armonizează perfect cu exteriorul, de mare efect fiind balcoanele sculptate cu fluturi și motive florale, în special crini.

Holul de la intrare, cu scara a cărei balustradă a fost sculptată de Leon Marcotte din New York, ne dă o imagine detaliată asupra principiilor epocii în ceea ce privește ornamentațiile interioare. Lambriurile roșu cu albastru închis sunt inspirate de țesăturile indiene, iar șemineul este din marmură roșie și lemn, adus din atelierele lui Forest din Ahmedabad, India.

De un efect deosebit sunt camera de oaspeți, salonul, sufrageria dar mai ales biblioteca și sera care, de fapt nu a fost niciodată terminată. Totul este împodobit cu tablouri și statui cu lustre și țesături de mare preț.

Dormitorul maestrului, camera pregătită pentru vizitele mamei și cele ale copiilor, dintre care una este rezervată orelor de studiu, având într-un colț nelipsitul pian, îmbină în mod fericit culori, piese de mobilier, covoare, bibelouri, toate subliniind ideile îndrăznețe pentru vremea aceea.

Camera de biliard, cu deschidere pe trei părți, cu balcoanele primitoare, cu tavanul decorat cu pipe și alte obiecte dragi propietarului, a devenit camera de lucru a lui Mark Twain. Frumusețea casei emoționează desigur dar totul este sporit de arborii și tufișurile din

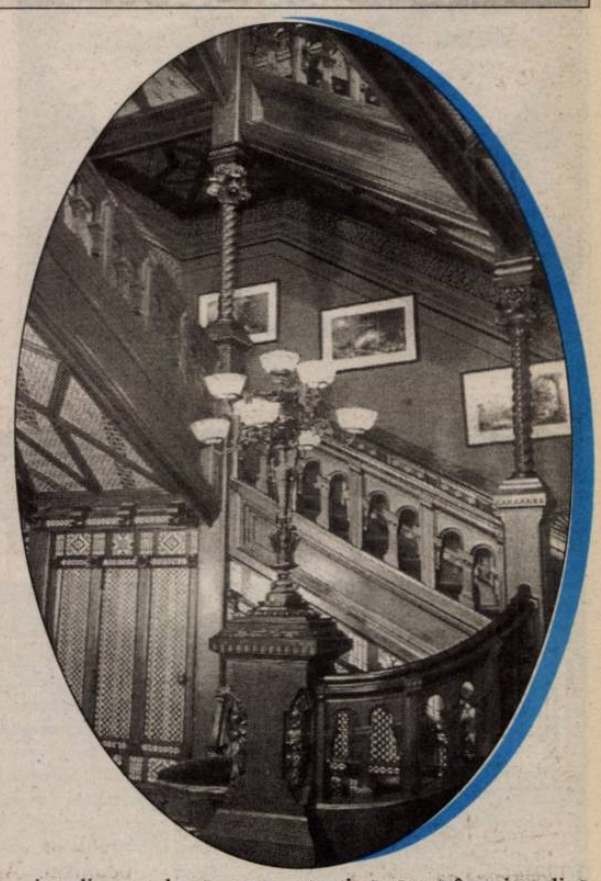

jur, din spatele cărora te aștepți să răsară în orice clipă capetele cârlionțate ale lui Tom Sawyer sau Hucklberry Finn, pentru ca în inimile noastre lor le aparține, de fapt, eleganta construcție.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

RACHETOPLANORUL AUTOMAT REUTILIZABIL

Catastrofele navetelor americane Challenger și Columbia au readus pe planșetele specialiștilor proiectele unor vehicule spațiale automate și reutilizabile, destinate să verifice tehnologiile viitoarelor navete cosmice. Unul din principalele programe în acest sens este Programul USV, de la inițialele cuvintelor în limba engleză Unmanned Space Vehicules (vehicule cosmice fără pilot), program care a fost demarat în cadrul ESA (Agenția Spațială Europeană) de Centrul italian de cercetări aerospațiale (CIRA); el prevede construirea mai multor astfel de vehicule USV, destinate să îndeplinească câteva etape-cheie, printre care: starturi cu baloane stratosferice și cu rachete lansatoare VEGA, zboruri suborbitale și orbitale, reintrări în atmosferă cu viteze hipersonice etc. Se află în curs de construire trei rachetoplanoare automate USV, a căror formă amintește de naveta cosmică europeană HERMES: lungimea de 7 m, anvergura aripilor de mică alungire de 4 m, ampenaj vertical dublu („V" de 30º și o greutate de start de 1,3 t (vezi desenul alăturat). După câteva lansări la H = 24... 35 km cu baloane stratosferice (de la baza Trapani din Sicilia) – altitudine de unde intră în funcțiune motorul rachetă hibrid propriu, care aduce USV-ul la viteze super și chiar hipersonice (Mach = 7), vor urma mai multe lansări cu rachete VEGA, care vor permite atât zboruri suborbitale, rachetoplanorul revenind automat la aterizare pe o traiectorie adecvată, cât și zboruri orbitale (H = 200 km), USV-ul marcând astfel comportarea materialelor termorezistente la temperaturi de 2000 de grade, proprii reintrării oricărui vehicul aerospațial în atmosfera densă terestră.

O altă principală misiune a acestor USV-uri o constituie verificarea comportamentului ansamblului de echipamente de avionică automată, capabilă să comande în timp real și după un program controlabil prin sistemul navigației satelitare GPS, schimbările de traiectorie și modificările de atitudine ale rachetoplanorului.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

POVESTEA FARAONILOR NEGRI

Una din dinastiile aproape uitate din Egipt, cea a faraonilor negri veniţi din regatul Kuch (Sudan),a domnit pe Nil timp de mai bine de un secol. O recentă descoperire a unor impresionante statui din granit, reprezentându-i pe aceşti regi, reînvie istoria unei dinastii aproape uitate.

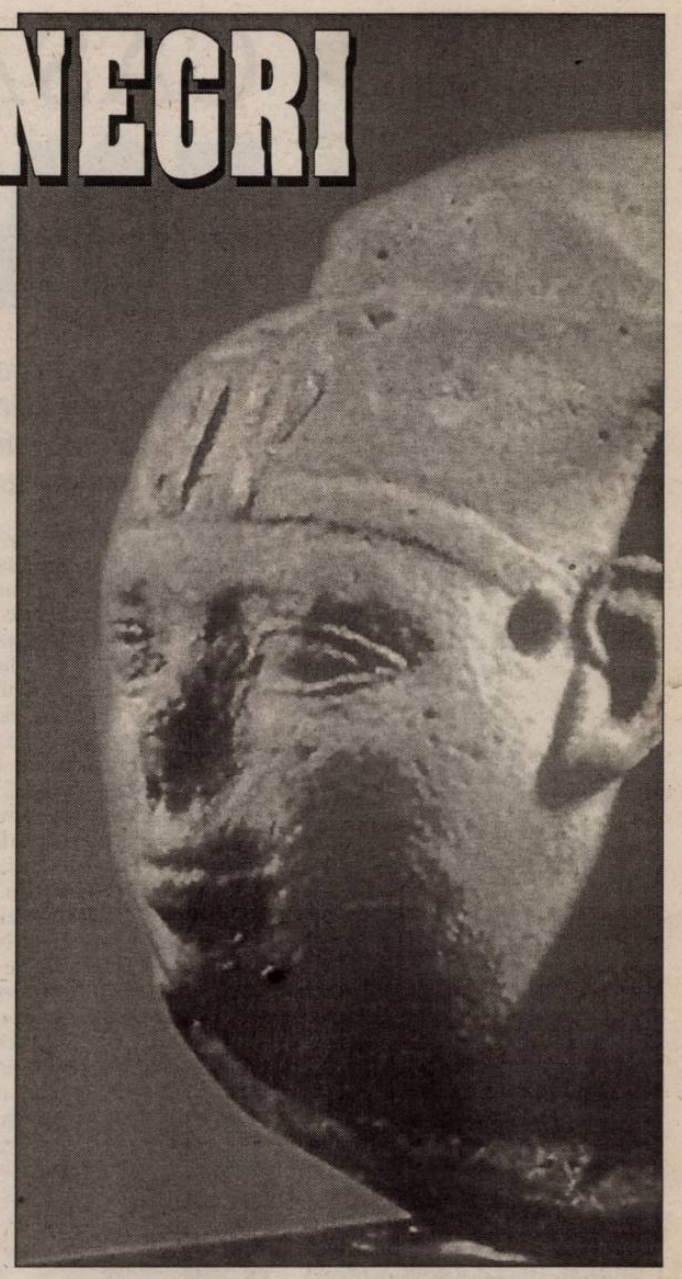

În total 7 statui, perfect conservate şi de o rară frumuseţe, aprţinând anilor 590 î.Ch. au fost descoperite într-o ascunzătoare a templului din Dukki-Gel din Sudan, nu departe de antica cetate Kerma. Statuile reprezintă 7 regi nubieni care au domnit la sfârşitul celei de-a XXV-a dinastii şi la începutul epocii napateene, de la numele capitalei Napata, aflată pe Nilul superior. În acea epocă, între sfârşitul secolului al VIII-lea şi începutul secolului al VI-lea î.Ch., aceşti regi dominau Nubia şi Egiptul. Este vorba de faimoşii faraoni etiopieni (sau kuciţi) menţionaţi de Biblie. Arheologii elveţieni care făceau cercetări în zona Dukki-Gel de un deceniu, nu se aşteptau la o asememea descoperire. A fost pentru prima oară din 1917, când efigia intactă a acestor suverani împreună cu bogata lor iconografie a fost dezgropată. Statuile faraonilor negri au fost distruse din ordinul faraonilor celei de-a XXVI-a dinastii succesoare. În toate epocile antice, egiptenii vorbeau de decăzuta ţară Kuch care trebuia distrusă. În realitate relaţiile dintre Egipt şi Kuch au reprezentat timp îndelungat mai mult decât un raport de forţe. Documentele atestă importante schimburi comerciale dintre cele două ţări care au avut loc în mileniul al III-lea î.Ch. În momentul în care puterea ultimilor Ramses începe să se şubrezească şi Egiptul se confruntă cu tulburări interne, sudul Nubiei, care fusese ocupată de-a lungul Noului Imperiu de egipteni, îşi recâştigă independenţa. Regatul Kuch îşi recapătă forţele, redevenind cea mai dezvoltată civilizaţiei din sudul Egiptului. O civilizaţie cu puternice influenţe egiptene dar şi cu o cultură autohtonă bine determinată. Spre anii 730 î.Ch. regele Piyé din Dongola, aflată la sud de Kerma, pleacă să cucerească un Egipt slăbit de lupte interne şi aproape îngenuncheat de asirieni. Este însă înfrânt şi de-abia succesorul său, Chabaka, reuşeşte să obţină victoria împotriva Egiptului şi să se declare faraon, inaugurând epoca domniei faraonilor negri în Egipt. În 690 î.Ch are loc o confruntare cu asirienii, sub domnia faraonului Taharqa un strălucit militar şi strateg. Victoriile sale îi asigură o recunoaştere universală datorită Bibliei care îl menţionează. Taharqa domneşte până în anul 664 î.Ch. Datorită lui, cultura faraonică cunoaşte o dezvoltare impunătoare în nordul Sudanului unde sunt ridicate piramide şi temple în cel mai pur stil egiptean. Dinastia faraonilor negri se încheie cu succesorul său, Tanutamon care nu mai poate ţine piept asirienilor conduşi de regele Assurbanipal care ocupă Egiptul şi Theba în 663 î.Ch.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

CENTRUL CREAŢIEI LUMII

Pentru indienii americani din nordul Californiei, Muntele Shasta este nu doar un munte sfânt, ci chiar centrul Creaţiei lumii. După cum spun indienii Modoc, Marele Spirit a creat muntele de sus în jos, tăind mai întâi o fisură în cer, apoi turnând de sus prin ea gheaţă şi zăpadă până s-a format acolo un munte al cărui vârf străpungea norii. Când totul a fost terminat, Marele Spirit a folosit muntele pentru a coborî pe Pământ. A suflat pe frunzele copacilor şi a creat păsările; a rupt nişte rămurele, le-a aruncat, unele în apă, altele în pădure şi au apărut peştii şi animalele cele mari, cel mai mare fiind ursul grizzly. Acesta a crescut-o pe fiica Marelui Spirit, care într-o zi a căzut pe coastele muntelui. Până la urmă, ea s-a măritat cu unul dintre urşi: copiii lor au fost primii oameni. Marele Spirit s-a supărat însă că ursul i-a încălcat autoritatea, i-a blestemat neamul să umble în patru labe şi i-a împrăştiat urmaşii prin toată lumea...

Nu este deci de mirare „efectul" pe care l-a avut întotdeauna Muntele Shasta. În timpurile moderne el a devenit chiar un adevărat simbol pentru mişcarea New Age, care îl priveşte ca pe o sursă de energie cosmică şi hrană spirituală, loc sacru (unul din cei nouă munţi sacri ai planetei) şi, uneori, o poartă de acces spre o a cincea dimensiune a Universului nostru.

În anul 1932 Rosicrucienii au răspândit ideea că el ar reprezenta „casa" Lemurienilor. Locul unde aceştia şi-ar fi găsit adăpost după tragedia care a distrus continentul lor aflat undeva în Oceanul Pacific. Ei sunt presupuşi a fi atât de avansaţi din punct de vedere spiritual încât ar avea puterea de a se „muta" după voie de la un nivel material la unul spiritual şi invers. Puterea lor, se spune, ar fi înmagazinată în cristale. De asemenea fondatorul unei mişcări iniţiatice moderne denumită „Eu sunt" – Guy Ballard – vorbeşte despre existenţa unor înalţi Maeştri St. Germain pe care i-ar fi şi întâlnit pe munte în 1930, ajunşi la un asemenea nivel de evoluţie încât au integrat în ei gândirea, sentimentele şi iubirea divină radiantă, asumându-şi astfel datoria de a apăra şi ghida evoluţia umană.

Interesant, în nordul Spaniei se află Muntele Moncayo despre care legenda spune că sub el s-ar afla, ca şi la Muntele Shasta, peşteri adânci, adăpostind oraşe strălucitoare. Legendele locului vorbesc despre dispariţii inexplicabile, cum ar fi cea de la începutul sec. XIX a unui cioban de 20 de ani, Gregorio Murillo, care, urmărind nişte oi din turma sa, a ajuns într-una din aceste peşteri şi a fost uluit de splendorile pe care le-a văzut, de lumina fosforescentă a pereţilor şi de uriaşii bolovani de cuarţ cristalizat în mii de forme fantastice cât se poate de stranii. Pierdut în imensitatea subterană, el a auzit la un moment dat zgomotul unui izvor. Ajuns acolo a putut vedea plante pe care nu le mai văzuse niciodată, unele cu frunze groase, imense, altele ca nişte panglici fâlfâind prin aer. Iar în nisipul umed a putut urmări joaca unor fiinţe la fel de minunate, unele cu formă de oameni, altele de animale...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Paparuda, zeiţă pluviometrică

Paparuda este o zeiţă ce aduce ploaia şi a fost atestată în întreg spaţiul geografic în care au fost scoase la iveală relicvele civilizaţiei trace. Se spune că ar avea o înfăţişare de sfântă, zeiţă care împarte ploile, urneşte norii şi umblă cu aducerea ploii pe pământ. Paparuda are multe denumiri, în funcţie de zona geografică unde se cunoaşte: Papaluga, Bărbăruţă, Dodoloaie, Mămăruţă şi altele.

Chiar dacă la începuturi, Paparuda a avut o dată fixă de celebrare, s-ar părea la echinocţiul de primăvară, la apariţia creştinismului, a fost mutată în a treia joie după Paşte, numită Joia Paparudei. Acum, acest obicei a devenit ocazional şi se practică mai ales vara, în lunile cu secetă.

Ceremonialul de invocare a zeiţei ploilor cuprinde trei secvenţe importante: *naşterea* – de obicei se strânge o ceată de fetiţe dintre care se alege Paparuda, apoi se îmbracă pe trupul gol cu un costum vegetal şi se împodobeşte cu flori sau coroniţe din flori; *desfătarea zeiţei* – adică plimbarea zeiţei şi a întregii cete sacre pe uliţele satului, oprindu-se la fântâni şi gospodăriile oamenilor. Paparuda se udă cu apă, uneori amestecată cu lapte şi se cântă un text ce invocă ploile: „Paparudă, Rudă/ Ia ieşi de ne udă/ Cu găleţile/ În toate părţile/ Cu ulcioarele/ Toate ogoarele Paparuda lor/ Bate la obor...", urmează *ritul funerar* (moarte) – depunerea veşmântului vegetal pe o apă curgătoare.

Paparudele au fost prezentate, cu deosebită prospeţime, de Dimitrie Cantemir în *Descrierea Moldovei*. „Vara, când seceta ameninţă semănăturile, ţăranii din Moldova îmbracă o fetiţă, care nu a împlinit zece ani, cu o cămaşă făcută din foi de arbori şi alte ierburi; băieţii şi fetele de aceeaşi vârstă se ţin după ea şi ocolesc toată vecinătatea jucând şi cântând, iar când le întâmpină o bătrână, aceasta trebuie să o stropească cu apă rece".

Descrierile de acum două sute de ani sunt foarte asemănătoare cu desfăşurarea contemporană a obiceiului. Numele de papalugă îl întâlnim în ţinutul Târnavelor şi astăzi iar în Oltenia se cheamă paparudă ca şi în Muntenia şi Moldova.

Încă mai există credinţa că, la câteva zile, uneori chiar până seara, după trecerea paparudelor, va ploua.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Martiri ai credinţei

Peste mai puţin de o săptămână, pe 23 iulie, biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul Mucenic Apolinarie, episcopul Ravenei, după cum menţionează preotul Nicolae Barbu. Ucenic al Sfântului Apostol Petru, era de prin părţile Antiohiei şi l-a însoţit pe părintele său spiritual în călătoria misionară. Acesta l-a hirotonit pe învăţăcelul său episcop al Ravenei, unde a propovăduit Evanghelia. A câştigat repede încrederea locuitorilor cetăţii care l-au găzduit şi care au fost martorii unor minuni înfăptuite de el prin invocarea numelui Mântuitorului.

Frescă, pictată de A. Demian, din Biserica din Lugoj (jud. Timiş)

Reuşind să atragă mulţi locuitori la credinţa creştină, el îşi atrage ura autorităţilor vremii. Sturnian, prefectul Ravenei îl cheamă la un interogatoriu unde Sfântul, departe de a-şi renega credinţa, îi defăimează pe zeii romani, drept care este alungat din cetate după ce este bătut fără milă. Ajuns pe malul mării el îşi reia pelerinajele şi predicile, căzând de mai multe ori în mâini duşmane, fiind maltratat, întemniţat, surghiunit. Neclintit în credinţa lui, sfântul continuă seria convertirilor la creştinism. Astfel, scăpând nevătămat în urma unui naufragiu, el ajunge în Misia şi apoi în Tracia unde face o serie de minuni, mai ales vindecări ale unor suferinzi fără speranţă, şi aduce astfel o serie de noi credincioşi în sânul bisericii.

Întorcându-se la Ravena se loveşte de aceeaşi ostilitate fiind denunţat lui Taurus, noul prefect. Arestat, el reuşeşte să-i vindece fiul, iar demnitarul, recunoscător, îl ascunde pe una din moşiile sale. Sfântul nu poate trăi însă în afara activităţii sale misionare şi reîncepe să predice, mergând din loc în loc. De aceea, în timpul domniei lui Vespasian (69-79) este din nou arestat, dar este eliberat de un sutaş creştin care îşi tăinuia credinţa. Sfântul iese din cetate dar este urmărit de duşmani păgâni, înarmaţi, care se reped asupra lui cu săbiile, lăsându-l mai mult mort decât viu. Peste şapte zile se va stinge din viaţă nu înainte de a-şi sfătui discipolii şi tovarăşii să rămână neclintiţi în credinţa lor.

Împreună cu Sfântul Apolinarie sunt prăznuiţi Sfinţii Mucenici Trofim, Teofil „şi cei împreună cu dânşii"

Sfinţii Trofim şi Teofil au fost victime ale prigoanei din vremea lui Diocleţian. Făcând parte dintr-un grup de 13 mucenici care au refuzat să aducă ofrande zeilor romani, au fost supuşi la cazne cumplite fiind în cele din urmă decapitaţi. Aceeaşi zi calendaristică are multiple semnificaţii, celor de mai sus adăugându-li-se prăznuirea Sfântului Mucenic Foca din Sinope.

Acesta a trăit în Sinope în timpul împăratului Traian (98-117) şi, fiind un bun creştin, a fost adus înaintea lui African, prefectul cetăţii. Demnitarul a poruncit moartea Sfântului care îşi mărturiseşte plin de curaj credinţa.

Chinuit fără milă Sfântul îşi sfârşeşte zilele fiind aruncat într-o baie opărită.

Sunt numai câteva exemple din bogatul panteon al celor care şi-au sacrificat propriile vieţi în răspândirea credinţei creştine.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ ***Inventivitatea*** unor semeni ai noştri nu cunoaşte limite, mai ales atunci când este vorba de a crea spectacole care îţi taie respiraţia. Acesta este şi cazul fraţilor Donovan, Peter şi James, care au reuşit să joace o partidă de tenis de câmp pe aripile unui avion utilitar, folosit la răspândirea îngrăşămintelor. Peter şi James şi-au ţinut echilibrul în acest fel aproape zece minute, timp în care au schimbat mai multe mingi. Din păcate, recordul lor nu a fost încă egalat, nici un mare tenisman neîndrăznind să le calce pe urme. Ştiu ei de ce...

◆ ***Italianul Francisco Dalla*** a fost primul care a folosit un ventilator pentru a-şi răcori porţia de macaroane, la un restaurant din Torino. Fiind foarte uşor, aparatul este ataşat de beţişorul cu care sunt manevrate şiragurile fierbinţi de spaghete. Francisco susţine că în acest mod economiseşte foarte mult timp. De când i-a venit ideea, el nu mai întârzie la serviciu, în pauza de masă, şi nu mai ratează întâlnirile amoroase.

◆ ***Familia Glanstone*** din Adelaide, Australia, i-a obişnuit pe localnici cu o priveliştе foarte interesantă: plimbarea prin oraş cu porcul. De când a fost nevoit să vândă ferma, John Glanstone a rămas un nostalgic al animalelor frumoase şi utile stomacului. Porcul se numeşte Gino şi, folosit pe post de câine, nu prea este familiarizat cu traversatul străzilor. Zgomotul şi gazele de eşapament îl deranjează. *(P.I.)*

Incredibila poveste a fotografului orb

Remigijus Audiejaitis trăieşte în capitala Lituaniei, Vilnius, şi este fotograf – nimic special până aici, dacă nu ar fi... orb din naştere!

Are 30 de ani, studiază japoneza la Universitate şi de când se ştie nu şi-a dorit altceva decât să poată face fotografii. Şi-a cumpărat un aparat fotografic automat pentru a nu avea nici o problemă de focalizare şi, neputându-şi alege vizual subiectele, se ghidează... după sunete! *„Ori de câte ori aud ceva interesant în jur, fac o fotografie"*, spune el. Râsetul vesel al unei fete, zgomotul unei motociclete, clinchetul linguriţei care amestecă zahărul într-o ceaşcă de cafea la o masă pe trotuarul oraşului vechi de 700 de ani – tot ce se întâmplă este un subiect bun de imortalizat. *„Eu fotografiez sunete, apoi prietenii mei developează filmul şi aleg cele mai bune imagini. Fiecare colţ din oraş are sunetele sale şi nu mă încurc niciodată. Asta mă şi ajută să-mi găsesc totdeauna drumul"*.

Este incredibil ce se întâmplă cu el, recunosc toţi prietenii şi colegii săi. Deşi nu vede, auzul său este „acordat" la cea mai mică schimbare şi imediat îşi lasă deoparte bastonul său alb de orb, scoate aparatul şi începe să fotografieze. Face câte patru fotografii, una după alta, apoi se opreşte. *„Nu fac mai multe –spune Audiejaitis – am un al şaselea simţ care îmi spune când să mă opresc"*.

Neobişnuitul fotograf a organizat până acum mai multe expoziţii care au atras nu doar curioşii oricând gata să se îngrămădească în faţa insolitului, dar şi oameni care au admirat fără rezerve modul în care el reuşeşte să capteze farmecul unei cetăţi în care noul şi vechiul se amestecă atât de fericit.

Neputând vedea cu ochii „din afară", Audiejaitis vede cu ochii minţii. El caută – şi găseşte! – peisaje sonore, pe care apoi le oferă cu generozitate celorlalţi. *„Totul trebuie să fie plin de zgomot, foarte viu şi să se schimbe în fiecare secundă"* – uneori poate fi chiar periculos, dar întotdeauna este extrem de interesant! *(M.D.)*

Străzi „parfumate"

Dragostea francezilor pentru parfumuri este bine cunoscută şi , uneori poate oferi cele mai neaşteptate soluţii. În vara aceasta, locuitorii Marsiliei au fost puşi la grea încercare de greva gunoierilor. Într-un weekend torid, pe străzi se îngrămădise o cantitate impresionantă de gunoaie, circa 8.000 de tone, în pubele care nu mai puteau fi închise.

Instituţia de resort a declarat că nu a fost vorba de o grevă propriu-zis şi că nici un gunoier nu a fost lipsă la apel, dar că numărul lor ar trebui să crească simţitor, cam cu 30 la sută. Autorităţile au găsit o soluţie inedită pentru a uşura puţin suferinţele locuitorilor, care nu mai puteau suporta mirosul. Ei au parfumat toate străzile cu lămâiţă, aşa că luni când s-a început „curăţenia" pubelele erau răsturnate, pungile desfăcute, nimănui părea să nu-i pese de igienă, dar parfumul plutea în aer. *(I.S.)*

O lume nebună

Doi câini, Momo şi Chilly, au fost investiţi cu funcţia de directori generali ai unui magazin japonez de modă pentru câini – Fifi & Romeo – o filială a fabricantului de îmbrăcăminte Naigai. Cele două exemplare canine vor presta şi munca de manechine pentru promovarea creaţiilor vestimentare comercializate de magazinul cu pricina. Şi ca nebunia să meargă şi mai departe, se intenţionează ca Momo şi Chilly să fie însărcinaţi şi cu acceptarea sau nu a creaţiilor realizate pe computer de stilişti, îndeletnicire cu care deocamdată se ocupă oamenii. Cum vor alege ei modelele preferate nu se ştie!

Într-o localitate situată în apropiere de Los Angeles, un angajat al firmei Coca-Cola – şofer care se ocupa cu transportul renumitei băuturi răcoritoare – a fost concediat după ce a fost surprins savurând o sticlă cu băutura rivală – Pepsi-Cola. Rick Bronson lucra de peste 12 ani pentru marele fabricant mondial de băuturi răcoritoare, dar faptul că a preferat Pepsi-Cola şi că astfel „susţine concurenţa" a contat mai mult în decizia pe care patronii au luat-o împotriva sa decât corectitudinea profesională dovedită de-a lungul timpului. Sindicatul şoferilor de la Coca-Cola a luat atitudine împotriva acestei concedieri nedrepte. Liderul membrilor sindicatului a spus că „firma Coca-Cola a făcut-o lată cu această poveste, adevărul privind concedierea fiind legat doar de faptul că patronii doreau să se debaraseze de un sindicalist". „Ceea ce a făcut colegul nostru – a mai declarat el – nu seamănă cu o reclamă TV în care cineva bea Pepsi." Liderul sindical are dreptate numai că un regulament interior de la Coca-Cola interzice angajaţilor să denigreze întreprinderea. Or, Rick Bronson a băut Pepsi chiar în momentul când făcea livrarea de Coca-Cola la un magazin, fapt echivalent cu o contrareclamă la firma la care era angajat. Sindicaliştii au depus o plângere în justiţie împotriva patronilor de la Coca-Cola.
(A.P.)

Doi ani de aşteptare...

...Îmbarcarea în avionul ce urma să plece de pe aeroportul moscovit se apropia de final, când a apărut un mic incident. Unul dintre pasageri, un bărbat însoţit de un superb ciobănesc german, încerca să-i înduplece pe controlori să-l lase împreună cu câinele, deşi nu avea pentru acesta un certificat veterinar, aşa cum cereau uzanţele. Insistenţa şi argumentele pasagerului au fost zadarnice, nici unul dintre oficialii aeroportului neacceptând să se încalce regulamentul. Într-un târziu, bărbatul a desfăcut cu un gest precipitat lanţul prins de zgarda câinelui şi, după ce l-a văzut pe acesta alergând vesel pe pistă, s-a urcat pe scara mobilă şi uşa avionului s-a închis în urma lui. Considerând probabil că i se acordase dreptul obişnuit la o tură de zbenguială, câinele s-a întors, docil, acolo unde-şi lăsase stăpânul. Dar acesta nu mai era.

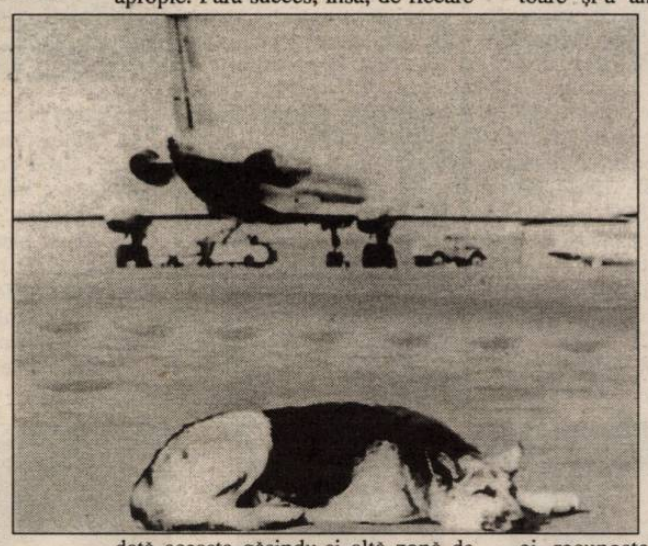

Aşa a început lunga aşteptate. Timp de două-trei luni, oricum ar fi fost vremea, câinele îşi făcea apariţia pe pistă ori de câte ori un avion ateriza şi nu-şi părăsea locul de observaţie, de unde-i urmărea cu mare atenţie pe pasagerii abia sosiţi, până când nu dispăreau cu toţii în clădirea aerogării. Întreg personalul aeroportului se obişnuise cu el, dar nimeni nu se putuse apropia de animalul ce se dovedea foarte inteligent. I-au dat un nume – Palma (câinele era, de fapt, o cătea) – şi au încercat să şi-o apropie. Fără succes, însă, de fiecare dată aceasta găsindu-şi altă zonă de unde să observe fiecare zbor.

Lunile au trecut, până când un pilot, care văzuse ciobănescul german alergând pe pistă şi aflase povestea sa, a anunţat un ziar central. Din ziua publicării articolului despre Palma, la aeroport au sosit mii de scrisori, din toate colţurile Rusiei, nenumăraţi oameni oferindu-se să se ocupe cu toată dragostea de ea. Numai din partea adevăratului său stăpân nu venea nici un semn. O rază de speranţă a apărut atunci când o lucrătoare şi-a amintit bine că, în ziua abandonării Palmei, avionul în care bărbatul se îmbarcase avea drept destinaţie oraşul Norilsk. Atunci, o nouă campanie de căutare s-a declanşat, deşi numeroase persoane îl condamnau pe cel ce se debarasase atât de brutal de animalul care-l iubea incredibil de mult. Şi, cum Palma devenise între timp o adevărată celebritate, într-o zi, la sediul televiziunii din Norilsk a sosit scrisoarea mult aşeptată. Nu era semnată, nu apărea menţionată nici o adresă; semnatarul ei recunoştea că el era stăpânul Palmei, dar că ruşinea şi remuşcările resimţite mai ales în urma companiei mediatice îl opreau să-şi facă publică identitatea. O atitudine cât se poate de... omenească, nu-i aşa? Trecuseră aproape doi ani, de la declanşarea dramei. *(A.N.P.)*

LALEH şi LADAN

rămân unite în ceruri...

Marţi, 8 iulie 2003, ar fi putut fi o zi pentru eternitate. Nu a fost aşa. Cea mai uluitoare intervenţie chirurgicală din istoria medicinei, încercarea de a separa două gemene siameze unite în zona capului a sfârşit tragic după 53 de ore. La scurt timp după ce medicii reuşiseră să despartă creierele celor două surori, Laleh şi Ladan Bijani, care, deşi anatomic distincte, fuseseră sudate timp de 29 de ani, o hemoragie foarte puternică a pus capăt vieţii lor. La ora 4 dimineaţa, ora Bucureştiului, Ladan a început să piardă sânge. A murit după o jumătate de oră. Operaţia a continuat, echipa încercând să o salveze pe Laleh, dar şi ea a murit după încă o oră şi jumătate. *„Ştiam că riscurile sunt enorme şi că le-am putea pierde pe amândouă. Am sperat că ceea ce era mai rău nu se va întâmpla, dar nu am reuşit"* a spus ziariştilor Loo Choon Yong, directorul spitalului.

După ce o echipă germană refuzase să le opereze în 1996, având în vedere în primul rând vârsta lor, echipa dr. Keith Goh şi-a asumat riscul. Operaţii de acest fel se efectuează cu succes de 50 de ani, însă pe copii *(unul la două milioane de cazuri de gemeni uniţi în zona creierului)*. Tragedia a reaprins disputele de bioetică, mai ales când unul din chirurgi afirmase că după ce au fost deschise au descoperit că situaţia era mai complicată decât se aşteptaseră! Alireza Safaian, cel care le-a adoptat şi crescut pe cele două surori, medic şi el, a fost şi mai direct spunând că *„le-au folosit drept cobai! Puteau să mai trăiască aşa încă 20 de ani!"*

În Iran vestea fost primită ca o adevărată tragedie naţională. Oficialităţile iraniene nu reproşează însă nimic medicilor care, după părerea lor, au făcut tot ce au putut, prevenind de la început asupra şanselor foarte mici de reuşită. *(M.D.)*

VINERI - 18 iulie

România 1

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Interes general 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Întoarcerea muschetarilor" (coprod., 1989) 0.40 Film: „Dogma" (SUA, 1999). Cu: Matt Damon.

PRO TV

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Vine Teo! 22.00 Garcea 22.45 Film: „Dragonul de foc" (SUA, 1993) 0.30 Film: „Relații complicate" (coprod., 1995).

antena 1

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Strigăt de disperare" (SUA, 1978) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Shame" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Atac periculos" (SUA, 1990) 0.00 Film: „Ucis nevinovat" (SUA, 1995).

prima

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Cronica cârcotașilor 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Atitudine negativă" (SUA, 1991) 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus Plus.

acasă

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel"

2

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Pionierii Egiptului antic" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.45 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.00 Poveștile Dunării 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Central Park West" 23.00 Film: „Un strigăt disperat" (partea a III-a) 1.00 Remix.

Tele 7 ABC

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Documentar (r) 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Șapte știri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Stația spațială 1" 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 19 iulie

7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.15 Serial: „Băieții de la Sport" 11.30 Casa de vacanță 13.10 Serial: „Aglomerație în garaj" 15.30 Serial: „Vorba lu' Jim" 16.00 Formula 1: M.P. al Marii Britanii 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Vatel" (coprod., 2000) 0.50 Film: „Între viață și moarte" (SUA, 1999). Cu: Nicolas Cage.

7.30 Desene animate 9.10 Serial: „Lassie" (ep.1) 11.00 Film: „Moromeții" (România, 1988, partea I) 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Zanga Party 15.00 Film: „Bobby Deerfield" (SUA, 1977) 17.00 Film: „Joe împotriva vulcanului" (SUA, 1990) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Vânătoarea de oameni" (SUA, 1993) 22.30 Film: „O femeie drept răsplată" (SUA, 1993). Cu: Uma Thurman 1.15 Film: „Profesionistul puterii" (SUA, 1986).

9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1984) 15.00 Serial: „Calea misterelor" 17.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 18.00 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trei fugari" (SUA, 1989) 22.00 Film: „Păzind-o pe Tess" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Spiritele" (SUA, 1993) 2.00 Film: „Teamă ascunsă" (SUA, 1994).

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 9.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.00 Serial: „Tracker" 17.00 Film: „Tony Rome" (SUA, 1967) 19.00 Focus 7 20.00 HI-Q noi doi 22.00 Film: „Diabolique" (SUA, 1996) 0.00 Film: „Comoara celor patru coroane" (coprod.).

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Generația @ 10.30 Arca lui Noe 11.30 Răscruci 13.30 Insolit 14.00 Film puzzle 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Film: „O maimuță grozavă" (SUA, 2000) 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „O viață închinată dragostei" (SUA, 2000) 0.35 Serial: „Turneul".

9.00 Aventurile științei 12.00 Oglinda poveștilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Descoperind Biblia 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „Stația spațială 1" 22.00 Film: „Intenție criminală" (SUA, 1993).

DUMINICĂ - 20 iulie

7.00 Universul credinței 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.00 Serial: „Dragă, am micșorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieții de la Sport" 11.15 Serial: „Așa e viața!" 12.00 Viața satului 14.55 Formula 1: M.P. al Marii Britanii 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Șase zile, șapte nopți" (SUA, 1998) 23.50 Film: „Mimic" (SUA, 1997) 3.15 Film: „Omul nopții" (SUA, 1994).

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 15.00 Serial: „O lume dispărută" (ultimul ep.) 16.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones - Lecția de credință" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Oră de vârf" (SUA, 1998). Cu: Jackie Chan 22.05 Film: „Vânătoarea de recompense" (SUA, 1996). Cu: Pamela Anderson.

8.00 Film: „Doamna din Trinidad" (SUA, 1952) 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Galidor" 12.30 Doc.: „Secolul războaielor" 14.00 Serial: „Dragoste cu obstacole" 15.00 Serial: „Calea misterelor" 16.00 Serial: „MacGyver" 16.40 Film: „Dispăruți în Kilimanjaro" (SUA, 1959) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Dragostea învinge totul" (India, 1996) 0.30 Film: „Teamă ascunsă" (SUA, 1994).

7.00 Tradițiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 13.30 Ambianța 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 17.00 Film: „O cameră cu vedere" (M. Britanie, 1986) 19.00 Focus 7 20.00 Mircea și Oreste Show 22.00 Film: „Polițistul din spațiu" (SUA, 1988) 0.00 Film: „Omen IV: Deșteptarea" (SUA, 1991).

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.30 Desene animate 9.00 Ferma 10.30 Medalion de interpret 11.30 Serial: „Mărul lui Newton" 13.30 Călător în Orient 14.00 Floarea din grădină 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Piersic show 23.20 Film: „Întoarcerea mareșalului Rocca" (partea a III-a).

9.05 Aventurile științei 12.00 Documentar 14.30 Paradisul vacanțelor (r) 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „În căutarea «Cenușăresei»" 22.15 Film: „Jaf la înaltime" (SUA, 1996).

LUNI - 21 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toți! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Dincolo de hartă 20.30 Serial: „Agenția" 21.25 Fotbal: AEK Atena - Steaua București 1.30 Film: „Viața lui Harry" (SUA, 1997).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Cu nașu' la psihiatru" (SUA, 1999) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Iubiri disperate" (SUA, 1985) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.00 Film: „Cookie" (SUA, 1989). Cu: Peter Falk.

7.00 Observator 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Teroare în serie" (SUA, 1988) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tătucu și tataie" 23.00 Divertisment: „Benny Hill" 23.30 Divertisment: „Comedia animalelor" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.30 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Zeul cartoforilor II" (Hong Kong, 1994) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-12.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Călătorind prin țară 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.00 Film: „Minciuni nevinovate" (Anglia, 1998).

8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Lumină în întuneric" 21.45 Viitorul azi.

MARȚI - 22 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Visul unei nopți de vară" (coprod., 1999) 22.20 Serial: „Suflete rătăcite" 1.10 Film: „Conan distrugătorul" (SUA, 1984).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Ultima decizie" (SUA, 1996). Cu: Kurt Russell, Halle Berry 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Actorul și sălbaticii" (România, 1974) 2.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 4.00 Film: „Suburbia" (SUA, 1997).

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Prăbușirea zborului 401" (SUA, 1978) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Profilul unui criminal" (SUA, 1996) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tătucu și tataie" 23.00 Divertisment: „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.30 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 Noaptea devreme 23.30 Documentar.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Călătorie la pas 18.00 Arhitectura sacră 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Polițiștii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Șarpele" de Mircea Eliade.

8.40 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Un strigăt din munte" 21.20 Film: „Aproapele meu".

MIERCURI - 23 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" (ep.1) 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Hamlet" (coprod., 1990). Cu: Mel Gibson 1.00 Film: „Atlantic City" (coprod., 1980).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Furia ucigașă" (SUA, 1982). Cu: Chuck Norris 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Mereu pe drumuri" (SUA, 1988) 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii" 2.45 Film: „Secretul cifrului" (România, 1959).

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Jocul dragostei" (SUA, 1982) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „20.000 de leghe sub mări" (SUA, 1997). Cu: Michael Caine 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tătucu și tataie" 23.00 Divertisment 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.30 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Încurcături cu dubluri" (Italia, 1984) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 13.40 Desene animate 15.00 Ușa turnantă 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.00 Arhitectură sacră 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Hărțuirea" (Franța, 1997).

8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 13.00 Film (r) 15.10 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Concursul de rodeo" 22.15 Vacanțe de pomină.

JOI - 24 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.05 Film: „În apărarea ei" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Quinta royală" (SUA, 1998).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 11.45 Învățați engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Dracula: Un mort iubăreț" (SUA, 1997) 21.55 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii".

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „20.000 de leghe sub mări" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Harem" (ultima parte) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tătucu și tataie" 23.00 Divertisment 0.00 Serial: „Dilemene vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.30 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.30 Documentar.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.00 Memoria exilului românesc 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Nero Wolfe, detectiv - Șampanie pentru o persoană" (SUA, 2001).

8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Refugiul" 22.10 Germania azi.

MATT DAMON
– vineri, 0.40 –

PAMELA ANDERSON
– duminică, 22.05 –

MICHAEL CAINE
– miercuri, 20.00 –

«PISICA SĂLBATICĂ»
– luni-vineri, 19.00 –

UMA THURMAN
– sâmbătă, 22.30 –

NICOLAS CAGE
– sâmbătă, 0.50 –

HALLE BERRY
– marți, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

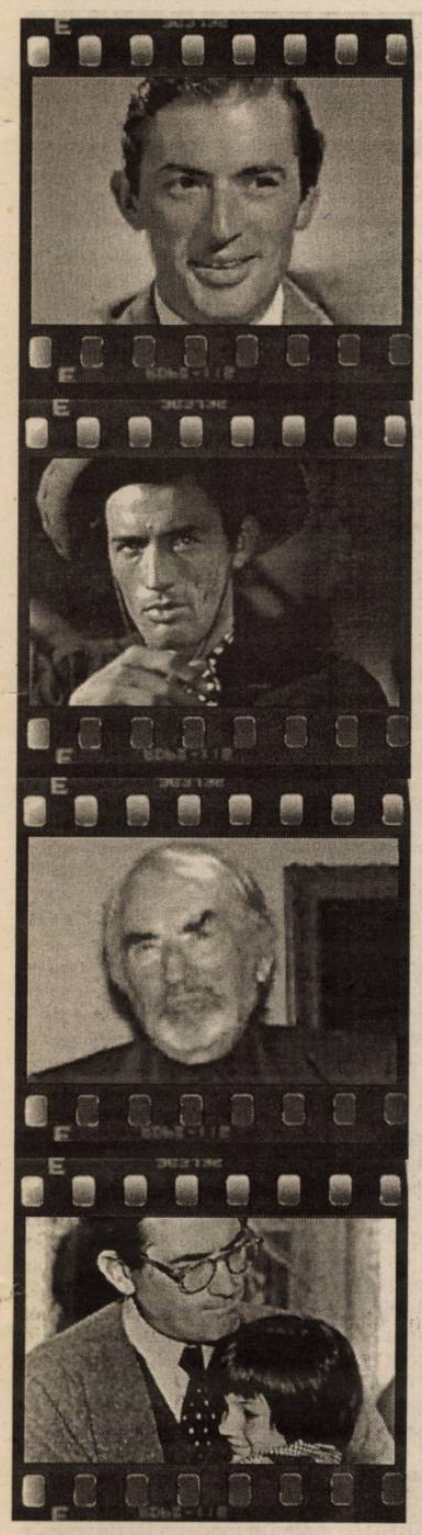

Gregory Peck

a sedus şi a plecat

Gregory Peck va rămâne în memoria celor care l-au cunoscut îndeaproape, dar şi a lumii filmului de la Hollywood sau a spectatorilor de pe întreaga planetă, un mare bonom. Mare de înălţime. Mare actor. Mare seducător. Altfel spus, un gigant al unei generaţii strălucite de actori, din care au mai rămas în viaţă Kirk Douglas, Tony Curtis, Charles Heston... Numele lui Gregory Peck este sinonim cu 55 de ani de carieră cinematografică, numeroase premii, multiple funcţii onorifice. Sau se poate spune că întruchipează o anumită epocă a Americii. Vedetă a anilor 40-60, este considerat datorită frumuseţii, eleganţei şi sincerităţii sale urmaşul lui Garry Cooper. Făcea parte dintr-o elită, ca imagine de personaj de film se afla la antipodal Charlton Heston, iar ca „om al Cetăţii Hollywoodiene" era un democrat absolut. Indiferent de gen – drame, comedii sentimentale, westernuri, filme de război – calitatea definitorie a personajelor sale este fair-play-ul. Nu întâmplător, regizorul Robert Mulligan i-a oferit ocazia, în 1962, să joace rolul unui avocat care apără cauza unui bărbat de culoare. Personajul Atticus Finch, din *Să ucizi o pasăre cântătoare*, avea să-i aducă actorului un premiu Oscar, dar, înainte de orice, i-a permis să fie aproape de propriile convingeri. „În acel rol, am pus tot ce aveam în mine, toate sentimentele şi tot ce învăţasem până la vârsta de 46 de ani, tot ce însemnam împreună cu familia mea, tatăl meu, copiii mei... Toate sentimentele mele legate de justiţia rasială, de inegalitate, de oportunitate...", declara actorul în volumul său autobiografic „An Actor's Life" (1978).

Fără îndoială că istoria cinematografiei nu va reţine doar acest rol al lui Gregory Peck, ci şi stilul personal unic, exprimat prin carismă, eleganţă, frumuseţe exterioară, discreţie, adică un aresenal complet al seducţiei. O anecdotă devenită „folclor" la Hollywood evocă în ce măsură actorul avea stofă de gentleman. Văzând că tânăra actriţă Audrey Hepburn avea un salariu ridicol în comparaţie cu al său, pentru o durată egală de filmări, el a cerut să fie mărită considerabil retribuţia acesteia. Aşa a procedat şi când a fost vorba de Ingrid Bergman, Jean Simmons, Ava Gardner, Dorothy McGuire, Sophia Loren, Jennifer Jones, Lauren Bacall, Susan Hayward sau Jane Fonda... Exact ca în filme, avea acel talent unic, desprins din poveştile cu feţi frumoşi, de a fi discret dar şi protector, vulnerabil dar şi puternic, luptător dar şi romantic. Ceea ce explică de altfel şi diversitatea filmografiei sale. Gregory Peck a dovedit că este un actor care poate să joace orice – western, aventuri, comedii, thriller, poliţist, războiu, psihologic. Paradoxal, dar poate tocmai din acest motiv talentul său a fost subestimat. În istoria cinematografiei rămân însă filme de referinţă ca valoare artistică sau cu foarte mare popularitate, în care Gregory Peck dovedeşte că el şi numai el putea să interpreteze rolul respectiv. Vă amintiţi *Duel sub soare* (1946), *Zăpezile de pe Kilimanjaro (1952)*, *Vacanţă la Roma* (1953), *Bancnota de un milion de lire sterline* (1954), *Moby Dick* (1956), *Tunurile din Navarone* (1961), *Promontoriul groazei* (1962), *Arabesque* (1966)...?

Gregory Peck a constituit la un moment dat un cuplu cu Robert Mitchum (*Promontoriul groazei* – original şi remake), faţă de acest alt mare nume al Hollywoodului situîndu-se la extrema opusă. Spre deosebire de Mitchum, Peck avea un soi de umilinţă în care învăluia soclul său de star, şi totodată, un profesionalism în practicarea meseriei deloc trucat. Pe platourile de filmare, se acomoda uşor şi se înţelegea bine nu numai cu femeile, ci şi cu bărbaţii: Anthony Quinn, David Niven, Anthony Perkins, Walter Matthaw , Laurence Olivier, Tony Curtis, Omar Sharif...

Băiat bun pe ecran, băiat bun în realitate

La despărţirea de el, nici unul dintre cuvintele de omagiere n-a părut strident. Totul s-a mulat perfect pe caracterul şi personalitatea actorului: „simpatico", „demn", „drept", „tatăl tuturor actorilor" etc. Relaţiile sale niciodată conflictuale cu producătorii sau cu regizorii, l-au făcut să fie iubit de colegi în măsura în care era iubit şi de public. N-ar fi însă onest, dacă nu am reaminti totuşi că au existat şi multe voci critice care l-au devorat: unii l-au considerat plicticos însă niciodată deranjant; alţii au sesizat faptul că personajele interpretate de Peck, fie ele avocaţi, jurnalişti, medici sau soldaţi, insuflau un fel de ironie. Eroii lui Peck voiau de fapt să schimbe lumea, fiecare încerca să-şi găsească un drum drept printre căile sinuoase ale vieţii şi chiar îl găseau. Niciodată eroii lui nu au fost decepţionaţi de soartă, nu au fost marcaţi de eşecul final! Chiar dacă generaţia tânără nu are un liant afectiv cu acest star al anilor 40-60, unele din filmele în care a jucat, cum ar fi *Vacanţă la Roma*, rămân atemporale şi au puterea de a declanşa sentimente intense, indiferent de vârsta spectatorului sau de generaţia din care face parte.

VINCENT GALLO

certat şi la el acasă

Vincent Gallo, actorul, scenaristul, regizorul şi producătorul american, care a stârnit valuri de furtună la Festivalul de la Cannes, blamat fiind pentru producţia sa „submediocră", nominalizată totuşi în competiţia oficială pentru Palme d'Or – e vorba de filmul *The Brown Bunny* – a considerat, probabil, că e suficient să-şi toarne cenuşă în cap la conferinţa de presă care a urmat difuzării pe Croisette a filmului său „scandalos". S-a înşelat încă o dată, căci reproşurile n-aveau să se oprească aici. Degeaba a spus el în Franţa că regretă că i-a făcut pe unii să-şi piardă timpul vizionând filmul său, degeaba şi-a cerut mii de scuze, într-o manieră evident personală, indignarea de la Cannes urma să aibă ecouri ample şi în Statele Unite. Întors acasă, regizorul-actor a avut de înfruntat şi opinia americană, nu mult diferită de cea a publicului şi a criticilor de la Cannes. În America, un nou calvar a început pentru nonconformistul Vincent Gallo în data de 23 mai, o dată cu proiecţia în cinematografe a filmului deja mult hulit în Europa. Ce-i drept, terenul minat fusese cu ceva timp înainte pregătit de criticii de pe bătrânul continent. Aprecierile revistei britanice *Screen*, împănate cu fragmente ample din interviul lui Gallo, care îşi cerea scuze pentru filmul lui „catastrofal", au contat. Interesant este totuşi faptul că, spre deosebire de atitudinea îmbrăţişată de Gallo în Europa, la el acasă a simţit nevoia să-şi apere creaţia şi să facă publică o cu totul altă versiune a părerii lui personale despre acest film.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Vedeta contraatacă

2 iunie. Vincent Gallo lansează o contraofensivă tăioasă în paginile publicaţiei *New York Post*, împotriva aprecierilor formulate de Roger Ebert, un fel de Papă al criticii de film din Statele Unite, care lansase cuvinte foarte dure la adresa filmului său („cel mai prost film pe care l-am văzut de 40 de ani încoace".) Ce a spus Gallo? „Nu m-am scuzat în viaţa mea pentru ceea ce am făcut. Iubesc acest film, asupra căruia am avut controlul financiar şi creativ. Aşadar, dacă nu l-aş fi iubit, aş fi avut libertatea deplină de a-l modifica. Singurul lucru pentru care mă scuz are legătură cu blestematul de Roger Ebert. Dacă unui mare porc, cum este Roger Ebert, nu-i place filmul meu, ei bine sunt dezolat... Sunt dezolat că nu sunt homosexual sau evreu, că nu am deci parte de acel lobby jurnalistic care să mă susţină. Sunt dezolat de încă multe alte lucruri, dar în nici un caz de filmul meu..."

Scuze sau nu?

Cine, ce să mai înţeleagă de la Vincent Gallo? La Cannes, după proiecţia filmului şi neîntârziatele critici furibunde, părea destabilizat, apoi, în Statele Unite şi-a mărturisit decepţia că a fost prost primit şi greşit interpretat, dar adevărul e că nici într-o parte nici în alta nu şi-a renegat creaţia. Drept pentru care, a considerat că majoritatea aprecierilor apărute în publicaţia *Screen* „au fost scoase din context" şi, implicit, foarte departe de adevăratele sentimente ale autorului peliculei. În ciuda întregii tevaturi, reprezentanţii de la *Wild Bunch Exception* au declarat că mulţi distributori au fost foarte interesaţi de film, fiind gata să-şi asume pariul pentru „un film dificil", dar cu un potenţial sigur. Până la urmă, scandalul care s-a iscat în jurul filmului a fost un noroc pentru Vincent Gallo, afacerea devenind automat mult mai profitabilă decât în conjunctura unei tăceri cuminţi sau depline.

DE NIRO

rechinul mafiot

Casa de producţie DreamWorks a dezvăluit recent viitoarle sale proiecte animate, în care sunt implicate voci... de răsunet mondial. Will Smith şi Martin Scorsese se vor transforma în peşti, Robert De Niro în rechin mafiot, Ben Stiller în leu: vocile unice ale acestor actori le veţi putea descoperi în spatele

eroilor din *Sharkslayer* şi *Madagascar*, două filme animate produse de Dream Works, care a învăţat foarte bine lecţia profitabilă a cooptării de staruri celebre care să interpreteze rolurile personajelor fictive de pe ecran. Preţul nu-i mic, dar profitul acoperă cu vârf şi îndesat cheltuielile. Aşa că, pentru cele două viitoare producţii, prevăzute a fi lansate în cinematografe în 2004 şi, respectiv, 2005, studiourile amintite au apelat la numeroase vedete hollywoodiene: Will Smith, Angelina Jolie, Renée Zellweger, Robert De Niro sau Martin Scorsese (*Sharkslayer*) şi Ben Stiller şi David Schwimmer (*Madagascar*). Starurile vor fi vocile personajelor principale din cele două filme animate.

Gimnastică respiratorie

Trăim într-un mediu foarte poluat. Ne-am pierdut „știința" de a respira corect și complet, iar plămânii noștri se oxigenează într-un procent mult sub cel admis de ideea de sănătate. Trebuie să fugim din oraș, ca să ne primenim plămânii cu puțin aer curat. Asemenea afirmații le-am auzit sau le-am pronunțat noi înșine, de nenumărate ori. În fond, nici nu e foarte complicat să constați că lucrurile stau prost într-un domeniu sau altul și-apoi să te plângi, dacă pricepi că problema te afectează și pe tine. Și, totuși...

*Respirația reprezintă o problemă vitală, care nu afectează doar plămânii, în situații nefaste, ci întregul organism, întrucât ea înseamnă oxigenarea și – alternativ – eliminarea gazelor toxice, grație mecanismului complex ce racordează mediul exterior, atmosfera, până la Cosmos, cu interiorul ființei umane, până la cele mai intime zone, materiale sau nu. Referindu-ne așadar la necesitatea unei respirații sănătoase, să ne oprim și asupra unei metode ce poate remedia multe probleme: **gimnastica respiratorie.***

REGULI GENERALE: inspirație totală, dilatarea pieptului, expirație totală, comprimarea pieptului. Corpul – imobil. Aceasta ar fi o variantă clasică. Mai nou, se cere exact contrariul: corpul se mișcă în mod obligatoriu; o inspirație rapidă și energică e urmată de expirație slabă, procedeu indicat mai ales în afecțiuni ale corzilor vocale, în tratarea astmului, în răceli la gât și chiar în bâlbâieli. De asemenea, poate elimina durerile de cap și crește capacitatea de lucru a subiectului. Astfel, dacă simțiți o cât de mică oboseală ori indispoziție, deschideți fereastra și efectuați 300-400 inspirații – jumătate pe nas, jumătate pe gură, în cadrul exercițiilor descrise mai jos. Vigoarea vă va reveni, incredibil de rapid.

PRIMA ZI –*Exercițiul nr.1.* Poziția de bază: capul și bustul drepte, picioarele ușor depărtate, brațele pe jumătate îndoite, pumnii puțin strânși, fața-n față, coatele depărtate. Încrucișați brațele, astfel încât palma dreaptă să atingă umărul stâng și invers. Simultan, inspirați pe nas, brusc și trăgând puțin aer. Nu se coboară coatele, ci mișcarea brațelor se desfășoară pe orizontală. Se repetă mișcarea de 8 ori, apoi se face o pauză de până la 5 secunde. Se efectuează mișcarea de 50 de ori, ceea ce înseamnă 400 de inspirații, în total.

ZIUA A DOUA. *Exercițiul nr.2.* Se repetă primul exercițiu, apoi se vine în poziția de bază: capul și bustul drepte, picioarele ușor depărtate, brațele încrucișate pe piept. Îndoiți ușor picioarele și respirați profund pe nas. La 8 inspirații, faceți o scurtă pauză. Repetați de 50 de ori. În total – 400 + 400 = 800 inspirații.

ZIUA A TREIA. Repetați primele exerciții pregătitoare de câte 200 de ori fiecare și apoi treceți la *primul exercițiu combinat.* Poziția de bază e aceeași ca în prima zi. Se încrucișează brațele, cu inspirație și mișcare: mai întâi, picioarele se află pe aceeași linie, apoi ele sunt „aruncate" alternativ înapoi. La 8 respirații, până la 5 secunde pauză; se repetă de 50 de ori. În total – 200 + 200 + 400 = 800 inspirații, dar exercițiul poate fi și împărțit în două: jumătate dimineața, jumătate seara.

ZIUA A PATRA. Repetați ziua a treia apoi treceți la *exercițiul nr.3 pregătitor.* Aplecați-vă înainte, lăsând brațele să se balanseze libere și inspirați. Cu pauză la 8 respirații, repetați de 40 de ori; în total – 320 de inspirații. Este un exercițiu foarte important și va trebui să ajungeți la 1.000 asemenea respirații, zilnic.

ZILELE A CINCEA, A ȘASEA și A ȘAPTEA. Se repetă ziua a patra și se trece la *exercițiul nr.4 pregătitor.* Bustul aplecat înapoi, brațele încrucișate – cu dreapta pe umărul stâng și invers. Coatele stau în poziția orizontală. Aspirație, pauză la 8 respirații, repetați de 40 de ori (total – 320 respirații).

După 3-4 zile, când veți efectua ușor aceste exerciții, introduceți „balansoarul", *al doilea exercițiu combinat.* Înclinați ușor bustul înainte, încrucișați brusc brațele și inspirați. Împingeți încet bustul înapoi, încrucișați brațele și inspirați din nou. Se realizează astfel o mișcare de balans, de mică amplitudine.

Dincolo de importanța extremă a respirației corecte, practicanții metodei de mai sus afirmă că aceasta are un secret al reușitei, ce ține în primul rând de anumite reguli:

1. Realizați o inspirație într-o secundă; scurtă, dinamică, zgomotoasă.

2. Aspirați cât puteți de mult aer, ca o pompă, în reprize mici. Nu rețineți aerul și nu expirați: expirația se realizează de la sine, aproape imperceptibil.

3. Pentru a imprima un anume ritm respirației, numărați în gând până la 8, faceți pauză de o secundă și reluați. La început, orientați-vă spre „tic-tac"-ul unui ceasornic. „tic" – inspirație, „tac" – pauză (nu expirație).

4. În primele zile, faceți 4-8 inspirații cu pauze de până la 5 secunde. Continuați cu 16, 32, 64 inspirații, dar numai după 10-12 zile.

5. La început, faceți toate exercițiile inspirând pe nas. Când vi se vor părea mai ușoare, puteți inspira alternativ, pe nas și pe gură. Inspirația pe gură este instantanee și ritmul e mai rapid decât pe nas.

Consultații parapsihologice

CORECTITUDINE ȘI EROARE

Medicul, terapeutul, vindecătorul sau „baba doftoroaie", orice metodă ar aplica, indiferent că aceasta e agreată sau combătută, nu trebuie să fie pentru omul suferind un simplu instrument care să lucreze asupra trupului afectat. În primul rând, se impune o apropiere reală – deci nu artificială, neconvențională – de sufletul pacientului. Așadar, e nevoie de punerea în echilibru a laturii spirituale cu cea umană. Se concretizează acest lucru? Realitatea o cunoaștem cu toții. Cu ajutorul colaboratoarei revistei „Magazin", Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium – ne vom referi în cele ce urmează la subiectul foarte sensibil sugerat mai sus, nu înainte să accentuăm ideea că medicina alopată și terapiile pe care ea nu le include se completează reciproc, deci între ele nu există o opoziție agresivă, așa cum în mod greșit (sau interesat) se sugerează ori se afirmă, în mod frecvent.

Plămânii dispăruți Pornim de la un caz insolit, tratat cu succes de colaboratoarea noastră. O persoană adultă, cu viață echilibrată, intră într-o conjunctură dezastruoasă pentru oricine. Ca inspector într-un anumit domeniu important, era obligată prin lege să facă toate neregulile constatate cunoscute, pentru a se lua măsurile firești. Totuși, în repetate rânduri, persoana respectivă era constrânsă de șeful direct să mușamalizeze unele cazuri de acest gen, ceea ce i-a indus o stare de tensiune permanentă, de stres, de teamă, culminând cu o constatare morbidă: un sân umflat, deci noduli mamari, deci întreaga viață distrusă. Rezultatele clinice fiind considerate incontestabile, s-a ajuns în final la cobaltoterapie intensă, ședințe în timpul cărora a început să tușească, să se sufoce, să i se facă rău. Analizele efectuate în spital au dus la concluzia că are apă la plămâni. Ajunsă la cabinetul Emiliei Vlădescu, aceasta a constatat însă ceva stupefiant: pacientul respira doar cu un sfert din plămânul stâng, restul fiind atrofiat, nefuncțional. Cauza – cobaltoterapia în exces, dozarea acesteia fără a se fi ținut cont de posibilele implicații secundare ale acestui tratament agresiv, care lucrează, într-adevăr, împotriva tumorii, dar nu vindecă, ba chiar ajunge deseori să facă mai mult rău.

Concluzii de bun simț Niciodată, nimeni nu va contesta utilitatea medicinii alopate (în fond, un fel de „prelungire" peste veacuri a celei populare), așa cum din păcate se întâmplă invers, la noi. De altfel, e elocvent faptul că majoritatea țărilor lumii (inclusiv SUA, Rusia, Germania, China ș.a.m.d.) acordă *în mod oficial* o mare atenție amintitei complementarități mult contestate în România. Într-un caz precum cel descris mai sus, o asemenea conlucrare, de la început, ar fi fost ideală. Pe de altă parte, afirmă Emilia Vlădescu, bazându-se pe cazuistica înregistrată de ea, „există medici care dau diagnostice, să zicem, fără tact, ca și cum n-ar avea de-a face cu ființe umane, ignorând de multe ori implicațiile psihologice ale unui singur cuvânt al lor. Gândiți-vă că la așa-zisa ghicitoare se duc mulți oameni doar cu speranța că li se va spune ceva de bine." În fond, orice bolnav, cu sau fără recomandări „colaterale", caută același lucru: să fie ascultat cu multă răbdare și atenție, înțeles, liniștit, sfătuit și încredințat că, atâta vreme cât cei doi stau față-n față, există șanse de a învinge boala. Nu permite timpul? Sunt prea puțini specialiști la prea mulți bolnavi? Dacă așa stau lucrurile, pot fi luate măsuri (și trebuie!), tot în mod oficial. Pentru sănătatea și deci pentru confortul fizic, psihic, afectiv, spiritual, al oricărei persoane, nu trebuie să existe ideea, „lipsei de fonduri"...

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Poșta paginii

C.M., București („un pensionar") „Vă mulțumesc că existați, vă respect pe toți și vă iubesc!" - ne scrie cititorul nostru, la fel ca foarte mulți alții. Și noi vă mulțumim pentru prietenia dv. necondiționată și pentru cuvintele frumoase la adresa revistei „Magazin". Ca realizator al paginii de terapii complementare, consider absolut justificat interesul arătat unei manifestări la care am făcut doar o referire superficială: căscatul. De aceea, promit o revenire cu un material substanțial despre... virtuțile terapeutice ale căscatului, un amănunt mai degrabă cotidian, insolit, extrem de interesant și util oricui.

Damian Dobrincă, Suceava. Ne solicitați detalii legate de cura cu ouă de prepeliță, pe puncte; vă răspundem la fel. **1.** Ouăle se consumă integral, deci și albușul. **2.** Ați calculat bine durata curei. **3.** Despre ouăle cumpărate din magazin, nu puteți ști exact dacă sunt sau nu embrionate (embrionate înseamnă fecundate). Problema fiind foarte importantă, recomandarea este să luați legătura cu un crescător de prepelițe, care să vă garanteze că are în ogradă nu numai femele ouătoare, ci și masculi de calitate. **4.** Problema consumului de alcool pe timpul curei (la sărbători, spuneți dumneavoastră) nu cred că trebuie să apară, dacă este vorba despre sănătate. Cu toate acestea, un pahar cu vin curat, natural, îl recomandă chiar și medicii cei mai conservatoriști. Tot pentru sănătate, dacă nu apare abuzul!

Terapii bizare

La nivelul informării publicului, există probabil 20-30 de procente din terapiile folosite ori numai propuse, aflate în stadiu de testare, încă necunoscute sau despre care se știe forte puțin. Iată câteva asemenea tehnici insolite, care – cine știe? – poate că într-o zi vor da și rezultatele scontate.

Guturaiul și degetul mare

Un remediu năstrușnic pentru guturai presupune răcirea puternică a degetului mare de la picior. Explicația cercetătorilor ce au propus această metodă se referă la faptul că degetele respective și nasul sunt reflectori comuni ai sistemului nervos, atunci când sunt expuși la acțiuni din exterior. Dacă scade temperatura degetului, și temperatura nasului scade în aceeași proporție, ca și gradul lor de umiditate. Poate fi și aceasta un mic secret al călirii organismului uman la temperaturi reduse.

Viteza tratează infarctul

Experiențe efectuate pe animale au dat rezultate pozitive în tratarea infarctului prin accelerație. Pacientul trebuie culcat la orizontală și așezat pe un plan cu deplasare în sensul cap-picioare; accelerarea trebuie să înceapă puțin după ejecția ventriculară a sângelui (către aortă). Principiul: eliberarea inimii de o parte a efortului de pompare a sângelui către aortă, știut fiind că această arteră importantă merge spre inimă. Testele pe animale au dus la supraviețuirea celor supuse accelerației, în timp ce lotul-martor nu a supraviețuit.

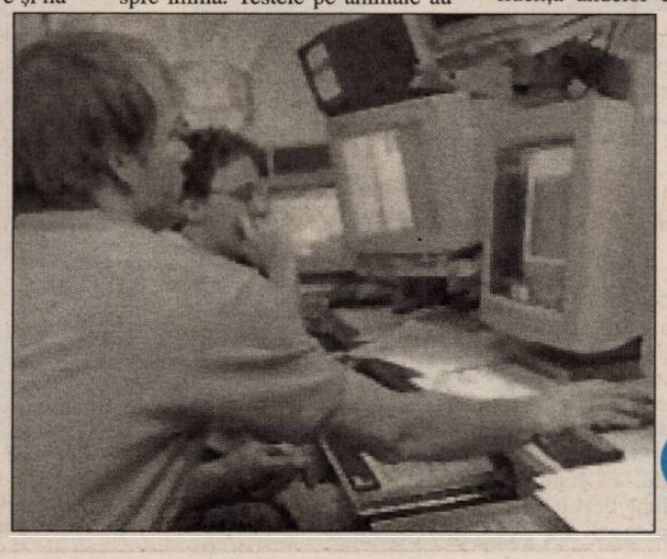

Întineriți cu ajutorul computerului!

De fapt, efectul lucrului îndelungat la calculatoare de înalte frecvențe (200-400 MHz), „împletite" cu cabluri electrice emițătoare de frecvențe joase (50 Hz), este exact invers, adică duce la apariția unui simptom straniu: zbârcituri profunde pe partea superioară a coapselor, așa cum apar, de obicei, la vârste înaintate. Studierea fenomenului a indicat necrozarea unei părți din țesutul respectiv, sub influența undelor electromagnetice. Singurul remediu întrevăzut, deocamdată, îl constituie... măsurile de precauție. Mai exact, îndepărtarea cablurilor unele de celelalte și blindarea lor. Aceasta, în caz că nu răriți accesarea computerului.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Istoria chibritului

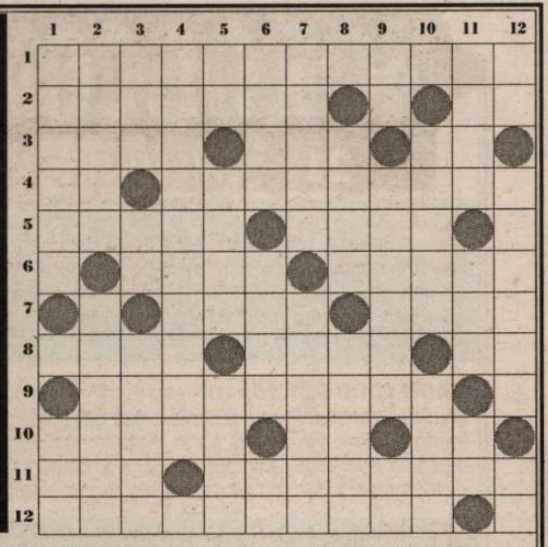

ORIZONTAL: 1) Negustorii romani de chibrituri îşi dădeau producţia pe..., pe care apoi o vindeau sticlarilor (2 cuv.). 2) Alună americană – Coadă de avion! 3) A impresiona puternic – Posedă – Într-un pătrat! 4) Arse la mijloc! – Chibriturile care se vindeau pe străzile Romei Antice erau nişte... având la un capăt o gămălie care se aprindea prin frecare. 5) Pantaloni specifici portului popular românesc – Primele chibrituri erau confecţionate din beţişoare inpregnate cu... la cele două capete. 6) Feudă (în evul mediu) – Rasă de câini de vânătoare. 7) În Roma Antică, negustorii nu-şi foloseau moneda curentă ci, făceau..., pentru că era mai profitabil – Papagal african. 8) Asiduu pe centru! – Nume de papagal – Trup gol! 9) Cutia de chibrituri cu frecare, aşa cum o cunoaştem noi, apare în 1830, ea se datorează englezului John Walker, care avea această meserie. 10) Auricul – Rămăşiţe de bulz! – Puţin etanş! 11) Personaj feminin din piesa Sodoma şi Gomora – Tehnica obţinerii chibriturilor se îmbunătăţeşte în sec. XVII datorită... irlandez Richard Boyle (1627-1691) care utilizează în 1680, un amestec de floare de pucioasă şi fosfor, permiţând astfel o aprindere instantanee. Dar abia la începutul sec. XIX-lea este desăvârşit chibritul chimic modern (pl.). 12) Cel mai îndepărtat strămoş al cutiei de chibrit pe care o folosim astăzi se află la... naţionala franceză.

VERICAL: 1) Francezul care în 1832 perfecţionează tehnica fabricării acestor beţişoare şi care, de fapt, este considerat părintele actualelor chibrituri (Charles) – Culoarea lemnului din care se făceau chibriturile care se vindeau pe străzile Romei Antice. 2) Amărât – Răcituri. 3) Sat în judeţul Caraş-Severin – Urme de praf! – Bucată (reg.). 4) Beţişoare de lemn, inflamabile la un capăt. 5) Luni! – Culme în Germania – Puţin mucilagiu! 6) Localitate în Somalia – Mamifer acvatic – Strigăt cu care sunt opriţi caii. 7) În timpul domniei lui Francisc I strigătul „chibrituri uscate" (căci acestea se vindeau pe străzi) tulbura liniştea burghezilor din acest oraş european – Oxidat. 8) Zeu galic apărând pe două altare, lovind cu toporul un pom – Forma peninsulei italice (pl.). 9) Secure! – Unsuroşi – Pică la inimă! 10) Ţesătură ce produce un foşnet caracteristic – A reteza oblic. 11) Unitate de măsură a presiunii – Ultimul defect! – Teşit! 12) Cea mai veche cutie de chibrituri datează din... 1832 (neart.) – În acest continent, în evul mediu, chibriturile se făceau din trestie.

DICŢIONAR: FIEF, IACO, SAURIA, ADAT, TORR.

ELISABETA PESCARIU – *Timişoara*

SOLUŢIA CAREULUI („Istoria chibritului"): STICLA PISATA - ARAHIDA - R - ON - UIMI - ARE - TR - RS - BETISOARE - ITARI - SULF - U - A - FIEF - SETER - P - TROC - IACO - SIDU - COCO - TP - FARMACIST - A - ATRIU - LZ - ET - LIA - CHIMISTI - BIBLIOTECI - T.

Verificaţi-vă cunoştinţele

IZVOARE

Menţionăm că cele mai multe dintre aceste întrebări aparţin vechiului prieten al revistei şi al rubricii Prof. *Marin Ştefan* din Şimleul Silvaniei.

1. Ce este un „izvor ordinar" din punct de vedere chimic?

2. Ce personaj biblic a făcut să ţâşnească un izvor lovind cu toiagul într-o stâncă?

3. Când sărbătoreşte biserica ortodoxă „Izvorul tămăduirii"?

4. Cine a compus, în 1963, muzica pentru corul mixt „Pârâiaş cu trei izvoare".

5. În ce muzeu parizian este expus tabloul „Izvorul" de Jean Dominque Ingres (1780-1867)?

6. Ce poet român a scris poezia „Îngheaţă izvoarele"?

7. Unde se află lacul „Izvoru Muntelui"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În vorbirea curentă prin „tablou" se înţelege o pictură, un desen sau gravură, lucrare executată pe pânză sau lemn, adeseori înrămată şi expusă cu scop decorativ. 2) Tabloul votiv este un fragment din fresca unei biserici înfăţişându-i pe ctitori, unul dintre ei purtând de obicei în mână miniatura locaşului respectiv. 3) Tabloul vivant este o scenă simbolică evocată de un grup de persoane rămase nemişcate, într-o anumită poziţie sugerând astfel o temă anume. 4) Poezia „Tablou de iarnă" a fost scrisă de George Bacovia (1881-1957) şi publicată în volumul „Plumb" în 1916. 5) Lucrarea „Amatorul de tablouri" (sau „Amatorul de stampe") aparţine artistului francez Honoré Daumier (1808-1879). 6) Filmul „Tablou de grup cu doamnă" a fost realizat de regizorul iugoslav Aleksandar Petrovič (1929-1994). 7) Suita pentru pian „Tablouri dintr-o expoziţie" a fost scrisă în 1874 de compozitorul rus Modest Mussorgski (1839-1881) în memoria prietenului său pictorul Victor Hartman şi a devenit celebră mai ales după orchestraţia lui Ravel în 1922.

Poşta cititorilor

Ca întotdeauna vara scrisorile dumneavoastră întârzie, aşa că vom aştepta o vreme „să se mai adune". În tot acest timp vom răspunde unor întrebări mai vechi ale dumneavoastră.

Ion Ciocşan – Pucioasa. Ne pare rău, dar nu putem oferi chiar atât de multe amănunte cum doriţi dv. Ar însemna că întrebările devin prea uşoare. Oricum noi luăm în considerare mai multe variante de răspuns.

Gorea Florentina – Topliţa. Vă mulţumim pentru aprecieri. Setul dv. de întrebări va apărea, probabil în luna septembrie.

Aşteptăm în continuare scrisorile dv., indiferent de data sosirii lor la redacţie. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

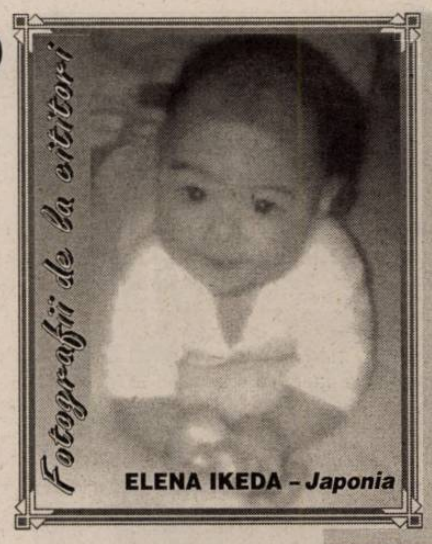

ELENA IKEDA – *Japonia*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Owen - Vishniakov, 1904

DEZLEGARE:

1. Dg8!! Rg8 (1...Tg8 2. Cf7x) 2. Ce7 Rf8 (2... Rh8 2. Cf7x) 3. Cg6 hg6 4. Cg6 mat.

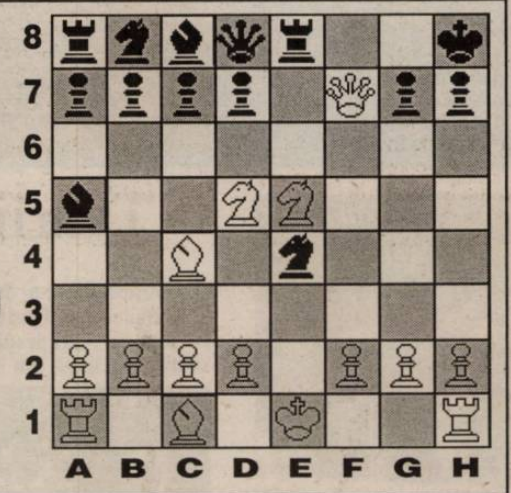

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

MAREA BUCLĂ, 100

Anul acesta, Turul Fanţei a pornit la drum, dar nu oricum, ci pentru cea de-a o suta oară! Turul ciclist aniversar nu putea începe altfel decât cu tot felul de surprize. Poate că cea mai anostă ştire este că echipa trenului poştal (US Postal) va zdrobi totul în calea sa şi în acest an. Lucru perfect normal, de vreme ce este împins de la spate de un colos financiar, Serviciul poştal american, în timp ce toate celelalte echipe au sponsori firmuliţe una mai mijlocie decât cealaltă.

SPORT FLASH

Primul columbian galben

Aproape incredibil, nici nu trecuseră cinci zile şi cu ocazia primei etape pe contratimp pe echipe, etapă câştigată de US Postal, că altfel nu se putea, unul din componenţii echipei lui Armstrong a devenit liderul provizoriu al Turului, îmbrăcând tricoul galben pentru simplul fapt că în clasament avea o secundă în plus înaintea marelui Armstrong! Secundă câştigată în... prolog! Columbianul Victor Hugo Pena (Victor Hugo, pentru că tatăl său, bibliotecar, era un îndrăgostit de marele scriitor francez) devine astfel primul ciclist columbian care îmbracă tricoul galben al Turului Franţei.

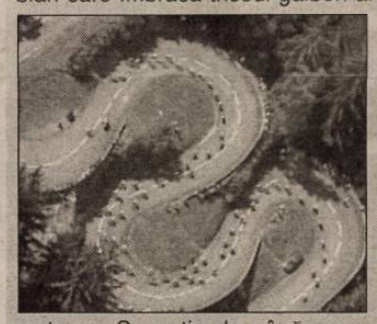

Ofensa a durat două etape, până sâmbătă, când în etapa a şaptea, prima care ataca Munţii Alpi, Pena a dispărut de pe firmament, spre bucuria şi onoarea reperată a şefului de echipă, Lance Armstrong. Senzaţia de până acum a acestei ediţii 100 a fost însă italianul Petachi, un ciclist care în primele şase etape a reuşit să câştige 4! I-au scăpat prologul şi contratimpul pe echipe. Şi cu toate acestea el n-a avut norocul să poarte nici măcar o zi tricoul galben! Mai mult decât atât, am trăit stupefacţia să-l văd pe Petachi, la primul contact cu o etapă de „cătărare", a şaptea, sufocându-se pe un urcuş de categoria a doua şi... abandonând pur şi simplu Turul!

Armstrong merge singur pe Lună

În etapa a şaptea, în Alpi, omul zilei a fost Richard Virenque, care s-a desprins decisiv din pluton după câţiva zeci de kilometri de la start pentru ca diferenţa să se facă la cea mai grea cătărare, de categoria întâi, Virenque câştigând etapa într-o manieră de adevărat campion, lăsând plutonul, în care se afla şi Armstrong, la mai bine de 4 minute în urmă. Cu această victorie, Virenque a intrat în posesia tricoului alb cu buline roşii (polka dot jersey) de cel mai bun cătărător, dar şi al celui galben. Pentru o

singură zi, din păcate, fiindcă duminică omul munţilor s-a numit Iban Mayo, un spaniol basc care câştigă prima etapă din viaţa lui în Turul Franţei. Ajuns pe locul 3, Lance Armstrong a îmbrăcat tricoul galben şi nu e nici un semn la orizont care să ne spună că-l va mai da jos până la Paris. În privinţa câştigătorului, Turul Franţei s-a încheiat duminică. De-acum, Armstrong merge singur pe Lună.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Sporul casei

Impatiens sau „Sporul casei" cum este denumită popular această plantă este foarte iubită, motiv pentru care se găseşte în mini-grădinile din multe apartamente. Nu este pretenţioasă, este deosebit de decorativă şi, pe deasupra generează bucurie şi speranţă atunci când înfloreşte. Şi, dacă se bucură de ceva mai multă îngrijire şi atenţie, înfloreşte... tot anul. Cele mai multe flori sunt totuşi dăruite în perioada iunie-octombrie. Planta are tulpină groasă şi suculentă, frunze alungite şi uşor zimţate pe margini şi flori formate din 4-5 petale divers colorate, fie alb, fie roz, roşu sau grena, în funcţie de soi. După trecerea florilor, în locul lor apar seminţele, ascunse în nişte fructe sub formă de capsule, care, când sunt coapte, se deschid la cea mai mică atingere sau pală de vânt, expulzând seminţele. Sporul casei este o plantă perenă, care iubeşte lumina intensă, apa din abundenţă (fără să bălţească!) şi pământul fertil (de aceea e bine să i se aplice îngrăşământ soluţie, o dată la 2-3 săptămâni, din primăvară până în toamnă. Curenţii de aer prea puternici şi temperatură excesiv de crescută pot duce la pierderea frunzelor. Se poate înmulţi prin seminţe sau butaşi. În aprilie sau în octombrie, se rup ramurele de circa 10 cm lungime, se îndepărtează primele frunze de la bază şi se pun la înrădăcinat în apă. După 2-3 săptămâni, când încep să apară rădăcini, se plantează în ghivece cu un amestec format din pământ de frunze, nisip şi puţină turbă.

La noi în ţară, mai există o plantă care poartă denumirea de „Sporul casei", cu frunze ca un trifoi, dispuse pe tije subţiri ca firele de iarbă, şi cu floricele roz. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„FORMULE DE JOC"

TABĂRĂ ROMANĂ / UN OM CU PROBLEME		PALATUL CADÂNELOR / MESE ÎN PIAŢĂ		FECIOR / COLONEL ÎN VIITOR		ÎN ARIE! / BĂŢ DE BILIARD		PODGORIE / DUSĂ CU GREU		ALIPIT / A PUNE PE FOC
SALINĂ / HAINĂ VECHE						IFOSE / AFECŢIUNE LA URECHE				
				GRUP VOCAL / VIPERE				DAN XENOPOL / A PUNE PETICE		
SECTOR / CORP GEOMETRIC						A AMUŢI / A PUNE RĂMĂŞAG				
			LUATĂ OSTATICĂ / ORIZONT						ARS DE INCHIZIŢIE	
	ÎN TEZĂ! / SCĂPAT DE DURERE			MURDĂRIRE / A EXISTA						A SE STRICA VINUL
		SUB CERUL LIBER / LULEA						PENTRU... TV / CHERCHELIT		
NUNĂ! / STOPĂRI / PĂMÂNT SCUMP						VAI DE EL / BULUMAC				
				MANTA DE SPADASIN! / ÎN OMĂT!					CUTE! / INEL DE LANŢ	
EPICI! / DELICAT, FINĂ			NOTĂ... LA CHIMIE!			PRINS... CU URECHEA				
					PRIETENI... DIN MINĂ					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FANTEZII"

Orizontal: U - E - A - D - Z - S - UNIVERSITATE - SOARTA - ATAC - CAL - AERAT - BE - A - APT - ALIPIT - RC - RASTI - ANA - ACU - CANATE - TRANSE - TURTA - INAINTARI - B - LOT - PAI - IATA - CALC - NUTRET - PATLAGEA - HAI.

Camion din cutii goale

Cei care cred că a construi un camion este o întreprindere imposibilă nu au decât să ia exemplu de la angajaţii unei fabrici din Djakarta (Indonezia) care au realizat macheta în mărime naturală a unui camion greu, lucrând 19 zile-lumină şi folosind pentru asta nu mai puţin de 57.000 de cutii goale de coca-cola. Şi cum nimeni nu se putea urca la volanul acestei maşini, macheta a fost construită doar pentru a stabili un nou record mondial, la categoria sa, în Cartea Guinness a Recordurilor.

Un Rembrandt ascuns 300 de ani

Un autoportret realizat de celebrul pictor Rembrandt a fost vândut săptămâna trecută la licitaţia de la casa Sotheby din Londra (el a fost autentificat în 1999 de Rijksmuseum) cu suma de 6,9 milioane de lire sterline (11,3 milioane euro), cea mai mare plătită vreodată pentru un autoportret al maestrului olandez. Pânza a stat în umbră vreme de 300 de ani până când a fost descoperită sub culorile altei picturi suprapuse peste portret. Se pare că un elev de-a lui Rembrandt a folosit pânza pe care maestrul îşi desenase potretul pentru a picta pe ea portretul unui aristocrat rus. Cum a fost, totuşi, posibil aşa ceva? „Să ne amintim că înainte de a fi un geniu artistic, Rembrandt era şi un artist comercial care îşi vindea pânzele pentru a trăi...Dacă o lucrare nu se vindea rapid, se picta peste ea o altă lucrare pentru a fi rentabilizată", a explicat un expert de la Sotheby. Autoportretul datează din 1634, vreme în care artistul avea 28 de ani, era în culmea gloriei şi trăia în lux la Amsterdam alături de proaspăta lui soţie, Saskia. Autoportretul este, după specialişti, primul dintr-o serie de 40 pe care Rembrandt le-a realizat într-o perioadă de 30 de ani. Cumpărătorul este un magnat de cazino din Texas care a licitat la telefon cumpărarea tabloului.

Campionat de cărat femei în cârcă

Sâmbătă s-a încheiat Campionatul mondial de cărat femei în spate, desfăşurat în satul finlandez Sonkajarvi, localitate aflată la câteva ore de mers de Cercul polar. La ediţia din acest an, la care au asistat peste 8.000 de spectatori, Estonia şi-a adjudecat titlul mondial pentru al şaselea an consecutiv. Proba principală constă în a căra în spate o femeie pe distanţa de 250 metri trecând şi peste câteva obstacole. Creată acum 11 ani, competiţia îşi extrage rădăcinile dintr-o legendă locală, care vorbeşte despre o bandă de bărbaţi, care fura femei, şi atrage participanţi din întreaga lume. Învingătorul din acest an, Egle Soll, a parcurs traseul în ceva mai mult de un minut, utilizând populara „priză estoniană": femeia atârnă pe spatele bărbatului, ţinându-se de gâtul lui cu picioarele. Trofeul primit de învingător: 45 litri de bere!

Taurii din Pamplona

Duminică s-a încheiat la Pamplona (Spania) tradiţionala sărbătoare San Fermin, celebră în toată lumea mai ales datorită curselor de tauri desfăşurate pe un traseu de aproape 900 de metri pe stada principală din Pamplona. Cursa taurilor spre arena centrală

(unde se desfăşoară şi coridele) este urmărită de mii de spectatori, de la ferestre, dar constituie şi deliciul a sute de tineri care, îmbrăcaţi în alb şi cu o eşarfă roşie la gât, îşi încearcă curajul şi nivelul adrenalinei aleargând alături de tauri pe care îi înfruntă cu mâinile goale. Deşi se înregistrează în fiecare an şi câteva zeci de răniţi şi uneori chiar şi morţi (în ultimii o sută de ani au murit 19 persoane), spectacolul este unic (el datează din secolul al XVI-lea) şi reuşeşte să scoată din anonimat mica localitate bască. În acest an s-au găsit şi vreo 20 de activişti ai unei asociaţii de protecţie a animalelor care au protestat împotriva brutalităţii la care sunt supuşi taurii. Ei au vrut să blocheze străzile oraşelului, dar poliţia, mare amatoare de corida, le-a anihilat intenţia.

HOROSCOP
21 - 27 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al acestei săptămâni este legat de curba afectivităţii; aceasta are o creştere foarte puternică, atingând un maxim joi sau vineri. S-ar putea să fiţi protagonistul unei idile serioase, probabil cu o femeie din Săgetător sau Taur. Succes!

TAUR (21.04-21.05): Luni sau marţi vă pândeşte un ghinion financiar destul de serios, aşa că ar trebui să fiţi foarte prudent. Pe de altă parte, viaţa în cuplu cunoaşte o uşoară degradare. Miercuri sau joi s-ar putea să aveţi o ieşire temperamentală pe care o veţi regreta foarte mult.

GEMENI (22.05-21.06): Dacă sunteţi în vacanţă, atunci nu este exclusă o aventură în adevăratul sens al cuvântului, în care sănătatea dv. ar putea fi periclitată. Curba financiară are oscilaţii serioase, semn că stabilitatea bugetului se clatină în această perioadă.

RAC (22.06-22.07): Configuraţia astrală nu vă este favorabilă acum. Se pare că Soarele şi Jupiter nu se împacă deloc, astfel încât s-ar putea să luaţi unele decizii eronate sau să aveţi atitudini pripite în mediul profesional. Poate că ar fi mai bine să fiţi mai rezervat decât de obicei.

LEU (23.07-22.08): Toate lucrurile vă ies de minune în acest interval. Vă remarcaţi la serviciu, iar acasă aveţi o atmosferă excelentă. Viaţa în cuplu decurge ca-n luna de miere. Spre sfârşitul săptămânii primiţi o veste financiară foarte bună şi veţi face o investiţie profitabilă.

FECIOARA (23.08-21.09): În prima jumătate a perioadei veţi avea o surpriză neplăcută din partea unui amic foarte apropiat (probabil din Gemeni sau Berbec). Se pare că la mijloc este o problemă financiară mai veche, pe care nu aţi rezolvat-o la timp şi asta vă costă scump.

BALANŢA (22.09-22.10): Mercur este acum de partea dv., aşa că puteţi să jonglaţi cu banii cum doriţi, pentru că orice iniţiativă are mari şanse de succes. Curba financiară susţine această informaţie astrologică, întrucât are un maxim (joi) de toată frumuseţea.

SCORPION (23.10-21.11): Toată perioada este dominată de Lună, a cărei influenţă se va resimţi atât în relaţiile încordate cu cei din jur (mai ales acasă), cât şi în deciziile luate mai mult cu inima decât cu raţiunea. Din păcate, sunt posibile şi mici şi trecătoare probleme medicale.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Viaţa în cuplu decurge la cote maxime. Aceasta ar putea fi emblema săptămânii. Nu prea aveţi chef de muncă, însă nu trebuie să amânaţi rezolvarea unor probleme profesionale, căci s-ar putea să existe consecinţe materiale foarte neplăcute.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două veşti bune vor umple această perioadă profitabilă din toate punctele de vedere. Luni sau marţi veţi primi o sumă considerabilă de bani, iar spre finele intervalului veţi avea o întâlnire extrem de utilă cu un vechi prieten.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate drumurile duc la casierie! Cel puţin asta reiese din alura curbei financiare, care este mai sprinţară decât oricând, având două maxime la interval de două zile (miercuri şi vineri). Cel mai bun lucru ar fi să nu-i cheltuiţi pe toţi în acelaşi loc, cum spune o zicală.

PEŞTI (19.02-20.03): Norocul pare să fie aspectul esenţial al săptămânii. Saturn şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde şi v-aţi putea încerca şansa la jocurile oficiale de noroc. Pe de altă parte, în dragoste ceva nu este în regulă, poate că sunteţi uneori prea orgolios şi intransigent.

Personalităţile săptămânii: *Vasile Alecsandri, Simion Bărnuţiu, Constantin Rosenthal, Constantin Noica, Cezar Baltag, Anton Pann, Victor Babeş, Mihai Codreanu;* George Bernard Shaw, André Maurois.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Reactorul din centrul Pământului
- Civilizaţia dunăreană - mistere scoase la lumină
- Cine se teme de nudism?
- Gazele care stopează efectul de seră!
- Depresia poate fi învinsă de Soare!

Un urs polar de la grădina zoologică din Jeleznogorsk (Siberia) a înnebunit pur şi simplu din cauza canicule care a lovit regiunea şi a tăbărât pe îngrijitori, omorând unul şi rănindu-l pe cel de-al doilea, înainte de a fi împuşcat.

Canicula în Siberia

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 635 • ANUL XLVI • 24 IULIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 30 (2385)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Descoperă-ţi temerile! Fără să ştii de cine te temi nu poţi deveni curajos.* (Claire de Lamirande)

■ *Eternitatea e lungă, mai ales spre sfârşit...* (Woody Allen)

■ *Nu e frumos să te plângi, dar dacă nu ceri, nu primeşti.* (Henry de Montherlant)

RODOS
insula Soarelui

Femina club

Parisul, eterna capitală a modei

Pentru părinţi
Coşmarul

TV
■ Pro TV
■ România 1
TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

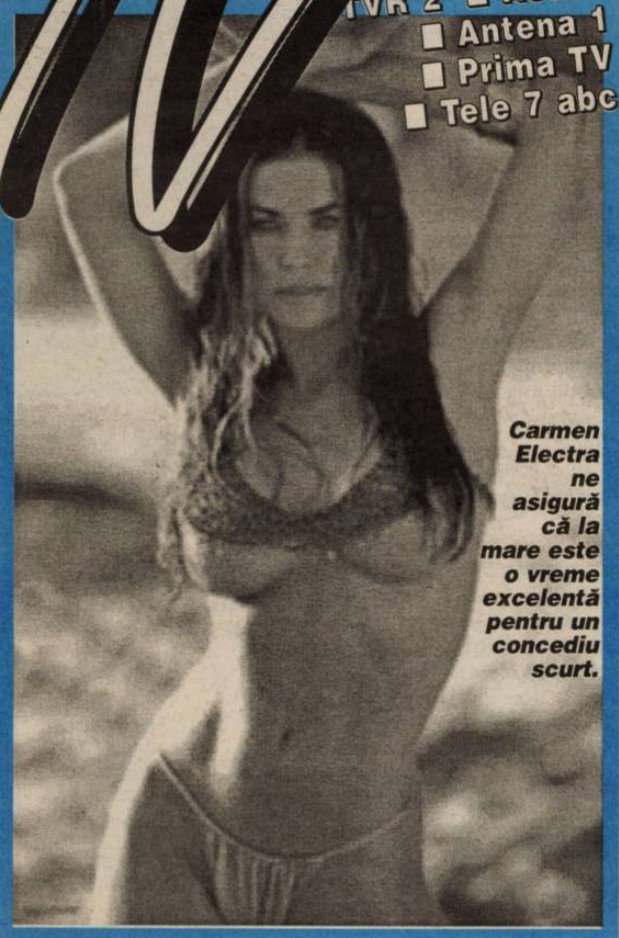

Carmen Electra ne asigură că la mare este o vreme excelentă pentru un concediu scurt.

Rendez-vous între doi vechi îndrăgostiţi astrali

MARTE SE APROPIE DE TERRA

Doar omul de Neandertal a mai văzut Planeta Roşie atât de aproape. Dacă s-a uitat pe cer...

Desenul traiectoriilor pe bolta cerească face ca, periodic, planetele, care alcătuiesc Sistemul nostru Solar, să se apropie una de alta, uneori chiar într-un mod spectaculos. Un asemenea spectacol a avut loc în 1991, când toate planetele s-au aflat, la un moment dat, aliniate de aceeaşi parte a Soarelui. Acum vom asista la un alt spectacol celest: luna viitoare, Marte se va afla la distanţa cea mai mică de Pământ, un rendez-vous astral ce va face deliciul astronomilor, amatori sau profesionişti, care vor putea să arunce o privire atentă asupra Planetei Roşii. Terra şi Marte se apropie acum cu 30 de kilometri la fiecare 5 secunde, o apropiere datorată orbitelor celor două planete care nu sunt perfect circulare, ci eliptice. Apropierea maximă se va înregistra pe data de 27 august, zi în care doar 55,7 milioane de kilometri vor despărţi cele două „surori", o distanţă care pare enormă, dar care este relativ mică la scara Sistemului nostru Solar, ca să nu mai vorbim de Univers. Totuşi, această opoziţie planetară – Marte şi Terra vor fi perfect aliniate cu Soarele – este extrem de rară, fiindcă ea nu survine, după calculele astronomilor, decât o dată la 60.000 de ani. Practic, omul de Neandertal a fost ultimul care a văzut „de aproape" planeta Marte, asta dacă a avut ochi pentru ea. Pentru următorii 60.000 de ani, însă, noi – oamenii erei nucleare şi ai celei informatice – vom fi ultimii care vom admira Planeta Roşie în toată splendoarea sa. Cu toate acestea, în realitate, Pământul s-a mai aflat la această distanţă minimă faţă de Marte şi în alte epoci, de pildă în august 1766, 1845 şi 1924. Dacă vom privi cerul chiar de azi, vom vedea planeta Marte ca un punct strălucitor, începând de la orele 23.00, de culoare portocalie, în constelaţia Vărsătorului, pe cadranul sud-estic al orizontului. Un simplu telescop de amator permite o vedere splendidă a planetei, în particular calota glaciară de la polul sud. Aceasta, un amestec de gheaţă şi gaz carbonic, reflectă lumina Soarelui apărând ca o enormă pată albă (cum se vede şi în imaginea alăturată, realizată recent de telescopul Hubble).

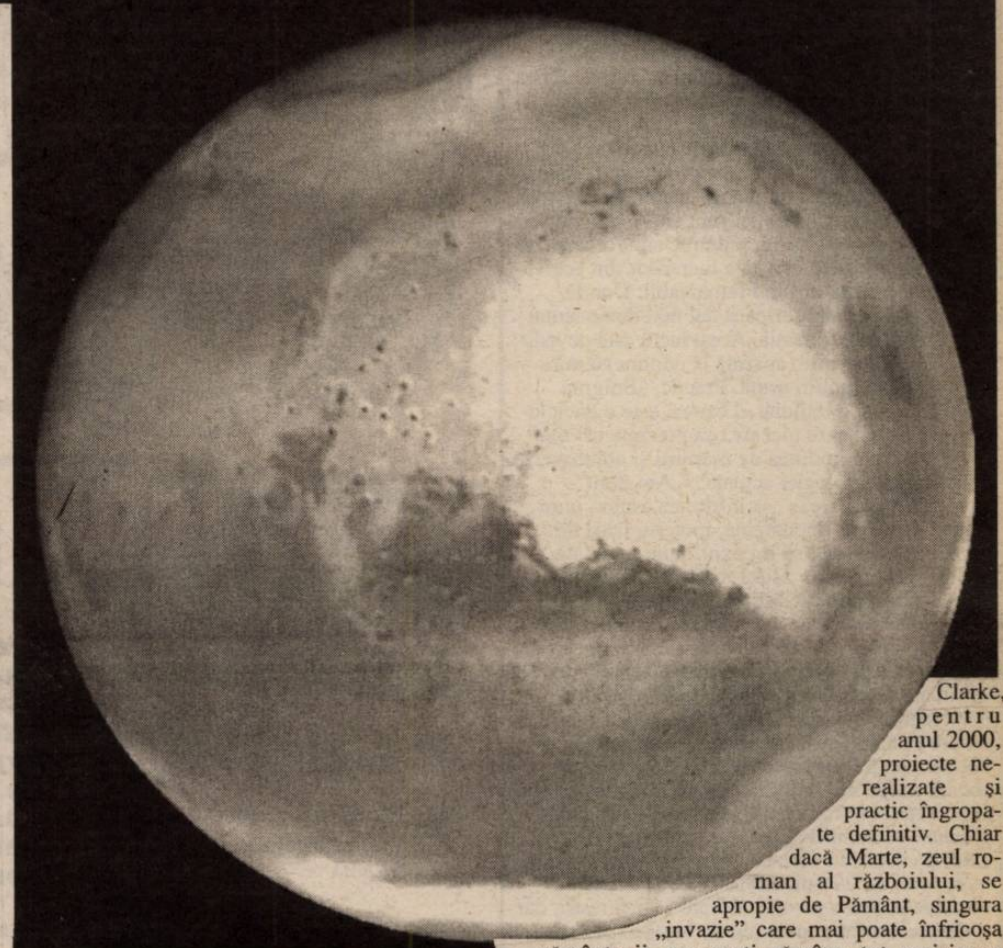

Dacă vor să ne invadeze marţienii, acum e momentul!

Planeta Roşie a înfierbântat de mai bine de o sută de ani imaginaţia pământenilor, fără nici o legătură însă cu apropierea ei de Pământ. Unii au văzut canale pline cu apă, alţii au văzut chipuri umane săpate în solul marţian, ca să nu mai amintim de omuleţii care, deşi veneau de pe o planetă roşie, erau verzi. Rodul imaginaţiei în această privinţă a fost de fiecare dată destul de steril în raport cu realitatea. Dacă putem spune în glumă că acum, sau mai exact pe 27 august, este momentul cel mai bun pentru o invazie a marţienilor asupra Pământului, cam în felul în care şi-o imagina scriitorul american H.G. Wells, nu putem să nu amintim, cât se poate de serios de astă-dată, că pământenii sunt cei care vor invada Planeta Roşie, nu printr-un joc video, ci conform unui susţinut program spaţial, în cadrul căruia au fost deja lansate spre Marte trei sonde, două americane şi una europeană, care vor ajunge la destinaţie anul viitor. Şi cu toate acestea, imaginaţia încă funcţionează.

NASA lucrează la motoare propulsate de un combustibil pe bază de plasmă care, după părerea unora, vor permite zborul uman spre Marte în aproximativ 10 ani. Cel care speră să-i fie pusă în practică ideea este astronautul american de origine costaricană – Franklin Chang-Diaz. Astronautul, care a vorbit în numele NASA, a ţinut să precizeze chiar şi programul exact al Agenţiei: „O versiune compactă a motorului propulsat de plasmă, şi care va putea suporta temperaturi de până la 6.000 grade, va începe să fie proiectată începând cu al doilea semestru al anului 2004. Motorul va fi testat apoi pe staţia spaţială internaţională în vreme ce o misiune umană spre Planeta Roşie ar putea fi posibilă pentru anul 2018". Este, totuşi, greu de crezut că asemenea vise vor prinde contur aşa de repede, pentru că, dincolo de acţiunea propagandistică a Agenţiei, zguduită recent de rapoarte deloc favorabile, mai ales după tragedia navetei Columbia, rămân alte câteva mostre de imaginaţie, şi acum în stadiu de vise: computerul neuronic, farfuriile zburătoare personale în loc de maşini şi chiar liftul cosmic, toate imaginate de Arthur C. Clarke, pentru anul 2000, proiecte nerealizate şi practic îngropate definitiv. Chiar dacă Marte, zeul roman al războiului, se apropie de Pământ, singura „invazie" care mai poate înfricoşa pământenii angoasaţi rămâne tot emisiunea radiodifuzată din 1938, de Halloween, în care tânărul regizor Orson Wells a pus în scenă un roman al lui H.G. Wells din 1898, intitulat „Războiul lumilor". El realiza o transmisie „în direct" a invadării Pământului de către marţieni, atât de veridic, încât a pus pe drumuri valuri de familii americane îngrozite de ceea ce nu era decât o piesă de teatru.

Grupaj de GEORGE CUŞNARENCU

Duminică, 20 iulie s-au împlinit exact 34 de ani de la ceea ce se numeşte de atunci, „primul pas al omului pe Lună". Istoria spune că acela care a făcut acest pas „uriaş pentru Umanitate" a fost astronautul Neil Armstrong, din echipa de astronauţi a misiunii „Apollo 11". Astăzi, sunt tot mai multe voci care pun la îndoială evenimentul, dar istoria nu face modificări în paginile ei oficiale.

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

divanul galben

Enigma OZN

Nu sunt un fan al fenomenului OZN, de altfel foarte gustat de o mare categorie de oameni de la noi şi de aiurea, şi asta pentru simplul fapt că nu cred că Obiectele Zburătoare Neidentificate înregistrate cu diferite ocazii şi în diferite locuri sunt nave extraterestre. Dacă ar fi aşa, toate „tatonările" de până acum, semne, figuri geometrice în lanuri de cereale şi mutilări nu ar părea decât nişte glume proaste ale unei civilizaţii care se bănuieşte că ne este superioară. Cu toate acestea, Dan D. Farcaş – matematician şi un specialist al acestui fenomen, care susţine de ani buni de zile o rubrică în pagina a 4-a a „Magazinului", inventariind cam toate cazurile de apariţii despre care se spune că ar fi „extraterestre", de la răpiri, până la experienţe care mai de care mai „inexplicabile", este convins că „ei sunt aici". Convingerea sa este dublată de un puternic simţ al analizei şi de o repertoriere exactă a lucrărilor din acest domeniu, rezultatul fiind remarcabil: Dan D. Farcaş este cel mai serios şi cel mai documentat „fan OZN" din România. Acest lucru este dovedit şi de ultima sa carte, apărută la editura Nemira cu vreo două luni în urmă. Practic, „Enigma OZN", cum şi-a intitulat el cartea, este o enciclopedie, un ghid care încearcă să prezinte cât mai condensat multitudinea de mărturii şi controverse „fierbinţi ale ufologiei actuale". „Am dorit", spune Dan D. Farcaş „să informez asupra unor cazuri, rapoarte, documente, ipoteze, luări de poziţie şi abia apoi să-mi exprim un punct de vedere. Cititorul are astfel toată libertatea de a-şi exersa propria opinie asupra fenomenului". Enciclopedia, poate cea mai serioasă apărută până acum, se opreşte la aparatele de zbor misterioase, ozeneuri subacvatice, ozeneurile şi fenomenele spirituale şi religioase, reacţia militarilor şi a politicienilor, ipoteza extraterestră şi chiar vorbeşte despre Pământ, ca o rezervaţie a extratereştilor. Nu pot cita toate subiectele tratate în această enciclopedie, ele sunt prea multe, dar mă voi opri la un capitol numit „Invazie de OZN-uri triunghiulare pe cerul Belgiei". Se spune aici despre valul de ozeneuri care au apărut pe cerul Belgiei în noaptea de 29 noiembrie 1989 şi în zilele următoare. Presa a vorbit despre extratereştri, dar şi despre zborul unui avion de luptă experimental american, «ceea ce a iritat, bineînţeles, armata americană, acuzată implicit că face zboruri neanunţate peste zone intens populate... Colonelul Wilfried De Brouwer, şeful operativ al forţelor aeriene belgiene, a convocat pe 11 iunie 1990 o conferinţă de presă ca o concluzie la anchetele care au urmat valului de observaţii... Brouwer a mai spus: „ Forţele aeriene belgine n-au fost capabile să identifice nici natura, nici originea fenomenului". Totuşi, ele au avut suficiente elemente pentru a exclude următoarele presupuneri: baloane, vehicule ultrauşoare motorizate, vehicule pilotate de la distanţă, avion (inclusiv Stealth), proiecţii laser sau miraje». Şi cu toate acestea, câţiva ani mai târziu, după încheierea Războiului Rece, americanii au recunoscut că misteriosul „triunghi luminos" care a zburat deasupra Belgiei a fost bombardierul invizibil B-117 Stealth, Belgia fiind aleasă pentru testarea secretă a celebrului avion deoarece era singura ţară cu autostrăzi luminate pe timpul nopţii. Dezvăluirea a apărut în revista „Science et Vie" din 1997. Astfel s-a încheiat misteriosul val de apariţii de „OZN-uri triunghiulare". Înregistrarea „fenomenului OZN", cu sutele de mii de rapoarte, filme şi fotografii, este însă binevenită, fie măcar şi pentru construirea unei baze de date complete, din care se va alege cu timpul care anume fenomene au fost terestre şi care, dacă va fi fost vreunul, extraterestre.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARIANA DUMITRESCU, Bucureşti: *„...Am citit în mai multe cărţi de astrologie despre faptul că fiecărei zodii îi corespund mai multe constelaţii, fapt care complică interpretările. De asemenea, Pământul nici nu este luat în calculele destinului la data naşterii (şi nici mai târziu), ca şi cum omul ar fi aruncat undeva în cosmos şi viaţa lui ar depinde de planetele atât de depărtate, şi nu de cele petrecute pe planeta unde locuieşte (...) De ce Soarele şi Luna sunt considerate planete, având în vedere un lucru pe care-l ştiu şi copiii, şi anume că Soarele este o stea, iar Luna este un corp rece, satelit natural al Terrei? Cum influenţează aceste erori astronomice cele afirmate cu atâta «siguranţă» de anumiţi astrologi? Şi mai este ceva interesant şi cam degradant pentru astrologi: în preajma schimbării secolului şi mileniului, ploua cu preziceri, apoi... linişte! Ca şi atunci când moare o mare personalitate, astrologii ies la iveală precum ciupercile după ploaie, dându-ne să înţelegem că ei ştiau de tragicul eveniment... după ce s-a petrecut. Ce părere aveţi despre toate acestea?"*

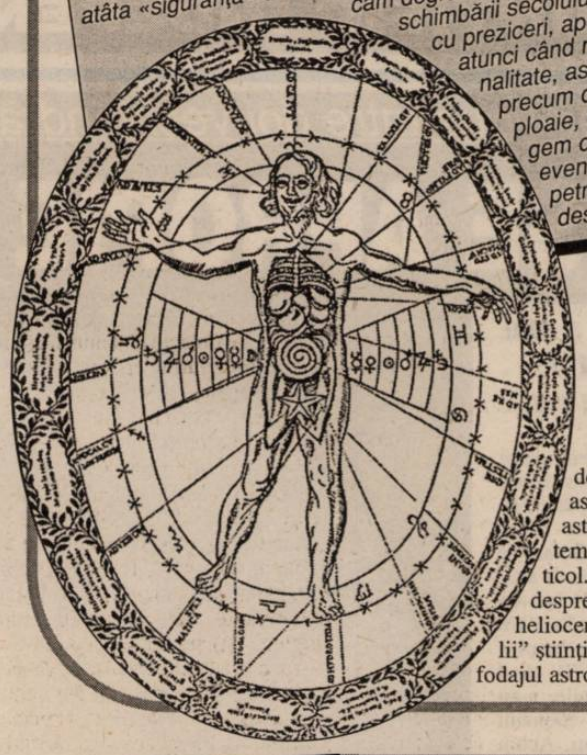

Basme cu astre, pentru adulţi

– Stimată doamnă, despre toate prezumţiile astronomice eronate ale astrologiei clasice nu putem vorbi într-un singur articol. Am amintit pe alocuri despre geocentrism, în loc de heliocentrism şi alte „anomalii" ştiinţifice care destramă eşafodajul astrologiei, transformând-o în pseudoştiinţă, sau, mai pe şleau, în falsă ştiinţă. Am să vă răspund mai elocvent, prezentându-vă o faimoasă planşă medievală, în care omul se află în centrul universului, iar în jurul său „gravitează" constelaţiile cunoscute în antichitate. Terra nu există în toată această influenţă astronomică, iar zodiile interferează cu constelaţiile după nişte reguli geometrice şi trigonometrice care nu au nimic comun cu realitatea cosmică. Şi totuşi, în pofida acestor grave erori, astrologia dăinuie de mii de ani şi va mai dăinui. E ca un fel de basm savant pentru adulţi...

Potriveli... nepotrivite!

– Stimată doamnă, şansa ca o predicţie astrologică în domeniul sentimental să se confirme este, după majoritatea cercetătorilor şi statisticienilor, de 50 la sută. Despre cele ce vă interesează, teoria spune că femeia din Capricorn (când este dominantă) are afinitate maximă faţă de Peşti şi Scorpioni (minimă faţă de Gemeni şi Leu). Femeia din Leu se împacă excelent cu Berbecii, Scorpionii şi Leii, la polul opus aflându-se Taurii şi Capricornii. Dar vă subliniez şi dumneavoastră faptul că aceste legături sentimentale posibile sunt orientative şi nicidecum decisive. Inima fiecărei persoane este cea care hotărăşte.

RADU IANIERI

GETA N., Găeşti: *„...Este o situaţie confuză în legătură cu afinităţile dintre zodii, femei şi bărbaţi. Eu am avut un soţ din Scorpion, despre care aţi spus că nu se potriveşte deloc cu femeile din Gemeni – eu fiind din această zodie. Cu toate acestea, am trăit foarte bine împreună zece ani, până când a murit. Al doilea soţ al meu a fost din Săgetător şi ar fi trebuit să aibă afinitate maximă faţă de mine, numai că am divorţat după trei ani (...) Eu vă întreb, din pură curiozitate, pentru fiicele mele. Una este din Capricorn, iar cealaltă din Leu. Cine sunt bărbaţii cei mai potriviţi pentru ele şi cu ce probabilitate?"*

ANCHETA săptămânii

Cine alege în dragoste?

A alege este un verb cu o semnificaţie imprecisă. A alege înseamnă a selecta, a-ţi manifesta o opţiune, o preferinţă sau o decizie într-o anumită situaţie. Sau, aşa cum se exprimă unul dintre tinerii intervievaţi, „Una e să optezi, alta e să obţii." Transpus în dragoste, verbul îşi păstrează cvasiambiguitatea, devenind parcă mai provocator când e vorba despre dragoste.

➤ Cel care iubeşte mai mult. *(Arina, 21 ani)*

➤ El, ea sau părinţii. Ar fi culmea să aleagă bunica. *(Luminiţa, 17 ani)*

➤ Fetele aleg, dar lasă impresia că implicaţia băieţilor e decisivă. *(Serafina Popescu, 18 ani)*

➤ Băieţii aleg, dar nu întotdeauna şi culeg. Când fetele aleg, culeg întotdeauna. *(Mihai, 18 ani)*

➤ De-a lungul istoriei, alegerea în „dragoste" avea în mare parte un caracter decizional. În antichitate, sau în evul mediu, bărbaţii aveau puterea de a hotărî cine va fi aleasă. Sau, în unele cazuri, părinţii, mai ales în familiile cu blazon, care hotărau soarta odraslei lor. Lucru care se întâmplă şi în zilele noastre, în unele comunităţi sau familii cu mentalităţi retrograde. Eu cred că asta înseamnă să alegi în „dragoste": să pui ochii pe cineva şi necondiţionat acel cineva să fie al tău. *(Sorin C., 24 ani)*

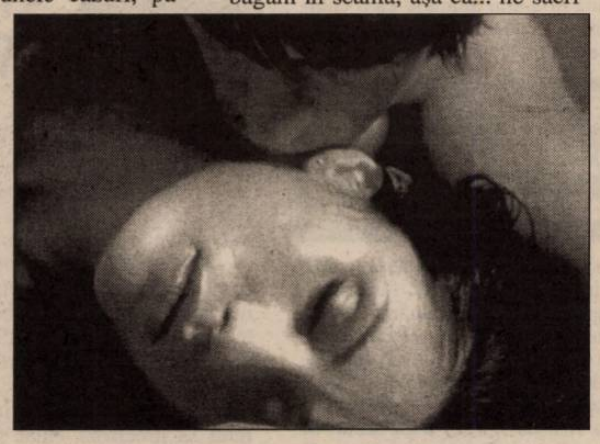

➤ A, bineînţeles că fetele. Ele ne trag de mână, ne fac cu ochiul sau se vaietă că le e sete şi că ar bea o Cola. Păi, fără noi ar fi vai de ele. *(Petrică Sasu, 17 ani)*

➤ Dacă nu le bagi în seamă, până la urmă vin ele la tine. Din păcate, nu prea avem răbdare să nu le băgăm în seamă, aşa că... ne sacrificăm şi pornim la atac. *(Doru Ilie, 17 ani)*

➤ Eu cred că alegerea e mutuală. Dar de obicei aleg băieţii. Şi uneori, fetele cu tupeu. *(Sabin, 18 ani)*

➤ Lucrurile se amestecă. Fiecare participă cu o ofertă, într-o măsură sau alta, aşa că e greu să evaluezi exact situaţia. *(Angela, 19 ani)*

➤ Depinde ce înţelegi prin a alege. Una e să optezi, alta e să obţii ceea ce doreşti. Îmi vine în minte o scenă petrecută cu mulţi ani în urmă, în Rusia. Tolstoi se plimba călare, pe domeniile lui din Iasnaia Poliana, unde mai era stăpân şi peste câteva mii de suflete. La un moment dat vede coborând de pe un deal câteva ţărănci. Lui Tolstoi, care avea o reputaţie de mare crai şi care la acea vreme se apropia de 80 de ani, îi cade cu tronc una dintre ţărănci şi-i face un semn cu mâna. Ce a urmat e de înţeles. Ei, asta numesc eu alegere! *(George Frâncu, 20 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Pedagogii germani îi susţin pe elevii leneşi

Şcoala n-a fost, se pare, niciodată o plăcere, dar puţini fac o dramă din această obligaţie. În ultimii ani, mai ales în ţările occidentale, relaţiile dintre profesori şi elevi au devenit tot mai flexibile iar materiile de studiu, prezentate în forme din ce în ce mai atractive. Există totuşi o categorie de învăţăcei pentru care şcoala e un calvar. Motivele? Capacitatea derizorie (sau incapacitatea) de memorare, dificultăţile de concentrare, lenea sau dispreţul faţă de şcoală, corelat uneori cu delincvenţa. În general, profesorii nu le găsesc nici o scuză acestor elevi dificili, recurgând fără ezitare la sancţiunile de rigoare. Nu este şi cazul cadrelor didactice din Germania, care şi-au trimis reprezentanţii la un colocviu pe tema eşecului şcolar, colocviu desfăşurat recent la Berlin. Aceştia au pledat în favoarea elevilor cu rezultate slabe la învăţătură, considerând că sunt suprasolicitaţi în primii ani de şcoală şi că oboseala acumulată de-a lungul anilor le afectează capacitatea de asimilare. Ca urmare a rezultatelor slabe, bieţii copii sunt pedepsiţi sau umiliţi de părinţi, fiind comparaţi cu premianţii. Pedagogii germani au avansat şi o soluţie „genială" pentru a veni în sprijinul sărmanilor elevi: alternarea orelor de curs dificile cu activităţi în aer liber, accentul punându-se pe grădinărit şi îngrijirea animalelor de casă.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.